27217.

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

TAŞLICALI YAHYÂ BEY

ŞÂH U GEDÂ

(inceleme-Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

KÂZIM YOLDAŞ

Danışman :

Yard. Doç. Dr. HASAN KAVRUK

MALATYA

1993

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ IX

KISALTMALAR XII

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ XIII

GİRİŞ

A- XVI. YÜZYILDA TÜRKİYE'NİN SİYASİ DURUMU 1

XVI. YÜZYILDA TÜRK EDEBİYATININ UMUMİ DURUMU .. 2

B- NAZIM ŞEKLİ OLARAK MESNEVİ 4

1- Türk Edebiyatında Mesnevi 4

2- XVI. Yüzyılda Mesnevi 9

I. BÖLÜM

A- TAŞLICALI YAHYÂ BEY 13

1- Hayatı 13

2- Edebi Şahsiyeti 16

3- Eserleri 17

B- 1- ŞÂH U GEDÂ VE ESAS ALINAN NÜSHALAR 22

2- DİĞER NÜSHALAR 26

II. BÖLÜM

A- ŞÂH U GEDÂ MESNEVİSİNİN ÖZELLİKLERİ 38

1- ESERİN MUHTEVASI 38

Sebeb-i Te'lif 42

a-MEKAN 44

İstanbul'un tasviri 44

Ayasofya'nın Tasviri 44

At Meydanı'nın Tasviri 45

b-ŞAHIS KADROSU 46

c-VAK'A KURULUŞU 48

Hatimetü'l- Kitab 57

d-ZAMAN 58

e-ŞÂH U GEDÂ'DA GEÇEN ARA HİKAYELERİN ÖZETLERİ 58

2- ESERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ 62

3- DİL VE ÜSLUP ÖZELLİKLERİ 63

4- DEYİMLER, ATASÖZLERİ VE ARKAİK KELİMELER ... 64

a-Deyimler ve Atasözleri 64

b-Arkaik Kelimeler 67

5- AYETLER, HADİSLER VE ARAPÇA İBARELER 68

a- Ayetler 68

b- Hadisler 69

c- Arapça ibareler 70

6- ŞAHIS İSİMLERİ 72

KİTÂB-I ŞÂH U GEDÂ TE'LÎF-i YAḤYÂ (METİN) 74- 292

- Tevḥīd-i Ẕü'l-celāli ve'l-cemāldur ki vaṣfında lisān-ı nāṭıḳa lāl u hey'et-i sipihr-i dū-ta kemāl-i ḳudretine dāldur celle celāluhu vü ʿamme nevālühü 78

- Ol Mucībü'd-daʿvāt vü Ḳaḍıyü'l- ḥacātuñ yaʿni münācāt-ı laṭīfidür 86

- Ol Faṣīḥü'l-maḳāl ü Melīḥü'l-cemāl ü Kerīmü'l-ḫıṣāl üʿAdīmü'l-miṣāl Şāh-ı Risālet-penāh olan Ḥabību'llāh uñ Naʿt-ı münīrleri vü midḥat-ı bī-nazīrleridür ki taḳrīr ü taḥrīr olınur salavātu'llāhi ʿaleyhi ve selāmuhu 91

- Sirāc-ı dīn-i mübīn olan Resūl-i emīn'üñ miʿrāc-ı berīnlerinüñ ḥikāyeti vü rivāyetidürʿaleyhi's-selāmu

ve'l- ikrām ilā yevmü'l- ḳıyām 94
- ʿAle't-taḥḳīḳ imām-ı atīḳ-i Ḫudā olan Ebūbekr-i Ṣıddīḳ'uñ faẕīletlerinüñ ʿale'l-icmāl ẕikridür raḍıya'llāhu ʿanhü 102
- ʿömer-i Fārūḳ Ḥaẕretleri'nüñ ṣādır olan kerāmetlerinüñ ẕikridür raḍıya'llāhu teʿālā ʿanhu 107
- ʿOṯman-ı Zekī Ḥaẕretleri'nüñ sergüzeşt-i şehādetlerinüñ tafṣīlidür 111
- ʿAliyyü Veliyyu'llāh Ḥaẕretleri'nüñ velāyet-i saʿādetinüñ ẕikridür raḍya'llāhu ʿanh 116
- Güzīde-i Āl-i ʿOṯman olan ṣāḥib-kırān-ı zamān Süleyman Ḫān'uñ ʿale'l-icmāl vaṣf-ı cemīli ve meḍḥ-i celīlidür ḫalleda'llāhu salṭanatehu ve ebbeda'llāhu ʿizzetehu ve devletehu 121
- Ṣıfat-ı ḥazān-ı būsitān ki sebze vü raʿnā ve sebeb-i teʾlīf-i kitāb-ı Şāh u Gedā 125
- ʿIşḳ-ı ẕillet-āmīz ẕevk-engīz olup ʿāşıḳ-ı ṣādıḳuñ vecd ü ḥālet ü keşf ü kerāmet birle ʿayn-ı cānın küşāde ve cevelān-ı ṭabʿ ını ziyāde itdüginüñ ẕikridür 131
- Sevād-ı ḳalʿa-i Ḳostantiniyye ḥamāha'llāhuʿan külli beliyye şehr-i maʿmūr u cān-sürūr olduġunuñ beyānıdur 134
- Tevʾemān-ı Mescīd-i Aḳṣa olan meşhūr-ı dünyā Ayasofya'nuñ taʿrīf-i laṭīfidür 136
- Mecmaʿ-ı ḫūbān u menbaʿ-ı ʿāşıḳān olan At Meydanı'nuñ beyānıdur 139

- icmālen ẕikr olınan maḥbūb-ı mergūblarun vaṣf-ı cemīlleridür 141
- Belā-yı ʿışḳ ile engüşt-nümā olan Gedā'nuñ maṭlaʿ-ı dāsitānıdur ki beyān olınur 143
- ĠAZEL 151
- Gedā-yı maḥzūnuñ mecnūn olduġınun ṣıfat-ı şebidür ve aṣḥāb- ı ṣafā ve erbāb-ı vefānuñ şefḳat idüp ve naṣiḥāt itdükleridür ki beyān olınur 154
- Naṣiḥāt idenlere Gedā-yı pür-miḥnetüñ ṭarīḳ-i ṣavāb üzre cevābıdur 156
- Bir ehl-i temiz-i ʿazīze Gedā-yı bī-cānı yārānı dermān içün iletdikleridür 157
- ĠAZEL 160
- Gedā-yı mübtelā evvelā Şāh-ı ʿālī-şāna mestāne ifṣāʿ -i muḥabbet ve iẓhār-ı meveddet idüp esrār-küşālığı ba ʿiş-i melāmet ve mūcıb-i nedāmet olduġıdur 161
- Dilber-i Şāh-ı ʿālī-şāna Gedā'nuñ cevābıdur 165
- El-Mevʿize 168
- Gedā-yı dīvāne yārāna esrār-ı ʿışḳı ifṣā idüp meşhūr-ı āfāḳ oldığıdur 169
- ʿAdū-yı siyeh-rū Şāh-ı bī-naẓīrüñ Gedā-yı ḥaḳīr ile ittiḥādın añlayup bāʿiş-i ʿinād u feṣād olup iblis-miṣāl telbisle Şāh'ı iḍlāl itdügidür 172
- Ḥasb-ı ḥāl 175
- Şāh-ı pür-cefā Gedā-yı mübtelānuñ esrār-küşālığından ḫoşnūd olmayup ʿitāb-nāmeyle merdūd

idüp Gedā-yı bī-karār daḫi çār u nā-çār ol gül-i hezār-pārenüñ reh-güzārından ayırup şehirden firār itdügidür 176
- Ḥasb-ı ḥāl-i Gedā 179
- Ḥasb-ı ḥāl 181
- ĠAZEL 182
- Gedā-yı mübtelānuñ āh-ı siyāhı zümre-i aʿdāya ḥazer ü Şāh-ı pür-cefāya eşer itdügidür 184
- Şāh-ı vācibü'l-ikrāma Gedā-yı bed-nāmuñ mektūb-ı muḥabbet üslūbıdur 187
- Ḥasb-ı ḥāl 192
- Şāh-ı ʿālī-cenābdan ictināb itsün diyü Gedā'ya Şāh'ı zem ile añduklarıdur 194
- Gedā-yı üftādenün derdi ḥadden ziyāde olup ʿışḳ ile gah māha ve gah āf-tāba ḫiṭāb idüp birinden cevāb gelmeyüp āḫir-i kār Ḥaḳḳ'a niyāz itdügidür 198
- Māh-ı seriü'l-ḥarekāta kelimāt itdügidür 200
- Āf-tāb-ı ʿalem-tāba ḫitāb itdügidür 203
- Ḫudā-yı bī-niyāza niyāz itdügidür 208
- Bir dellāl-ı kār-dīde Gedā-yı belā-keşīdeyi gulām-ı zer- ḫırīde şekline koyup bāzārda Yūsuf-var ol nā-murādı mezād itdüginün beyānıdur 210
- Gedā-yı şīrīn-kār terk-i nāmus-ı ʿār idüp bir esb-i lāġara suvār olup ol nigār-ı ġonca-dehān nükte-dānı ḫandān-ı pür- ṣafā itmeg içün ḫalḳa temāşā oldıġıdur 215

- Ṣıfat-ı bahār-ı pür- envārla çemende ezhār gökyüzinde encüm- girdār cenāna ve cāna mūcib-i ferāh vü māniᶜ- i taraḥ olduġı maḳamıdur ki iᶜlām u âşᶜar olınur . 220
- Nāgehān Şāh-ı güzīn hem-nişīn olan meh-cebīnlerle gülistāna seyrāna gelüp cām-ı sürūr encām ile işret-i müdam idüp Şāh-ı laṭīf yārān-ı şerīflerine ser-güzeştlerüñden birer ḥikāyet teklīf itdügidür 226
- Ṣıfat-ı şeb-i ᶜıyş-ı müretteb 230
- Ḥikāyet 232
- iᶜtirāż-ı Şāh 235
- Ḥikāyet 236
- iᶜtirāż-ı Şāh 238
- Ḥikāyet 239
- iᶜtirāż-ı Şāh 242
- Ḥikāyet 244
- Şāh-ı aᶜlā ᶜazm-ı deryā idüp temāşā iderken ol an yārān ile ᶜüryān olup āb-ı revāna girüp ᶜarż-ı ḥāl itdügidür 249
- Gedā-yı şikestenüñ küşe-i ġamda ḫasta olduġuna münāsib ṣıfat-ı ḥazānıdur ve rāh-ı Şāhᶜa kendüyi getürdüp nāgāh bī- iştibāh şifā-yı vefāya irgürdügidür ki ẕikr olınur 252
- ĠAZEL 255
- Ḥasb-ı ḥāl 257
- Gedā-yı pür-melāmet şeb-i viṣāle irüp Şāhᶜuñ cemāl u kemāline ᶜışḳından baḳamayup seyr-i dīdārdan maḥrūm oldum diyü muẓṭarīb oldıġıdur 262

- ĠAZEL 264
- Ḥasb-ı ḥāl 264
- ḲIT'A 270
- Ḫane-i virānuñda bir gice miḥman olurın diyü Şāh-ı müst- mend Gedā-yı derd-mendi āvāre itdügidür 270
- Ḥasb-ı ḥāl-i Gedā 274
- Gedā-yı bed-nāma āh-ı benām nihānīce itdügi vefālardan ba' żı àvàm bize i'lām eyle diyü ikdām ve ibrām itdüklerinüñ ẕikri ve beyānıdur 277
- Ḫātimetü'l-kitāb 286

SONUÇ 293

BİBLİYOGRAFYA 297

OSMANLICA METNİN FOTOKOPİSİ (A Nüshası) 300

ÖNSÖZ

Bu çalışmanın amacı XVI. Yüzyıl şairlerimizden Taşlıcalı Dukākin-zāde Yahya Bey'in Şāh u Gedā isimli mesnevisinin karşılaştırmalı metnini hazırlayıp incelemektir. XVI. yüzyılın zengin mahallî unsurlarını ihtiva eden ve konusu bilinen şark hikayelerinden alınmayıp yazarın kendi buluşu olan bu esere yansıyan dönemin sosyal hayatını, cemiyetin yaşayış tarzını, duygu ve düşünce dünyasını aksettirmektir.

Çalışmamız bir giriş, iki ana bölüm ve eserin karlıştırmalı metninden meydana gelmiştir. Giriş bölümünde XVI. yüzyılın siyasi durumu ve Türk edebiyatının bu yüzyıldaki umumi görünüşü ana hatları ile ele alınıp, nazım şekli olarak mesnevinin edebiyatımızdaki tarihi gelişimi ve XVI. yüzyıldaki mesnevi edebiyatı hakkında bilgi verilmiştir.

Birinci bölümde eserin müellîfi Taşlıcalı Yahya Bey'in hayatı, edebi şahsiyeti ve eserleri kısaca tanıtılmıştır. Yahya Bey'in hayatı, sanatı ve eserleri Prof. Dr. Mehmet Çavuşoğlu, Ramazan Sarıçiçek ve Bekir Kayabaşı tarafından teferruatlı olarak incelenmiş olduğundan, biz çalışmamızda şairin bu yönlerini muhtasar olarak verip daha çok metin üzerinde yoğunlaşmaya çalıştık. Şah u Geda mesnevisinin çalışmamızda esas aldığımız nüshalarını ve diğer nüshalarını yine bu bölümde tanıttık.

İkinci bölümde eserin muhteva ve şekil özelliklerini inceledik. Mesnevinin bölümlerini , hikayedeki olayların geçtiği mekanı, kahramanlarını, vak'a kuruluşunu örnekler

vererek ayrıntılı bir şekilde tanıttık. Eserin şekil özellikleri, dil ve üslubu, içerisinde geçen deyim ve ata sözleri, arkaik kelimeler, ayet ve hadisler, arapça ibareler ve şahıs isimleri de incelenerek tanıtıldı.

Son bölümde metin kısmı yer almaktadır. Şāh u Gedā mesnevisinin tesbit edebildiğimiz mevcut yazma nüshaları içinden en güvenilir üç nüshayı karlıştırarak sağlam bir metin vücuda getirmeye çalıştık. Nüshaların ikisi şair hayatta iken istinsah edilmiş en eski nüshalardır. üstelik bunlardan biri de harekelidir. Diğer nüsha ise Hamse' nin tamamını ihtiva eden bir külliyattan alınmıştır. Nüsha farkları dipnotlar halinde, sayfa sonlarında belirtilmiştir. Her ne kadar eserin okunmasında dönemin fonetik hususiyetleri nazara alınarak özen gösterilmişse de bir takım hatalarımız, yanlışlarımız olabilir. Bunların müsamaha ile karşılanmasını dileriz.

Şāh u Gedā mesnevisinin sadece Hamseler Kataloğu'nda tesbit edilmiş 26 yazma nüshası mevcuttur. Bunların bir kısmı şair hayatta iken istinsah edilmiştir. Ayrıca eser H. 1284 senesinde İstanbul'da basılmıştır. Bu da gösteriyor ki Şāh u Gedā, yazıldığı dönemden itibaren çok okunan bir eser olmuştur. Tamamen yerli hususiyetleri yansıtan bu eseriyle Yahya Bey, eserin "Ḫātimetü'l- kitāb" bölümünde :

'Ārīdür 'āriyet libāsından
Pāk durur terceme belāsından

diye haklı olarak övünür.

Çalışmamda bu eseri seçmemi tavsiye eden ve yardımlarını esirgemeyen muhterem hocam Yard. Doç. Dr. Hasan Kavruk Bey'e ve çalışma süresince yardımını gördüğüm Arapça ve Farsça Okutmanı arkadaşım Süleyman Çaldak'a burada şükranlarımı arz etmeyi bir borç bilirim.

25. 1. 1993

MALATYA

KISALTMALAR

a.g.e.	: adı geçen eser
A.Ü.	: Atatürk Üniversitesi
E.F.	: Edebiyat Fakültesi
İ.A.	: İslam Ansiklopedisi
n.r.	: numara
nşr.	: neşreden
R.T.E.T.	: Resimli Türk Edebiyatı Tarihi
T.D.	: Türk Dili
T.D.K.	: Türk Dil Kurumu
T.E.T.	: Türk Edebiyatı Tarihi
T.Ş.ö.S.	: Türk Şiiri özel Sayısı
üniv. Kütüp.	: Üniversite Kütüphanesi
var.	: varak

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

Metnin tesbitinde ilmi çalışmalarda takib edilen transkripsiyon sistemini kullandım:

1- Arap alfabesinde bulunup da yeni Türk alfabesinde bulunmayan işaretler, harfler şöyle gösterilmiştir:

ʾ	ء (Hemze)
Ṣ ṣ	ث
Ḥ ḥ	ح
Ḫ ḫ	خ
Ẕ ẕ	ذ
Ṣ ṣ	ص
Ż(ḍ)	ض
Ṭ ṭ	ط
Ẓ ẓ	ظ
ʿ	ع
Ġ ġ	غ
Ḳ ḳ	ق
Ñ ñ	ك (Sağır kef)

2- Arapça ve Farsça kelimelerdeki huruf-ı med denilen harfler şöyle gösterilmiştir:

Ā,ā	آ
Ū,ū	و
Ī,ī	ی

3- Farsçadaki "Vav-ı ma'dule" ile yazılan kelimelerde bu harf, huruf-ı medde olduğu gibi (ā) şeklinde gösterilmiştir.

4- Birleşik isim ve sıfatlarda iki kelime arasına çizgi(-) konulmuştur.

5- Özel isimlerin başında büyük harf kullanılmış, sonlarına getirilen ekler kesme (') işareti ile ayrılmıştır.

GİRİŞ

A. XVI. YÜZYILDA TÜRKİYE'NİN SİYASİ DURUMU

XVI. yy'da Osmanlı imparatorluğu yükselişinin son seviyesine varmıştır. Varılan kuvvet ve ihtişam, bir dünya hakimiyeti manzarasıdır. Yavuz Sultan Selim'in siyasi ve askeri dehasıyla şahlanan imparatorluk, bu hükümdarın Çaldıran'da kazandığı zaferle, yeniden büyük ve devamlı galibiyetler serisine başlamıştır. Bütün bu zaferlerin şerefli bir neticesi olarak, islam dünyasına hakimiyet manasındaki halifelik makamını da Osman Oğulları ailesi elde etmiştir. Yavuz Sultan Selim'den sonra, Kanuni Sultan Süleyman zamanında, Osmanlı imparatorluğu asrın en büyük devleti olmuş; Avrupalılı'ların Muhteşem Süleyman dedikleri bu hükümdar, hem doğuda hem batıda fakat bilhassa batı devletleri karşısında devletini en üst seviyeye ulaştırmıştır.

Kanuni, Avrupa'da Avusturya içlerine kadar ilerlemiş, bütün Macaristan'a sahip olmuş; Asya'da Mezopotamya'ya yürüyerek Bağdat'ı almıştır. Türk donanması ise Akdeniz hakimiyeti ile yetinmeyerek Atlas Okyanusun'a ve Hint denizlerine kadar açılmıştır.

Fakat önce Leponto : inebahtı mağlubiyeti ve asrın sonlarındaki devamlı iran, Avusturya savaşları, bu muazzam askeri ve siyasi iktidarı kösteklemeye başlamıştır. Devlet yükseldiği şahikada; önce duraklamış, sonra inmeğe koyulmuştur. Bu arada askeri ve idari Osmanlı müesseselerinin; Sokullu'nun ölümünden sonra, geçirdiği sarsıntı, zamanla

hızlı bir bozulma çehresi alacaktır.

Gerçi bu bozuluş daha ilk yıllarda bazı Osmanlı münevverlerinin dikkatini çekecek; tehlikeyi hissedenler, lüzumlu ikazlardan çekinmeyeceklerdir. Fakat imapratorluğun hala göz kamaştırıcı azameti karşısında yapılan bu uyarmaların ehemmiyeti çok geç anlaşılacak ve imparatorluk zamanla, dünyada daha başka büyük devletlerin varlığını ve gittikçe kuvvetlendiğini görmek zorunda kalacaktır.[1]

XVI. YÜZYILDA TÜRK EDEBİYATININ UMUMİ DURUMU

XVI. yy.'da fikir ve sanat hayatı imparatorluğunun siyasi, askeri ve medeni ihtişamına uygun bir şekilde gelişerek, Osmanlı ülkesinde klasik bir edebiyat meydana gelmiştir.

Gerçi asrın bu dereceye yükselen sanatı yalnız edebiyat değildir. Aynı asırda ilim büyük alimler elinde gelişmiş, tezhib, minyatür, süsleme, hat gibi sanatlarda imparatorluğun olgunluğuna ve ihtişamına uygun şaheserler ortaya çıkmış, mimari, belki dünyanın en büyük mimarını bu asırda yetiştirmiştir.

Evet Mimar Sinan gibi eşsiz bir sanat dehası, kendisini yetiştiren çok sayıda mimar arasından bu asırda yükseliyor; İbni Kemal, Ebu's- Suud, Kınalızade gibi alimler; Zati, Hayali, Ruhi, Taşlıcalı Yahya Bey ve Baki gibi şairler; Hoca Saadeddin Efendi, Gelibolu'lu Âlî gibi tarihçiler,

---

1 Nihad Sami Banarlı, R.T.E.T., M.E.B. Yay., İst. 1971, c.1, s. 516

Sehî, Laṭîfî, Âşık Çelebi gibi tezkire yazarları bu asrın yetiştirdiği alimler ve sanatkarlar arasında yer alıyorlardı.

Osmanlı padişahlarının ve devlet adamlarının, kültür ve sanat hayatını, bilerek ve anlayarak koruyacak ölçüde kültürlü ve bizzat sanatkar olmalarıasrın ilim ve sanat hayatını ciddi bir şekilde kalkındırmıştır.

imparatorluğun her bölgesindeki medeniyet merkezi şehirlerde kuvvetli ilim, iman ve sanat adamı yetiştiren medreseler devrin Osmanlı kültürünün de merkezleri ve kaynaklarıdır. Yurdun sayılı kültür merkezleri başta İstanbul olmak üzere Edirne, Bursa, Konya, Kastamonu, Bağdad gibi şehirlerdir.

Bu şehirlerde ilim ve sanat adamlarının toplantı yerleri birer akademik muhit manzarası almıştır. Alimler ve şairler sefer zamanlarında padişahlarla beraber sefere gidiyorlar, sulh zamanalarında padişahların veya devlet adamlarının saraylarında, konaklarında toplanıyorlar, buralarda akademik sohbetler, münakaşa ve münazaralar yapıyorlardı. Bu alışkanlık alimlerin ve şairlerin evlerini hatta bazılarının dükkanlarını birer akademik muhit haline getirmiştir. Şair Zati'nin Bayezid Camii avlusundaki dükkanında yapılan musahabeler, Baki gibi bir şairin feyzini arttırmakla meşguldü.

Bu asırda Osmanlı Türkçesi Edebiyatı, gittikçe daha çok Türk olan bir edebiyat karakteri kazanıyordu. Asırlardan beri büyük İran şairlerini taklit etmek zaruriyetinde kalan Türk şairleri, bu asırdan sonra, örneklerini artık kendi

edebiyatlarında bulacaklardı. XVI. asırda Divan Edebiyatı belki en büyük şairlerini yetiştirecek, onların sanatlarında ve eserlerinde bir "Türk klasizmi" meydana getirecek ve bundan sonraki asırların şairleri artık kendi klasiklerinin izlerinde yürüyeceklerdi. Edebiyatımızda FuzūlT'yi beğenen ve onun gibi söylemek isteyenlerin vücuda getirecekleri bir FuzūlT Mektebi, ayni şekilde bir BākT Mektebi hatta bir RūhT Mektebi kurulacaktır.

Ayrıca, asrın edebi mahsulleri arasında mahalli hayat sahnelerini, Türk adet ve an'anelerini, Türk kıyafetlerini, milli adab-ı muaşeretimizi bire milli sanat ve edebiyat konusu halinde kullanan şairler, mesnevi şairleri hatta ressamlar vardı. imparatorluğun askeri zaferlerinden ve saltanatlı hayatından alınan fikirler, mecazlar, tabirler ve devrin tarihī-içtimaī portresini belirten çeşitli eserler, asrın Osmanlı - Türk hayatını bize kadar getirmeye muvaffak olmuşlardır.[2]

B- NAZIM ŞEKLi OLARAK MESNEVi

1- Türk Edebiyatında Mesnevi

Mesnevi nazım şekli Türk edebiyatına iran edebiyatından geçmiştir. XI. yüzyıldan itibaren bu türde pek çok eser yazılmıştır.

iran edebiyatında önceleri destani konuların

---

2 N.S.Banarlı, a.g.e., c.1, s.522

işlenmesinde kullanılan mesnevi nazım şeklinin ilk olgun örneği Firdevsî (ölm. 1021)'nin Şeh-nâme'sidir. İlk örneklerinden başlayarak Türk edebiyatında son derece tesiri görülen bu eserden başka, Feridüddin Attar (1119?-1193?) Hüsrev-nâme (Gül ü Hüsrev), Esrâr-nâme, Mantıku't-tayr, Musîbet-nâme, İlâhî-nâme, Bülbül-nâme, Pend-nâme, Cümcüme-nâme adlı eserleriyle; Nizâmî (1150?- 1214?) Penc-genc adıyla anılan Hamse'siyle, Sa'dî (1213?- 1292) Gülistan ve Bustan adlı eserleriyle, Molla Câmî (ölm. 1492) Silsiletü'z-zeheb, Selamân u Ebsal, Tuhfetü'l- ahrar, Sübhatü'l- ebrâr, Yûsuf u Züleyhâ, Leylî vü Mecnûn, Hired-nâme-i iskenderî isimli eserleriyle Türk şairleri üzerinde tesirli olmuşlardır. Bu arada Türk edebiyatını özellikle fikir ve muhteva yönünden zenginleştiren büyük Türk mütefekkiri ve şairi Mevlânâ Celâlüddin-i Rûmî (1207- 1273)'nin Farsça yazdığı Mesnevi-i Şerif'i yüzyıllar boyu Anadolu'da okunmuş ve büyük tesir göstermiştir.[3]

Türk edebiyatında ilk uzun mesnevi XI. yy. da Yûsuf Has Hâcib (1017?- 1077?)'in Kutadgu Bilig adlı eseridir. 6645 beyit tutan bu büyük eser, didaktik mahiyettedir.

XIII. yüzyılda Ahmed Fakih'in yüz beyitlik küçük Çarh-nâme'si ve Kitâbu Evsâfı Mesâcidi'ş- Şerife adlı eseri; büyük mutasavvıf şair Yunus Emre'nin Risâletü'n-nushiyye adlı eseri edebiyatımızın tanınmış ilk mesnevi örneklerindendir. İslami

---

3 Doç. Dr. İsmail Ünver, Mesnevi, T.D.,T.Ş.ö.S. II. s.430

Türk edebiyatının bu ilk eserleri genellikle dinî, ahlâkî mahiyettedir. Yine bu yüzyılda Şeyyad Hamza'nın 1529 beyitlik Yusuf u Züleyha mesnevisi edebiyatımızın ilk aşk hikayesidir.

XIV. yüzyılda Altınordu sahasında Kutb'un Nizâmî Hamse'sinden faydalanarak ve kendisinden de çok şeyler katarak yazdığı Ḫusrev ü Şîrîn mesnevisi daha sonra pek çok kez yazılacak olan Ḫusrev ü Şîrîn hikayelerinin ilkidir.

Gülşehrî'nin 1317'de Attar'dan çevirdiği ve bir çok eklemelerle zenginleştirdiği Manṭıḳu'ṭ-ṭayr mesnevisi ile Âşık Paşa (ölm. 1322)'nın 12.000 beyitlik ve on bab üzerine düzenlediği Garib-nâme'si Mevlânâ tarzında temsili hikayeler ve aralara sıkıştırılmış gazellerle ahlakî, tasavvufî büyük bir eserdir. Bu yüzyılın ortalarında Hoca Mes'ud'un 5568 beyitli Süheyl ü Nevbahâr'ı (yazılış:1350) ile Erzurum'lu Darîr'in 2120 beyitli Yûsuf ´u Züleyhâ mesnevisi (yazılışı:1366), Şeyhoğlu Mustafa'nın 7903 beyitli Ḫurşid-nâme(yazılışı: 1387)'si yüzyılın tanınmış aşk hikayeleridir. Ahmedî (ölm. 1413) iki büyük eserde, Firdevsî ve Nizâmî'den yararlanara Büyük İskender'in maceralarını 8200 beyitle İskender-name mesnevisinde anlatmış, öteki mesnevisinde de 5000 beyitle Cemşîd ü Ḫurşîd (yazılışı:1403) adlı aşk hikayesini dile getirmiştir.

XV. yüzyıldan başlayarak mesnevi Türk edebiyatında hızlı bir gelişme göstermiştir. Yüzyılın başında Ahmed-i Dâî manzum ve mensur öteki eserleri yanında en çok 1406 yılında tamamladığı Çeng-nâme mesnevisiyle tanınmıştır. Süleyman Çelebi (ölm. 1421-22)'nin Vesiletü'n-necât adını verdiği

yüzyılın en önemli eserlerinden biri olan Mevlid'i (yazılışı: 1409) yazılmış pek çok mevlid içinde en tanınmışı ve yüzyıllar boyunca en çok okunanı olmuştur.

Yine bu yüzyılın büyük şairlerinden Germiyan'lı Şeyhî (ölm. 1431)'nin Genceli Nizâmî'den etkilenerek yazdığı 6944 beyitli büyük Hüsrev ü Şîrîn mesnevisi Türkçe yazılmış Husrev ü Şîrîn'lerin en tanınmışı olduğu gibi Har-nâme adındaki 126 beyitli küçük mesnevisi de ilginç bir mizah ve sosyal hiciv eseridir. 1449 yılında yazılan Yazıcıoğlu Mehmed (ölm. 1451)'in Muhammediye'si Mevlid gibi yüzyıllar boyu beğenilerek okunan ve sevilen eserlerden biri olmuştur.

XV. yüzyılın sonunda artık Türk şairleri de Nizâmî gibi hamseler meydana getirmeye başlamışlardır. Hamdullah Hamdi (ölm. 1503-4) gerçek bir mesnevi şairi olarak görünmüş, Nevâî ile aynı yıllarda Anadolu'da bir hamse meydana getirmiştir. Bu hamsede yer alan mesneviler; Yusuf u Züleyha, Leyla ve Mecnun, Kıyafet-name, Tuhfetü'l- uşşak, Mevlid adlarını taşır.

Çağatay edebiyatında ise, büyük şair, pek çok eserin sahibi Ali Şir Nevâî (ölm. 1501) hamseyi de aşarak altı mesneviyi bir araya getirmeyi başarmıştır. Bunlar: Hayretü'l-ebrâr (yazılışı: 1483), Ferhad u Şîrîn (yazılışı: 1484), Leylâ ve Mecnûn (yazılışı: 1484), Hikâye-i Behram u Gur (Seb'a-i seyyâre)(yazılışı: 1484), İskender-nâme ve Mantıku't- ṭayr'a nazire olarak söylediği Lisanü't-ṭayr'dır.

XVI. yüzyıl ayrıntılı olarak aşağıda incelenecektir.

XVII. yüzyılda başlıca mesnevi şairleri olarak Ganî-zâde

Nadirî, Nev'izâde Atâ'î, Nâbî ve Sabit'i görüyoruz. Ganizâde Nadirî (ölm. 1626-27) Divan'ından çok Mi'raciye kasidesi ve Şeh-nâme mesnevisiyle tanınmıştır. Nev'izâde Atâ'î(ölm. 1654) bir eseri yanında Nizâmî Hamse'sine nazire olarak söylediği Hamse'siyle ün kazanmıştır. Atâ'î Hamse'si Sâki-nâme diye de anılan 'Âlem-nümâ, Nefhatü'l- ezhâr, Sohbetü'l- ebkâr, Hilyetü'l- efkâr ve Heft- han adlı mesnevilerinden meydana gelmiştir.

Mesnevide bu yüzyılın en büyük şairi olarak Nâbî (ölm. 1712)'yi saymak gerekir. Hayriyye (yazılışı: 1701), Hayrabad (yazılışı: 1705) ve Sur-nâme (582 beyit) adlı mesnevileriyle Nâbî haklı bir ün kazanmıştır. Sabit (ölm. 1712) Zafer-nâme, Edhem ü Hümâ, Berber-nâme, Dere-nâme, Amr u Leys mesnevilerinin sahibidir.

XVIII. yüzyılda mesnevi şairi olarak Nahifî, Şeyh Galib, Sünbül-zâde Vehbi ve Enderunlu Fâzıl belli başlı isimlerdir.

Bu yüzyılın ilk mesnevi şairi Süleyman Nahifî (ölm. 1738) manzum ve mensur bir çok eseri olduğu halde daha çok Mesnevi Tercümesi (yazılışı: 1730) ile ün kazanmıştır. Mevlânâ'nın altı ciltlik büyük eserini aynı vezinle beyit beyit Türkçe'ye aktarmakla hem çok güç bir işi başarmış, hem de Türk edebiyatına büyük bir eser kazandırmıştır. Bu yüzyılın ve edebiyatımızın büyük şairi Şeyh Galib (ölm. 1798) Hüsn ü Aşk (yazılışı: 1783)'ıyla mesnevi edebiyatımızın da en büyük eserlerinden birini vermiştir. 2101 beyitlik bu mesnevide Galib Dede Hüsn, Aşk, Beni Mahabbet, Mekteb-i edeb,Molla-i cünun,Sühan, ismet, Hayret gibi soyut kavramlara

kişilik vererek yepyeni bir aşk hikayesi vücuda getirmiştir.

Yine bu yüzyılda Şevk-engiz ve Lutfiyye mesnevilerinin Şairi Sünbül-zāde Vehbi (ölm. 1809) Tuhfe ve Nuhbe adlarını verdiği manzum sözlükleri yanında Nābī'nin Hayriyye'sine nazire olarak söylediği Lutfiyye (yazılışı: 1790-91)'siyle de tanınmıştır.

Vehbi gibi yüzyılın sonuyla XIX. yüzyılın başında yaşayan Enderunlu Fāzıl (ölm. 1810) Huban-nāme, Zenan-nāme ve Defter-i Aşk adlarındaki üç mesnevinin sahibidir.

XIX. yüzyılın başında Tanzimat edebiyatının başlamasından az önce yaşamış olan İzzet Molla (ölm. 1829) son mesnevi şairiolarak anılmaya değer. Şairin Mihnet-i Keşan ve Gülşen-i Aşk adlarında iki mesnevisi vardır.[4]

2- XVI. Yüzyılda Mesnevi

XVI. yüzyılda mesnevi edebiyatı, diğer sanat ve edebiyat nevilerine denk olarak asrın hayatına ve refahına uygun bir gelişme göstermiştir. Asrın mesnevileri her bakımdan iyi işlenmiş, bilhassa hikaye ve roman psikolojisi bakımından insan ve cemiyet hayatına, insan ihtiras ve faziletlerine dikkat eden eserlerdir.

Bu devirde İran edebiyatının bir çok klasik mesnevileri yine Türkçe'ye çevrilmiş,bu mesnevilerin kudretli Türk şairleri tarafından tekrar kaleme alınıp yeni eserler haline konuldukları görülmüştür.

Devrin sosyal hayatını, mahalli renklerini, Osmanlı

---

4 Haluk İpekten, Edebi Bilgiler, A.Ü.E.F. Ders Notları Erzurum, 1982, s.47-49

coğrafyasının medeni köşelerini, tarih ve fütühat hareketlerini ve inanış hayatını aksettiren mesneviler yazılmıştır. Şehrengizler, Selim-nāme, Süleyman-nāme, fetih-nāme, şecaat-nāme ve dinī, ahlakī, tasavvufī eserler, Maktel-i Hüseyn'ler, mevlidler, Manzum Osmanlı tarihleri ve vekaayi-nāmeler bunlar arasındadır.

Bütün bu eserlerde dikkate çarpan ortak vasıflar; oturmuş bir Osmanlı Türkçesi, edebi sanatları ustalıkla, alışkanlıkla kullanan sade bir lisan; bir de hayat ve cemiyet hadiselerini ya ibret gözüyle ya da kültür, tefekkür, zeka ve sanat penceresinden görebilen bir anlayıştır. Dinde İslam'a samimi bağlanışlar, dini riyakarlık ve taassuba karşı oluşlar; aşkda ince ve fedakar duygular; tasavvufda hayat vak'alarıyla ustalıkla birleştirilmiş fikri ve mistik inanışlar bu mesnevilerin yine ortak vasıflarındandır.[5]

Bu yüzyılın başında Mesihī (ölm. 1512) edebiyatımızın ilk şehrengizi sayılan Edirne Şehrengizi, Tāci-zāde Cāfer Çelebi (ölm. 1514-15) tarihi anıtları, gezinti yerleri ve güzellikleriyle İstanbul'u anlattığı Heves-nāme (yazılışı: 1493-94)adlı eseri, Benli Hasan diye anılan Ahī (ölm. 1517) Şīrīn ü Perviz mesnevisi, Revānī (ölm. 1523-24) içki toplantılarının usullerini anlattığı küçük, zarif işret-nāme'siyle tanınmışlardır.

---

5 N.S.Banarlı, a.g.e. s.597

Câmî'nin hemen bütün eserlerini Türkçe'ye çevirdiği için Câmî-i Rum diye de tanınan Bursa'lı Lâmi'î (ölm. 1531-32) Selamân u Absal, UnsurÎ'den çevirdiği Vâmık u Azrâ, GurganÎ'den Türkçe'ye aktardığı Vis ü Râmin ve Şem' ü Pervâne mesnevilerinin sahibidir. Yine mesnevi nazım şekliyle yazdığı Bursa Şehrengizi'nde yaşadığı şehrin doğal güzelliklerini anlatmıştır.

Devrin büyük alim ve tarihçisi olarak tanınan Kemalpaşa-zâde (öLM. 1534) 7030 beyitlik Yûsuf u Züleyhâ' sıyla mesnevide de kendini göstermiştir. Sayısız kaside ve gazelleri yanında Şem' ü Pervâne, Ahmed ü Mahmûd ve Şehrengiz'iyle Zâtî (ölm. 1546)'yi ve Şehzade Sultan Selim adına 1542 yılında 5430 beyitli bir Leyla ve Mecnun yazan Lârende'li Hamdî'yi; Hüsrev ü ŞÎrÎn (yazılışı: 1512, 2019 beyit) ve Leyla ve Mecnun (yazılışı: 1513, 2145 beyit) eserlerinin sahibi Bursa'lı CelilÎ (ölm. 1569'dan sonra)'yi de belli başlı mesnevi şairleri arasında saymak gerekir.

XVI. yüzyılın bütün öteki nazım şekillerinde olduğu gibi mesnevide de üstadı FuzûlÎ (ölm. 1556)'dir. Şair Divan'ı kadar sevilmiş ve okunmuş olan 3036 beyitli Leylâ ve Mecnûn'uyla (yazılışı: 1535) mesnevi edebiyatımıza bir şaheser kazandırmıştır. Her üç edebiyatta FuzûlÎ'ye kadar ve ondan sonra da pek çok kez yazılmış olan bu hüzünlü aşk hikayesi O'nun kaleminde başka bir değer kazanmış ve FuzûlÎ'nin bu eseri Türkçe yazılan Leylâ ve Mecnûn hikayelerinin en güzeli olmuştur. Şairin ayrıca 440 beyitlik Beng ü bâde adlı sembolik mesnevisi ve meyveleri konuşturduğu

200 beyitli Sohbetü'l- esmār adlı küçük bir mesnevisi de orjinal eserlerdir.

Hümā ve Hümāyun ile Gül ü Bülbül (yazılışı: 1552) mesnevilerinin şairi Kara Fazlı (ölm. 1563) özellikle ikinci eseriyle ün kazanmış bir mesnevi ustasıdır.

Yüzyılın sonlarında Azeri İbrahim Çelebi (ölm. 1585)'nin 24 hikayesini topladığı Nakş-ı Hayal (yazılışı: 1579) adındaki mesnevisiyle Hakānī'nin Hilye'si (yazılışı: 1598-99, 716 beyit) tanınmış eserlerdir. özellikle Hilye bu konuda yazılmış eserlerin en ünlülerindendir.[6]

Yine bu yüzyıl şairlerinden Taşlıcalı Yahya Bey, müretteb büyük bir divanı da olduğu halde daha çok mesnevi şairi olarak tanınmıştır. Çalışmamızın konusu olan Yahya Bey'in hayatı, edebi şahsiyeti ve eserleri aşağıda incelenecektir.

---

6 H.İpekten, a.g.e., s. 49

I. BÖLÜM

A- TAŞLICALI YAHYÂ BEY, DUKÂKİN - ZÂDE (? - 1582)

1- Hayatı:

XVI. asır Osmanlı şiirinin önde gelen temsilcilerinden olup divan ve hamse sahibi bir şairdir. Doğum tarihi belli değildir. Divanında ve Hamse'sinin muhtelif yerlerinde Arnavud asıllı olmasından dolayı "sengistan (taşlı yerden, taşlıkdan)'dan" koptuğunu söylemesinden kinaye olsa gerek "Taşlıcalı" diye anılmıştır. Arnavudluk'un ünlü Dukâkin ailesindendir.[7] Gencine-i raz adlı mesnevisinde:

Arnavud aslı olupdur aslım
Kılıciyle dirilüpdür neslim
Nola ol tâ'ife-i şîr-efken
Kılsa şâhin gibi taşlıkta vaṭan

mısralarıyla aslını ortaya koyar. Şair milliyetiyle her zaman övünmekle beraber, mücahid Osmanlı gazisi hüviyetinide muhafaza ederek bunu, aynı eserin Sebeb-i te'lif-i kitab bölümünde şöyle terennüm eder:

Arnavud'un hasları vü beğleri
Nesl-i kadîmim Dukâkin Beğleri
Kıldı beni Ḫalıḳ-ı kevn ü mekân
Bende-i efkende-i 'Oṣmaniyân

---

7 Mehmet Çavuşoğlu, i.A., Yahyâ Bey maddesi, s.343

Yahyā Bey devşirme olarak alınıp Acemi oğlanlar ocağına getirildi. Burada tahsil ve terbiye gördü. İlim ve sanata karşı duyduğu hevesiyle kendini gösteren şair Yeniçeri ocağına geçince birçok şair ve nasirle tanıştı. Sonra bölüğe çıkıp, çeşitli seferlere katılarak Yayabaşı payesine erişti. Divan'ın da Yavuz Selime takdim ettiği bir kasideden O'nun Çaldıran ve Mısır seferlerine katıldığı anlaşılmaktadır. Kanuni'nin cülusundan itibaren alimlerin meclislerine ve devrin şairlerinin arasına girmek suretiyle şöhreti yayılmağa başladı. Divan'ında ne Selim'e bir mersiye, ne Kanuni'ye bir cülusiye vardır. Büyük ihtimalle o sırada şairliği ve şöhreti, bu iki büyük padişahın etrafında bulunan şairlerin arasına girmesini sağlayacak kadar değildi. Bizzat kendisi Kemal-Paşazāde'den ders okuduğunu söylemekte ve Kadri Efendiden üstadım diye bahsetmektedir.

Ömrü Anadolu'da ve Rumeli'de bir savaştan öbürüne koşmakla geçen Yahya Bey, Kanuni'nin Viyana (935 = 1529), Alman (938 = 1532) seferlerinde bulunmuş, İbrahim Paşa'nın başlattığı, padişahın sonradan iltihak ettiği I. Irakeyn seferine katılmıştır. Kanuni Sultan Süleyman ile birlikte Bağdad'a giden Yahyā Bey'in Divan'ında bulunan "su" redifli gazelden, aynı redif ve kafiyedeki meşhur na't'ın şairi Fuzūlī ile bu sefer esnasında tanıştığı söylenebilir. Ayrıca şairin çağdaşı Hayālī Bey ile aralarındaki meşhur düşmanlık büyük ihtimalle o sıralarda başlamıştır.

Daha sonra 955(1548)'de açılan II. Irakeyn seferi dolayısıyla Kanuni'ye sunduğu bir kaside de Hayālī Bey ile

kendisini mukayese edip, padişahın ona iltifatından yakınır ve hatta HayālĪ'ye hakaret eder. O sırada kendisi sipahi zümresine girmişti. Bu kaside üzerine selefi İbrahim Paşa'nın koruduğu HayālĪ Bey'i pek sevmeyen Rüstem Paşa, Yahyā Bey'e hemen Ebu Eyyub EnsārĪ mütevelliliğini verdi.

Fakat Hürrem Sultan'ın entrikalarıyla katledilen Şehzade Mustafa için, içi yanarak yazdığı güzel bir mersiye Rüstem Paşa ve hükümdar tarafından iyi karşılanmamıştır. O kadar ki Rüstem Paşa tarafından nizam-ı alem için idamı istenen Yahyā Bey, bu ölümden Kanuni'nin rıza göstermemesi yüzünden kurtulmuştur.[8] Bu vak'a üzerine 27 bin akça zeametle Bosna eyaletinde bulunan izvornik sancağına sürüldü.

Yahya Bey'in Kanuni'nin ölümünden sonraki hayatı durgundur.Hayatının muhtemelen 964 (1557)'den sonraki devresinde Gülşeni Şeyhi üryani Dede'ye[9] mürid olan şair kendini tamamen tasavvufa vermiştir. 990 = 1582 yılında izornik'de, Osmanlı müelliflerine göre izvornik yakınlarındaki Loznice'de vefat etmiştir.[10]

---

8 N.S.Banarlı, a.g.e., s. 599

9 Nev'i-zāde Atā'Ī, Şakayık Zeyli, ist., 1268, s.365

10 Bursa'lı Mehmed Tahir Efendi, Osmanlı Müellifleri, ist., 1972, c.2, s.434

2-Edebi Şahsiyeti :

Yahyā Bey kuvvetli bir divan şairi olmakla beraber onun Türk edebiyatındaki asıl yeri mesnevi sahasındaki üstadlığı dolayısıyladır. Bu taşralı şairin diğer mühim bir meziyeti de, yalnız mesnevilerinde değil, kaside ve gazellerinde de sade ve temiz bir dil kullanmasıdır. Divanından başka beş mesneviden oluşan bir Hamse'si vardır.

Tarihçi Āl̄ gazelde ve mesnevide Yahya Bey'in hal sahibi olduğunu yazar.[11] Divan ve Hamse'sinde korkusuz ve atılgan bir karakteri yansıtan ifadeleri onun asker-şair olduğunu açıkça göstermektedir. Divan'ının birçok yerinde ve Hamse'sinde devrinin siyasi, içtimai ve askeri hususiyetlerini aksettiren kıymetli malumat vardır.

Yahyā Bey Kanuni Sultan Süleyman ile birlikte şark ve garp seferlerinin hemen hepsine katılmıştır. Kasideleri ve Divan'ının musammtlar kısmındaki bazı şiirleri bu büyük padişahın ve muzaffer ordusunun fetih heyecanını dinidestani bir üslupla terennüm etmektedir.

Yahyā Bey'in sağlığında ve ölümünden sonra yazılan tezkirelerde, şiirleri ve Hamse'si haklı olarak övülmüştür. Tezkireciler arasında Beyān̄ī, onun kasidelerinin hayal ve sanat bakımından değerine dikkat etmiştir. İlk gazellerinde aşıkane eda görülmekte ise de, Uryān̄ī Mehmed Dede'ye intisabından sonra tasavvufi fikirler hakim olmuştur.

---

11 Āl̄ī, Künhü'l-ahbar, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 5959, var. 432a

Yahyā Bey'in dili sade ve üslubu akıcıdır. Türkçe kelimeleri aruz veznine uygulamakta zorluk çekmemiştir. Necati Bey'de başlayıp, Zātī'de mümessilliği devam eden Türkçe düşünmek ve Türkçenin inceliklerini çeşitli edebi sanatlarda şiirleştirmek gayreti Zātī'nin çevresinde bulunan şairlerden biri olan Yahya Bey'de müstesna bir tatbikatçı bulmuştur. Bu hususiyetinin teşekkülüde, askerlik mesleği icabı olarak ordugahlarda ve seferler esnasında her sınıftan insanla temasa geçmiş olmasının herhalde büyük payı vardır.[12]

3-Eserleri:

Yahyā Bey'in divan'ı ile Edirne ve İstanbul hakkında iki şehrengizi ve beş mesneviden ibaret bir Hamse'si bulunmaktadır. Hamse'sinde yer alan mesneviler Gencīne-i Rāz, Usūl- Nāme, Şāh u Gedā, Yūsuf ve Zelihā, Gülşen-i Envār adlarını taşımaktadır. Yahyā'nın " hamse'si belkide seb'ası" olduğunu söyleyen Latīfī[13] onun bilinen mesnevilerinden yalnız Şāh u Gedā, Yūsuf ve Zelihā ile Gencīne-i Rāz'ın isimlerini verdikten sonra, birde Nāz u Niyāz'ın varlığından bahseder.

Ancak elimizde böyle bir eser yoktur. Onun 2000 beyit kadar Süleyman- nāme yazdığı ve Peygamber'in mucizelerinden bahseden Gül-i Sad-berg adlı bir eseri olduğu kaynağı meçhul[14]

12 M. Çavuşoğlu, a.g.e., s.345

13 Latifi, Tezkire, ist., 1314, s.371

14 M.Tahir Efendi, a.g.e., s.435

rivayetlerdir.

Hamse'sinin tamamı Kanuni devrinde yazılıp ona ithaf olunmuştur. Şair mesnevilerinin yazılış sırası, hatta isimleri hakkında bilgi vermemiştir. Fakat Âşık Çelebi, şairin Hamse'sinde önce Şāh u Gedā'yı sonra Gencîne-i Rāz'ı, nazmettiğini, bir ara Hac ziyareti dolayısıyl Yūsuf'un asıl vatanı olan Ken'an'da bulunduğunu ve o münasebetle Yūsuf ve Zelihā'yı teklif ettiğini söyleyip Kitāb-ı Usūl ile Gülşen-i Envār'ın da adlarını vermek suretiyle eserlerin yazılış sırasını belirtmiştir.[15]

I. DİVAN : Yahya Bey, Divan'ını üç defa tertip etmiş olup, her defasında şiirlerinde mühim değişiklikler yapmıştır. Divanın son tertibi 983 (1575 / 1576)'den sonradır. Şair, önce zamanın padişahını (Murad III) övdükten sonra Divan'ını Ahmed Paşa'ya ithaf eder. Divan'ındaki (s-14) ifadesinden bu zatın,Şam,Anadolu ve Rumeli Beylerbeyliklerinde bulunmuş olan şair Şemsi Ahmed Paşa olduğu anlaşılmaktadır. Divan'ın karşılaştırmalı metni ve incelemesi Mehmet Çavuşoğlu tarafından bastırılmıştır.[16]

II. HAMSE :

1- Şāh u Gedā: Âşık Çelebi'ye göre Yahyā Bey'in Hamse'sinde ilk telif ettiği mesnevi olan Şāh u Gedā,

---

15 Âşık Çelebi, Meşāirü'ş- şuarā, tıpkı-basım, Meredith-Owens, London, 1971, var. 96a

16 Yahyā Bey, Divan, nşr. Mehmet Çavuşoğlu, ist., 1977

anlaşıldığına göre 943' ten sonraki bir iki yıl içinde yazılmış olmalıdır.[17] Âşık Çelebi Yahyâ Bey'in bu mesneviyi sevdiği biri için yazdığını söyler. Bazı kaynaklarda da Hamse'nin üçüncü mesnevisi olduğu kabul edilir.[18] Riyâzü'ş-Şu'arâ'da[19] şair Rahmî (ölm. 975 = 1567/1568)'nin de İran şairi Hilâlî'den tercüme edilmiş ve aynı adı taşıyan bir mesnevisi bulunduğu,[20] ancak pek fazla bir rağbet görmediği buna karşılık Yahyâ Bey'inkinin meşhur olduğu kaydedilir. Ayrıca kaynaklarda Sinop'lu Beyânî'nin de Şâh u Derviş adlı mesnevisinden söz edilir.[21]

Herhalde dilinin sade Türkçe ve mevzuunun mahalli oluşu dolayısıyla Yahyâ Beyin bu eseri çok tanınmış ve övülmüştür. Eser 1284'te İstanbul'da basılmıştır.[22] Fakat bu tab'ı çok noksandır. Bizim üzerinde çalıştığımız bu eser hakkında ayrıntılı bilgi inceleme kısmında yer almaktadır.

---

17 Âşık Çelebi, a.g.e., var. 96a, 228b

18 Vasfi Mahir Kocatürk, T.E.T., Ankara, 1970, s.357

19 Riyâzi, Riyâzü'ş-şu'arâ, üniv. Kütüp. nr. T.Y. 1737, var.39b

20 Bursalı Rahmî, Şâh u Derviş, Manisa Muradiye Kütüp., nr.2711

21 Sinoplu Beyânî, Şâh u Derviş, A.S.Levend, D.E.H., T.E.T., Ankara, 1973, s.133-134

22 Yahyâ Bey, Şâh u Gedâ, İstanbul, 1284

2- Gencîne-i Râz: Dini ve sosyal muhtevalı didaktik mahiyyette bir eserdir. Sadî, Attar, Nizâmî, ve Husrev gibi Büyük İran şairlerinin tesiriyle yazılmıştır. Adı da bunlar arasında hürmetle anılan Nizâmînin Mahzenü'l - Esrâr'ından mülhemdir.

Kitab her birine "makale" adı verilen kırk manzumeden müteşekkildir. Birincisinde ilahi aşktan başlayarak sıra ile namaz, gizli zikir, hakikatı arama, şeytandan sakınma gibi dini esaslar anlatılmakta sonra, tevazu, ilim, gurur, sebat, kanaat, kalp kırma, adalet, zulüm, rüşvet, cömertlik, içki ve sefahatten sakınma gibi konular hem dini, hem dünyevi bakımdan işlenerek nasihatler verilmektedir. Eserde bu konuya dair, evvelce izahat verip sonra ibretli bir hikaye anlatma yolu tutulmuştur.

Eser Kanuni'ye ithaf edilmiştir. Hamse içinde te'lif tarihi taşıyan tek mesnevidir. (Hamuş) kelimesi, ebced hesabıyla 947 (1540/1541) tarihini vermektedir. Eser hakkında İnönü Üniversitesi'nde Ramazan Sarıçiçek tarafından yüksek lisans tezi yapılmıştır.[23]

3- Yûsuf ve Zelihâ : Esas itabariyle Kur an'daki Yûsuf Suresi'ne dayanan ve "hikayelerin en güzeli" diye vasıflandırılan bu hikaye İran ve Türk edebiyatlarında en çok rağbet gören bir mevzu olmuştur. Acem şairlerinde Firdevsî, Nizâmî, ve Câmî; Yûsuf ve Zelihâ macerasını bir aşk destanı haline

---

23 Yahyâ Bey, Gencîne-i râz, Ramazan Sarıçiçek, İn. Ü. basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

getirerek edebi bir şekle sokmuşlardır. Türk Edebiyatında ise ilk defa on üçüncü yüzyılda Ali adlı bir şair tarafından yazılmış, bunu Şeyyad Hamza'nın, Süli Fakih'in Yūsuf ve Zelihā'ları takip etmiştir. Onbeşinci yüzyıl şairlerinden Hamdullah Hamdi tarafından yazılan Yūsuf ve Zelihā dil, anlatım ve tasvir bakımından mükemmel bir güzelliktedir.

Yahyā Bey tarafından meydaa getirilen Yūsuf ve Zelihā ise edebiyatımızın bu mevzudaki en güzel eseri ve mesnevi tarzının mükemmel örneklerinden biridir. Mevzu muhtemelen Yavuz Selim'in Mısır seferi sırasında (922/923 = 1516/1517) şairin kafasında teşekkül etmiştir. Fakat te'lifi Gencīne-i rāz'dan sonradır.Yahyā Bey bu eserini Hamse'sinin diğer mesnevileri gibi Kanuni Sultan Süleyman'a ithaf etmiştir. Yūsuf ve Zelihā hakkında Mehmed Çavuşoğlu tarafından doçentlik çalışması yapılmış.İstanbul Üniversitesi yayınları arasında bastırılmıştır.[24]

4- Kitāb-ı Usūl : Bazı kaynaklarda adı Usūl-nāme olarak da geçen eser şair tarafında oniki makam ve yedi şubeye ayrılmıştır. Şair Gencīne-i Rāz'da gibi değişik konuları, çoğu kendi hayatının ve müşahedelerinin Mahsulü olan yüzden fazla hikaye, temsil, latife ile açıklamıştır. Eser üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

5- Gülşen-i Envār : Hamse'nin sonuncu mesnevisi olan bu eser de Gencīne-i Rāz ve Kitāb-ı Usūl tarzında tertip edilmiş

---

24 Yahyā Bey, Yūsuf u Züleyhā, nşr. Mehmet Çavuşoğlu, ist., 1979

olup, fasıl, kısım, mertebe gibi başlıklar altında dini ve ahlaki hikayeler ile temsillerde teşekkül etmiştir. Şair bu eserinde Şehzade Mustafa'nın katline de yer verir. Süleymaniye Camii'nin medhi, eserin dikkate değer parçalarındandır. Yazılış sebebi bölümünde, Yahyâ Bey kısaca kendi hayatını anlatır. Gülşen-i Envâr'ın üzerinde İnönü Üniversitesi'nden Bekir Kayabaşı tarafından yüksek lisans çalışması yapılmıştır.[25]

---

25 Yahyâ Bey, Gülşen-i Envâr, Bekir Kayabaşı, İn.Ü., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

B-1. ŞĀH U GEDĀ VE ESAS ALINAN NÜSHALAR

Şāh u Gedā, konusunun orjinalliği, mahalli oluşu ve dilinin sadeliği dolayısıyla telif edildiği devirden itibaren çok okunan bir eser olmuştur.[26] Sadece Hamseler Katoloğu'nda yirmi altı yazma nüshası tesbit edilmiştir. Ayrıca H.1284'de İstanbul'da basılmıştır. Fakat bu basma nüsha noksan olduğu için çalışmamda kullanmadım. Karşılaştırmalı metni oluştururken üç yazma nüha üzerinde çalıştım.

A Nüshası : Atıf Ef. Ktb. 2138. *

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l-elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Yzn : Mehmed b. Hanefi.

ist. th: Şevval 979 - Şubat 1572.

ist. kd: Ketebehu el-fakīru...kātib Muhammed bin el-merhum Hanifi... tahrıren fi evaşıti Şevvāli'l- mükerrem li-sene tisʿa ve sebʿīn ve tisʿa mi'e

Md.ta : 70 yk, 290 * 120 - 145 * 75 öç, hareketli nesih yz, 15 st, abadı kt, hafif yaldızve nakışlı bk, kırmızı szb, yaldızlı cl, kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Baş tarafında bazı beyitlerle altı adet temellük kaydı yazılı ve Atıf Ef.'nin vakif mührüyle beş adet hususi mühür

---

26 İstanbul Kütüphaneleri Türçe Hamseler Kataloğu, ist. 1961

* Kısaltmalar Hamseler Kataloğu'na göredir.

basılıdır.

A nüshasını, doğruya en yakın ve tam nüsha telakki ettiğim için esas olarak aldım. Hareketli oluşu özellikle devrin fonetik hususiyetlerine göre metni okumamda kolaylık sağladı. Şairin hayatında iken istinsah edilmesi bu nüshayı seçmemde diğer bir tercih sebebi oldu.

B Nüshası : Pertev Pş. (Millet Ktb.) 424

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

ist. th: 960 - M. 1552 / 53

ist. kd: Temmetü'l- kitāb bi- ʿavni'llāhi'l- Meliki'l-Vehhāb

Md. ta : 54 yk, 179 * 116 - 130 * 68 öç, nesih kırması yz kaba kt, kırmızı cl, kahverengi meşin, şemseli, köşebendli, mıklepli ct.

Baş tarafında iki temellük kaydı yazılı ve kütüphanenin mührü basılıdır.

B Nüshasında bazı beyitler noksandır. 21a - 26b arasındaki sayfalar da yer değiştirmiştir. Buna rağmen en eski nüsha oluşundan dolayı çalışmamda esas aldım.

C Nüshası : Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb.) 986/3 81 - 100 Yk.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

ist. th: Ramazan 1026 - Eylül 1617.

ist. kd: Temmeti'l-hāze'l- kitābu bi ʿavni'llāhi'l- Meliki'l- Vehhābu ketebetü el- ʿabdü'l- faḳīrü'l- muḥtāci ilā raḥmeti Rabbi Raḥīm ʿAbdu'l-Bāḳī bin ibrāhīm el- ḳaẓı taḥrīren fi evā'ili şehri Ramaẓānü'l- mübārek li- seneti sitti ve ʿışrīn ve elf.

Md. ta: 20 yk, 274 * 193 - 221 * 158 öç, nesih yz, iki sütun üzerine 27 st, kalın alikorna kt, kırmızı szb, kırmızı cl, arkası ve kenarları meşin, üstü ebri kağıt kaplı, mıklepli ct.

Başta Ali Emiri Ef.'nin vakif mührüyle kütüphanenin resmi mührü ve "Hādim-iʿaşḳ-ı celil ʿabduhu Derviş Halil" ibaresi mahkuk bir mühür basılı ve iki temellük kaydı yazılıdır.

Bu eser, içinde bulunduğu mecmuanın 81 inci yaprağından başlar. 162 yapraktan müteşekkil olan bu mecmuanın,

1 - 51 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Yūsuf ve Züleyhā'sı.
52 - 80 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Gülşen-i envār'ı,
101 - 131 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Kitāb-i usūl'u,
132 - 162 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Gencīne-i rāz'ı yazılıdır.

Bu nüshayı tercihimizin sebebi ise tek müstensih elinden çıkmış olan Hamse'nin içinde bulunmasıdır. Şāh u Gedā bu hamse nüshasında üçüncü sırada yer almaktadır. Ayrıca Mehmet Çavuşoğlu doçentlik tezi olarak hazırladığı Yūsuf ve Züleyhā'nın tenkidli basımında bu hamsede ilk sırada yer alan Yūsuf ve Züleyhā mesnevisini esas nüsha olarak almıştır.

2 - DİĞER NÜSHALAR :

4. Selim Ağa Ktb. 997.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

ist. th: Zilhicce 978 - Mayıs 1571.

Md. ta : 34 yk, 192 * 129 öç, nesih yz, abadi taklidi kt, ebri kağıt kaplı ct. Eserin baş tarafında Selim Ağanın vakıf mührü basılı, birinci yaprak arkasında birkaç manzume, Hülefa-yi Raşidin'in hilafet seneleri hakkında bir cetvel ile sözle küfür edenler hakkında şer'i hükme ait bir fıkra yazılıdır.

Eserin başından nihayetine kadar yaprakların kenarında Yazıcı oğlu Ahmed Bīcan'ın ʿAcā'ibü'l-kāināt isimli risalesi ve ikinci sayfadan itibaren 14 üncü sayfaya kadar her sayfanın üst tarafında birer Hadis-i Peygamber-i yazılı ve kitabın sonunda Bākī ve Rahīkī'nin birer gazeli var.

5. İst. Üniver. Ktb. 481/1.

1 - 63 Yk.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Yzn : Abdurrahman

İst. th: Rebiyyülevvel 986 - Mayıs 1578.

Md. ta : 63 yk, 210 * 119 öç, talika benzer yz, abadi taklidi kt, kırmızı szb, koyu kahverengi meşin,soğuk damga şemseli ct.

Başta kütüphanenin resmi mühür ve damgası basılı ve Hezargradlı Mehmed Vehbi namına bir temellük kaydı ve 63 - 71 inci yapraklarında nazımı belli - olmayan bir Şehrengiz yazılıdır.

6. Halet Ef. Mülhakı (Süleymaniye Ktb.) 196

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü ahir

Yzn : Mohaçlı Mehmed b. Abdülmennan.

İst. th: Şevval 1000 - Temmuz 1591

Md. ta : 67 yk, 210 * 130 - 130 * 60 öç, şikeste talik gibi yz, 15 st, aharlı kaba kt, kırmızı szb, kırmızı cl, etrafı meşin, üstü ebri taklidi kağıt kaplı ve miklepli ct.

Baş tarafta Esrar Dede hattiyle Min kütübi esrar-ı Mevlevi der hanikah-ı Galata sene 1208 ibaresi yazılı ve Esrar Dede'nin vakıf mührüyle Galata Mevlevihanesi'nin vakıf mührü basılıdır.

7.ist. üniver. Ktb. 839

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

ist. th: Şaban 1004 - Nisan 1596.

Md. ta : 56 yk, 179 * 115 - 125 * 70 öç, talik yz, 17 st abadi taklidi kt, kırmızı cl, kahverengi meşin ct.

Başta kütüphanenin resmi mührü basılı, birkaç manzume yazılıdır.

8. Çelebi Abdullah Ef. (Süleymaniye Ktb.) 297.

81 - 100 Yk.

Baş : Sālike sīnidür cenāh-ı necāh
Maʿnī- i mīmi erbaʿīn-i sabāh

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

ist. th: Şaban 1008 - Şubat/Mart 1600.

Md. ta : 51 yk, 200 * 125 - 145 * 97 öç, rik'a gibi yz, 17 st, sarımtrak abadi taklidi kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin, mıklepli, soğuk damga şemseli, zencirekli ct.

Başında ve sonunda kütüphanenin damgası basılı ve

sonunda 13 aded numarasız ve yazısız boş yaprak vardır.

9. İst. Üniver. Ktb. T. 3045.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Yzn : Halil b. Ahmed.

İst. th: Muharrem 1051 - Nisan 1641.

Md. ta : 83yk, 201 * 140 - 150 * 94 öç, divani kırması yz, 13 st, abadi taklidi kt, adi nakışlı ve bakır yaldızlı bk, kırmızı szb, bakır yaldız cl, koyu kahverengi meşin, şemseli ct

10. Revan Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 849

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 62 yk, 189 * 125 - 147 * 81 öç, talik yz, 17 st, kaba Avrupa kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin ct.

Başta Sultan Mahmud I' un bir gazeli ve bir ilaç tarifesi ve sonunda bir kaç manzume yazılıdır.

11. Bağdad Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 158.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır

Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 53 yk, 196 * 123 öç, talik yz, 19 st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, kahverengi yumuşak meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta Sultan Selim III'in tuğra şeklinde mührü basılıdır.

12. Lala İsmail Ef.(Süleymaniye Ktb.) 417.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır

Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 63 yk, 179 * 105 - 118 * 50 öç, talik yz, 17 st, abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhibli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız, diğerleri kırmızı koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli, mıklepsiz ct.

Başta Lala İsmail Ef.'nin vakıf mühriyle kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

13. Kemankeş Emir Hoca (Selim Ağa Ktb.) 463.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır

Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 71 yk, 160 * 144 öç, nesih yz, muhtelif st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, arkası ve kenarları meşin, üstü

kağıt kaplı, mıklepli ct.

Başında ve sonunda Kemankeş Emir Hoca'nın vakıf mührü basılıdır.

14. Fazıl Ahmed Paşa (Köprülü Ktb.) 289/ 1.

1 - 61 yk.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 61 yk, 211 * 145 - 136 * 86 öç, talik yz, 17 st, kalın abadi taklidi kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin, soğuk damgaşemseli, mıklepli ct.

2,7,18,25,32,40 ıncı yapraklarla sonunda Sadrazam Mustafa Pş.'nın büyük kıt'ada ve mühtelif yapraklarda Fazıl Ahmed Pş.'nın küçük kıt'ada vakıf mühürleri vardır.

Bu eser, mecmuanın 1. yaprağından başlar.

89 yapraktan müteşekkil bu mecmuanın,

62 - 89 uncu yapraklarında Fakiri'nin Şehrengiz'i yazılıdır.

15. Hamidiye (Süleymaniye Ktb.) 1137.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 72 yk, 195 * 115 - 131 * 59 öç, talik yz, 15 st,

abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhipli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız cl, diğerleri kırmızı koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta Sultan Abdülhamid I'in tuğralı vakıf mührüyle vakfı tescil eden Haremeyn evkafı müfettişi Seyyid Ali Behçet Ef.'nin mührü ve kütüphanenin resmi damgası basılı, Mustafa namına bir temellük kaydı ve ebced harflerinin mukabili bulunan sayılara aid bir cedvel vardır.

16. Bağdadlı Vehbi Ef. (Süleymaniye Ktb.) 1518.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta 60 yk, 202 * 127 - 146 * 76 öç, talik yz, 17 st, aharlı abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhibli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız, diğerleri kırmızı cl, koyu vişne çürüğü renginde meşin, soğuk damga şemseli, zencirekli ct. Vakıf mührü yoktur.

17. Husrev Pş. (Süleymaniye Ktb.) 620/2.
109- 180 Yk.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 71 yk, 194 * 105 - 135 * 60 öç, talk yz, 15 st,

abadi taklidi kalınca kt, kırmızı szb, ilk çift sayfa bakır yaldız, diğerleri kırmızı cl, arkası meşin, üstü bez kaplı ct.

Mecmuanın başında Husrev Pş'nın vakıf mührü ve Hacı Hasan namına bir temellük kaydı vardır.

Bu eser, mecmuanın 109. yaprağından başlar.

180 yapraktan müteşekkil olan bu mecmuanın,

1 - 108. yapraklarında Yahya Bey'in Hamsesinden Gencine-i Raz yazılıdır.

18. Husrev Pş. (Süleymaniye Ktb.) 641

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 55 yk, 167 * 100 - 140 * 71 öç, nesih yz, 19 st, abadi taklidi kt, nakışlı bk, bakır yaldızlı, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız, dIğerleri mavi cl, koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

19. Hacı Mahmud Ef. (Süleymaniye Ktb.) 5227.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvunla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 53 yk, 190 * 121 - 118 * 70 öç, siyakat gibi yz, 17 st, sarımtrak kalın Avrupa kt, kırmızı cl, arkası meşin, üstü

kırmızı bez kapalı ct.

Baş tarafta Yahya Ef. ile Süleymaniye kütüphanelerinin resmi damgası basılıdır.

20. Hacı Mahmud Ef. (Süleymaniye Ktb.) 5276.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Yzn : Nimet zade

Md. ta : 52 yk, 200 * 125 öç, talik yz, 17 st, sarımtrak kalın aharlı Avrupa-kt, kırmızı szb, arkası mein, üstü kağıt kaplı ct.

Baş tarafında Hacı Mahmud Ef. ve Süleymaniye Kütüphanelerinin resmi damgası basılıdır.

21. Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb.) 988

Baş : Gülşen-i dīni ḳıldı
Raḍya'llāhu ʿanhu fi'd-dāreyn

Son : ʿAfv-ı ʿaynile ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 54 yk, 165 * 100 öç, nesih kırması yz, 15 st, kaba kt, kırmızı szb, etrafı meşin, üstü ebri kaplı ct.

Baş tarafında Ali Emiri Ef.' nin vakıf mührü, sonunda kütüphanenin resmi mührü basılı ve bazı beyitler ve türküler yazılıdır.

Bu nüsha, baş tarafından noksan olduğu gibi, kitabın

istinsahı esnasında eserin vezin ve imla hususiyetleri de tamamen bozulmuş ve pek çok yanlış yapılmıştır.

22. Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb)989
1 - 65 Yk.

Baş : Gülşen-i dīni ḳıldı
Raḍya'llāhu ʿanhu fi'd-dāreyn

Son : ʿAfv-ı ʿaynile ol nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 65 yk, 186 * 106 öç,talik yz, 15 st, sarımtrak aharlı Avrupa kt, kırmızı szb, kahverengi meşin ct.

Başta Ali Emiri Ef.'nin vakıf mührüyle kütüphanenin resmi mührü ve damgası basılı ve bazı sayfa kenarlarında muhtelif şairlere ait manzumeler yazılıdır.

Bu eser, 103 yapraktan ibaret olup mecmuanın 1 inci yaprağından başlar. Eserin 67 -inci yaprağından sonraki yapraklar Fuzuli ve Baki' ye ait divanların nüshalarıyla karıştırılarak ve noksan olarak ciltlenmiştir. Birbirlerine karıştırılmış bulunan bu kısımda Fuzuli'nin gazel ve kasidelerinden tertipsiz olarak 110 parça manzume ve Baki'nin 91 gazeli yazılıdır.

Hatime-i Kitab başlığı altındaki kısımda da eksiklik vardır.

23. Ali Emiri Ef.Manzum Eserler (Millet Ktb)990

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 64 yk, 160 * 90 - 125 * 60 öç, harekeli nesih yz, 15 st, abadi taklidi kt, tezhibli bk, yaldız szb, yaldız cl, kahverengi meşin, mıklepli, şemseli, kenar sulu ct. Tamir görmüş ve bazı sayfaları delinmiş olan bu nüshanın baş tarafında Ali Emiri Ef. 'nin vakıf mührüyle kütüphanenin resmi mührü basılı, sonunda bir gazel ile birkaç beyit yazılıdır.

24. Ist. üniver. Ktb. T. 874.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 79 yk, 167 * 104 - 121 * 65 öç, talik yz, 13 st, aharlı abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhipli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız cl, diğerleri cetvelsiz, kahverengi meşin, zencerekli, mıklepli ct.

Başta kütüphanenin resmi mührüyle Mustafa namına hususi bir mühür basılıdır.

25. ist. üniver. Ktb. T 3682.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Yzn. : Muharrem b. Mustafa.

Md. ta : 54 yk, 198 * 125 öç, talik yz, 15 st, Venedik kt,

kırmızı szb, arkası ve kenarları meşin, üstü kağıt kaplı ct.

Başta kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

26. İst. Üniver. Ktb. 5745.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Son : ʿAyn-ı ʿafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

Md. ta : 54 yk, 189 * 135 öç, adi nesih yz, 19 st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, koyu yeşil renkte meşin, istampa yaldız şemseli, zencirekli ct.

Başta kütüphanenin resmi mührü basılıdır.

II. BÖLÜM

A- ŞĀH U GEDĀ MESNEVİSİNİN ÖZELLİKLERİ

1- ESERİN MUHTEVASI

Şāh u Gedā Yahyā Bey'in tamamiyle orjinal, mahalli özelliklerle işlenmiş bir eseridir. Konusu klasik şark hikayelerinden alınmamamıştır. Eserde bir insanın mecazi aşka kapılması, bu aşktan çektiği sıkıntılar ve nihayet hakiki aşka yönelişi anlatılmaktadır. Yer yer tasavvufi unsurlara rastlanmaktaysa da bunlar ikinci derecede ve sathi kalmıştır. Eserde konu edilen aşk bütünüyle beşeri aşk olduğu halde, sonunda bir hatifin ağzından verilen öğütle hakiki aşka teşvik edilmiş ve mesneviye tasavvufi bir görünüm verilmeye çalışılmıştır.

Başından itibaren eserde an'anevi mesnevi tertibine riayet edilmiştir. Eser, besmelenin faziletinden bahseden bir bölümle başlar; tevhid, münacat, na't ve miraciye ile devam eder. Şair besmelenin her harfinin ayrı ayrı hususiyetlerini anlatır. Ebced ilminden de faydalanarak harfleri manalandırma özelliği eserin diğer bölümlerinde de göze çarpar.

Tevhid bölümünde kainattan deliller getirerek sıfatlarıyla Allah'ı tanıtmaya çalışır. O' nun Zat'ının hakikatını anlamaktan insanın akıl ve hayali aciz kalmaktadır:

61 Mā hüve'l- ḥaḳ kemāl ile muṭlaḳ
Ẕātı'dur Ẕātı'nı bilen ancaḳ

62 Ẕāt-ı Ḥaḳḳ'ı nice bilür insān
Kendüzin bilmede kalır ḥayrān

63 Ḥādiṯ olan ḳadīmi fehm idemez
Peyk-i ʿaḳl ol vilāyete gidemez

Münacāāt bölümünde şair günahkar olduğunu, Rabbine layık ibadet edemediğini, huzur-ı kalp ile namaz kılamadığını samimi bir lisanla itiraf eder.Halisane bir teslimiyetle Allah'ın rahmetine sığınır:

135 Geç günāhumdan itme baña ġadab
Senden utanduġum yiter ya Rab

148 Eyledüm her ne lāyıḳ ise baña
Sen saña lāyıḳını eyle şehā

149 Raḥmetüñ baḥri bī- nihāyetdür
Saña lāyıḳ olan ʿināyetdür

150 Beni yoldan çıkardı nefs-i denī
Kulunam neyler isen eyle beni

Na't bölümünde ise Hz. Muhammed'in kemalatından, mucizelerinden, Peygamberlerin sultanı olduğundan son Peygamber olmakla beraber yaradılmışların ilki olduğundan bahseder.

Oldukça geniş yer verdiği miraciye manzumesinde şair miraç mucizesini başından başlayarak tafsilatlı bir şekilde anlatır.Hz. Muhammed Ümmehani hanesinde istirahatta iken

Cebrail gelir. Allah'ın hususi davetini tebliğ eder ve kendisine hizmet etmekten şeref duyacağını belirtir:

207 Gel buyur sana ideyin hizmet
Hizmetüñ oldı canuma minnet

208 Bāreka'llāh zihī Habīb-i Cemīl
Faḫr ider hizmetiyle Cebrā'īl

önce Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya giderek orada bütün peygamberler ile görüşmesini, onlara imam olduktan sonra göğe yükselişini, gökyüzündeki yıldızların O'na hürmet etmelerini, göğün katlarını çok kısa sürede gezip Kab-ı Kavseyn denilen yerde Cebrail'i de geride bırakarak lā- mekān iklimine girişini ve o kudsi buluşmayı şair akıcı bir üslupla dile getirir:

243 Yücedür ġāyet ile burc-ı viṣāl
irmez ana kemend-i fikr ü ḫayāl

246 Oldı nūr-ı tecellīye lāyıḳ
Gördi maʿşūḳu ʿāşıḳ-ı ṣādıḳ

Bundan sonra Hz. Ebubekir'in fazileti, Hz. ömer'in kerameti, Hz. Osman'ın şehadeti, Hz. Ali'nin velayeti hakkında terkib-i bend şeklinde dört manzume yer alır. Bu manzumelerde özellikle çar yare muhabbet telkin edilmektedir:

267 Çār yāre muḥabbet eyleyigör
Ta ki sañā muḥabbet ide Ġafūr

276 Her biri rükn-i Kaʿbe-i dīndür
Ġayrı eksikligiyle ḳılma ḫayāl

Hz. Ebubekir'in faziletinin beyanında, hicret sırasındaki mağara hadisesi nefis teşbihlerle ifade edilmiştir:

286 Ġar ten oldı ṣanki anlar cān
Oldılar anda çāṇ gibi pinhān

289 Oldı ġar içre ṣanasın anlar
Ẓulmet içinde çeşme-i ḥayvān

290 Bu iki ʿandelīb-i bāġ-ı Eḥād
Ḳıldılar bir ḳafes içinde mekān

291 Beñzer ol mü' min-i muvaḥḥide ġar
Ola ḳalbinde ṣıdk ile īmān

Hz. ʿOṣman'ın şehadetini anlatırken kullanılan hüsn-i ta'lil de çok yerinde ve güzel düşmüştür:

350 Ḳan degildür akan o demde revān
Taḳdı boynına sübḥa-i mercān

351 Ḳırmızı güller ile ṭoldurdı
Ḳoynını ṣanki ol emīr-i cihān

352 Düşdi şehr-i vücūdına ateş
Gerdeninde ʿalevler oldı ʿayān

356 Ṣunar iken añа şarāb-ı ṭahūr
Birazın dökdi üstine rıḍvān

Çar yarın vasfından sonra devrin padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın medhiyesi gelir. Padişahın isminin kerametinden bahseder. Her harfine ayrı bir mana verir:

428 Sīni mürġ-i saʿādete şeh- per
Lāmı luṭf u ʿadālete zīver

429 Yāsı ʿaynile oldı ańa nişān
Ki onuncı ḫalīfedür ol ḫān

430 Çoḳ kerāmātı vardur ol nāmuñ
Mīmi görür gözidür islām'uñ

Kahraman, Cem, Husrev ve Rüstem gibi tarihi şahıslarla mukayese ederek padişahı mübalağalı bir şekilde över.

Sebeb-i Teʾlīf:

Bu bölümde bir sonbahar tasviri yapılır. Şair dostlarıyla toplanıp sohbet ederken aşktan söz ederler. Kimisi Ferhād'dan, kimisi Mecnūn'dan, bir diğeri Vāmık'tan bahseder. Bu sözler şairin hoşuna gitmez:

472 Bir alay bī- mezāk u zen- pāre
Bir alay derd- mend ü bī- çāre

473 Ne bilür sırr-ı ʿışk-ı pinhānı
Ne bilür vecd ü ḫāl-i cānānı

474 Lāyıḳ oldur ki hiç olmaya naḳl
Ḳıṣṣa-i ʿışḳ-ı nāḳışātü'l- ʿaḳl

Dünyevi ve adi şehvet aşklarına karşı nefretini bu şekilde dile getiren şair, güzel bir gence aşık olmanın ilahi bir duygu olduğunu savunur. Aklı noksan olanlardan yani kadınlardan hiç bahsetmeyen bir aşk hikayesi yazmaya karar verir.

Hikayeye geçmeden önce ilahi aşktan söz eder. Aşkın insana kazandırdığı faziletleri sayar. Aşık-ı sadıkın vecd ve halet, keşf ve keramet ile can gözünü açtığını, aşkın ruhtaki coşku ve heyecanı arttırdığını zikreder:

504 Noḳṭası bir kitābdur ʿışḳuñ
Ẕerresi āf- tābdur ʿışḳuñ

505 Ġarḳ olur ḳaṭresinde kevnü mekān
Gizlenür ẕerresinde iki cihān

506 ʿIşḳ-ı pāk ile ādem ādem olur
Mürşid-i kāmil-i mükerrem olur

Evet temiz aşk yani ilahi aşk insanı insan eder. Belki insanı sultan eder. Aşk Mabud'a ulaşmak için güçlü bir vasıtadır. Aşıkların gözünün nurudur. Aşk insanı dünya alakasından keser. Allah'a itaate sevkeder. Aşık olan tevekkül ile öyle bir mertebeye çıkar ki can gözü açılır ve bütün varlıkların sırlarını görür. Artık sebepler perdesi aradan kalkar. Hangi şeye baksa Cenab-ı Allah'ın nurunu, tecellisini onda temaşa eder. Bir noktada cümle cihanı seyreyler.Bütün ilimleri o noktada görür de akıl ve gönlü bu sırra hayran olur.

a-MEKAN

İstanbul'un Tasviri:

Şāh u Gedā mesnevisinde vak'a İstanbul'da geçmektedir. Hikayenin başında yer alan şehrengiz mahiyetindeki bu bölümde şair İstanbul'u anlatır. Burası eserin en çok dikkati çeken bölümüdür. özellikle Ayasofya ve At Meydanı'nın tasvirleriyle şair nazarımıza XVI. yüzyıl İstanbul'undan canlı bir tablo sunar. Fakat hikayenin akışı içerisinde bu mekanın kaybolduğunu görürüz. İstanbul'un veya herhangi bir semtinin adı bile geçmez. Sadece hikayenin başında hikaye kahramanı Şāh ile arkadaşları -At Meydanı'nda bulunurlar. Şāh'ı ilk defa burada gören Gedā da Rumeli'de yaşamaktadır. Bunun dışında hikayede gelişen olaylar tamamen hayali bir mekanda cereyan eder.

İstanbul'un adı mesnevide Kostantiniyye olarak geçmektedir. Burası Āl-i Osman padişahının tahtıdır. Alemin göz bebeğidir. Yar gibi surdan gümüşlü bir kemer kuşanmıştır. Güneş ona kale kumandanı, yıldızlar ise hisar erleridir. Evleri şiir gibi nazm edilmiş, süslü ve mamurdur. Hiç kimse bir yerinde kusur bulamaz.

Ayasofya'nın Tasviri:

Yahya Bey, İstanbul tasviri içerisinde Ayasofya'ya özel bir yer ayırmıştır. Fakat yukarıda da belirttiğimiz gibi hikayede geçen olayların Ayasofya ile bir ilgisi yoktur. Ayasofya'yı " Mescid-i Aksa ile ikiz kardeş " olarak tanıtan

şair; bu meşhur camii kişileştirerek en ince ayrıntısına kadar tavsif eder. Ayasofya'yı büyük bir şeyhe ve zamanın kutbuna benzetir. Herkes onun duasına muhtaçtır. Kubbesi başında ulu bir taç gibidir. İki minaresi aslında iki dua elidir. O Allah'a itaatin tarlası, duanın harmanıdır. Cennet gibi onun da sekiz kapısı vardır.Yeşil direkleri o cennetin servileridir. Kandilleri par par yanar. Kemerleri vecde gelip secdeye varmışlar, direkleri sanki müminlerle beraber saf saf namaza durmuşlardır. İçi dışı bir müminin kalbi kadar paktır, temizdir. Mahfil üzerinde güzel sesli hafızlar yuvasında öten bülbüllere benzerler. Ve İstanbul'un buna benzer bin tane camii vardır.

At Meydanı'nın Tasviri:

Eserde Ayasofya'dan sonra At Meydanı'nın tasviri yer alır.Burası bugünkü Sultan Ahmet Meydanı'dır. Şaire göre burası " güzellerin mecma'ı, aşıkların menba'ı"dır. Meydan sanki bir insan denizidir. Büyük küçük herkes nehir gibi sokaklardan akarak buraya toplanırlar. Yüksek ve eşsiz güzellikteki ağaçlarının üzerlerinde kuşlar uçuşur, altlarındamisafirler gölgelenir. Ab-ı kevser gibi çeşmeleri, taştan sütunlar üzerinde kubbeleri ile At Meydanı gerçekten İstanbul'a bambaşka bir güzellik verir.

İstanbul, Ayasofya ve At Meydanı'nın bu tasvirleri mesneviye hayli zengin bir mahalli renk vermiştir.

b- HİKAYENİN ŞAHIS KADROSU

Hikayede At Meydanı'nın tasviri içerisinde adları geçen dört güzel vardır ki Şāh da bunlardan biridir. Altunbaş, Ca'fer-i Tayyar, Şeker Memi ve Ahmed adındaki şahısları şair ayrı ayrı tavsif eder. Bu şahıslardan ilk üçünün hikayede önemli bir rolü yoktur. Buradan başka bir yerde de isimleri geçmez. Dördüncü şahıs olan Ahmed ise Şāh lakabıyla hikayenin baş kahramanıdır. Yahya Bey Şāh'ı şöyle tanıtır:

669 İçlerinden biri ḳıyāmet idi
Ḥūbluḳda ziyāde āfet idi

670 Sāyirinden o māh ekrem idi
Şīve vü nāzda müsellem idi

671 Ol güneş yüzli mīr-i meclis idi
Ġayrılar añа yār-ı mūnis idi

677 Ḳulı olmaġa kim ki ṭālib olur
Añа rūy-i celālī ġālib olur

678 Şems-i ṭābānıdur bu devrānuñ
Şīve bābında miṣli yoḳ anuñ

680 Ẓāhiren gerçi kim mülāyimdür
Sen bañа sor anı ne ẓālimdür

681 Hicrinüñ yoḳ durur hiç uranı
Düşmanum dahi sevmesün anı

Gedā ise Rumeli'nde yaşayan bir alimdir. Zamanın faziletli kişilerindendir. İlimden bahsettiği zaman karşısında hikmet ehlinin dili tutulur. Sözleri inci gibidir. Nüktedan, zarif, marifet ehli ve şairdir. Hasılı her hünerde mahirdir.

Hikayenin bu iki kahramanının her birinin de etrafında bir yaran topluluğu vardır. Hemen her aşk hikayesinde olduğu gibi Şāh ile Gedā arasındaki aşkı çekemeyen bir de rakib grubu vardır. Onlardan birsini şair şöyle tavsif eder:

876 Bir siyeh- rū Yezīd ibni Yezīd
Şāye- veş Şāh'dan olmaz idi ba^{c}īd

877 Olmış idi ġurab- veş ġammāz
Fiṭne vü hīle- sāz u şu^{c}bede- bāz

878 Vācibü'l- ḳatl cilf-i bāṭıl idi
Şāribü'l- ḫamr ḳara cāhil idi

879 Anadan yüzi ḳara ṭoġmış idi
Ma^{c}siyet baḥri anı boġmış idi

880 Var idi sūretinde ḳara nişān
Şanki sönmüş eñsi idi hemān

881 Fānī dünyā gibi yalancı idi
Ḫasta-i ^{c}ışḳa ḳara şancı idi

882 Hep nifaḳ idi işi insāna
Ṣūretā beñzer idi şeyṭāna

Bunlardan başka Gedā'ya dua ederek aşk derdinden kurtarması için dostlarının müracaat ettikleri evliyadan bir zat, Gedā'yı Şāh'a kavuşturmak için onu esir kılığında pazara çıkaran dellal, gül bahçesinde çiçekleri devşiren ve bu yüzden Geda'nın tepkisini alan bahçıvan vardır. Bunlarla Şāh u Gedā'nın şahıs kadrosu hayli zenginleşmiştir.

c- VAK'A KURULUŞU

Şāh u Gedā hikayesini meydana getiren olaylar bir bütünlük arzetmez. Hikaye kahramanlarının başlarından çeşitli maceralar geçer.Fakat bu maceralar arasında tam bir ilgi kurulamamıştır. Ayrıca şair yer yer olayların akışını keserek " el- mev'ize " başlığı altında okuyucuya çeşitli öğütler verir. Hikayedeki olayların bir kısmı alışılmış aşk hikayelerinde geçen olaylara benzer. Mesela Gedā'nın aya ve güneşe derdini anlatması Leylā ve Mecnūn hikayesinde de geçer. Fakat bazı maceralar tamamen Yahyā Bey'in kendi buluşudur. Gedā'nın Şāh'ın adını anmak için satranç oynaması, Şāh'ı eğlendirmek amacıyla bindiği yaşlı atın üzerindeyken atın ölmesi gibi olaylar hikayeye değişik bir çeşni katar.

Hikayenin başında; Rumeli'de yaşayan alim ve fazıl bir kişi olan Gedā rüyasında gördüğü çok güzel bir gence aşık olur. Aşkından okumayı yazmayı bırakır yollara düşer. Birgün yolu İstanbul'a uğrar. Şehri baştan başa gezerken At

Meydanı'nda yukarıda bahsi geçen dört güzeli görür. İçlerinden birinin rüyasında aşık olduğu genç olduğunu görünce hemen halktan birine sorar. Lakabının Şāh olduğunu öğrenir. Hemen orada "aşk" redifli bir gazel söyler.

Aşk derdiyle kendinden geçen Gedā iyice zayıflar, bir hilal gibi incelir. Gözlerinden kanlı yaşlar döker. Dilinde düşüncesinde zikri, fikri sadece Şāh'tır. Bütün dostlarını terkeder, divane olur.

Bu durum halk arasında yayılır, dedikodu olur." Bu Gedā alıllı idi, alim, fazıl ve kamil birisiydi. Şimdi deli oldu." derler. Dostları kendisine nasihat ederler. " Sen ilim ve fazilette Allah'ın ikramına mazharsın. Aşka girip de ırzını vakarını kırma. Aklını aşk ile dağıtma. Senin gibi ilim ve fen ehli birisine, halkın diline düşüp perişan olmak yakışmaz. Belki padişah sana yüksek bir makam verir. Vakarınla ünvan sahibi olursun. " derler.

Gedā onların nasihatine alay ederek cevap verir. Der ki: " Ey kavmim; siz gaflet şarabıyla sarhoş olmuşsunuz. Hakikati ters görüyorsunuz. Sizin hür dediğiniz hakikatte esirdir. Zengin dediğiniz fakirdir, divane sandığınız akıllıdır.

731 Yoḳ durur ẕevḳi dehr-i pür- ḳahruñ
Ṣadrı saff-ı niᶜal durur dehrüñ

732 Zeḥri tiryāḳ durur bu dünyānuñ
Cümle tiryāḳı zeḥr durur anuñ

733 Cümleden alçaḳ olan aʿlādur
Senüñ aʿlā didügün ednādur

734 Ḥürmet idüp sańa ki ḫalḳ uyar
Ḫaberüñ yoḳ seni günāha ḳoyar

735 Ḳaşki ḥürmet itmeyüp ḳaṭʿā
Günde yüzbiñ kişi sögeydi bańa

Nasihatten anlamadığını gören dostları bu defa Gedā'yı veli ve kamil bir zata götürürler. Akıllanması için dua etmesini isterler. Geda ise o aziz zata yalvararak aşkının daha da artması için dua ister. Ve:

764 Ḥālüme raḥm eyeyen derdüme dermān ḳılmasun
Yārdan ġayrı gözüm yaşını kimse silmesün

matla'lı bir gazel okur. Bu şiir çevresindekilere çok tesir eder. " Deliden uslu haber " deyip şaşırırlar. Gedā'nın her sözü bir kitap kadar hikmetlidir. Acıyarak onu kendi haline bırakırlar.

Gedā yolda birgün Şāh ile karşılaşır. Gedā'nın halini gören Şāh durumu anlar. O'na baktığında bütün cismi titrer. Gedā'nın aşkı Şāh'a tesir etmiştir. " bu Gedā bana aşık olmasa gönlüme bu kadar tesir etmezdi " der. Gedā'nın halini hatırını sorar. " Allah'ını seversen bana sevdiğini göster " der. " Ta ki ona gidip yalvarayım, seni ona kavuşturayım "

der. Gedā ise sırrının açılacağından, halka destan olmaktan korktuğunu söyler. Şāh yeminler ederek sırrını gizli tutacağına söz verir. Bunun üzerine Gedā Şāh'a zarifçe cevap verir. Bir ayna uzatarak ona sevdiğini gösterir. Şāh kızarak kaşlarını çatar. Gedā'yı yolda bırakarak gider. Fakat maksadı şive ve naz yapmaktır.

Yahyā Bey bu makamda " El- mevʿiże " başlığı altında aşk hakkında öğüt verir. Aşık olan kişinin aşkını diğer insanlardan gizli tutması gerektiğini, hatta sevdiğine bile bunu açıkça söylememesi lazım geldiğini şöyle ifade eder:

841 Ṣūretā itme ʿışḳunı iẓhār
ʿĀşıḳuñ bir bilinmedik nesi var

842 Ḳādir oldukça ʿışḳı itme ʿayān
Bir baḳımda seni bilür cānān

843 Ṭuyursañ sañā cefālar ider
Yüzüne baḳmayup ezālar ider

Yine birgün Gedā, bir yerde satranç oynanırken görür. Şāh'ın adını sıkça zikretmek için o da oynamak ister. Bir kaç kez Şāh'ı anınca çevresindekiler halini anlarlar. Çok geçmeden Gedā'nın kimi sevdiğini herkes anlar. Fesatçı bir kişi Gedā'nın ağzını arayıp onu aldatarak Şāh ile aralarında geçenleri öğrenir. Şāh'a gidip " senin şerefini kirletiyor " der. Bunun zerine Şāh Gedā'ya bir mektup yazarak memleketten çıkıp gitmesini ister. Gedā sevdiğinin emrini yerine

getirerek çıkıp gider. Fakat aşkı daha da artmış, Mecnūn gibi büsbütün perişan olmuştur. Kıbleye elini açar kendisini Şāh'dan ayıranlara beddua eder. Allah hacetini kabul eder. Düşmanların hepsine bela erişir. Burada şair aşığın bedduası hakkında şunları söyler:

978 ʿĀşıḳuñ ḳāmeti olınca kemān
Ḥaşmını eyler āh oḳına nişān

979 ʿĀşıḳuñ sen cünūnuna ḳalma
Ḥazer eyle ilencini alma

980 ʿĀşıḳ-ı ṣādıḳuñ sözi meşelā
Dönmez atılmış oḳ gibi ḳatʿā

981 Ḳılmağa bir diyārı zīr ü zeber
ʿĀşıḳuñ āhı ile yaşı yiter

Gedā'nın bedduası hatta Şāh'a da tesir etmiştir. Hastalanıp bir hilale döner. Biri gelip Gedā'ya Şāh'ın hastalandığını söyler. Bu defa Gedā Şāh'ın iyileşmesi için Allah'a el açar. Hemen o saatte Şāh iyileşir. Gedā Şāh'a bir mektup yazarak, düşmanların sözüne uymamasını , kendisini yine kabul etmesini, hiç olmazsa uzaktan görmesine razı olmasını ister. Aslında bu aşıkların kullandığı bir tedbirdir. Eğer sevgili mektubu alır okursa aşığa muhabbeti olduğu anlaşılır. Şāh da Gedā'nın mektubunu alır okur. Geri verir, kabul etmediğini söyler. Bunun hikmetini şair şöyle izah eder:

1069 Bu cefānuñ ziyāde leẕẕeti var
Ẓāhire baḳma gizlü ḥikmeti var

1070 Niceler işbu ḳavli red ṣandı
Dil-berüñ şīvesine aldandı

1071 Gāh olup nāzını idüp iẓhār
iltifāt eylemez geçer dil-dār

1072 Añlar iseñ bu ẕevḳ ü şevḳi eger
Ḥaḳ bilür nice biñ selāma deger

1073 Devlet ol ʿāşıḳa ki maḥbūbı
Arada ḳullana bu üslūbı

Gedā'nın aşk derdi gün geçtikçe artmaktadır. Yaranı derman kılmak için tekrar toplanıp yanına gelirler. Burada Yahyā Bey Lokman Hekim'in aşk derdi için tavsye ettiği üç dermanı zikreder. Birisi vuslattır, sevgiliye kavuşmaktır. Birisi sefere çıkmaktır. Birisi de sevgiliyi kötüleyerek aşığı ondan soğutmaktır. Gedā'nın dostları Lokman Hekim'in bu tavsiyesine uyarak Şāh'dan çok şikayetler ederler. Ona söverler, iftira ederler. Gedā ise bu sözlere kesinlikle itimat etmez . Şāh'a iftira edenlere beddua eder. Dostları çaresiz yanından ayrılırlar.

BU defa Gedā Leylā ve Mecnun'da olduğu gibi aya ve güneşe derdini döker. cevap alamaz. Nihayet Allah'a yalvarır.Allah Gedā'nın duasını kabul eder. Bir dellal Gedā'yı Şāh'ın bulunduğu yere götürüp pazarda satılığa

çıkarır. Şāh Gedā'sını tanır ve ona müşteri olur. Artık Gedā Şāh'a kavuşmuştur. Latifeden hoşlanan Şāh'ı memnun etmek için bir uyuz ata binip kapısına gelerek herkesi kendine güldürmeyi bile zevk sayar. Bu suretle Şāh'a yaklaşmak imkanını bulur.

Bir bahar mevsimi yeryüzünde çiçeklerin, gökyüzünde yıldızların insanın içini ferah ile doldurarak sıkıntıdan uzaklaştırdığı bir zamanda, Gedā çok güzel bir bahçeyi temaşa ederken bahçıvanın çiçekleri kopardığını görür. Bu duruma çok üzülen Gedā hemen bahçıvana müdahale eder. Çiçekleri koparmanın günah olduğunu, çünkü onların her birinin Allah'ı tesbih ettiğini, Allah'ın tesbihine mani olanın şeytandan farksız olacağını, bir çiçeği koparmanın mana aleminde bir insanı öldürmek demek olduğunu söyler. Bahçıvana nasihat eder.

Bu sırada Şāh dostlarıyla gülistana eğlenmeye gelirler. Güller ve bülbül sesleri arasında işrete ve sohbete dalarlar. Şāh arkadaşlarına kendi başlarından geçen bir aşk hikayesi anlatmalarını teklif eder. Dostlarından üçü kendi aşklarını anlatırlar. Şāh her üçüne de itiraz eder. Hatalarını birer birer söyler. Sonra kendisi Gedā ile olan aşkını anlatır.

O geceyi işret ve sohbetle geçiren Şah ve arkadaşları, gündüzün de denize girip yıanırlar. Daha sonra bir sandala binip gezerler.

Gedā ise yine aşk derdinden takatsız kalmıştır. Çevresindekilere yalvarır. " Beni Şāh'a ulaştıracak kimse yok

mu? " der. Merhametli birisi onu Şāh'ın geçeceği yola getirir. Bir süre sonra Şāh atlı olarak gelir. Gedā'yı güçlükle tanır. Atını üzerine sürer geçer. Gedā için bu büyük bir iltifattır. Adeta yeniden canlanır.

Bu arada rakip grubu Gedā ile Şāh arasındaki aşkı kıskanmaktadırlar. Şāh'ın Gedā'yı ne kadar sevdiğini anlamak için bir hile düşünürler. Şāh'a gidip Gedā'nın öldüğünü söylerler. Şāh bu kara haberi duyunca gözlaeri yaş ile dolar. " Bana yazıklar olsun ki ona çok cefalar ettim. Sonunda ölümüne sebep oldum. Korkarım mahşer günü utncımdan yüzüne bakamam. " diye ağlar. Ona çok dualar eder.

Düşmanlar Şāh'ın muhabbetini görünce hasedlerinden kanlı yaşlar dökerler. Anlarlar ki arada fitne fayda etmez. Gidip işin doğrusunu itiraf ederler.

Yine bir gece Gedā, etrafın sessizliğinden faydalanarak Şāh'ın eşiğine yüz sürmek için kıyafet değiştirerek Şāh'ın mahallesine gelir. Yolda karşılaştığı Şāh'a selam verir. Şāh Gedā'yı tanımayarak selamını alır. Gedā şevk ile bir gazel okur. Şiiri dinleyince Şāh Gedā'yı tanır. Yanına çağırtır. Halini hatırını sorar. " Benim çektirdiğim cefalardan gücenmeyesin. Ayrılık olmadan kavuşmanın zevki anlaşılmaz." der. Gedā bu vefa karşısında " benim ömrümü Şāh'ın ömrüne kat" diye sevinçle Allah'a dualar eder. Şāh'a düşmanların sözüne kanıp kendisine cefa çektirmemesini, kendisinden ona zarar gelmeyeceğini söyler. Bu sırada ortaya çıkan bir rakib söyleşmelerine engel olur. Gedā geldiği yöne döner. Bu

buluşma sırasında bir defa olsun sevdiğinin yüzüne bakamadığından hayıflanır. Fırsat elinde iken kaçırmıştır. Yedi yıldır aşık olduğu Şāh'ın yüzüne bir defa olsun bakamamıştır. Bunu bir kıt'a ile şöyle dile getirir:

1775 Bu ne ḥüsn ü cemāl olur ya Rab
Bakıcaḳ ʿaḳl u fikr olur maʿdūm

Bu neḥikmet durur ki gören anı
Ola seyr-i cemālden maḥrūm

Gedā'nın aşkı günden güne artmakta, artık sabrı tükenmektedir. Şāh'ın semtinden ayrılmaz olur. Şāh bu durumdan rahatsızdır. Gedā'ya bir oyun eder. Yanına çağırarak: "Bir gün senin evine misafir geleceğim. Bir yere ayrılmadan evinde beni bekle" der. Gedā sevincinden evden dışarı çıkmaz. Gözleri yollardadır. Gelene geçene kulak kabartır. Şāh'ı göremeyince üzüntüden kendinden geçer.

Bir halk Gedā'ya Şāh'ın kendisine yaptığı vefalardan bahsetmesini isterler. yeminler ederek onu zorlarlar. Gedā da mecbur kalır anlatır:

"Bir gece Şāh, şefkat edip evimi şereflendirdi. Bana meylederek çok ihsanlar etti. Birlikte yiyip içtik. Sabaha kadar seviştik. Sabah olunca uyandım ki bu bir rüya imiş." der ve devam eder: " Bir güzel aşığına hiç bu kadar vefalar eder mi? Kavuşmak zevklidir ama ondan sonraki ayrılık çok ıztıraplıdır. O kısacık beraberlik o kedere değmez."

Gedā sözlerini bitirince birden hatif-i gayb nida eder:

" Gafil olma, aşk ince bir yoldur. Çocuk oyuncağı değildir. Güzeli seyretmek insanın hoşuna gider ama Allah'a yönelmekten alıkor. Hem o güzel fanidir. Elinden alınınca geriye ıztırabı kalır. Her lezzetin sonu elemdir pişmanlıktır. Kan, kemik ve bir post insana dost olmaya layık mıdır? O güzel seni dünyada derde, ahirette de cehenneme sokar. Bu nefsani gözü kör etmedikçe kimse nur-ı Rahman'ı göremez. Güzelin suretine bakma siretine bak. Halkın muhabbetinden alakanı kes. Çünkü grçek dost Allah' tır. Aşığa iki kıblegah olmaz. Bir vilayette iki şah olmaz. Ya Hakk'ı sev ya halkı. Çünki bir gönüle iki muhabbet sığmaz. "

Hatifin bu sözleri ile hikaye tamamlanır. Sonunda Yahyā Bey Hatifin sözleriyle amel etmeyi, tövbe ve istiğfar edip nefs-i emmareyi yenerek din içinde yol almayı tavsiye eder.

Hatimetü'l Kitab:

Bu bölümde şair eseriyle övünür. Eserini bir haftada tamamladığını söyler. Sözü kısa kestiğini, çünki çok söyleyenin çok yanılacağını ifade eder. Eserin tercüme olmadığından, hiç kimseden çalmadığından bahseder:

1943 ʿĀridür ʿāriyet libāsından
Pāk durur terceme belāsından

1944 Kimseden nesne almadım ḳaṭʿa
Yaʿlemu'llāh meger tevārüd ola

der. Eserini mukabele ile doğru yazan katibe dua eder. Yanlış yazanlara ve ondan mana çalan şairlere de beddua eder.

d- ZAMAN

Şāh u Gedā mesnevisinde zaman belirsizdir. Olaylarla zaman ilişkisi de oransızdır. Zamanla ilgili oarak mevsim, ay, gün, gece ve yıl gibi kavramlar geçmektedir. Mekana bağlı olarak hazan ve bahar tasvirleri yapılmıştır. Mesela eserin sebeb-i te'lif bölümünde bir sonbahar tasviri yapılır. Gedā'nın çiçekleri devşiren bahçıvana tepki gösterdiği zaman ise güzel bir bahar günüdür. Aynı günün gecesinde Şāh dostlarıyla gül bahçesine gelir. Sabaha kadar işret ve sohbet ederler. Gündüzün de denize girerler, sandalla gezerler.

Geceler genellikli Gedā'nın aşkının cinnet derecesine vardığı sıkıntılı zamanlardır. Bu tenha gecelerde gizlice Şāh'ın evine gidip eşiğine yüz sürmek ister. Gece ayla gündüz güneşle konuşur, derdini döker.

Şāh kendisini rahatsız etmemesi için " sana misafir geleceğim, beni evinde bekle " diye kandırdığı zaman Gedā aylarca evinden dışarı çıkmaz. Şāh'ın gelişini bekler.

Hikayenin süresi yaklaşık yedi yıldır. Gedā yedi yıldır aşık olduğu Şāh'ın yüzüne bir kez bile bakamamıştır.

e- ŞĀH U GEDĀ'DA YER ALAN ARA HİKAYELERİN ÖZETLERİ

Bu hikayeler Şāh'ın arkadaşları tarafından anlatılan kendi başlarından geçmiş aşk maceralarıdır.

Birinci Hikaye:

Şāh'ın birinci arkadaşına garip ve fakir bir adam aşık olur. Aşkından ağlar inler. Halka karşı sevgiliyi rezil eder. O da dayanamaz kendisinden ne istediğini sorar. Aşık sadece kendisini öldürmesi için yalvarır. Ne kadar nasihat ettiyse de vaz geçiremez. Alır aşığını tenha bir yere götürür. Aşık onun bıçağını bilemesini bile istemez. "Beni bin bir eza ve cefa ile öldür" der. O da aşığını yatırır,bıçağının tersini boynuna vurur. Amacı aşığını imtihan etmektir. Gerçekten aşığı hiç kıpırdamaz. Sevgili aşkında samimi olduğunu anlar. Onu kucaklar ve yanından hiç ayırmaz.

Şāh bu hikayeye itiraz eder. Der ki: "Aşığın aşkı kemalini bulunca dili tutulur. Aşığına bu denli yalvaramaz. Hem aşık sevgilisi için ölümden çekinmez. Fakat kendisini öldürmesi için de sevdiğini zahmete koymaz. Aşığın sevdiğini haftada bir uzaktan görmesi yeterlidir.

İkinci Hikaye:

İkinci arkadaşı da şöyle bir hikaye anlatır:

" Dertli bir abdal bana aşık olmuştu. Gölge gibi yanımdan ayrılmazdı. Birgün bana çok dikkatle baktığını görünce kızdım. O da beni kızdırdığı için vurup bir gözünü çıkardı. "Sevgiliyi inciten göz kör olsun. Gözüm değil, belki başım, canım sana feda olsun." dedi. Ben de onu canım gibi aziz bildim. Evime aldım. ölünceye kadar birlikte olmaya karar verdim."

Şāh bu arkadaşına da itiraz eder. "O sefih herif hata etmiş." der. "Şimdi sana yazık değil mi ki kör bir aşığın var. Hem aşık batın ehli olur. Göz, kol ise zahir işidir. Gerçek aşık fena-yı mutlaktadır." der.

Üçüncü Hikaye:

Üçüncü dostunun hikayesi ise şöyledir:

" Birisi zengin biri fakir iki adam bana aşık olmuştu. Zengin olanı benim için bütün malını feda etti. Fakat ben ona yine de meyletmedim. Çünki mal için aşık olana lanet olsun. Diğer fakir aşığım birgün benim için ölmek istediğini, yolumda feda edecek canından başka birşeyi olmadığını söyledi. Hemen bir hançer çıkarıp kendisine batırırken zorla hançeri elinden aldım. Aşkındaki samimiyetine inandım.Şimdi beraber yaşıyoruz.Her gece sabaha kadar beni öper, kucaklar."

Şāh yine itiraz eder. "Aşık olan haya ehli olur. Birlikte yatmak sevgiliyi incitir. Hem her türlü uyku aşığa haramdır." der.

Dördüncü Hikaye:

Bu defa sıra Şāh'a gelmiştir. Şāh da Gedā ile olan aşkını anlatır. Gedā'ya birisi sevgilinin köyünün taşını getirir. Gedā bu taşa yüzünü gözünü sürer, ağlar. Ona baktıkça sevgiliyi hatırlar. Onunla dövünmeye bile kıyamaz. Taşa zarar gelir diye korkar. Taşı görünce aklı başından gider. Bir taştan bu kadar etkilenen, sevgiliyi görmeye elbette dayanamaz. Şāh'ın adını ansalar, kendinden geçer.

Yüzüne bakmaya hiç cesaret edemez. Elbette böyle bir aşık için firak ile visal arasında fark yoktur. Beden arada bir perdedir. Gerçek aşıkların arasından bu perde kalkar. Canlar bir olur. Birbirinde fani olurlar.

Şāh'ın bu sözlerine karşı diğer arkadaşları itiraza mecal bulamazlar. Çok etkilenirler. " Sen güzellerin şahı olduğun gibi, sözlerin de hepimizinkinden üstündür." derler.

2- ESERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

Şâh u Gedâ tam bir mürettep mesnevidir. Besmelenin faziletini anlatan bir bölümden sonra sırasıyla; tevhid, münacaat, na't ve mi'raciye yer alır. Bunlar yine mesnevi şeklinde kafiyelenmişlerdir.

Daha sonra çar yar medhiyesi olarak her biri bir halife için dört terkib-i bent yazılmıştır. Bunların da her biri, sekizer beyitlik beş bend olmak üzere toplam kırk beyitten oluşur.

Bunlardan sonra Kanuni Sultan süleyman medhiyesi yeralır. Bu da baştaki şiirler gibi mesnevi şeklinde kafiyelenmiştir ve otuz üç beyittir. Şehrengiz mahiyetindeki İstanbul, Ayasofya ve At Meydanı tasvirleri de yine mesnevi şeklindedir.

Bunlardan başka mesnevinin akışını monotonluktan kurtarmak için serpiştirilen beş gazel ve bir kıt'a yer almaktadır. Bu şiirler mesnevinin kahramanı Geda'nın ağzından söylenmiştir.

Mesnevinin vezni: Fe'i lâ tün Me fâ i lün Fe'i lün'dür
(Fâ i lâ tün) (Fa' lün)

Başta yer alan şiirler; tevhid, münacaat, na't, mi'raciye, terkib-i bendler, Kanuni medhiyesi, İstanbul şehrengizi ve sonda yer alan kıt'a da aynı vezinde yazılmıştır. Yalnız gazeller müstakil vezinlerde yazılmıştır.

Yer yer vezin ve kafiye yönünden ihmal edilmiş mısralara rastlanır. Fakat eserin dilinin sadeliği ve Türkçe

kelimelerin aruza uygulanışındaki güçlük nazara alınırsa eserin şekil yönünden düzenli olduğu kanaatına varabiliriz.

3- DİL VE ÜSLUP

Şāh u Gedā mesnevisinde dilin sadeliği, Türkçeliği, halka yakınlığı açıktır. Halk tabirleri, deyim ve atasözleri bol bol kullanılmıştır. Konusu mahalli olduğu gibi ifadesinde de yerlilik şiddetle göze çarpar. Yalnız başlıklarda uzun terkipler, arapça ve farsça kelimeler kullanılmıştır. Giriş bölümündeki manzumelerin dili hikayeye nisbeten biraz ağırdır. Eserdeki ayetlerin, hadislerin ve arapça beyitlerin hemen tamamı bu manzumelerde yer almıştır. Hikayenin içindeki gazeller de hikayede olduğu gibi sade bir dille söylenmiştir.

Orjinalliği açıkça görülen eserde acem edebiyatı taklidinden ve acem şiirini çalma illetinden şuur ve gururla kaçılmıştır. Yer yer:

687 Māsivādan geçelüm cām-ı muḥabbet içelüm
Varalum menzil-i maḳṣūda olup hemdem-i ʿışḳ

1011 ʿĀşıḳuñ nāmesi pür-āteş olur
Delü göñli gibi müşevveş olur

1026 Ḳulını ḥasret odına yakıcı
ʿĀşıḳına ḳıya ḳıya baḳıcı

gibi samimi ve lirik mısralar görülür. Fakat eser ne iç ne de dış bakımdan titizlikle işlenmiş değildir. Mısraların canlılık, berraklık, tabiilik ve samimilik meziyetlerine mukabil, ritmi noksandır. Sonunda müellifi tarafından bir haftada yazıldığı söylenen Şāh u Gedā edebi sanat ruhu

bakımından bir fevkaladelik göstermemektedir.

4- DEYİMLER, ATASÖZLERİ VE ARKAİK KELİMELER

a- Deyimler ve atasözleri:

1- Defterini dürmek

106b Felegüñ defteri dürülse gerek

2- Kusura bakmamak

131b Ḳalma eksiklügüme iy Settār

3- Canıma minnet

207b Hizmetün oldı cānuma minnet

4- Yere çalmak

226b Yire çaldı defini Zühre hemān

5- Hayrette kalmak

228a Gökde Merrīḫ ḥayrete batdı

6- Ayağına yüz sürmek

229b Müşteri ayaġına sürdi yüzin

7- Yüzü suyu

236b Buldı anuñ yüzi ṣuyına şeref

402a ʿĀlemün yüzi ṣuyı sensiñ sen

541a Ḥaḳ bu kim yüzi ṣuyıdur dehrüñ

854a iki ruḥ yüzi suyıdur oyunuñ

8- Ayak(lar) altında kalmak

260b Ayaġ altında ḳoma nite ki mūr

9- Allah'a ısmarlamak

261a Elini al Ḫudāya ışmarla

---

* Deyim, atasözü ve arkaik kelimeler beyit numarasına göre sıralanmıştır.

10- El elden üstündür

679b Gerçi dirler el elden üstündür

11- Gökte ararken yerde bulmak

690b Gökde isterdi yirde buldı hemān

12- .....der,.....işitir.

693b Şāh dir Şāh işidür idi hemān

13- Deliden uslu haber

770b Didiler kim delüden uṣlu ḫaber

14- Sözü verenden alan uslu gerek

771b Sözi virenden alan uslu gerek

15- Aşk olsun

791b Didi ʿışḳ olsun iy Gedā-yı ġarīb

16- Son pişmanlık fayda etmez

Soñ peşimanlıġ aṣṣı itmez imiş

17- Yemişin (armudun) iyisini domuz (ayı) yer

873b Yimişin eyüsini ṭoñuz yer

18- .....oğlu .....

876a Bir siyeh-rū Yezīd ibni Yezīd

19- Birine bin katmak

907b Birine biñ ḳatup ider ifṣā

20- Ağzında bakla ıslanmamak

908b Baḳla ıslanmaz anuñ aġzında

21- Canı yanan eşek atı geçer

911b Acıyan ḫar meseldür atı geçer

22- Başını alıp gitmek

922b Gün gibi başını alup gidesen

1768b Bir yire başumı alup gideyin

23- Kendi kendine etmek

941a Didi ben kendü kendüme itdüm

24- Derdini tazelendirmek (deşmek)

964a Eski derdümi tazelendürdün

25- Ettiğini bulmak

989b Yolına geldi itdüğin buldı

26- Kimsenin hakkı kimsede kalmaz

991a Kimsenün ḥaḳḳı kimsede kalmaz

27- Yoluna (başına) gelmek

991b itdügün şaňma yoluna gelmez

1178b ʿĀḳıbet sāye-veş yolına gelür

28- Ahını almak

993b Kimsenüň āhın alma eyle ḥazer

1178a Kim ki ʿāşıḳlarınuň āhın alur

29- Dostu düşmanla bir görmemek

1037a Dostı her düşmen ile bir görme

30- Görmezden gelmek

1037b Beni yollarda görmeze urma

31- Sen cefasını çek, el safasını sürsün

1084 Sen çekersin belāsını her dem
il ṣafāsın sürüp iderʿālem

32- Dil uzatmak

1100a Dil uzadan lebine lāl olsun

33- Yanıp yakılmak

1132b Yandı yaḳıldı māh-ı tābāna

34- İşi Allah'a kalmak

1143b Benim işüm ḳalıpdur Allāh'a

35- Adımına haram katmamak

1280b Adımına ḥaram ḳatmaz idi

36- Kurt boğazına ciğer asmak

1304b Ḳurd boğazına ciger asdı

37- Mum dibine ışık vermez

1387b Olur imiş çerāġ dibi karañu

38- İnsanın canı tatlıdır

1440b Ṭatlıdur ādem oġlınuñ cānı

39- Hırsızın gündüzü doğrunun gecesi

1703b Uġrınuñ güni toġrınun gicesi

40- Erkekliğin onda dokuzu hiledir (kaçmaktır)

1715b Erlik ondur ṭokuzu hīle imiş

41- Aklını başından almak

1764b ʿAḳlı başumdan aldı nūr-ı celāl

42- Çok konuşan çok yanılır

1935b Kim ki çok söyler ise çok yañılur

b- Arkaik kelimeler :

1- döymek: dayanmak

64a Döymez ol ilme ḳalıb-ı insān

1565b Döyemez tab-ı vaṣluma bir an

1817b Döyemezdi o yañа baḳmaġa hiç

1906b Döymez iki muḥabbete bir dil

2- kocmak, kucmak: kucaklamak

480b öpmek ü ḳocmaḳ olmaz endīşe

3- oñmak: iyileşmek, onarmak

736a Yapılup ḳaṣr-ı ḳadri oñmaz işi

1100b Oñmaduk başı pāy-māl olsun

4- assı: fayda

847a Soñ peşimanlıġ aṣṣı itmez imiş

5- egsi,eñsi: ucu yanmış odun parçası, kömür

880b Ṣanki sönmüş egsi idi hemān

6- iñen, igen: çok

1035a igen aġlatma iy kerem kānı

7- küyücü: yaḳıcı

1035b Nevbetine küyücü ḳurbānı

8- ıs : sahip

1200a Didi ḥikmet ıssı Rabb-ı Ḫudā

9- öykinmek : taklit etmek, özenmek

1390b öykinemez hezār bülbül aña

10- çeġzinmek : dönmek

1611a Başı çegzinür idi eflāküñ

11- söykenmek : dayanmak, yaslanmak

1612 Biri birine söykenüp ol an

12- turgurmak; durdurmak

1638b Şāh'ı turgurdı ol bahāne ile

13- döğünmek : yara açmak, dağ basmak, matem

1684b Mātemi cismü cāna urdı dögün

14- ugrı : hırsız

1703b Uġrınun güni ṭoġrınun gicesi

15- yavi kılmak : kaybetmek

1732b Kendüyi yavi ḳıldı ḥayret ile

16- irgürmek : ulaştırmak

1751b Gül gibi aña ġuṣṣa irgürme

17- ivmek : acele etmek

1793b Bir daḥi görmege iver cānı

18- tolunmak : Ayın dolunay haline girmesi

1893b Ṭolunur çehresinde mihr-i cemāl

19- yeyni : hafif, itibarsız, önemsiz,kolay

1938b Ḳıymeti aġır elde yeyni durur

5- AYETLER, HADİSLER VE ARAPÇA İBARELER*

a- Ayetler :

1- Tulicü'l- leyle fi'n- nehar 51a

Ali imran 3/27

Me'ali : " Geceyi gündüze katarsın "

2- Lenterani 59b

El- A raf : 7/143

Me'ali : " Sen beni asla göremezsin "

3- Şehida'llah 96b

Ali imran : 3/18

Me'ali : " Allah şahittir ki "

4- ma evha 161a

En- Necm : 53/10

Me'ali : " Allah vahyettiği şeyi bunun üzerine vahyetti"

---

* Ayet, hadis ve Arapça ibareler beyit numarasına göre sıralanmıştır.

5- ev edna 161b

En-Necm : 53/9

Me'ali : " iki yay kadar yahut daha yakın "

6- Saniy'isneyni izhüma fi'l- gar 285b

Et-Tevbe : 9/40

Me'ali : " Hani onlar mağarada iken ikinin ikincisi "üzülme Allah bizimle beraberdir" diyordu "

7- Tuba lehüm ve hüsnü meab 365b

Er- Ra d : 13/29

Me'ali : " Onlara ne mutlu, ne güzel bir sığınak "

8- Hel eta 387b

El- insan : 76/1

Me'ali : " Gelmedi mi ? "

b- Hadisler :

1- " ölmeden önce ölünüz "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c.2, s. 291

113b ölmedin ölmeyen beḳā bulamaz

2- " Rahmetim gadabımı geçti "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, Beyrut, 1352, c.1, s.448

133b Sebeḳat raḥmeti ʿalā ġaḍabi

3- "Cumhurdan gelen rivayete göre : Peygamberden sonra insanların en faziletlisi bizce muhakkak ki Hz. Sıddık'tır."

268b Ve ʿaleyhi rivāyetü'l- cumḥūr

269 Kāne baʿde'n- nebiyyi bi't- taḥḳīḳ

Efḍalu'l- ḫalḳ ʿindenā Ṣıddīḳ

4- " Benden sonra bir peygamber gelseydi o ömer olurdu. "

El- Acluni, Keşfü'l-hafa, c.2, s. 154

310 Didi Şāh-ı rusūl olaydı ʿömer
Gelse bir daḫi ḫalḳa peygamber

5- " Ben ilmin şehriyim, Ali onun kapısıdır."

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 1, s. 203

397b Bāb-ı ʿilmü medīne-i ḥikmet

6- " Belaların en şiddetlisi peygamberlere, sonra evliyalara gelir. "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 1, s. 130

1196b Evliyāya irer eşedd-i belā

7- " Bir alimin ölümü, bir alemin ölümüdür."

1397 ʿĀlimüñ mevtine buyurdı Resūl
ʿĀlemüñ mevti gibidür didi ol

8- " Hayırlı işlerde acele ediniz."

Ebu Davud, Cenaiz, s. 43

1443b Didi ḫayr işi eyleme teʿḫīr

9- " Fakirliğimle övünürüm "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 2, s. 87

1507b Faḳr ile faḫr iderdi leyl ü neḥār

c- Arapça ibareler :

1- Celle celaluhu vü amme nevaluhu

Manası : "Azameti celil ve ihsanı şamil olsun."

2- Ma hüve'l- hak 61a

Manası : " Doğrusu odur "

3- Te ala'llah 67a

Manası : " Şanı yüce olan Allah "

4- Tabaka'n- na leyn 218b

Manası : " Birbirine denk geldi " (deyim)

5- Subhane rabbiyel a la 232b

Manası : " Yüce olan Allah, seni tesbih ederim "

6- Leyse fi'l- vücudi sivah 244b

Manası : " Varlık olarak ondan başkası yoktur."

7- Ezherü'd- dınü yenbitühü lena
Za afa'llahu ecruhüm hasena 258

Manası : " Dini izhar ederek bizim için onu korudular.
Allah onların mükafatını kat kat versin "

8- Rafe a'llahu kadrahu ebeda 177b

Manası : " Allah onların kadrini ebeden yüceltsin."

10- Radıya'llahu anhu fi'd- dareyn 301b

Manası : " Allah her iki dünyada ondan razı olsun "

11- Aleyke avnu'llah 311a

Manası : " Allah'ın yardımı onun üzerine olsun "

12- Leyse fi'd- dari gayrahu deyyar 360b

Manası : " Evde ondan başka kimse yoktur."

13- Kaddesa'llahu sırrahu'l- a la
Kerrema'llahu vechehu ebeda 421

Manası : " Allah onun yüce sırrını mukaddes kılsın
Yüzünü ebedi olarak mükerrem kılsın "

14- Ebbeda'llahu şemse nusretihi
Halleda'llahu zılle izzetihi 434

Manası : " Allah onun zafer güneşini ebedi kılsın
Allah onun izzetinin gölgesini daim eylesin"

15- Eben an ced 435b

Manası : " Babadan, dededen " (deyim)

16- Bi'n- nebiyyi ve alihi'l- ahyar 455b

Manası : " Nebi ve onun hayırlı nesli hürmetine "

17- Aceben lil muhibbi keyfe yenam

Küllü nevmin ile'l- muhibbi haram 1533

Manası : " Hayret aşık nasıl uyur. Halbuki her türlü uyku aşığa haramdır. "

18- Hasbeten lillah 1634b

Manası : " Sırf Allah rızası için " (deyim)

19- Ya lemu'llah 1944b

Manası : " Allah bilir " (deyim)

6- ŞAHIS İSİMLERİ

Hikayenin kahramanları tarihte yaşamış gerçek şahıslar değildir. Hayali şahıslardır. Gedâ Rumeli'de yaşayan bir alimdir. Şâh da İstanbul'da yaşar. At Meydanı'nın tasvirinde geçen dört güzelden biridir. Asıl adı Ahmed'dir. Diğer üçü de Altunbaş, Ca'fer-i Tayyâr ve Şeker Memi adlarını taşırlar ve üçünün de hikayede geçen olaylarda bir rolleri yoktur.

Bunların dışındaki şahısların isimleri zikredilmez.Yalnız telmihen, benzetmelerde, tasvirlerde kullanılan tarihi şahısların isimleri anılır. Mesela bir rakibi anlatırken "Yezid ibni Yezid " der. Gedâ'yı Mecnun gibi aşk kahramanlarına benzetir. Bir dellal O'nu esir diye satarken Yusuf'a benzetir. Ayrıca aşk derdine derman sunan Lokman Hekim'in ismi geçmektedir.

Giriş kısmındaki manzumelerde ise peygamberler, sahabeler, iran kahramanları veya aşk kahramanlarından bahsedilir.

Tevhid ve münacaatta Allah'ın sıfatları ve isimleri anılmaktadır. Na'tta Hz. Musa, Hz. İsa, Hz. Yusuf, Hz. İsmail, Hz. Hızır, bir de Ebu Leheb geçmektedir. Mi'raciyede ise Cebrail, Burak, Refref gibi gaybi şahıslar ile Hz. Ebubekir, Hz. ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ve Ümmehani anılmaktadır.

Terkib-i bend şeklindeki çar yar medhiyeleri zaten dört güzide sahabe hakkındadır. Hz. Osman'ın şehadetinde Rıdvan, Hz. Ali medhiyesinde, kölesi Kanber'in ismi geçmektedir.

Devrin padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ı överken de iran kahramanları Rüstem, Husrev, Cem, Kahraman ile padişahı mukayase eder.

Sebeb-i te'lif bölümünde ise Leyla ve Mecnun,Ferhad u Şirin, Husrev,Vamık gibi meşhur aşk kahramanları şair tarafından tenkit edilir.

KiTĀB-I ŞĀH U GEDĀ TE'LĪF-i YAHYĀ *

BiSMi'LLĀHi'R-RAHMĀNi'R-RAHĪM

Fe'i lā tün Me fā'i lün Fe'i lün

1b 1 Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l-elbāb
Oldı miftāḥ-ı ḳufl-ı bāb-ı kitāb

Dilde yazılsa ger o nakş-ı ruḳūm
Keşf ola 'aynı ile şems-i 'ulūm

Gösterür tīg-veş o ḥüsn-i maḳāl
Münkir-i Muṣṭafā'ya rūy-ı celāl

Evvelüñ evveline ḥamd idelüm
Rāh-ı naẓma o seyf ile gidelüm

5 Buldı ol tīg āyīne-āsā
Nūr-ı ẕikr-i celāle ile cilā

Keşf iden kişi dīde-i cānı
Gördi anda cemāl-i Rahmānı

Ẕü'l-celāl olsa tañ mı ol mir'āt
Nūr-ı rūşen 'ayan ider ẓulümāt

---

* Başlık ve besmele C nüshasına aittir. A ve B nüshalarında başlık ve besmele yoktur.

3 - B

7a Ẕü'l-celāl : Ẕü'l-cemāl B,C

7b nūr-ı rūşen : nūrı rūşen B,C

Zeyn ider her maḳāmı serv-miṣāl
Cān u dil bāġını açar o nihāl

Naẓar eyle o saṭr-ı dil-cūya
Sūre başında benzer ebrūya

Oldurur evvel-i Kelām-ı Ḳadīm
Āḫiretde kilid-i bāb-ı naʿīm

ʿĀlem içre penāhıdur nāsuñ
ʿAlemi oldı şanki ʿAbbās'uñ

2a Oldı her ḥarfi iy ḫuceste-ḫıṣāl
Perde-i şāhidān-ı şehr-i cemāl

Besmele evvelinde noḳṭa-i bā
ʿAyn-ı ʿilmüñ sevādıdur maḥżā

Ḥarf-i bādur ser-i bediʿü beyān
Bilinür anuñ ile ʿilm-i nihān

Sālike sīnidür cenāh-ı necāḥ
Māʿni-i mīmi erbaʿīn-i ṣabaḥ

İnce yoldur çü medd-i bismillāh
ʿAyn-ı aʿma ider mi aña nigāh

Dīde-i cānı aç ʿale't-taḥḳīḳ
Varur Allah'a ol ṭarīḳ-i daḳīḳ

12a ḥarfi : saṭrı A

Olmaz ol eşref-i kelāma şebīh
Medd-i memdūdıdur sañа tenbīh

Yürüme ġaflet ie ṣubḥ u mesā
inceden incedür ṭarīḳ-ı Ḫudā

Lafẓatu'llāh ism-i aʿẓamdur
Cümle esmādan ol mükerremdür

ʿAyn-ı ʿışḳ ile añа bak biʿẕ-ẕāt
Oldı müstecmiʿ-i cemiʿ-i ṣıfāt

Ehl-i islāma kān-ı raḥmetdür
Sāye-i pençe-i hidāyetdür

Elifi birligine şāhiddür
Ehad ü hem Vahīd ü Vāhidʿdür

Elifi pişvādur īmāna
Toġrı yoldur Cenāb-ı Rahmānʿa

Elifüñ maʿnīsi vü resmi ʿayān
Biñ bir adına Ḥaḳḳʿuñ oldı nişān

Oldı lam-ı laṭīfi eyle nigāh
Efser-i Lāilāheillāʾllāh

18a eşref-i kelām : eşrefü'l- kelām C

22a Ehl-i islāma : penç ḥarf ile C

2b Midḥatında lisān-ı nāṭıḳa lāl
Lamlar oldı pāy-ı ʿaḳla ʿıḳāl
Lafẓatu'llāhda ḥāya eyle naẓar
Ḫātem-i dest-i ḳudrete beñzer

Ṣıdḳ ile ẕikr iden ol Allāh'ı
ʿĀlem-i bāṭınuñ olur şāhı

30 Kim ki teşdīdi gibi Ḥaḳḳ'ı bulur
ʿĀlemi kirpigine aşmaz olur

Eyle teşdīdi gibi ḳurbına yol
Māsivāyı ko yüri Ḥaḳ ile ol

Uçamaz anda ṭāyir-i efkār
Kālarıdur nihāyet-i esrār

Dāldur rāsı ism-i Raḥmān'a
Ḥāsı Ḥannān'a mīmi Mennān'a

Ġarḳ olur baḥr-ı fikre ʿaḳl-ı güzīn
Ki anuñ nūnıdur esās-ı zemīn

35 Yāsıdur maʿrifet oḳına kemān
Çekilür her ḳaçan oḳına revān

Cümle ḥarfine anuñ eyle naẓar
Ḫalıḳ'ına her biri ʿibādet ider

27b oldı : urdı B,C

35a kemān : nişān C

Kimi geldi ḳıyām ile vecde
Kimi kıldı niyāz ile secde

Ne muʿamma durur bu kim dāyim
Elif ola ḳıyamda ḳāyim

Secdeye vara sīn-i bismi'llāh
Ra-yı Rahman rüku ı ide penah

Sözi ve'l-hasıl ehl-i hal anlar
Bu rumuzı girü rical anlar

Olamaz ders-i sırr-ı ʿilm-i ʿAlīm
Ḥalḳa ḥarf ü sadā ile taʿlīm

3a İdelüm mīm ile kelāmı tamām
Zāhirā mīmdür çü ḫatm-i kelām

Tevḥīd-i Ẕü'l-celāli ve'l-cemāldür ki vaṣfında lisān-ı nāṭıḳa lāl u hey'et-i sipihr-i dūtah kemāl-i ḳudretine dāldur celle celāluhu vü ʿamme nevālühü

Minnet Allāh'a kim odur Mevlā
Birdür anuñ yanunda şāh u gedā

Nice dervīşi şāh-ı aʿzam ider
Nice şāhı gedā-yı ʿālem ider

Pādişāhlıġa oldur erzānı
Yokdur anun zevāl ü noḳṣānı

Ḥamd ü şükri o Vāhibü'n-niʿām'uñ
Zīveridür zebān-ı muḫteremüñ

Żikr-i ḥamdi durur açan her gāh
Ehl-i tevḥīde sırr u ḥamide rāh

Ḥayy u Ḳayyūm u ʿĀlim u ʿAllām
Ḥākim u Żü'l-celāli ve'l-ikrām

Ḳādir-i pür-kemāl ü Rabb ü Muʿīn
Nāṣır u bī-zevāl ü Ḥayy ü mübīn

Ḳudretinüñ nümūnesi ʿālem
Ḥikmetinüñ miṣāli levḥ u ḳalem

Tūlicü'l-leyle fi'n-nehār sana
Yiter iẓhār-ı ḳudret-i Mevlā

Ḳatre-i baḥr-ı luṭfı kevn ü mekān
Żerre-i nūr-ı pāki şems-i cihān

Ol yaratdı cihānda her ne ki var
Oldı her işde Fāʿil-i muḫtār

Gizlidür cümle şeyde esrārı
Māsivādur niḳāb-ı dīdārı

49a Ḳādir-i : Ḳādir ü A

51a Ali imran 3/27

52 B'de 63. beyittir

54a esrārı : envārı B,C

3b 55 Ẕatına nisbet ademi nā-ehl
Ġayrınuñ ʿilmi ʿilmine göre cehl

Nūr-ı ẕātından irdi mihre kemāl
Oldı ẕerrāt ana şuhudu'l-ḥāl

ʿĀciz olur ʿuḳūl-i nükte-şinās
idemez Ẕat-ı Ẕü'l-celāl'i ḳıyās

Varamaz künh-i Ẕāt-ı pākine rāh
ʿAḳl u his andan olımaz agāh

Ẕatını görmek istedi Mūsā
Lenterāni diyü irişdi nidā

60 Fehm-i tabʿ-ı selīm-i mürg-ı ḫayāl
Açamaz evc-i ẕātda per ü bāl

Ma hüve'l-ḥaḳ kemāl ile muṭlak
Ẕātıdur Ẕātını bilen ancak

Ẕāt-ı Ḥaḳḳ'ı nice bilür insān
Kendüzin bilmede kalır ḥayrān

Ḥādiṯ olan kadīmi fehm idemez
Peyk-i ʿaḳl ol vilāyete gidemez

Döymez ol ʿilme ḳalıb-ı insān
Sığmaz ol kūzeye o baḥr-i revān

56b şuhudu'l-ḥāl : şuhudu'l-celāl B

59b El- Aʿraf : 7/43

Lafz-ı künden o ʿĀlimü'l-esrār
Yoġiken kāināt ı eyledi var

Emri ile ẓuhūra geldi hemān
iki ḥarf ile cümle iki cihān

Bu ne ḳudret durur Teʿālā'llāh
Yoġiken var ola bu çarḫ-ı dū-ta

Naẓar eyle bu devr-i eflāke
Dā'ire oldı noḳṭa-i ḫāke

Dā'ire içre ʿalem-i imkān
ʿĀlem içre behāyim ü insān

Oldı insān içinde ʿarş-ı ʿazīm
Kaʿbetu'llāh yaʿni ḳalb-i selīm

4a Ḳalb içinde muḥabbet-i Sübḥān
Aḥsenü'l-Ḫalıḳīn ü Āl ī-şān

Oldı maḫluka dā'ire mesken
Çıḳamaz kimse devr-i dā'ireden

Māverāsı nedür bu dā'irenüñ
Māʿadāsı nedür bu dā'irenüñ

Bilemez kimse ḥāl-i bīrūnı
Anlamaz kimse Ẕat-ı bī-çūnı

71a Sübḥān : insān C

Ẕāta şol denlü ʿaḳl olur nezdīk
Bilür anı ki yoḳdur añа şerīk

Eyleyen ʿayn-ı ʿibret ile naẓar
Ḥikmetin ḳudrete ḥavāle ider

Anuñ ile vücūda geldi cihān
Baḥr ile şanki mevc-i bī-pāyān

Çünki cemʿ itdi çār ezdādı
Cism-i insāna urdı bünyādı

Böyle itmek delīl-i ḥikmetidür
Ḥikmeti muḳteżā-yı ḳudretidür

Ḳatreden ādemi ḳılur peydā
Anı baḥr-ı ʿulūm ider maḥżā

Oldı naḳşından ʿaḳl ḥayrānı
Ṣuya naḳş itdi şekl-i insānı

Ādemüñ genc-i rūḥına meşelā
Nefs-i emmāre oldı ejderhā

Kim ki ḳıldı bu ejderi maḳtūl
Buldı genc-i nihān-ı rūḥa vuṣūl

Kimseler ḥikmetine yol bulamaz
Ḳatre deryāları muḥīt olamaz

75b Bilür anı ki : ki bilür anı B,C

Kılmasaydı ḥabībini maḳṣūd
Yaradılmazdı cümle-i mevcūd

4b Faḫr-i kevneyn ańa bir ḳuldur
ʿAḳl-ı kül gülşeninde bir güldür

Ḳudreti şemsi ile ḳıldı ʿatā
Ḥāreden laʿl u ḫārdan ḫurmā

Yaḳamaz emri olmasa el-ḥaḳ
Penbe-i rūzı gökde nār-ı şafaḳ

Zülfini rūy-ı yāre kıldı ḥicāb
Giceyi itdi gün yüzine niḳāb

Allah Allah nedür bu cūd u seḫā
Bār-ı luṭfından oldı çarḫ-ı dū-tā

Yir ü gök anı eyleyüp Maʿbūd
Biri eyler rükūʿ vü biri sücūd

Ḳulluġın eyleyüp o Mevlā'nuñ
Gözedirler rıżāsını anuñ

Bu yeter birligine istidlāl
Bulamaz ańa kimse hiç miṯāl

Şāhid-i vaḥdeti bu kevn ü mekān
Żikr ider birligini iki cihān

Birdür ol yoḳdur ańa hiç hemtā
Dāldur vaḥdetine çarḫ-ı dū-tā

Daʿvī-yi dīn idene vaḥdet-i ẕāt
Şehida'llah ile olur isbat

ʿAvn-i luṭfı kime ki mürşid olur
irişür vaḥdetine anı bulur

Evvelüñ evvelidür āḫiri yoḳ
Muṣṭafa ümmetine raḥmeti çoḳ

Kim ki eksükligini bilse müdām
ʿĀkıbet eyler aña luṭf-ı tamām

100 irişüp ḳullarına luṭf-ı İlāh
Pāk olur tevbe ile cümle günāh

5a Ḥak-i dergāhı anuñ ādemdür
Cümleden anuñ içün ekremdür

Faẓl ile ādemi idüp ekrem
Cilve-gāh oldı aña bāġ-ı irem

Raḥmeti cānibine yoḳdur sed
işigine varanı itmez red

96a Daʿvī-yi : daʿvīyi A,B
96b Ali imran : 3/18
99a bilse müdām : bildi tamām A
100a luṭf : ʿavn B
103b itmez : kılmaz C

Mü'minüñ menzilini cennet ider
Müşrikīnün yirini nār-ı saḳar

Var olup hem girü yoġ olsa cihān
Vaḥdetinde olur hemān yeksān

Nāgehān sūr-ı Ḥaḳ urulsa gerek
Felegüñ defteri dürülse gerek

Çün kıyāmet irişe ḫalḳa ʿayān
Yaradılmamışa döne bu cihān

Kimi ʿayn-ı cemāle manẓār olur
Kimi rūy-ı celāle maẓhar olur

Olısar tīġ-ı ḳahrı ʿāleme fāş
idiser ḫāk noḳṭasını tırāş

Hep hebā ide cümle āfāḳı
Żāt-ı pāki ḳala heman bāḳī

Ḥażret-i Ḥaḳ'dadur beḳā ancaḳ
Māsivā ḳābil-i fenā ancaḳ

Aç gözün eyle ʿālemi idrāk
Yoḳ hiṣābındadur bu noḳṭa-i ḫāk

ölmeyen fānī ber-murād olamaz
ölmedin ölmeyen beḳa bulamaz

105b olur hemān : añā olur B,C

113b El- ʿAcluni, Keşfü'l- ḫafā, c.2, s.291

itmedin cāna nefs-i şom-ġulu
Diyelüm Lā ilāhe illā hu

Ḥaḳḳ'a olmaz yoġ olmayan vāṣıl
Hū'ya lā'dan varılur iy gāfil

5b ʿĀṣī iken ḳomaz ḫazīn ü melūl
Ḳulları ḥācetin ider maḳbūl

Ol Mucībü'd-daʿvāt vü Ḳāḍıyü'l-ḥacāt'uñ yaʿni münācāt-ı laṭīfidür

Ya ilāhī zebūn-ı ʿışḳ oldum
Mübtelā-yı cünūn-ı ʿışḳ oldum

Bir perī ʿaḳlumı alup gitdi
Cümle ḫalḳa beni gülünç itdi

Göñlüm aldı o serv-i āzāde
Sāyesi gibi ḳıldı üftāde

Ah kim bu hicāb-ı ẓulmānī
Ḳodı ẓulmetde şāhid-i cānı

Vāʿize varmaġa ḥicāb iderin
Mey-furūşa çaġırmadın giderin

115b gāfil : ʿāḳıl A

* yaʿni : Yaḥya zaʿīfüñ B,C

Varurın mescide idüp ʿacele
Her ḳaçan ol ṣānem namāza gele

Bāṭıl eyler namāzımı her bār
Māl-ı ḫülyā-yı miḥnet-i aġyār

Gelse mescidde göñlüme anlar
Girür ol dem içüme şeyṭanlar

Yārdan gah ʿār u neng iderin
Gah aġyār ile ceng iderin

öyle vaḳtinde ḳılsalar ḳāmet
Eylerin ben ikindiye niyyet

Gülişür ḫalḳ böyle ḳıldıġuma
Bildigüm degmedi yanıldıġuma

Ol ḳamer-çehre itdi ʿaḳlumı güm
Hep yabanda durur gözüm göñlüm

Dimezem şöyle ḫor u mübtezel it
Bu mecāzı ḥaḳīḳata bedel it

iy Semīʿ ü baṣīr olan Mevlā
iy duʿālar ḳabūl idici Ḫudā

Az ʿömr içre çoḳ günāhum var
Ḳalma eksiklügüme iy Settār

123b miḥnet : muḥabbet B

131a ʿömr içre : ʿömrde C

Ḳılma ʿisyān içün ʿaẕāb-ı keṯīr
Beni iḥsānuñ ile ḳıl taʿzīr

Naḳl idüp bu kelāmı didi Nebī
Seeḳat raḥmeti ʿalā ġaḍabī

Cānı ḥaclet odına yandurma
Beni maḥşer güni utandurma

Geç günāhumdan itme bana ġaḍab
Senden utanduġum yiter ya Rab

Ben günahkārı ehl-i ḥāl eyle
Lāyıḳ-ı himmet-i ricāl eyle

Keremünden ġaribsitme beni
Āḫiretde muʿaẕẕeb itme beni

Şol zamān kim ecel ṭuta dilümi
Yuyam ab-ı ḥayātdan elümi

Nūr-ı īmānı cāna yoldaş it
Mihrüni āḫiret ḳarındaşı it

Bu gubār-ı muḥabbet-i dünyā
Dīde-i cānı ḳıldı nā-binā

133b El- ʿAcluni, Keşfü'l- ḫafā, c.1, s.448

138a ṭuta : ṭutup B,C

139a cāna : baña C

Can gözinden ġubār-ı miḥneti sil
Gönül āyinesin mücellā ḳıl

Nūr-ı dīdāra lāyıḳ eyle beni
Ara yirden götür ḥicāb-ı teni

Ḳorḳum oldur varınca ben gümrāh
ide benden cehennem istikrāh

Seyyi'ātum o dem kim ola ḥisāb
Luṭf idüp eyleme maḥall-i 'itāb

6b 145 Bilürem ben ża'īf ü 'āsī vü 'āḳ
Raḥmete bende yoḳdur istiḥḳaḳ

Umaram olıcaḳ su'al demi
idesin idegeldügün keremi

Ola ṭābun deminde bana penāh
'Ālemi Lā ilāhe illā'llāh

Eyledüm her ne lāyıḳ ise bana
Sen saña lāyıḳını eyle şehā

Raḥmetüñ baḥri bī-nihāyetdür
Saña lāyıḳ olan 'ināyetdür

150 Beni yoldan çıḳardı nefs-i denī
Kulunam neyler isen eyle beni

145a Bilürem : Bilürin C

146a Umaram : Umarın C

Biñ bir adun ḥaḳḳı içün ya Rab
Raḥmet it ümmet-i Muḥammed'e hep

ʿĀṣī iken ʿibādet eylerler
Mümkin oldukça tāʿat eylerler

Bir bölük derd-mendüñ iy Mevlā
Ammā ki hiç ola mı żāyiʿ ola

Raḥmete lāyıḳ eyle Yaḥyā'yı
Añña itme ʿaẕāb-ı uḳbāyı

Ḳalbini eyle Kaʿbe-i envār
Gönlini ḳıl Medīne-i esrār

Şuçlarınıñ nihāyeti yoḳdur
Sañña lāyıḳ ʿibādeti yoḳdur

Vay eger ʿöẕri olmaz ise ḳabūl
Vay eger şefḳat itmez ise Resūl

ʿAyn-ı ʿaḳlını dūrbīn eyle
Luṭf u iḥsānuña karīn eyle

Dilini ʿandelīb-i şeydā ḳıl
Muṣṭafā naʿtı ile gūyā ḳıl

152a eylerler : eylediler B

158a dūrbīn : düzenīn A

Ol Fasīhü'l-maḳāl ü Melīhü'l-cemāl ü Kerīmü'l-ḫıṣāl ü ʿAdīmü'l-miṯāl Şāh-ı Risālet-penāh olan Ḥabību'llāh'uñ Naʿt-ı münīrleri vü Midḥat-ı bī-nazīrleridür ki taḳrīr ü taḥrīr olınur Salavātu'llāhi ʿaleyhi ve selāmehu

7a 160 Vāḳıf-ı rāz-ı ʿilm-i ʿālem-i ġayb
Kāşif-i sırr-ı muṣḥaf-ı lā-rayb

Nüktedān-ı rumūz-ı mā evhā
Şāh-ı ʿālī maḳām-ı ev ednā

Kāni -i kenz-i ḫān-ı lā-yefnā
Pādişāh-ı serīr-i faḳr u fenā

Yaʿni sulṭān-ı enbiyā vü ümem
Sebeb-i raḥmet-i benī ādem

Muṣṭafā vü Muḥammed ü Maḥmūd
Aḥmed-i Mürsel ü Ḥabīb-i Vedūd

165 Çār isminde mīm-i temmet var
Ḳıldı ḫatm-i nübüvvetin izhār

Anı ḫalḳ itdi ibtidāda Ḫudā
Enbiyā hep tufeyl oldı añа

161a En-Necm : 53/10

161b En-Necm : 53/9

162a kenz : genç C ; Kāni -i kenz-i ḫān-ı lā-yefnā : Kāni -i küntü kenz-i lā-yefnā A

Ẓāhirā ḫātime o server olur
Mübtedāgāh olur muaḫḫar olur

Adı ümmi vü ʿālim ü dānā
Muʿcizāt oldı ümmiligi añа

İki şaḳ itdi gökdeki ayı
İki şāhidle kıldı daʿvāyı

Ḳurs-ı mehde benān-ı Faḫr-i cihān
Elife döndi nān içinde hemān

Şaḳ idüp māhı ol benān-ı şerīf
Ḥüsnini eyledi anuñ taẓʿīf

7b Dū-zebān oldıgı içün ḫāme
Ele almadı yazmadı nāme

Baḥṣ-i dīn içre ol ḫuceste-ḫıṣāl
Ḫāme-veş ehl-i küfri eyledi lāl

Sāyesi nola bulmaz ise ẓuhūr
Ẓulmet-i dehre māniʿ idi o nūr

Sāye salmaz velī o ẓıll-i ilāh
Ḫoş geçer sāyesinde bende vü şāh

Çünki bī-sāyedür o nūr-ı Ḫudā
Sāye-i ḫaṭ degildür añа sezā

169b ḳıldı : itdi A,C

175a velī : idi A

Āf-tāb üzre med gibi her gāh
Sāye-bān oldı añа ebr-i siyāh

Ḥażret-i Ḥaḳḳ'a ol şifā-yı ḳulūb
Hem ḥabīb oldı hem daḫi maḥbūb

Oldı dürr-i yetīm o ḫayr-ı ḫalef
Ḳalıb-ı Ādem idi añа ṣadef

Gördi Aḥmed'de bir yed-i beyżā
Ḳodı el arḳasın yire Mūsā

Dili Mūsā'dan oldı çünki faṣīḥ
Ḥüsn-i Yūsuf'dan olsa tañ mı melīḥ

Gelmedin ʿāleme o Şāh-ı cemīl
Ḳulı ḳurbānı idi isma'īl

Rifʿatin gördi Ḥażret-i ʿĪsā
Ümmeti olmaġ içün itdi duʿā

Ġarḳa-i baḥr-ı cūdı kevn ü mekān
Teşne-i āb-ı luṭfı Ḫıżr-ı cihān

Şemʿ-i ḫalvet-sarāyıdur meh-i bedr
Ḥabeşī bir ḳulı durur şeb-i ḳadr

178b oldı : idi A

179b Ḳalıb-ı : Ġālibā A

181b melīḥ : sabīḥ B

Togdı çün ʿāleme o mihr-i kemāl
Secdeye vardı itdi ḳaddini dāl

8a Nūr-ı pāk-i Muḥammed-i ʿArābī
Ḳara kül itdi nārı Bū-Leheb'i

Olmış id ḥadīṯ-i vaḥy-i Ḫudā
Var idi her sözinde biñ maʿnā

Devlet anuñ ki ola aña mutīʿ
Bir anuñ gibi şāhı ide şefīʿ

190 Nice medḥ eylesün anı Yaḥyā
Çünki meddāḥıdur anuñ Mevlā

Şemʿ-i ḥüsni sebīl-i Ḥaḳḳ'a delīl
Oldı pervāne aña Cebra'īl

Ḫāk-i dergāhı tāc-ı çarḫ-ı laṭīf
Şeb-i miʿrācı rūz-ı ʿīd-i şerīf

Sirāc-ı dīn-i mübīn olan Resūl-i Emīn'ün miʿrāc-ı berīnlerinüñ ḥikāyeti vü rivāyetidür ʿAleyhi's-selāmu ve'l-ikrām ilā yevmü'l-kıyām

Kimde kim ola nūr u faẓl u kemāl
irişür menziline mihr-miṣāl

190a eylesün : eyleye C

193. ve 195. beyitler B ve C nüshalarında yer değiştirmiştir.

Kim ki ṣıdḳ ile rāh-ı ʿışḳa gider
Kendüyi vaṣl-ı yāre lāyıḳ ider

Kimde kim ola ʿışḳ-ı Rabbānī
ʿĀkıbet cezbesi çeker anı

Bir gice hemçü ṭurrā-i canān
Ḳaralar giydi Kaʿbe gibi cihān

Ehl-i ʿışḳa virürdi vecd ile ḥāl
Ḥūbluḳ çehresinde ḫāl-miṣāl

Ol şeb-i ḳadr ü ol zamān-ı güzīn
Olmış idi sevād-ı dīde-i dīn

Pertev-i māh oldı āb-ı ḥayāt
Anā tārik-i leyl idi ẓulümāt

8b Şevḳ ile cümle ṣābit ü seyyār
Ḫāb-ı ġafletden oldılar bīdār

Gice tārīki taze sünbül idi
Gökde her biri encümüñ gül idi

Meger olmış idi ol ebu'l-iḥsān
Ḫāne-i ümmehāni'de mihmān

Berḳ-i ḫāṭıf gibi ʿale't-taʿcīl
Bir Burāḳ ile geldi Cebrā'īl

202b mihmān : pinhān C

203a ḫāṭıf : hātif A

Ḳıldı yüzbiñ tevāżuʿile nigāh
Didi luṭf ile ya Nebiyya'llāh

Ḥaḳ Teʿālā sañā selām itdi
Daʿvet-i ḫāṣ u luṭf-ı ʿām itdi

Gel suvār ol burāḳa devlet ile
Varalum Ḥaḳḳ'a emr-i ḥażret ile

Gel buyur sañā ideyin ḫizmet
Ḫizmetüñ oldı cānuma minnet

Bāreka'llāh zihi Ḥabīb-i Cemīl
Faḫr ider ḫizmetiyle Cebrā'īl

Sözüni eyleyince anda tamām
Ḥaḳḳ'a şükreyledi o Faḫr-i enām

Şevket ile Burāḳ'a oldı suvār
Kıldı şevk ile azm-i canib-i yar

Tāyir-i sidre yaʿni Cebrā'īl
Oldı ol şemʿ-i bezm-i dīne delīl

Kıldı ṭayy-ı mekān anuñla Burāḳ
Nitekim ʿışḳ ile dil-i ʿuşşāḳ

Eyleyüp Ḥaḳḳ'ı maḳṣad-ı aḳṣā
Menzili oldı Mescid-i Aḳṣā

---

209 - B

209a eyleyince anda : ol melek idince C

ʿİzzet ile o mukteda-yı enām
Oldı ervāḥ-ı enbiyāya imām

9a 215 Ṭurdı ervāh yollarında ḳamu
Cennet açıldı vü yapıldı ṭamu

Ol meh-i bedr-i leyletü'l-esrā
Virdi āyine-i sipihre żiyā

Gögi ol şems-i kudret eyledi cāy
Ṭoldı envār ile o sırça sarāy

Felegi atı izi eyledi zeyn
Māh ile oldı ṭabaḳa'n-naʿleyn

Ḳadr-i aʿlā ile o Żāt-ı Kerīm
Oldı tāc-ı sipihre dürr-i yetīm

220 Encüm olup cemāline müştāḳ
Ṭutdılar her biri yolında çırāḳ

ʿİzzet idüp aña sipihr-i berīn
Egilüp ḳarşusında öpdi zemīn

Varıcaḳ ol Resūl-i milk-i melek
Biribirine girdi çarḫ-ı felek

Ḥürmet itdi anı görince semā
Ṭurıgeldi yirinden itdi duʿā

218b tabaḳa'n-naʿleyn : denk oldu mutabık geldi

220. ve 228. beyitler B nüshasında yer degiştirmiştir.

Vardı evvelki göge virdi selām
Ḳamer eksükligin diledi tamām

Kātib-i çarḫa irdi çün ol nūr
Yazdı gönlüni eyledi mesrūr

Gördi ol şems-i dīni çünki ʿayān
Yire çaldı defini Zühre hemān

Utanup af-tab-ı alem-tab
Yüzine burc-ı ḫāki ḳıldı nikāb

Gökde Merrīḫ ḥayrete batdı
Ḳılıcın şeb niyāmına ḳatdı

Açdı ol nūr-ı pāke çünki gözin
Müşteri ayaġına sürdi yüzin

9b Nūr kesb itdi oldı müşkili ḥāl
Ḳararup ḳalmış idi gökde Zuḥāl

Ḳavs-i eflākden geçüp ol an
ʿArşa toġruldı tīr gibi hemān

ʿArş-ı aʿlāya baḳdı sürdi safā
Didi Subḥāne rabbiye'l-aʿlā

Sidreye irdi ol kerem kānı
Geçdi raḥmet yeli gibi anı

232b Subḥāne rabbiye'l- a la: Yüce olan Allah seni tesbīḥ ederim

Gördi kim ḳurb-ı Ḥażret'e irdi
Peyk-i Ḥaḳḳ'a Burāḳ'ını virdi

Ḳodı Cibrīl'i Sidre'de ol an
Oldı iklīm-i lā-mekāna revān

Yüzini ferş idüp añа Refref
Buldı anuñ yüzi şuyına şeref

Ẕikri yollarda ism-i aʿẓam idi
Fikri ol Ẕat-ı Pāk-i Ekrem idi

Gitdi Mevlā'ya ʿarş-ı aʿlādan
Geçdi hep māʿadā-yı Mevlā'dan

Oldı ma-taḥtı ʿālem-i fānī
Ber-ṭarāf itdi mülk-i imkānı

Ḳaldı cümle maḳām-ı ʿilliyyīn
İrdi çak Ẕāt-ı Ẕü'l-celāl'e yaḳın

Ḳab-ı ḳavseyn ʿālemine Resūl
Ṭarfetü'l-ʿayn içinde buldı vuṣūl

Nitekim ẕikr-i ẕākirān-ı cihān
Ḥaḳḳ'a irişdi bir nefesde hemān

Yücedür ġāyet ile burc-ı viṣāl
İrmez añа kemend-i fikr ü ḫayāl

---

239 -A

243a burc : ḳurb B,C

Ol maḳāma varup Ḥabību'llāh
Gördi kim leyse fi'l-vücūd-ı sivāh

Gitdi varlıġı oldı anda ʿadem
Var olan Ḥażret-i Ḥaḳ idi o dem

10a Oldı nūr-ı tecellīye lāyıḳ
Gördi maʿşūkı ʿāşıḳ-ı ṣādıḳ

Añā ʿarż eyledi cemālini Ḥaḳ
Nūr-ı dīdāra oldı müstaġraḳ

Gördi bu luṭfı Ḥaḳ Teʿālā'dan
Diledi ümmetin o Mevlā'dan

Vardı Ḥaḳḳ'a duʿa gibi ol an
Geldi mānend-i raḥmet-i Raḥmān

Bunca yıllık yola o şems-i cihān
Varduġı geldügi bir oldı hemān

Ḥīn-i vaṣlı muḥibb ü müştāḳuñ
Az olur ʿömrü gibi ʿuşşāḳuñ

Didi bu mācerāyı aṣḥāba
Açdı raḥmet ḳapusın aḥbaba

244b leyse fi'l-vücūd-ı sivāh : ondan başka bir vücud olmadıgını

245a gitdi : kendi B,C

251b ʿömri : ṣabrı A

Bu beşāret ḫaberiyle o dem
Ḳıldı Ṣıddīḳ'ı gül gibi ḫurrem

Şāh-ı Kevneyn'e itdi çünki naẓar
Nūr-ı Ḥaḳ ile ṭoldı ʿayn-ı ʿömer

Keşf-i rāz eyleyince Faḫr-i Cihān
Şād-mān oldı Ḥaẓret-iʿOs̱mān

Vāḳıf oldı bu gizlü rāza ʿAlī
Anda ögrendi ʿilm-i lem-yezeli

Açdılar ḥamd-i Ẕü'l-celāl'e dehen
ʿĀyişe Fāṭıma Ḥüseyn ü Ḥasan

Eẓherü'd-dīnü yenbitühü lenā
Ża'āf'allāhu ecruhüm ḥasenā

Rūz-ı maḥşerde ya Resūla'llāh
Eyle Yaḥyā'ya ʿafvunı hemrāh

Ol żaʿīfi yanundan eyleme dūr
Ayaġ altında ḳoma nite ki mūr

10b Elini al Ḫudā'ya ışmarla
Ol Şeh-i Kibriyā'ya ışmarla

---

258 Dini izhar ederek bizim için onu korudular
Allah onların mükafatını kat kat versin

261b şeh-i : ulu A

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

ʿAle'ṭ-taḥḳīḳ imām-ı ʿatīḳ-ı Ḫudā olan Ebu Bekr-i Ṣıddīḳ'uñ faẓīletlerinüñ ʿale'l- icmāl ẕikridür

Rady'allāhu ʿanhü

1

Dār-ı dünyāyı sanma cāy-ı sürūr
Olasın ta muẓaffer ü manṣūr

Ḳadre ir şu gibi görüp dīdār
Yüri ṭur-ı niyāzda ṭūr-ı ṭur

Ṭoldı cürm ile nāme-i ʿamāl
Nola ḥālüñ olınca vaḳt-i nüşūr

Ṭokınur nāvek-i ecel birgün
Saña oldı nişāne ehl-i ḳubūr

Ṣıdḳ ile ümmet-i Muḥammed isen
Ṣalāvātı dilüñden eyleme dūr

Çār yāre muḥabbet eyleyigör
Ta ki saña muḥabbet ide Ġafūr

262b manṣūr : mesrūr B

263b ṭūrı ṭur : ṭayrı ṭur C

264b ḥālün : ḥālüm B

265a bir gün : āḫir C

265. ve 266. beyitler B nüshasında yer değiştirmiştir.

Oldı Bu-Bekr efḍal-i ümmet
Ve ʿaleyhi rivāyetü'l- cumhūr

Kāne baʿde'n-nebiyyi bi't-taḥḳīḳ
Efḍalu'l-ḫalḳ ʿindnā Ṣıddīḳ

2

270 Ol Ḫudā-yı Müheymin ü Müteʿāl
Żāt-ı Pāk'ine virdi faẓl u kemāl

Añа üç yār oldı cümle mutīʿ
Bārek'allāh zihī ḫuceste-ḫıṣāl

Aḥmed'e yār-ı evvel olmışdur
Ol elif-ḳāmet ü mübārek-fāl

Ol ki bālā-nişīn-i ümmetdür
Oldı adındaki elif añа dāl

11a Lafẓ-ı nāmı üçinden efzundur
Faẓlına nola olsa istidlāl

275 Sañа efzun didük ise zinhār
Yañılup şaḳın olma ehl-i ḍalāl

268b Cumhurdan gelen rivayete göre
rivāyet : vilāyet A
269 Bizce muhakkak ki Peygamber'den sonra
insanların en faziletlisi Hz. Ebubekir-i Sıddık'tır.

Her biri rükn-i Kaʿbe-i dīndür
Ġayrı eksikligiyle ḳılma ḫayāl

Oldı ṣıdḳ ile efḍal u evlā
Rafeʿa'llāhu ḳadrahu ebedā

3

Bedr idi alnı yanaġı ḫurşīd
Şaʿşaʿā oldı añа ḫaṭṭ-ı sefīd

Çehresin kılmış idi nūrānī
Pertev-i nūr-ı vaḥdet ü tevḥīd

Naḳl ider bu hadīṣi rāvīler
Buyurupdur Resūl-i Rabb ü Mecīd

Gelse mīzāna ḫalḳuñ īmānı
Anuñ īmānı ola idi mezīd

Ġar içinde ısırdı pāyini mār
Cānına irdi bir cefā-yı cedīd

Vāḳıf oldı bu ḥāle Şāhid-i Ḥaḳ
Didi āḫir seni bu ide şehīd

276b ḫayāl : iḥmal C
277b Allah onların kadrini ebeden yüceltsin
280b Buyurupdur : Ki buyurdı C
281 -B; imanı : a mali A

Allāh Allāh nedür bu faẓl u kemāl
Oldı ḫalḳ-ı cihān içinde ferīd

Yār-ı gār-ı Muḥammed-i Muḫtār
Ṯāniy'iṯneyni iẕhümā fi'l-ġār

4

Ġār ten oldı ṣanki anlar cān
Oldılar anda cān gibi pinhān

11b Ġār içinde Resūl ile Ṣıddīḳ
Birlige bitdi oldı genc-i nihān

İy nice Yūsuf'ı koyup çāha
irgürür ʿizz ü cāha devr-i zamān

Oldı ġār içre ṣanasın anlar
Ẓulmet içinde çeşme-i ḥayvān

Bu iki ʿandelīb-i bāġ-ı Eḥād
Ḳıldılar bir ḳafes içinde mekān

Beñzer ol mü'min-i muvaḥḥide ġār
Ola ḳalbinde ṣıdḳ ile īmān

Düşmen-i bī-ḥayāya aṣdı ḥicāb
Perde-dār oldı ʿankebūt ol an

285b Et- Tevbe : 9/40

Dīn içün çekdiler bu deñlü belā
ide raḥmetlerün ziyāde Ḫudā

5.

Ḳıldı ḥükm-i ḥükūmeti nice yıl
Oldı ʿömr-i ʿazīzi müstaʿcil

Eyleyüp arzū-yı ʿiyd-i viṣāl
Kıldı canāna cānını vāṣıl

Göñli mānend-i cennetü'l- me'vā
Dār-ı dünyāya olmadı mā'il

Evliyā ile enbiyāya daḫi
Ḳalmaz imiş zamāne iy ġāfil

Maʿṣiyet cāmı şimdi Yaḥyā'yı
itdi ḫayrān-ı mest ü lā-yaʿḳıl

Vay eger aġlamazsa aḥvālin
Rūz-ı maḥşerde añа ve'l-ḥāṣıl

Devlet anuñ ki ola ol şāhuñ
Āsitānında bende-i muḳbil

Gülşen-i dīni ḳıldı ḳıble-i zeyn
Raḍıya'llāhu ʿanhu fi'd-dāreyn

---

299 -A

301 -Cş b Allāh her iki dünyada O'ndan rāżı olsun

12a ʿömer-i Fārūḳ Ḥażretlerinüñ ṣādır olan kerāmetlerinüñ
ẕikridür Raḍıy'allahu Teʿālā ʿanhu

1

iy gönül bu ḳıbāb-ı çarḫ-ı ʿikāb
Oldı seyl-i fenāda hemçü ḥabāb

Berḳ-i ḫāṭıf-veş olmayup ḫandān
Aġla ʿisyānuñı miṣāl-i seḥāb

Ḥālüñ ayruksı olur iy ġafil
Cürmüne göre olur ise ʿaẕab

305 Yüri eyle günāha eyle istiġfār
ʿĀrif isen budur cenāb-ı ṣavāb

Raḥmete lāyıḳ eyle kendüzini
Ġafleti ḳılma cān gözine ḥicāb

Oḳı medḥ ü ṣenāyı cismüni hem
Çār yār işiginde eyle türāb

Ḳıl duʿā rūḥ-ı Ḥażret-i ʿömer'e
Oldı çün ol ḫalīfe-i aṣḥāb

Ekmelü'l-ḫalḳ u ḥākim ü ʿādil
Efḍalü'l-ḫalḳ u ʿālim ü ʿāmil

306b gözine : gibi C

307b medḥ ü ṣenāyı : medḥ-i resūli B,C

2

Didi Şāh-ı rusūl olaydı ʿömer
Gelse bir daḥi ḫalḳa peygamber

Dirler idi ʿaleyke ʿavnu'llāh
Rūz-ı rezm içre ḳılsa cevlānlar

Geldi şehr-i Medīne'de bir gün
Rūmdan añā ḳāṣıd-ı ḳayser

Didi gelsün o kāfir īmāna
Ḳāṣıda heybet ile ḳıldı naẓar

12b İçine ḳorḳu düşdi küffārun
Her biri küfri oḳudı ezber

Görinüp gözlerine ḳavs-i kaẓā
Cānlarına irişdi tīr-i ḳader

Çıkdı dīvardan bir el nāgāh
Ḳayser-i rūmı kıldı zīr ü zeber

Nice günlük yola idüp teʿşīr
Ẓāhir itdi vilāyetini emīr

3

Yaḳdı hurşīd birgün anı ʿayān
ʿĀşıḳın şanki mihr-i mihrübān

---

310 Et- Aclūnī, Keşfü'l- hafa, c.2, s.154

311a Allāh'ın yardımı üzerine olsun
ʿavn'ullāh : ayn'ullāh B,C

Ḥışm ile döndi ḳıldı çünki naẓar
Ḳapḳara oldı mihr-i nūr-efşān

Göz göre gökyüzünde oldı siyāh
Fi'l-meṣel ḥāl-i ʿārıż-ı canān

Sidreden yire ol nefs-i Cibrīl
İndi mānend-i raḥmet-i Raḥmān

Didi luṭf ile ya Resūl'allāh
Çok selām eyledi sañā Sübḥān

Göñül alçaḳlıġın idüp Fārūḳ
Oḥşasun şemsi eylesün iḥsān

Yoḥsa böyle ḳalur ḳıyāmete dek
Nitekim rūy-ı ʿāsiyān-ı cihān

Gördi ʿālem vilāyetini tamām
Ayaġı toprağına oldı ġulām

4

ʿAdl ü dādıyla ol emīr-i ricāl
Rāh-ı dīn içre ḳılmadı ihmāl

13a Erbaʿīn oldı ümmet anuñla
Oldı mīm-i mübāreki añā dāl

319a Ḥışm ile döndi ḳıldı : Çeşmi ile çü döndi A

324b ʿāsiyān : hāciyān A

326a ricāl : cihān A

Manẓar-ı ʿayn-ı ʿadl ü dād oldı
Kimseye eylemezdi ẓulm ü ḍalāl

Gün gibi açdı tīġ ile dehri
Oldı aʿda mükedderü'l- aḥvāl

Sünnet-i Aḥmed'i idüp icrā'
Ḫayr işe eyler idi istiʿcāl

Ṭāḳati ḳalmayup ḳaçardı hemān
Görse iblis gölgesin fi'l- ḥāl

Ḳıluben biñde birini tafṣīl
Eyledüm vaṣfını ʿale'l- icmāl

Ki odur zübde-i ʿulu'l- elbāb
Yār-ı ṣānī güzīde-i aṣḥāb

5

Ḫābe varmışdı bir gice o hümām
Girdi rü'yāsına Resūl-i enām

Daʿvet idüp añа ḫiṭāb itdi
Ya ʿömer didi ʿömrün oldı tamām

ʿĀlem-i ulvīye ʿurūc eyle
Cāy-ı süflīde yiter eyle makām

328a ʿadl : ʿaḳl C; b ḍalāl : ẓılāl B
331a Ṭāḳati ḳalmayup : Ṭaḳat ḳılmayup B
332b Eyledüm vaṣfını : Vaṣfını eyledüm C

Vaḳtidür gel bize mülāḳāt ol
Virdi ʿadlün cihāna cümle niẓām

Çün uyandı o nūr-ı dīde-i dīn
Ḳıldı aṣḥāba ḥālini iʿlām

Emr-i Ḥaḳḳ ile āḫir oldı şehīd
Rūḥ-ı pākine Ḥaḳ'dan ola selām

340 Çünki āḫir ölümdür iy Yaḥyā
iʿtimād itme dehr-i dūne müdām

13b Virdi İslām'a ʿadl ile revnāḳ
Artura raḥmetini Ḥażret-i Ḥāḳ

ʿOṯmān-ı Zekī Ḥażretleri'nüñ sergüzeşt-i şehādetlerinüñ tafṣīlidür

1

Fānīdür iy gāfil cihān fānī
Bekleme būm-veş bu vīrānı

Ḫalḳa taḳdīrini ḥavāle ider
Añlamaz kimse sırr-ı Sübḥān'ı

Germ ü serd arada bahāne olur
Müddet-i ʿömrüñ irse pāyānı

337b ʿadlün : ʿaḳlun C; cümle : dürr A
338a dīn : cān C
341 -C

Nice naḳl itdi dinle ʿālemden
Çār yār-ı Resūl-i Yezdān'ı

Oldı nāgeh şehīd Ẕi'n- nūreyn
Ḫāke düʾdi o pīr-i nūrānī

Görünen şanmañ ebr-i bārāndır
Eyleyen gökyüzini ẓulmānī

Dest-mālin ṭutup yüzine felek
Aġlar añup o verd-i ḫandānı

Veh ki mānend-i lāle-i nuʿmān
Ḳana ġark oldı Ḥażret-i ʿOsmān

2

Ḳan degildür aḳan o demde revān
Ṭaḳdı boynına sübḥā-i mercān

Ḳırmızı güller ile ṭoldurdı
Ḳoynını şanki ol emīr-i cihān

Düşdi şehr-i vücūdına āteş
Gerdeninden ʿalevler oldı ʿayān

Añа feṭḥ olmaġa ṭılsım-ı beḳā
Virdi bu ḫān-ḳāhda ḳurbān

14a Maṭlaʿ-ı mihrine irişdi hilāl
Şafaḳı ẓāhir eyledi ol an

Dest-i ḳudret cemāl-i muṣḥafına
Yazdı sürḫ ile āyet-i Ḳur'ān

Ṣunar iken añа şarāb-ı ṭahūr
Birazın dökdi üstine rıḍvān

irdi ol meyden añа keyfiyyet
Ḳati mest itdi sāḳī-i vaḥdet

3

Cānına geçdi nāvek-i efkār
Nice ḳıydı ʿaceb añа aġyār

Buldı çünkim o genc-i penāhı
Ḫānesin deldi bir nice ġaddār

Yalıñuz gördiler o dil-dārı
Leyse fi'd-dāri ġayrahu deyyār

Ḥaḳ rıżasını boynına aldı
Ḫavf idüp ḳılmadı o firār

355b Yazdı sürḫ ile : Sürḫ ile yazdı B,C
357b Ḳatı : Ḳan B,C
358a cānına : cānuma B,C
359a Buldı çünkim : Buldılar çün B,C
360b Evde ondan başka kimse yoktur

Ser virüp sırrı virmedi āḫir
Deheni oldı maḫzenü'l- esrār

Olmasun añа kaṣd iden ya Rab
Bāġ-ı Firdevs içinde ber-ḫordār

Ḳaralar giydi bu ġam ile leyāl
Yaḳalar çāk eyledi eshār

365 Gördi çünkim bu ḥālini aṣḥāb
Didi ṭūbā lehüm ve ḥüsnü meᶜāb

4

Eyledi anı ol Kerīm ü Raḥīm
Aḥsen-i ḫulḳ ile ḥalīm ü selīm

14b Utanurdı anuñ ḥayāsından
Cümle kerrūbiyān-ı ᶜarş-ı ᶜazīm

Oldı āyine-i vücūdı anuñ
Maẓhar-ı nūr-ı aḥsen-i taḳvīm

Anda ḫatm oldı çün ḳırāt-ı Ḳur'ān
Ḫalḳa Ḳur'ān'ı eyledi taᶜlīm

364b eshār : eşmār A

365b Er-Ra d : 13/29

366b ḫulḳ ile : ḫulḳa C

369a oldı çün ḳıraāt : oldı kıraāt Aş Anda ḫatm oldı
çün ḳırāt -ı Ḳur'ān : Zātıdur camiᶜ-i Kelām'ullāh C

Düşdi hep nār-ı ḥayrete aṣḥāb
Nāgehān oldı çün bu emr-i ʿazīm

Terk idüp bu maḳām-ı dünyāyı
Oldı dārü'l- ḳarār içinde muḳīm

Ḥaḳ yolına olup o dem ḳurbān
Ḳıldı cānāna cānını teslīm

Bu durur iy ḫaber ü fikr-i ṣaḥīḥ
Oldı ol pādişāha ẓulm-i ṣarīḥ

5

Yatduġı yiri Ḥaḳ cinān itsün
Ravżа-i ʿarşı āşiyān itsün

İricek taḫt-gāh-ı Firdevs'e
Şühedā leşkerine ḫān itsün

Sūre-i Fātiḥā ġevābın anuñ
Rūḥ-ı pākine armaġān itsün

Ehl-i islām'a çün ḫalīfe idi
Anda da şāh-ı kām-rān itsün

370a Düşdi hep nār-ı ḥayrete : Mürşidi nār-ı ḥaşrete A
372a olup o dem : o dem olup B
373a ḫaber : ḫabīr A
375b leşkerine ḫān : ʿaskerine cān A
377a idi : itdi B

Anı kim sevmez ise ḳahr idüben
iki ʿālemde nā-tuvān itsün

Bu duʿā-nāmesini Yaḥyā'nuñ
Cümle dillerde dāsitān itsün

380 işiden sūz-nāk sözlerini
Yaḳalar çāk idüp fiġān itsün

15a Ne fiġān kendüzini helāk itsün
Āsitānında cismi ḫāk itsün

ʿAliyyü Veliyyu'llāh Ḥażretleri'nüñ velāyet-i saʿādetinüñ ẕikridür Raḍya'llāhu ʿanh *

1

Olma mecnun gibi gel iy ġāfil
Naḳşına deyr-i ʿālemüñ mā'il

Miḥnet oldı muḥabbet-i dünyā
Lezzetini hemīşe ẕillet bil

Yüri kesb-i ʿibādet eyleyüben
Emr-i maʿrūf u neḥy-i münker ḳıl

385 Rūḥına çār yāruñ eyle duʿā
Sünen-i Aḥmed ile ol ʿāmil

---

380 -C

381b ḫāk : çāk A

* Veliyy'ullāh : Veli B,C ; ẕikridür : beyānıdur B,C

Ta ki maḳbūl olan duʿā gibi sen
Olasın ḳurb-ı Ḥażret'e vāṣıl

Esedu'llāh'dur biri anuñ
Oldı ḥaḳḳında Hel etâ nāzil

Yaʿni serdār-ı zümre-i aṣḥāb
Ḳuṭb-ı aḳṭāb u mürşid-i kāmil

Māh-ı devrān emīr-i ʿizzet ü cāh
Şāh-ı merdān ʿAliyyü Veliyyu'llāh

2

390 Ḫātem-i enbiyā gibi meşelā
Oldı faẓlıyla ḫātem-i ḫulefā

Ẕātı ḫurşīd-i çerḫ-i çārümdür
Ki esed burcın eyledi meʿvā

Adı gibi olup mübārek fāl
ʿAdet idi añа ʿaṭā vü seḫā

Oldı üstinde ḥāżır u nāẓır
ʿAyn-ı ʿilm ü ʿināyet-i Mevlā

15b Devr-i ʿālemde çār yār-ı güzīn
Ancaḳ otuz yıl oldılar ḫulefā

387b El-insān : 76/1

392b seḫā : şenā A

Göz göre Ḥażret-i ʿAli'deki lām
ʿAynı ile işāret itdi añā

Her vilāyetde yoġ idi miṯli
ʿilm ile oldı kenz-i lā-yefnā

Yaʿni kenz-i maʿārif ü ḥikmet
Bāb-ı ʿilm ü medīne-i ḥikmet

3

iy ḳamer- ṭalʿat u esed- kevkeb
Şāh-ı a cām u muḳtedā-yı ʿarab

Oldı alçaḳ göñüllü ḫāk gibi
Bu- türāb olsa añā ṭañ mı laḳab

Żāt-ı pāküñ durur ḥasīb ü nesīb
Bāreka'llāh zihī ʿināyet-i Rab

Nola ardunca yürise Ḳanber
Rūz-ı nevrūz ile nitekim şeb

396a miṯli : meṯela A ; b kenz-i lā-yefnā : tükenmez hazine

397a maʿārif ü ʿizzet : maʿārif-i ʿizzet A,C ;b ʿilm ü: ʿilm-i A
El-ʿAcluni, Keşfü'l-ḫafā, c.1, s.203

399a Oldı : Oldun B,C

ʿĀlemüñ yüzi ṣuyı sensin sen
Sāḳi-i kevser oldun ümmete hep

Bir yiründe yoġ idi noḳṣānuñ
Edeb ögrendi senden ehl-i edeb

İbn-i ʿamm-ı Resūl-i Faḫr-i cihān
Nitdiler sensüz iy emīr-i ʿarab

Nāyib-i Aḥmed ü imām-ı Ḫudā
ʿĀlim-i ʿālem ü ser-i fużalā

4

Żülfiḳāruñ elinde iy gül-i ter
Bāġ-ı cennetde sūsene beñzer

Ḥāmil-i vaḥye beñzedünse nola
Żülfiḳār oldı saña çün şehber

Keffüne dindi mecmaʿu'l- baḥreyn
Göricek Żülfiḳārüñ ehl-i naẓar

Żāt-ı pāküñ durur sefīne-i ʿilm
Baḥr-i keffünde oldı ol lenger

Kimdür inkār iden vilāyetüne
Naṣṣ-ı ḳaṭı yiter o tīg-i hüner

404b Nitdiler sensüz iy : Bildiler sensin iy B,C
407a beñzedünse : beñzedülse C
409a ʿilm : ʿam C

ʿAnteri iki biçdün ise nola
Oldur aʿdāya ejdehā-yı dū-ser

Dosta düşmene yarar ol tīġ
Virdi islām'a nefʿ u küfre zarār

Ol gül-i gülistān-ı faẓl u kemāl
Olmış idi Resūl'e ḫayru'l- āl

5

Böyle naḳl itdi rāviyān-ı kirām
Aña düşnām iderdi bir bed-nām

415 istimaʿ itdi biri aṣḥābuñ
Didi iy Ḥayy u ʿĀlim u ʿAllām

Bir nişān vir bunuñ günāhından
Bile ʿāṣīlıgını cümle enām

Yüzine ur günāhını anuñ
Göricek ʿibret ala ḫāṣ ile ʿām

Bu duʿāsını eyleyüp maḳbūl
Eyledi ol ʿazīze Ḥaḳ inʿām

Aña düşnām iden pelidüñ o gün
Ḳapḳara oldı yüzi nite ki şām

412b Virdi : Virür B
413a gülistān-ı : gülistān u A
416b ʿāṣīlıgını : ʿāṣīligini B

420 Kim ki sevmzse anı iy Yaḥyā
Ola cennet şarābı aña ḥarām

16b Ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-aʿlā
Kerrema'llāhu vechehu ebedā

Güzīde-i āl-i ʿOṣman olan ṣāḥib-ḳırān-ı zamān Süleymān Ḫān'uñ ʿale'l- icmāl vaṣf-ı cemīli ve medḥ-i celīlidür ḫalled'allāhu salṭanatehu ve ebbed'allāhu ʿizzetehu ve devletehu *

Ehl-i īmān olanlara her an
Farż olupdur duʿā-yı şāh-ı cihān

Yaʿni sulṭān-ı ʿadl u şāh-ı kerīm
Ẓıll-ı Ḥaḳ pādişāh-ı heft-iklīm

Tāc u taḫt-ı ʿadāletüñ şāhı
Burc-ı evc-i saʿādetüñ māhı

425 Vāriṣ-i ṣadr-ı çār yār-ı güzīn
Server-i ümmet-i Resūl-i Emīn

---

421 Allah onun yüce sırrını mukaddes kılsın
Yüzünü ebedi olarak mükerrem kılsın

* ve ebbed'allāhuʿizzetehu ve devletehu : ve ebbede devletehu A ; ve ebbed'allāhu ʿizzetehu C

Ḥāfıẓ-ı hāmi-yi bilād'ullāh
Nāṣır-ı nāẓır-ı ʿibād'ullāh

Āl-i ʿOṣmān-ı ġāzī-yi devrān
Pādişāh-ı zamān Süleymān Ḫān

Sīni mürġ-ı saʿādete şehper
Lāmı luṭf u ʿadālete zīver

Yāsı ʿaynile oldı añа nişān
Ki onuncu ḫalīfedür ol ḫān

430 Çok kerāmātı vardur ol nāmuñ
Mīmi görür gözidür islām'uñ

Elifi tīr-i dest-i devletdür
Nūnı güyā kemān-ı nuṣretdür

Mihr-i raḫşānı encüm-i şerefüñ
Dürr-i yekdānesi ṭoḳuz ṣadefüñ

17a ʿĀlemü ʿadl ü dādı ḳıldı ṣaḥīḥ
Görmedi bir ḳarınca ẓulm-i ṣarīḥ

428b zīver : maẓhar A
429a Yāsı : Yā-yı A
430a nāmuñ : Ḫānuñ A
433a ṣaḥīḥ : nāṣıḥ A,B

Ebbeda'llāhu şemse nuṣretihi
Ḫalleda'llāhu ẓille ʿizzetihi

Ehl-i islām'a ẕātıdur mesned
Şah bin şahdur eben ʿan ced

Ol ki ṣāḥib-ḳırān-ı ʿālemdür
Her kerāmāt ile mükerremdür

Vāli-i ḫalḳ u sāye-i Ḥaḳ'dur
Fi'l-ḥaḳiḳa veliyy-i muṭlaḳdur

ʿAdl u dād ile ol ḫallī-ṣıfat
Oldı her millete velī-niʿmet

Bize iḥsānı oldı Mevlā'nuñ
Ki zamānındayuz o sulṭānuñ

Çākeri Ḳahramān u bendesi Cem
Ḳulınuñ ḳulı Ḫusrev ü Rüstem

---

434 Allah onun zafer güneşini ebedi kılsın
Allah onun izzetinin gölgesini daim eylesin

434a Ebbed'allāhu : Eyyed'allāhu B ;
b ʿizzetihi : devletihi B,C

435b babadan, dededen

439b o sulṭānun : ol ḫānuñ C

Gün gibi gah olur çeker leşker
Fetḥ ider ġarbı şanki iskender

Gah olur şark evine sürüp at
Rāy ile nice şāhı eyler mat

Cām-ı ʿālem-nümā gibi ol ḫān
itdürür ḫalḳa ʿālemi seyrān

Sürḫ-ser oldı añа oḳlı şikār
Ḳorḳudan ṭurmayup ḳaçar her bar

445 Şındı şāh-ı revāfiż-ı mühmel
Bıyıġın balta kesmez idi ezel

Ḳılıcıyla miṣāl-i şems-i cihān
Açdı dünyāyı ol şeh-i merdān

Yoḳ durur şimdi gökde niteki māh
Yiryüzinde anuñ gibi bir şāh

17b Kendü şāhin-i evc-i devletdür
Bindügi atı bad-ı raḥmetdür

Ḥaḳ bu kim ol āl Ī şıfatlu emīr
Oldı ḫurşīd gibi ʿālem-gīr

442b Rāy ile : Re'y ile A

444a Sürḫ-ser : Düşmeni C

445a şāh-ı : cümle C ; revāfiż-ı : revāfiż u A,C

Ḳılıcı āf-tāb-ı çerḫ-i berīn
Aña leylüñ sevādıdur ḳara ḳın

Yāları oldı ejdehā-yı dū-ser
Oḳları şah-baz-ı evc-i zafer

İḫtisār eyle sözi iy Yaḥyā
Dil ü cān ile ḳıl o şāha duʿā

Ya ilāhī seḫā ile ol şāh
Oldı ʿālemde çünki ẓıll'ullāh

Kulluġından bizi ayırma müdām
Gölgesin üstümüzden ırma müdām

Ḳılıncın üstün it anuñ her bār
Bi'n- Nebiyyi ve ālihi'l- aḫyār

Ṣıfat-ı ḫazān-ı būsitān ki sebze vü raʿnā ve sebeb-i te'līf-i Kitāb-ı Şāh u Gedā *

Bir dem irişdi bāġa faṣl-ı ḫazān
ʿĀşıḳa fi'l-meṣel dem-i hicrān

Beñzi zerd oldı sebzenüñ güyā
ʿIşḳ ile rūy-ı ʿāşıḳ-ı şeydā

455b Bi'n Nebiyyi ve ālihi'l-aḫyār Anlamı : Nebi ve O'nun hayırlı nesli hürmetine

* sebze vü : ser sebz ü B,C ; Kitāb-ı Şāh u Gedā : dāsitān-ı Kitāb-ı Şāh u Gedā B ; dāsitān-ı Şāh u Gedā C

Ḳaldı eşcār cümleten ʿüryān
Ṣanki dīvāne-i ġam-ı canān

Ḥayret irmişdi serv-i āzāde
Yāsemin olmış idi üftāde

Lālenüñ tācın aldı bād-ı fenā
Ḳaldı mecnun-miṣāl başı ḳaba

Gül cemāline çekmiş idi niḳāb
Bülbülün olmış idi ḥāli ḫarāb

18a Sebzenüñ ḳaddi lām olmış idi
Sararup ʿışḳ ile bükülmüş idi

Zer ü sīmi ki bāġ derc itdi
ʿIşḳ yolına cümle ḫarc itdi

Ḥāṣılı cümle sebze-i dünyā
ʿIşḳ-ı Ḥaḳ ile bulmış idi fenā

Bile iñlerdi iñleseñ kühsār
Bile aġlardı aġlasañ enhār

Cemʿ olup bir yire nice yarān
İder iken bu ʿālemi seyrān

458a eşcār cümleten : eşcār irmiş cümleten B

459a irmişdi : irişdi C

463 -A ; a Zer ü sīmi : Zerd ü sīmı B

ʿIşḳa maḥṣūṣ idi olan kelimāt
Mürde-dil olana virürdi ḥayāt

Biri taʿrīf idüp didi Ferhād
Ḳodı soñında ʿışḳ ile eyü ad

Biri Mecnūn durur didi ol dem
Tekye-i ʿışḳa pīr-i pīş-ḳadem

Biri eydürdi ʿışḳ ile Vāmıḳ
Oldı ʿālemde ʿāşıḳ u ṣādıḳ

İşidüp sözlerin didim ne ʿaceb
Baña ḫoş gelmedi bu sözler hep

Bir alay bī-mezāḳ u zen-pāre
Bir alay derd-mend ü bī-çāre

Ne bilür sırr-ı ʿışḳ-ı pinhānı
Ne bilür vecd ü ḥāl-i cānānı

Lāyıḳ oldur ki hiç olmaya naḳl
Ḳıṣṣa-i ʿışḳ-ı nāḳısātü'l- ʿaḳl

ʿĀşıḳ oldur ki ʿışḳı ile müdām
Eyleyüp uyḫuyu gözine ḥarām

469a Mecnūn durur : Mecnūndur A

473b vecd ü ḥāl : vecd-i ḥāl B,C

474 Bu beyit C nüshasında 484. beyittir.

475b uyḫu : uyḳu B

Seve bir servi boylu maḥbūbı
Derd-i ʿışḳınuñ ola Eyyūb'ı

Vire mir'āt-ı cism ü cāna cilā
Bir cilāsın cüvāna bende ola

18b ʿIşḳ-ı maḥbūb ile kim olsa ḫazīn
Añlamaz anı Ḫüsrev-i Şīrīn

Ġamze-i ḫūba kim olur meftūn
Oldı menfūrı Leylī vü Mecnūn

480 ʿĀşıḳ olanda ṣabr olur pīşe
Öpmek ü koçmak olmaz endīşe

ʿĀşıḳ u ṣādıḳ olana muṭlaḳ
Merḥabādur viṣāl-i yār ancaḳ

Andan artuġa yoḳ durur destūr
Ġılẓet olmaz bu babda maʿẕūr

Bu sözi söyleyince anda hemān
Sözime kā'il oldı hep yārān

İçlerinden birisi ḳıldı nidā
Didi iy maʿrifetle bī-hemtā

478a olsa : ola A ; 478b anı : m'anı A

479a olur : ola A

Yürü var baḥr-i naẓma ol ġavvāṣ
Getür ortaya nice gevher-i ḫāṣ

Bir kitāb eyle ʿışḳ ile peydā
Anı el üzre ṭutalar zürefā

Dilüne alma zen ḥikāyetini
Söyle bir nev-cüvān rivāyetini

Gül gibi söyle taze bir dīvān
Ağlaya oḳuduḳça bülbül-i cān

Ola cümle ḥurūfı pür-sevdā
Kendüzin ide ʿışḳ ile peydā

Mācerādan beyāż ola siyāh
Āh-ı ʿāşıḳla sanki çarḫ-ı dū-tah

Elifi incelikde ola ḫayāl
Ḳāmet-i ʿāşıḳ-ı żaʿīf-miṣāl

Şekl-i cīm ol kitāb-ı raʿnāda
Beñzeye tīşe ile Ferhād'a

Dal ola derd-i ʿışḳa her dalı
Derd-i dilberden olmaya ḫālı

486a peydā : inşā C

488a söyle : eyle C

490 -A,C

19a Râları benzeye hilâle tamâm
Artura bu cünûn-ı ʿışḳı müdâm

Ağlamakdan ġam ile niteki şâd
Ağara şanki dîde-i Ferhâd

ʿAynı Mecnûn'a benzeye gûyâ
Başı bülbüller âşiyânı ola

Kûh-ı derd ola anda her bir ḳaf
Ḳafı ʿışḳ arasında ola şikâf

Lâmı ḳullâb-ı ʿışḳ-ı dilber ola
Mîmi bir kâkül-i muʿanber ola

Vâdi-yi ġamda nitekim Mecnûn
Dâmen-i ḥüzni ḳomaya her nûn

Baḥr-i naẓmuñ ki oldı bir deryâ
Keşti-i ḥayret ola yâlar añа

Bañа bu resme pend idince hemân
Cûşa geldüm niteki baḥr-i revân

Besmeleyle alup elüme ḳalem
İbtidâ eyledüm kitâba o dem

494b cünûn-ı ʿışḳı : cünûna ʿışḳ-ı A
495a niteki : dîde-i C ; şâd : ad A
497b Kafı : Ḳafı C ; arasında : arasından B

ʿIşḳ-ı ẕillet-āmīz ẕevḳ-engīz olup ʿāşıḳ-ı ṣādıḳuñ vecd ü ḥālet ü keşf ü kerāmet birle ʿayn-ı cānın küşāde ve cevelān-ı tabʿını ziyāde itdüginüñ ẕikridür *

Söyle iy ṭūtī-i küşāde-maḳal
Eyle ʿışḳ ateşinde sözüni ḳal

Noḳṭası bir kitābdur ʿışḳuñ
Ẕerresi āf-tābdur ʿışḳuñ

Ġarḳ olur ḳaṭresinde kevn ü mekān
Gizlenür ẕerresinde iki cihān

19b ʿIşḳ-ı pāk ile ādem ādem olur
Mürşid-i kāmil-i mükerrem olur

Ādemi mihr ider erenlere baş
Āf-tāb ile laʿl olur ḳara ṭaş

ʿIşḳdur çün vesīle Maʿbūdʿa
Ṣanma sen ʿışḳ-ı pāki beyhūde

ʿIşḳdur nūr-ı dīde-i ʿuşşāḳ
ʿIşḳdur sālike hemīşe burāḳ

Dilde ʿışḳuñ żamīri mużmerdür
Ẕāt-ı insān ʿışḳa maẓhardur

---

* ẕevḳ-engīz : ẕevḳ-i leẕẕet-engīz B,C

508a Maʿbūdʿa : Maḳṣudʿa C

509b sālike hemīşe : hemīşe sālike B

Her kim olursa ʿışḳ elinde esīr
Ġayra raciʿ gerekmez anda żamīr

ʿIşḳ dīvāne eyler insānı
Kesmek içün alāḳadan anı

Oldı zīra taʿalluḳ-ı dünyā
Māniʿ-i nūr-ı tāʿat-ı Mevlā

ʿAḳl-ı nefsānı olıcaḳ mevcūd
Dā'ima virür iḥtimāle vücūd

Bu yola şübhesi olan gitmez
Ḫavf iden ḫoca fā'ide itmez

Ḳul olan ʿışḳa şāh-ı ʿālem olur
Ġam-ı ʿışḳ ile şād u ḫurrem olur

ʿĀşıḳ olan tevekkül ehli olur
Vara vara merātibini bulur

Birgün olur ki keşf olup esrār
ʿIşḳ ile cān gözin ider bīdār

Feṯḥ olur añā cümle-i eşyā
Açılur perde-i Cenāb-ı Ḫudā

Ḳılsa bir noḳṭaya eger ki naẓar
Anda cümle cihānı seyr eyler

518b ider : idüp B

520b cümle cihānı : kevn ümekanı C

20a Noḳṭa cām-ı cihān-nümāsı olur
Żerre ḫurşīd-i dil-küşāsı olur

Oldı bu sırda ʿaḳl u dil ḥayrān
Derc olur noḳṭada ʿulūm-ı cihān

ʿĀlem içre bi-ḥaḳḳ-ı nūr-ı Resūl
ʿAyn-ı ʿāşıḳda merdümekdür ol

Noḳṭa sırrından olmayınca ḫabīr
Sañā maʿlūm ola mı sırr-ı żamīr

525 iy başīret gözin küşāde iden
iy cihān içre rāh-ı ʿışḳa giden

Mürşidi ʿışḳ olınca insānuñ
Açılur ʿayn-ı ʿibreti anuñ

Żerre nūr-ı basīte revzen olur
Ḳaṭre baḥr-ı muḥīte revzen olur

ʿĀlemi rūḥı seyr ider tenden
Nūr-ı Ḥaḳḳ'ı görür bu revzenden

521a cām : cān A
522a ʿaḳl u dil : ʿaḳl-ı küll B,C
522b Derc olur noḳṭada : Noḳṭada derc olur B
524a sırrından : seyrinden B,C
528 B nüshasında bu 537. beyittir.

ʿIşḳdan behre-mend olam dir isen
Cānib-i Ḥaḳḳ'a yol bulam dir isen

Diñle ʿāşıḳlaruñ rivāyetini
Oḳı Şāh-ı Gedā ḥikāyetini

Sevād-ı ḳalʿa-i Ḳosṭanṭiniyye ḥamahaʾllāhu ʿan külli beliyye şehr-i maʿmūr u cān-sürūr olduġunuñ beyānıdur *

Sābıḳā bir mühendis-i dānā
Urdı söz ḳaşrına bu resme binā

Ki bu fānī cihānda var bir şehr
Ḳadr-i ünvān ile ferīdü'd- dehr

Adı Ḳosṭanṭiniyye'dür anuñ
Taḫtıdur şāh-ı āl-i ʿOşman'uñ

20b Şevket ile sevād-ı aʿzamdur
Merdüm-i ʿayn-ı rūy-ı ʿālemdür

Girdi bahr içine o şehr ammā
Dizine çıkmadı anuñ deryā

---

529 -B

530a Diñle : Oḳı C ; 530b Oḳı : Dinle C

* cān-sürūr : sūr-ı pür-sürūr C ; cāy-ı pür-sürūr B ; beyānıdur : beyānıdur ki ʿayān olınur B,C

iki baḥr eylemiş o şehri penāh
Biri baḥr-ı sefīd ü biri siyāh

Yār gibi o şehr-i meh-peyker
Ḳuşanur sūrdan gümişlü kemer

Bu ʿacebdür ki āsmān kerdār
Bir kenarında yedi kullesi var

Olsa dizdār añа güneş yeridür
Encüm ol kalʿada ḥisār eridür

Çekilüp āsmānda niteki med
Yücelüpdür burucı fevḳa'l-ḥad

Ḥaḳ bu kim yüzi şuyıdur dehrüñ
Ḳapularıdur görür gözi şehrüñ

Eylemiş baḥrı nice bābı kenār
Şudadur çeşmi nitekim bīmār

içi ebyāt ile müzeyyendür
Şanki dīvān-ı naẓm-ı rūşendür

Cümle beyti mülemmāʿ u maʿmūr
Bulamaz kimse bir yerinde ḳuṣūr

536b Biri baḥr-ı : Birisi A

539a Olsa dizdār añа : Añа dizdār ise B,C

544a mülemmāʿ : muşannāʿ B,C

Ḳurşun örtüli ḳubbeler yer yer
Yelken açmış gemilere beñzer

Ṣaḳf-ı eflāki gibi dünyānuñ
İçi ḳat ḳat binā durur anuñ

Tev'emān-ı Mescīd-i Aḳṣā olan meşhūr-ı dünyā
Ayasofya'nuñ ta'rīf-i laṭīfidür *

Şehr içinde sipihr gibi bülend
Var durur bir maḳām-ı bī-mānend

Ayasofya'dur aña nām-ı şerīf
Olmaz anuñ gibi maḳām-ı latīf

21a Nitekim şeyh-i pāk ü ḳuṭb-ı zamān
Ayaġına aḳarsu gibi cihān

Ḫalḳ-ı 'ālem du'āsına muḥtāc
Ḳubbeden var başında bir ulu tāc

Getürür ehl-i ḥāleti vecde
Ṭāḳ-ı eyvānı eylemiş secde

---

* Tev'emān : nātüvānāne A ; dünyā : binā A ; meşhūr-ı dünyā : -B ; laṭīfidür : -A

551a vecde : cūşa B,C ; 551b ṭāḳ-ı eyvānı eylemiş secde : -B,C ; bu mısra yerinde B ve C nüshalarında 552a beyti yer almaktadır.

Beñzer ol mürşid-i ʿabā-pūşe
Aḳ mermerler ile her küşe

Oldı iki menāresi meşelā
Ḥadd-i z̲ātında iki dest-i duʿā

Ḥāşılı ḫarman-ı duʿadur ol
Mezraʿ-ı ṭāʿat-ı Ḫudā'dur ol

Sālik-i Ḥaḳḳ'a Mescīd-i Aḳṣā
Faḳrı olana Kaʿbedür farżā

Ne ʿacebdür ki bāg-ı cennet-vār
Ol maḳāmuñ sekiz ḳapusı var

Gülşen-i cennet oldı ol güyā
Servlerdür yeşil direkler añā

Anda kandiller yanar par par
Sarı lāleyle nergīse benzer

Mü'minüñ başı üzre destārı
Aḳ güliyle bezer o gülzārı

Ḳubbe-i aʿzamı müdevverdür
Ṣadef-i ʿālem içre gevherdür

552b :-B,C

555b farżā : güyā A

559a destārı : ol destār A ; 559b güliyle bezer o gülzarı : güldür ki açılur her bar A

Ḥālet-i zühd ile gelüp vecde
Ḥaḳḳ'a itmiş kemerleri secde

Anuñ içinde şanki ins ü melek
Ṭurdı saf saf namāza cümle direk

Vardur anda nice sumaḳī sütūn
Ḳıymeti oldı aġırı altūn

21b Ḳubbe-i çarḫ içinde baḥr-miṣāl
Aḳ mermerle içi mālā māl

565 Mermer-i mevcine baḳınca hemān
Ġarḳ olur baḥr-ı ḥayrete insān

Ḳalb-i mü'min gibi içi taşı pāk
Ḥalḳa-i bābı çenber-i eflāk

Kürsiler anda ʿarş-ı Mevlā'dur
Minberi sidre-i muʿallādur

Cumʿa güni çıḳar ḫaṭīb-i faṣīḥ
ʿAzm ider āsumāna şanki Mesīḥ

Maḥfili virdi ol maḳāma şeref
Nice dürr-i yetīme oldı ṣadef

570 Maḥfil üstinde ḫūb ḥāfıẓlar
Āşiyānında bülbüle beñzer

566b bābı : payı B

Oluben Kaʿbe-veş ʿibādet-gāh
Oḳınur āyet-i Kelām'ullāh

Kürsiler ol yaña dönüp yüzini
Ṣıdḳ ile diñler anda Ḥaḳ sözini

Daḫi bu şehrüñ iy ulu'l-ebṣār
Buna beñzer hezār camiʿi var

Ḳıṣṣayı itmedüm dirāz u ṭavīl
Biñde birini eyledüm tafṣīl

Mecmaʿ-ı ḫūbān u menbaʿ-ı ʿāşıḳān olan At Meydānı'nuñ beyānıdur *

575 Oldı şehr içinde At Meydānı
Ḫūblar mecmaʿı şafā kānı

Cemʿolurlar oraya ḫāṣ ile ʿām
Şanki ādem deñizidür o maḳām

Her soḳaḳdan gelür sıġār u kibār
Aḳar ol baḥre şanasın enhār

22a Ol yüce yirden eylesen naẓarı
Görinür Aḳdeniz cezīreleri

572a dönüp : ṭutup C

* Mecmaʿ : Menbaʿ B ; ḫūban : maḥbūban olan C ; menbaʿ : mecmaʿ B

Virmiş ol rūy-ı baḥre zīnet ü fer
Fi'l-meşel ḥāl-i ʿārız-ı dilber

Daḫi var anda nitekim ṭūbā
Nice ʿālī diraḫt-ı bī-hemtā
Mürġ-ı perrāne üsti cāy-ı maḳar
Altı nice müsāfire çader

Bir ṭılısm ile sarmaşup meşelā
Ṭurur anda iki üç ejderhā

Ḫūbdur çeşmelerle mābeyni
Çeşmeler oldı kevşerüñ ʿaynı

Ṭaşdan vardur anda nice sütūn
Ṭurur üstinde ḳubbe-i gerdūn

İşbu şehr-i muʿazzama el-ḥaḳ
At Meydānı'dur viren revnāḳ

Oldı bu şehr şanki bāġ-ı cinān
Var durur anda nice biñ gılmān

Dördi ammā ziyāde āfetdür
Lāle- ruḫsār serv- ḳāmetdür

Her biri beñzerdi perī-zāde
Yaradılmadı mişli dünyāda

---

587 -C

Görmedi ʿömrü içre bāy u faḳīr
Yedi iḳlimde bu dörde naẓīr

icmālen ẕikr olınan maḥbūb-ı merġūblarıñ vaṣf-ı cemīlleridür *

590 Biri sīmīn-beden güzellere baş
ʿĀlem olmışdur aña Altunbaş

22b Olmamışdur erāzile hemrāh
Altun adını baḳır itmez o māh

Aña dirlerse oldı erzānı
Mışr-ı ḥüsn içre Yūsuf-ı ṣānī

Ḳul olayın o ḳadd-i mevzūna
Ki deger aġırınca altūna

Birinüñ adı Caʿfer-ı Ṭayyār
idemez kimse ol hümāyı şikār

595 Gün gibi ʿālem içre rūşendür
Ol boyı serv pāk-dāmendür

Ḳāmeti üzre iki ebrūsı
Oldı şan iki sidre tavūsı

---

* -C ; vaṣf-ı cemīllerüdür : tafṣīlidür B

593b Ki : Çün B,C

596a üzre : gibi A

Vaṣf olınmaz o māh-ı şehr-i cemāl
Devr içinde bulınmaz añа miṯāl

Biri dilberlerüñ mükerremidür
Sözi ṭatlu adı Şeker Meḥmi'dür

Bu söz anuñ ḥaḳḳında gerçekdür
Ḳand gibi aġızlıġı pekdür

Cāme-i sebz ile o serv-i revān
Ṭūṭī-i bāġ-ı cennet oldı hemān

Yār-ı nāzik durur dehānı gibi
inceden incedür miyānı gibi

Biri ḳaşı gibi ser- āmeddür
Laḳābı Şah u adı Aḥmed'dür

23a Yaraşur altūn üsküf añа müdām
Ser-i serv üzre şanki bedr-i tamām

Mürġ-ı cānı şikār ider her gāh
Beñzer üsküflü şāhine ol Şāh

'Āşıḳıdur güzeller ol ḫānuñ
Pādişāhlar ḳulı durur anuñ

597a şehr-i cemāl : sidre-miṯāl B

598b şeker : sükker A

600 -C

Nola āḫirde añsam ol güzeli
Ḥātime-i çār yār oldı ʿAlī

Şeş cihāt içre dā'imā ol çār
Birlige bitdilerʿanāsır-vār
Biri birine çünki ʿāşıḳdur
Çār yār oldılarsa lāyıḳdur

Biri birine āşinālardur
Biri birine mübtelālardur

610 Ḥaḳ Teʿālā hemīşe ol çārı
Elem-i ġamdan eylesün ʿārī

Belā-yı ʿışḳ ile engüşt-nümā olan Gedā'nuñ matlaʿ-ı dāsitānıdur ki beyān olınur *

iy diyār-ı belāġatuñ ḫānı
Ḳıṣṣa iḳlīminüñ süḫān-dānı

Kelimātuñ miṣāl-i āb-ı ḥayāt
Ḥaḳ bu kim Ḫıżr-ı cāna virdi necāt

Çünki şehnazdan neva itdün
Ṣoḥbet ehlini pür-ṣafā itdün

606b Ḥātime : Āḫir B,C
610 -A
* ki beyān olınur : -A,B
611a ḫānı : kānı A

Zühre gibi alup ele bir çenk
Eyle ʿuşşāḳdan biraz āhenk

Şemʿi añdun egerçi yārāna
Ḳanı ol şemʿ-i cemʿa pervāne

Bezm içinde añılsa bir nice gül
Lāyıḳ oldur ki ẕikr ola bülbül

23b Nām-ı Şīrīn'i çünki itdün yād
Lāzım oldur ki añıla Ferhād

Leylī'nüñ sergüzeştine muṭlaḳ
ʿIşḳ-ı Mecnūn durur viren revnāḳ

Şāh'ı añduñ Gedā'yı ẕikreyle
Ol esīr-i belāyı ẕikreyle

Rāvi-yi sergüzeşt-i Şāh u Gedā
Söze bu yüzden eyledi inşā

Var idi Rumeli'nde bir ʿālim
Gündüzin sā'im u gice kā'im

Baḥs-i ʿilm eylese eger fi'l-ḥāl
Ḥikmet ehlin iderdi nuṭḳını lāl

616b ẕikr ola : añıla A
617b Lāzım : Lāyıḳ A
622a ʿilm : dīn C ; 622b nuṭḳını : manṭıḳı B,C

Ṣadef-i baḥr-i ʿilm idi deheni
Fi'l-meṣel gevher idi her suḫeni

Göñül eglencesi vü hemdem idi
Nükte-dān u zarīf-i ʿālem idi

Maʿrifet ehli idi şāʿir idi
Ḥāṣılı her hünerde māhir idi

Naẓm u neṣrüñ ferīd-i ʿaṣrı idi
Berr ü baḥrüñ vaḥīd-i dehri idi

Fużalāsından idi devrānuñ
Adı ammā Gedā idi anuñ

Ne gedā belki şāh-ı ʿālem idi
Şeref-i ʿilm ile mükerrem idi

Ḫabe varmışdı bir gice o Gedā
Gördi seyrinde bir meh-i garrā

Düşde gördi o māh-ı tabānı
Oldı anuñ cemāli ḥayrānı

Dir idi ḳaşına kim itse nigāh
Sūre-i Nūr üzre bismi'llāh

---

624. beyitten 686. beyite kadar olan beyitleri ihtiva eden varaklar B nüshasında noksandır.

627a Fużalā : Büleġā C

630b anuñ cemāli : esrār-ı ʿışḳı C

24a Alnı güyā ki nūr-ı ḳudret idi
Yüzi āyine-i hidāyet idi

Ḳaddi bir serv-i cennetü'l-me'vā
Hep yerinde tenāsüb-i aʿżā

Ḳāmeti sidre meh idi o cebīn
Gözleri şahbāz-ı sidre-nişīn

635 Oldı rā-i mükerrer ebrūsı
Kāküli lamı resm-i gīsūsı

Alnı ser-nāme-i seḫā vü ʿaṭā
Çīn-i ebrūsı mevc-i baḥr-i şafā

Cāmiʿ-i ḥüsn rūy-ı meh-tābı
Ḳaşı ehl-i niyāz miḥrābı

Çeşmi güyā imām-ı ümmet idi
İki şaf kirpügi cemāʿāt idi

Şeb-i ḳadrüñ yanaġı miṣbāḥı
Dili luṭfuñ ḳapusı miftāḥı

640 İki çeşmi bi-ʿaynihi meşelā
İki ʿayn-ı ʿizār idi güyā

634a cebīn : çīn A

637a meh-tābı : pür-tābı C

638a Çeşmi : Cismi C

Söze gelse kaçan o gonca dehen
Dürr-i gevher yaġardı laʿlinden

Cevher-i cān idi meger o dehān
Cān gibi gözden olmış idi nihān

Oldı dendānı şanki sīn-i sürūr
Gün yüzi üzre ḥāli nokṭa-i nūr

Saʿidi nūr-ı maḥż idi anuñ
Yed-i beyżāsı gibi Mūsā'nuñ

645 Bakduġı gibi ol yüzi ḳamere
Güneş el arḳasını ḳodı yire

Ol sehī-ḳadde ince idi meyān
Şanki rāh-ı sülūḳ-ı dervīşān

Adam öldürür idi reftārı
Mürde iḥyā iderdi güftārı

24b Bu cemāli Gedā çü eyledi seyr
Gitdi andan kamu muḥabbet-i gayr

Uyḫusından uyandı ah itdi
Şevḳ-i yār ile kendüden gitdi

---

642 -A

643b ḥāli nokṭa-i nūr : nokṭa-i ḫāli nūr C

648a eyledi : eyler A

650 Ṣanasın bay iken faḳīr oldı
Ġamdan āzād iken esīr oldı

Görmedi düşde gördügini ʿayān
Ṣanki dünyāca malı oldı ziyān

Döndi baḳdı sipihre itdi nidā
Didi iy mihri yok sipihr-i belā

Sen ki gerdūn-ı dūn-perversin
Dār-ı dünyāda bir bed-aḫtersin

Beni nār-ı firāḳa yandurdun
Uyur iken ne tiz uyandurdun

655 Seyr-i dīdāra maḥrem olmış idüm
Düşde sulṭān-ı ʿālem olmış idüm

Bana ẓulm itmegi revā gördün
Mürġ-i cānuñ ḥuẓurın uçurdun

Mānīʿ-i seyr-i rūy-ı yār oldun
Sebeb-i kār-ı ah u zār oldun

İrişeydi nolaydı ḫāb-ı ecel
Beni bu derde görmeyeydi maḥal

651b Ṣanki dünyāca malı oldı ziyān : Dünyece malı san vardı o zamān A

652b belā : cefā C

658b Beni bu derde görmeyeydi : Görmeyeydi beni bu derde C

Böyle diyüp o mest-i bezm-i elest
Cām-ı nāmus u ʿār kıldı şikest

Ceres-i rāh-ı ʿışḳ gibi hemān
Ḥalḳa kendün belürdüp itdi figān

İşi ẕikr-i ḥabīb idi ancaḳ
Ber-ṭarāf oldı oḳumaḳ yazmaḳ

Nā-gehān ol Gedā-yı bī-behre
Yolı uġradı ẕikr olan şehre

25a Yaḳası çak ü ḫātırı ġam-nāk
Göñli maḥzūn u gözleri nem-nāk

Şehri başdan başa gezerdi tamām
Düşde gördügini ararդı müdām

Şehr içinde Gedā-yı pāk-naẓar
At Meydānı'na irişdi meger

Seyr iderken o cāy-ı merġūbı
Gördi nāgāh o çār maḥbūbı

Birinüñ rūyı āf-tāb-ı cihān
Birinüñ boyı serv-i bāġ-ı cinān

Biri cān gülşeninde gonca-i nāz
Biri gün gibi ḥüsn ile mümtāz

663b gözleri : göñli A

içlerinden biri ḳıyāmet idi
Ḥūbluḳda ziyāde āfet idi

Sāyirinden o māh ekrem idi
Şīve vü nāzda müsellem idi

Ol güneş yüzli mīr-i meclis idi
Ġayrılar añа yār-ı mūnis idi

Naẓar-ı pāk ile baḳınca añа
Ol perī çehreye alındı Ġedā

Didi ah eyleyüp o bī-ṭāḳāt
Budur ol düşde gördügüm āfet

Gördü kim oldur ol meh-i garrā
Neye uġraduġını bildi Ġedā

Sordı ḫalkuñ birine anda hemān
Didi kimüñ nesi durur bu cüvān

Aytdı iy Gedā-yı kūy-ı belā
Şāh dirler bu şehr içinde añа

Ḳulı olmaġa kim ki ṭālib olur
Añа rūy-ı celālī ġalib olur

Şems-i ṭābānıdur bu devrānuñ
Şīve bābında miṣli yoḳ anuñ

671b yār-ı : cümle A

676a kūy : şehr C

Ḥüsn-i maḥbūblardan efzündur
Gerçi dirler el elden üstündür

Ẓāhiren gerçi kim mülāyimür
Sen baña sor anı ne ẓālimdür

Hicrinüñ yoḳ durur hiç uranı
Düşmanum daḥi sevmesün anı

Vaṣfını cümleten işitdi Gedā
Bildi kim Şāh dirler imiş aña

Seyr iderken o Şāh-ı bī-bedeli
Oḳudı nāle ile bu ġazeli

Ġazel

Fe i lā tün Fe i lā tün Fe i lā tün Fe i lün
Mest-i lā-ya'ḳıl ider ādemi cām-ı Cem-i 'ışḳ
Geçürür iki cihāndan kişiyi 'ālem-i 'ışḳ

iy perī cevr ü cefāñ ile bizi ḳorḳutma
Göñül eglencesidür ādem olana ġam-ı 'ışḳ

Her ḳarınca dem olur bunda Süleymānlıġ ider
Ḥalḳa-i soḥbetümüz oldı dilā ḥatem-i 'ışḳ

681a Hicrinüñ yoḳ durur hiç : Yoḳ durur firḳātinüñ C

685a bizi : beni C

686. Beytten başlayan 27a-32b arasındaki sayfalar 21a-26b arasındaki sayfalarla B nüshasında yer degiştirmiştir.

686a Her : Bir C

Māsivādan geçelüm cām-ı muḥabbet içelüm
Varalum menzil-i maḳṣūda olup hemdem-i ʿışḳ

26a Mürşid-i kāmil ararsan beru gel iy Yaḥyā
Olalum rāh-ı muḥabbetde bugün maḥrem-i ʿışḳ

Meşnevī

Çün tamām eyledi Gedā ġazeli
Ẓāhir oldı muḥabbet-i ezelī

690 Gün gibi anı ol garīb-i cihān
Gökde isterdi yirde buldı hemān

Pāy-māl oldı derde dal gibi
Ġamdan inceldi bir hilāl gibi

Oñmaduḳ oldı baġrı başı gibi
Düşdi yüz üzre ḳanlu yaşı gibi

Derd ile aġlayup Gedā-yı cihān
Şāh dir Şāh işidür idi hemān

Terk idüp cümleten eḥibbāsın
Ḳıldı eglence ʿışḳ-ı sevdāsın

695 Kim ki dīdār-ı yārı görse müdām
Olur aḳarsu gibi bī-ārām

694a cümleten : cümle-i C

Ẕikr-i yār idi añа virdi-i lisān
Fikr-i Şāh idi yār-ı ġārı hemān

Oldı dīvāne girdi meydāne
Elvidā itdi cümle yārāne

Ḫalḳ arasında güft u gū oldı
Didiler bu Gedā delü oldı

Mihr ile meh ḳatında ẕerre degil
Ḫalḳ yanında berg-i terre degil

Bu Gedā hod ziyāde ʿāḳıl idi
ʿĀlim ü fāżıl idi kāmil idi

Biri aydurdı kim bu merd-i hüner
Şimdi mecẕūb u sālik oldı meger

Bir aydurdı bu vücūd-ı laṭīf
ʿĀşıḳ olmasa olmaz idi żaʿīf

Bir gül-i ter ġamından oldı zebūn
Ki benefşe gibi ṭurur mahzun

Ḥaḳ añа virmiş idi bir ḥikmet
Anı gören olurdı pür-ḥālet

Sözlerin cān gibi idüp maḳbūl
Bile ağlarlar idi ağlasa ol

701b oldı : idi A

ʿIşḳ idüp anı vālih ü ḥayrān
Geçdi bu ḥālet ile nice zamān

Gedā-yı maḥzūnuñ mecnūn olduġınun ṣıfat-ı şebidür ve aṣḥāb-ı ṣafā ve erḇāb-ı vefānuñ şefḳat idüp ve nasiḥāt itdükleridür ki beyān olınur *

Bir seher dest-i şevḳ ile eflāk
Gicenüñ ḳara şalın eyledi çāk

Leylī'nüñ ʿışḳı ile Mecnūn-veş
Gökde zencirini sürürdi güneş

Ateş-i ʿışḳ ile ṭutuşmış idi
Cismine iżṭırāb düşmiş idi

ʿIşḳ ile olmış idi dīvāne
Ṣoyınup girmiş idi meydāne

Göricek mihrden bu aḥvāli
Ḳaçdı bir bir nücūmun eṭfāli

Āşinālardan añа bir nice merd
Didiler iy esīr-i miḥnet ü derd

Bir senüñ gibi yoḳ emīr-i kelām
ʿilm ü faẓl ile Vācibü'l-ikrām

---

703 -A

* ṣafā : -A ; ki beyān olınur : -A ; beyān : ẕikr C

710 -B

Hemdem idinme ʿışḳ pīşesini
Sıma ʿırż u vaḳar şīşesini

27a 715 Ḫūblar şimdi bī-ḥaḳīḳatdür
Anlaruñ ʿışḳı ʿayn-ı żilletdür

Kendini ḫor u mübtezel itme
ʿAḳlını ʿışḳun ile ṭaġıtma

Sen ki ʿilm ile zū-fünūn olasın
Ne revā ʿışḳ ile zebūn olasın

Başuna miḥnet-i muḥabbet üşüp
Saña düşmez ki il diline düşüp

Bir şaçı leylī sever diyeler
Seni Mecnūn yirine bağlayalar

720 Bilür anı cihānda ḥāl ehli
Dile artuḳ düşer kemāl ehli

Diñleyen dost sözini ve'l-ḥāṣıl
Ḳalmaz ayaḳda mey gibi kāsil

Saña el vara ʿizzet eyleyeler
Lāyıḳ-ı ṣadr-ı devlet eyleyeler

Muḥtemeldür ki pādişāh-ı cihān
Seni ide güzīde-i erkān

721a Diñleyen dost : Diñle yārān B,C

Bir vaḳar ehli kām-rān olasın
Ad ile sen de bir fülān olasın

Aña idüp naṣīḥati vāfir
Sözi bu resme ḳıldılar āḫir

Naṣīḥat idenlere Gedā-yı pür- miḥnetüñ ṭarīḳ-ı ṣavāb üzre cevābıdur

Bu naṣīḥatleri işitdi Gedā
Eyledi cümlesini istihzā

Didi iy ḳavm-i vālih ü ḥayrān
Mey-i ġafletle mest ü ser-gerdān

Ḫalḳuñ āzādesi esīr durur
Sen ġanī ṣandıġuñ faḳīr durur

27b Uṣlı oldur ki ola dīvāne
ʿĀḳıl oldur ki ola mestāne

Şād olan ʿaḳıbet melūl oldı
Gülen aġladı aġlayan güldi

Yoḳ durur zevki dehr-i pür-ḳahruñ
Ṣadrı ṣaff-ı niʿal durur dehrüñ

728a esīr : esīri C ; 728b faḳīr : faḳīri C

Zehri tiryaḳ durur bu dünyānuñ
Cümle tiryāḳı zehr durur anuñ

Cümleden alçaḳ olan aʿlādur
Senün aʿlā didügün ednādur

Ḥürmet idüp sañā ki ḫalḳ uyar
Ḫaberüñ yoḳ seni günāha ḳoyar

Ḳaşki ḥürmet itmeyüp ḳaṭʿā
Günde yüzbiñ kişi sögeydi bañā

Yapılup ḳaṣr-ı ḳadri oñmaz işi
Ḫāne-i ʿırżı yıḳmayınca kişi

Kim ki nūş itdi ʿışḳ şerbetini
Ber-ṭarāf itdi ḫalḳ hürmetini

Zemden incinme ki revā görmez
Anı medḥ itseler şafā sürmez

Virdi yārānına o żāt-ı şerīf
Buña beñzer nice cevāb-ı laṭīf

Bir ehl-i temiz-i ʿazīze Gedā-yı bī-cānı yārānı dermān içün iletdikleridür

---

735b bana : sana B

* temiz-i ʿazīze : temiz vü ʿazīze B,C

740 Vādi-i ḥasret içre āvāre
ʿIşḳ esīri Gedā-yı bī-çāre

Eyleyüp ʿışḳa kendüzin muʿtād
Gitdügince cünūnı oldı ziyād

28a Can u dilden esirgeyüp anı
Ana dermān arardı yārānı .

Var idi bir kerāmet ıssı velī
Aṣlı āl-i Resūl ü nesli ʿAlī

Sebze-pūş idi hem o ḫayruʿl- āl
Berḳ-i sebz ile şāh-ı ġonca-miṣāl

745 Ẕātı sinn-i vuḳūfa varmış idi
Subḥ-ı ṣādık gibi aġarmış idi

Şems idi ṣanki rūy-ı bī-bedeli
Şaʿşaʿa olmış idi aḳ ṣaḳalı

Nūr-ı maḥż idi ulı server idi
Şekli kındīl-i ʿarşa benzer idi

Yüzi mirʿat-ı nūr-ı Yezdānī
Her sözi vāridāt-ı Rabbānī

742a esirgeyüp : esīr gibi B,C

748b Rabbānī : Raḥmānī C

Dal idi ḳāmeti ʿibādetde
Yoġ idi miṣli her vilāyetde

Yapışup saʿadına yārānı
Ol ʿazīze iletdiler anı

Didiler añna iy veliyyu'llāh
Eyle bu ʿāṣıḳ-ı żaʿīfe nigāh

Diñlemez bizi sözümüz ṭutmaz
Nāle vü zārı ḫalḳı uyutmaz

Bir ʿaceb derde mübtelā oldı
Ḫalḳa vü kendüye belā oldı

Mest ü mecnūn-ı ʿışḳ u şeydādur
İller içre bu bir temāşādur

Luṭf idüp derd-mende eyle duʿā
Żāyiʿ olmaya uslana bu Gedā

Ola kim ayrıla muḥabbetden
Ḳurtıla bu belā vü miḥnetden

28b Çünki bu sözleri işitdi Gedā
Ol ʿazīze tażarruʿ itdi Gedā

Didi iy pīr-i ḫān-ḳāh-ı murād
Bir duʿa it ki ʿışḳum ola ziyād

Ḳaf-ı ʿışḳ içre oluben ʿankā
Olayın ʿayn-ı ʿışḳ ile bīnā

760 Baña ölmek durur viṣāl ancaḳ
ʿömrümi ʿömr-i yāre ḳatsun Ḥaḳ

ideyin cismümi yolunda fidā
Cān virüp ḫāk-i rāh olayın añā

Söyler iken bu ḥāl ile ol an
Aġlayup oḳudı bu şiʿri hemān

Ġazel

Fā i lā tün Fā i lā tün Fā i lā tün Fā i lün

Ḥālüme raḥm eyleyen derdüme dermān ḳılmasun
Yārdan ġayrı gözüm yaşını kimse silmesün

ʿAr ider ben mübtelāsından yitiş iy derd ü ġam
Şöyle bīmar it beni gördükçe cānān bilmesün

765 Cānuñız var ise üftādeler yaşum gibi
Ol perī-sīmaya ḳarşu ʿaḳlunız ṭaġılmasun

Yalıñuz seyr eylesün gün gibi ol māh-ı münīr
Sāye-veş yanınca yüzi ḳaralar şalınmasun

---

762 -A ; 762a hal : nev B
764a derd ü ġam : derd-i ʿışḳ B
766b şalınmasun : ṭaḳılmasun B,C

öldügünden sonra Yaḥyā'ya ko sögsün ol nigār
29a Geçmiş Īmān ehline niçün du'alar ḳılmasun

Mesnevi

Çün tamām eyledi Gedā ġazeli
Rūşen oldı rumūz-ı lem-yezeli

Oḳudı ḥālet ile şi'ri Gedā
Virdi ḳalbe ẓiyā vü cāna şafā

770 Kelimātına itdiler çü naẓar
Didiler kim delüden uşlu ḫaber

Bu meşel ṭoġrı sözdür eyleme şek
Sözi virenden alan uşlu gerek

Ḥikmet-āmiz idi kelām-ı Gedā
Her sözi bir kitāb idi ġūyā

Acıyup derd-mende yārānı
Ḳodılar kendü ḥāline anı

Gedā-yı mübtelā evvelā Şāh-ı 'ālī-şāna mestāne ifşā'-i muḥabbet ve iẓhār-ı meveddet idüp esrār-küşālığı ba'iş-i melāmet ve mūcib-i nedāmet olduġıdur *

767a nigār : ḥabīb C
768 -A,B
* evvelā : -C ; mūcib-i nedāmet : -A,B

Ḳıṣṣa bezminde mest olan evbaş
Rāz-ı pinhānı böyle eyledi fāş

Ḥāliyā ol Gedā-yı dīvāne
ʿIşḳ ile olmış idi efsāne

Anı bilmişdi cümle ṭaġ ile ṭaş
Oldı Ferhād'a bu Gedā yoldaş

ʿIşḳ ile buldı iştihār ammā
Bilmediler kimi sever bu Gedā

Bilemezlerdi hiç o maḥzūnı
Ḳangı Leylā'nuñ oldı Mecnūn'ı

Oldı bir şemʿa gerçi pervāne
Açmaz idi bu rāzı yārāne

29 Bilür anı cihānda pīr ü cüvān
Olamaz buy-ı ʿışḳ u müşk nihān

Yolda bir gün Gedā-yı üftāde
Raşt geldi o serv-i āzāde

İçmiş idi biraz kūzende idi
ʿAḳlı ammā ki kendüzinde idi

775a Ḥāliyā : Şābıkā C
777a ʿIşḳ ile buldı : Buldı ʿışḳ ile BC
780b Olamaz : Bulımaz

Bir yire geldi çünki ol iki mest
Ḳıldılar şīşe-i ḥicābı şikest

Biri mes-i şarāb-ı şīve vü nāz
Biri mest-i muḥabbet-i mümtāz

Sāye gibi Gedā-yı bī-çāre
Ṭayanup ḳalmış idi dīvāre

Derd-mendini gördi çünkim Şāh
Oldı fi'l-cümle ḥalden āgāh

Baḳıcaḳ añа hikmet Allāh'uñ
Ditredi cismi cümleten Şāh'uñ

Şāh'a nār-ı muḥabbet itdi eşer
Ḳıldı ʿayn-ı ʿināyet ile naẓar

Didi kim ʿaşıḳım gibi bu Gedā
Mübtelā itmiş anı derd ü belā

Olmasa bend-i ʿışḳum ile esīr
ʿIşḳı itmez idi gönlüme teʿşīr

Şāh çünkim Gedā'ya oldı ḳarīb
Didi ʿışḳ olsun iy Gedā-yı garīb

Ġam-ı canān ile belāda mısın
Nicesin ḫoş mısın ṣafāda mısın

786a gördi çünkim : gördigi gibi C

792b ṣafāda mısın : cefāda mısın B

Ḫaṭırın ṣordı eyledi meyli
Geldi Mecnūn'a ṣanasın Leylī

Añа luṭfından ol ḫuceste-ḫıṣāl
Ḥālini bilmek içün itdi su'al

30a 795 Didi nāz ile iy vücūd-ı şerīf
Seni ʿışḳ eylemiş ẓaʿīf ü naḫīf

ʿĀlim ü nükte-dāna beñzersin
Bir ẓarīf-i cihāna beñzersin

Sever isen Ḫudā'yı itme ḫazer
Sevdügün kim durur bаña göster

Saña iḥsān idüp ʿaṭalar idem
Ola kim derdüne devālar idem

Ṣoḥbet-i ḫāṣṣına girüp varayın
Düşeyin ayaġına yalvarayın

800 Diyeyin añа iy gül-i ḫandān
Ḳılma ol ʿandelībüni giryān

Seni iy serv-i bāġ-ı ḫuld-i berīn
Ṭoġrulugıyla sevdi ol miskīn

Nola oldıysa ʿışḳun ile Gedā
Ḳanına girme tīr gibi şehā

795a iy : ol A

Sen ki ġonca-leb ü seḫī-ḳadsin
Ḥüsn ile tīġ-veş ser-āmedsin

Göricek ḳılma ol Gedā'yı ḥazīn
Ḳaşlarun eyleme siper gibi çīn

Sevdügüni sańa ḥaḳīḳat ile
Ola kim rām idem naṣīḥat ile

Dilber-i Şāh-ı 'ālişāna Gedā'nuñ cevābıdur

Çünki Şāh'uñ sözin işitdi Gedā
El açup cān u dilden itdi du'ā

Didi ṣavt-ı ḥazīn ile iy Şāh
Vire göñlün murādını Allāh

Aġlamaġ ile görmez oldı gözüm
Ża'fdan işidilmez oldı sözüm

Söyleme bańa sańa zaḥmet olur
Bu muḥabbet kişiye miḥnet olur

30b Iy olan ḥüsn ü ḫulk ile mümtāz
Müşfiḳ ü 'ālim ü garīb-nüvāz

Sevdügüm bir zarīf-i 'ālemdür
Şīve vü nāzda müsellemdür

---

803 -A

* Dilber : -B,C

Her ne kim dirsem andan ol yegdür
Milk-i ḥüsn içre bir güzel begdür

Ḳaşları medd-i āyet-i Ḳur'ān
Ḳaddi serv- revān-ı bāġ-ı cinān

Añа şems-i cihān disem ḥaḳdur
Ḳadri ʿālī vü göñli alçaḳdur

Miṣli yoḳdur anuñ güzellerde
Anılur ḥüsni ile her yirde

Gösterürdüm sañа ol sulṭānı
Ṣaḳlayaydun bu rāz-ı pinhānı

Ḳorḳarın sırrumı ʿayān idesin
ʿIşḳumı ḫalḳa dāsitān idesin

Sevdügümün yanında iy yüzi māh
Belki sevmek sevilmek ola günāh

Sözüni ol Gedā idince tamām
Diñledi anı Şāh-ı ẕü'l-ikrām

Bundan evvel o Şāh-ı bī-hemtā
Anı işitmiş idi icmālā

Ki o mecnun u vālih ü Şeydā
Derd-i ʿışḳuñ esīri ya ni Gedā

Şāh'dan ġayrını begenmez idi
Gördügi ḫūbı ḫūb ṣaymaz idi

Gerçi var idi çok perī-peyker
Göze göstermez idi ẕerre ḳadar

Daḫl idüp mey gibi dehānlarına
Ṭolaşup mūy-veş meyānlarına

31a 825 Kiminüñ zem iderdi güftārın
Kiminüñ ḳadḥ iderdi reftārın

Her birine bahāne bulur idi
Şāh medḥine māyil olur idi

Sözlerinden alındı Şāh-ı cihān
Ṭınmayup fikre vardı nice zamān

Āḫir itdi Gedā'ya girü ḫiṭāb
Didi kim bañа göster itme ḥicāb

Bu ḥuṣūṣa seni idem sırdāş
Tañrı ḥaḳḳı içün itmem anı fāş

830 Söyleyince bu resme ol āfet
Diñledi hep Gedā-yı bī-ṭākāt

822a Şāh'dan : Şāh idi A
825b ḳadḥ : medḥ A,B
829b Tañrı : Teñgri A
830b hep : ol

Gör Gedā'nun zarafetini hemān
Şāh'a ʿışḳ-ı nihānı itdi ʿayān

Ḳıldı ol dem tevekkül Allāh'a
Şundı bir āyine hemān Şāh'a

Āyine içre gördi kendüyi Şāh
Ol taʿaccüble didi kim Allāh

Bu ne nāzik vücūd olur ya Rab
Cümle rindānedür bunun işi hep

835 Bildi çün mübtelāsıdur bu Gedā
Şāh itdi Gedā'ya istiġnā

Ẓāhirā kaşlarını eyledi çīn
Yaʿni kıldı Gedā'ya ḫışm ile kīn

Ḳodı yolda Gedā'yı oldı revān
Şīve vü nāz idi murādı hemān

El-Mevʿiẓe

Rind isen ʿālem içre sen zinhār
Ḥālüne vāḳıf olmasun aġyār

31b Severin ḳalʿasını vīrān it
Can gibi dilde ʿışḳı pinhān it

839a Severin : Seveyin B

Var penāh it ḥiṣār-ı inkārı
Görme hergiz ziyān-ı aġyārı

Ṣūretā itme ʿışḳunı iẓhār
ʿĀşıḳuñ bir bilinmedik nesi var

Ḳādir oldukça ʿışḳı itme ʿayān
Bir baḳımda seni bilür cānān

Ṭuyurursan sañā cefālar ider
Yüzüne bakmayup ezālar ider

Derd-mend ü żaʿīf ü bī-çāre
ʿĀşık-ı nā-murād u āvāre

Maḥrem-i derd ü mübtelā-yı belā
Hemdem-i āh u nāle yaʿni Gedā

Ṣaḳlayımadı rāz-ı pinhānı
Ḫalḳa fāş eyledi o cānānı

Soñ peşimanlıġ aṣṣı itmez imiş
Ġuṣṣası ta ölince gitmez imiş

Gedā-yı dīvāne yārāna esrār-ı ʿışḳı ifşā idüp meşhūr-ı āfāḳ olduġıdur *

846a rāz : ʿışḳ C ; 846b eyledi o : itdi ʿışḳ-ı B,C

* ifşā : iẓhār B,C ; āfāḳ : rūzgār B,C

Birgün ol mübtelā-yı miḥnet ü renc
Gördi bir yirde oynanur şatranc

Didi ne ḫoş maḳām olur bu maḳām
Anılur bunda nām-ı Şāh-ı benām

Bu bahāneyle bāri ben her an
ideyin nām-ı Şāhı vird-i zebān

Ol Gedā-yı zamāne ḥasret ile
Eglenürken bu seyr-i luʿbet ile

Ḫāne-i ferzi gördü çün fi'l-ḥāl
Birine ḳıldı meskenetle suʿāl

32a Didi hey hey bu zaġ-ı keç-reftār
Şāh yanında nice ide ḳarār

İki ruḫ yüzi şuyıdur oyunuñ
Koyunuz ruḫları yirine bunuñ

Ne revādur ki ferz-i bī-endām
Ola hem-sāye Şāh evine müdām

Bir bahāneyle Şāh'ı itmege ẕikr
Eyler idi bunuñ gibi nice fikr

849b benām : cihān A,B

853b nice : niçün B,C

856a Bir : Bu B,C

Şāh'ı bir kaç kez andı çünki Gedā
Ḥāline vāḳıf oldular ẓürefā

Bildiler kim helākidür Şāh'uñ
ʿĀşıḳ-ı sīne-çākidür Şāh'uñ

Didiler iy garīb ü āvāre
Küşe-i miḥnet içre bī-çāre

Şāh ʿālī-cenāb ü sen ednā
Hemdem olur mı pādişāha gedā

Gel berü vaz gel bu sevdādan
Sañа ne fā'ide bu ġavġādan

Şāh senden ırāġ u sen maḥzūn
Gerçi oldun o Leylī'ye Mecnūn

Diñledi sözlerini çünki Gedā
Yoġimiş ʿaḳluñuz didi ḥayfā

İrişür yāre ʿāşıḳ-ı müştāḳ
Ḳutb-ı aḳtāba Kaʿbe olmaz ırāḳ

İʿtimad eyle bu söze ḥaḳdur
ʿĀşıḳ olan velī-i muṭlaḳdur

Kāmil olanı ẕü'l-kemāl añlar
ʿĀşıḳı girü ehl-i ḥāl añlar

Kendüñi eyle raḥmete lāyıḳ
ʿIşḳ-ı pāk ile ʿāşıḳ ol ʿāşıḳ

32b ʿAdū-yı siyeh-rū Şāh-ı bī-nazīrüñ Gedā-yı ḥaḳīr ile ittiḥādın añlayup bāʿiş-i ʿināḍ u fesād olup iblis-miṣal telbīsle Şāh'ı iḍlāl itdügidür

Kanda kim ola bir perī-eyker
Bir iki oñmaduġı hemdem ider

Gün gibi olsa bir ḳamer peydā
Ṭaḳılur sāye-veş añā aʿdā

870 Baḳar aġzına bir ḫaruñ her bar
Çıḳmaz anuñ sözinden āḫir-i kār

Ne revādur ki her lebi Īsā
ide her bir ḫar-ı dū-pāye vefā

Kāmilüñ ġuṣṣası ziyāde olur
Cāhilüñ tālīʿi küşāde olur

ʿĀşıkuñ güni miḥnet ile geçer
Yimişüñ eyüsini ṭoñuz yer

Böyledür böyle ḥālı dünyānuñ
Raġbeti olmaz ehl-i ʿirfānuñ

875 Mānīʿ-i vuṣlat olan ehl-i fesād
Derd-i ʿışḳı bu yüzden itdi ziyād

---

* -A ; ḥaḳīr : -C

874a dünyānuñ : ʿuṣṣākuñ B

Bir siyeh-ru Yezīd ibni Yezīd
Sāye-veş Şāh'dan olmaz idi baʿīd

Olmış idi gurāb-veş gammāz
Fitne vü hīle-sāz u şuʿbede-bāz

Vācibü'l-ḳatl cilf-i bāṭıl idi
Şāribü'l-ḫamr ḳara cāhil idi

Anadan yüzi ḳara ṭoġmış idi
Maʿsiyet baḥri anı boġmış idi

880 Var idi sūretinde ḳara nişān
Şanki sönmüş eksi idi hemān

33a Fāni dünyā gibi yalancı idi
Ḫasta-i ʿışḳa ḳara şancı idi

Hep nifāḳ idi işi insāna
Sūretā beñzer idi şeyṭāna

Ol yüzi ḳara mühmel ü bī-ʿār
Āşinā idi Şāh'a bir miḳdār

Fitnenüñ başı şer işün beygi
Kūh-ı necdün o ḳaraca geyigi

885 Vardı miskin Gedā'ya virdi selām
Eyledi meskenetle feṯḥ-i kelām

879-1004 arasındaki beyitleri ihtiva eden sayfalar B nüshasında eksiktir.

Didi iy derd-mend ü bī-ṭāḳāt
Yüregüm acıdı sañā ġayet

Ol elif-ḳāmet itdi ḳaddüni lām
Cevr idüp sañā virmez oldı selām

Ṣararup berk-i kāha dönmişsin
İncelüp bir kiyāha dönmişsin

Her ne kim dirsem anı eyle ḳabūl
Sen bañā āḫiret ḳarındaş ol

Rāzunı ṣaḳla çeşm-i rūşenden
Ṣaḳlama rāzuñı ṣaḳın benden

Varayın Şāh'a meskenet ideyin
Seni ol yāre terbiyet ideyin

Yār ile ʿālem eyleyen olmaz
ʿĀlem içinde bitmez iş olmaz

Sözüm ol Şāh-ı kām-rāna geçer
İde ṣayed ki sen Gedā'ya naẓar

Vuṣlat-ı dilbere bulup imkān
Ola kim derdüne olam dermān

Nice bunuñ gibi ḫoş-āmed ile
Ḥīle itdi Gedā-yı ḫasta-dile

Ol żaʿīf ü naḥīf ü bī-tedbīr
Oldı anuñ ḫoş-āmedine esīr

Aldanup ol Gedā-yı bı-miḳdār
Gül gibi açdı düşmene esrār

Her ne kim oldı arada vāḳi‘
Ḳıldı ol ḳarayüzlüye şāyi‘

Şefḳat idüp Gedā’sına gah gah
Ele alurdı göñlünü ol Şāh

Āşinā idi Şāh-ı devrāna
Ḫalḳ şanur idi anı bī-gāne

Eyleyüp ol Gedā’ya Şāh ikrām
Virür idi uġurlayınca selām

Her ne kim oldı ise nāz u niyāz
Vāḳıf oldı serāser ol gammāz

Ḥasedinden hemān dem ol bed-ḥāl
Varuben Şāh’ı eyledi iḍlāl

Ḥasb-ı ḥāl

Didi iy Şāh-ı milk-i ḥüsn ü bahā
Nice biñ can u ten yolunda fedā

Ṭurduġınca zamāna var olasın
Taḫt-ı devletde ber-ḳarār olasın

900b Ḫalḳ : Gören anı C

* -C

Senüñ arduncа görenler dirler
Şāh'ı şimdi Gedā sever dirler

Añа itsen uġurlayınca vefā
Birine biñ ḳatup ider ifşā

Şimdi sensün cihānuñ aġzında
Baḳla ışlanmaz anuñ aġzında

Sözi olursa daḫi āb-ı ḥayāt
Ṣaḳın anuñla eyleme kelimāt

34a 910 Şāh'a bir bir didi bulup ḥāli
Vāki' olduġı gizlü aḥvāli

Geçdi Şāh'a Gedā'yı ol ebter
Acıyan ḫar meşeldür atı geçer

Didügi söze oldılar şāhid
Ṣıñarı bir nice ḫar-ı müfsid

Diñleyince sözün o rū-siyehüñ
Gālib oldı celāli yüzi Şāh'uñ

Ġaḍab u ḥiddet ile Şāh-ı cihān
Yazdı bir nāme ol Gedā'ya hemān

Şāh-ı pür-cefā Gedā-yı mübtelānuñ esrār-küşālıġından
hoşnud olmayup 'itāb-nāmeyle merdūd idüp Gedā-yı

910b Vaki : Vakıf C

bī- ḳarār daḫi çār u nā-çār ol gül-i hezār- pārenüñ
reh-güzārından ayırup şehirden firār itdigidür *

Evvelā nāmede o Şāh-ı benām
Ḥaḳḳ'a ḥamd itdi vü Resūl'e selām

Didi iy āşinā-yı ʿālem-i ʿışḳ
Mübtelā-yı belā vü hemdem-i ʿışḳ

Sitem-i hicr ile ferīd-i cihān
Elem-i dehr ile vaḥīd-i zamān

Bu ne küstahlık durur ki Gedā
Hem seve Şāh'ı hem ide ifşa

ʿIşḳ ile buldun iştihār-ı tamām
Beni ḫalḳ içre eyledün bed-nām

Ḳılmadun ateşümi dilde nihān
Dūd-ı āhundan oldı ḫalḳa ʿayān

Baña gerçekligiyle ʿāşıḳ isen
Ṣubḥ-veş mihrüm ile ṣādıḳ isen

34b Nāmemi okuyıp ʿāmel idesen
Gün gibi başunı alup gidesen

---

* -A

920a ateşümi : ateşüni C

Bendenüñ ḥākimi çü mevlādur
Didügü yirde olmak evlādur

Kim ki girçekligiyle ʿāşıḳ ola
Şınmaz emrini yārinüñ ḳaṭʿā

Sevdüginüñ rıżası üzre olur
Dā'imā muḳteżası üzre olur

Muḳteżam ol durur ki nice zamān
Aḳasın şu gibi bir yana hemān

Dilüne Şāh adın almıyasın
Bir iki yıl bu şehre gelmeyesin

Nār-ı fürḳatde ḳalbi ḳal idesin
Kendü kendüni ehl-i ḥāl idesin

Ateş-i vaḳt olup ol gonca-i ter
Nice sözler didi buna benzer

ʿArż idüp ol Gedā'ya rū-yı celāl
Şāh dürdi yüzüni nāme-miṣāl

Ṭaʿn oḳına Gedā'yı ḳıldı nişān
Çekdi ol derd-mende tīġ-i zebān

923a çü : ki C

926 -A

927a almıyasın : anmıyasın A

Beñzedi saṭr-ı nāme şimşīre
Elif ü nūn kemān ile tīre

İki saṭrınuñ arası meşelā
Oldı der-bend-i kūh-ı derd ü belā

Ḥışm idüp ʿāşıḳına ol dil-dār
Çekdi saṭrından araya dīvār

935 Āḫir oldı bu vech ile nāme
Virdiler ol Gedā-yı bed-nāme

Ḥasb-ı ḥāl-i Gedā *

Çün Gedā aldı nāme-i yārı
Aġlayup ḳıldı nāle vü zārı

35a Didi bu şemʿ-i bezm-i cānumdur
Ġonca-i gülşen-i cinānumdur

Ṭaşı kāfur içi ʿanberdür
Şeb-i ḳadr ile rūz-i enverdür

Olmaya ḥüsn ile bunuñ bedeli
Çīn maḥbūbı vü Ḫıṭā güzeli

940 Nāme-i Şāh'ı oḳıyınca hemān
Çāk idüp sīnesini ḳıldı fiġān

---

* -A

936b nale : ah ile C

Didi ben kendü kendüme itdüm
Rāżı olmaduġı yola gitdüm

Bu cünūn ile eyledüm noḳsān
Rāz-ı pinhānum oldı ḫalḳa ʿayān

Fāş idüp ʿışḳ rāzını her gāh
Yāri rencīde-ḫāṭır itdüm āh

Vah ki rencīde itdüm ol yāri
Gelmeyeydüm bu ʿāleme bāri

945 Uçmaġa eylesem ʿaceb mi heves
Bülbül-i cāna cismüm oldı ḳafes

ʿĀşıḳa bir ḳażā imiş hicrān
Bi'ż-żarūrī belā imiş hicrān

Sevmez ol Şāh kendüyi seveni
Nola merdūd-ı ʿālem itse seni

Müteḥayyir olup bu aḥvāle
Eyler idi bu vech ile nāle

Gah olur nāme peyk-i vuṣlat olur
Gah tīr-i kemān-ı furḳat olur

943a her gāh : nāgāh C

946b Bi'ż-żarūrı : Bir żarūrı C

947b seni : beni C

Ḥasb-ı ḥāl

Emr-i Şāh'ı ṭutup Gedā fi'l-ḥāl
Ġāyib oldı ricāl-ı ġayp-miṯāl

35b Şāh bir ḳuldan olsa ḫoşnūd
Bir bahāneyle eylese merdūd

Leb-i dilber gibi görünmez olur
Yolına sāye-veş sürünmez olur

Çarḫ gibi olur ġam ile dūtāh
Yıldızı düşkün olup eyler āh

Eyleyü eyleyü fiġān u enīn
Şehirden gitdi ol Gedā miskin

Nār-ı dilden çıḳan duḫānlar ile
Girye vü nāle vü fiġānlar ile

Raḳs ura ura yola girdi Gedā
Gird-bād ile ṣan gubār-ı fenā

Her kimi gördi ise aġlatdı
Yol gibi boynunı burup gitdi

Bir yüce yire çıkdı didi heman
Elvidā iy maḥalle-i cānān

Elvidā iy maḳām-ı Ka'be-i cūd
Elvidā iy medīne-i maḳṣūd

960 Elvidā iy cefāsı çoḳ cānān
il sözine uyucı Şāh-ı cihān

Ḳaldı ḥasret kıyāmete bāḳī
Bilmedün veh ki ḳadr-i ʿuşşaḳı

işigünden ġarībüni sürdüñ
Bāña düşmanlarumı güldürdüñ

Vaṭanumdan beni ırāḳ itdüñ
Hicr ile dāġum üzre dāġ itdüñ

Eski derdümi tazelendürdüñ
Beni ḥasret odına yandurduñ

965 Ah kim geçmedün günāhumdan
Böyle umulmaz idi Şāh'umdan

36a Eyler iken bu resme āh u fiġān
Derd ile oḳudı bu şiʿri hemān

Gazel

Me fā'i lün Fe'i lā tün Me fā'i lün Faʿlün

Bugün o merdüm-i ʿālī-naẓardan ayrıldum
Gözüm yaşı gibi nūr-ı baṣardan ayrıldum

Diyār-ı ġurbete āhum gibi çıkup gitdüm
Fiġanlar ile o cān u cigerden ayrıldum

Bu gice şemʿine cem olmış idüm ol māhuñ
Ne ḳara günlere ḳaldum seherden ayrıldum

Firāḳ-ı yārum ile gitdi ʿaḳl u ṣabr u ḳarār
Yazuḳ degil mi bañā kim nelerden ayrıldum

Ṣadef gibi nola çāk olsa sīnem iy Yaḥyā
İki cihāna deger bir güherden ayrıldum

Mesnevı

Oluben rāżı-yı rıżā-yı Ḫudā
Oḳudı şevḳ ile bu şiʿri Gedā

Yaşın ırmaġ idüp sehāb gibi
Taşlar ile dögündi āb gibi

Yüzini yire sürdi yaşı gibi
Oñmaduk ḳaldı baġrı başı gibi

Derd-mendün sitāresi yoġ idi
Ḳara başına çāresi yoġ idi

Ḫalḳ-ı ʿālemden eyleyüp ʿuzlet
Eyler idi vuḥūş ile ülfet

ʿIşḳ ile oldı mest ü lā-yaʿḳıl
Geçdi ʿömri bu ḥāl ile nice yıl

972b bu : çü A

974b onmaduk : çaresiz C

36b Gedā-yı mübtelānun ah-ı siyāhı zümre-i aʿdāya
ḥazer ü Şāh-ı pür- cefāya eşer itdügidür *

ʿĀşıḳuñ ḳāmeti olınca kemān
Ḫasmını eyler āh oḳına nişān

ʿĀşıḳuñ sen cünūnına ḳalma
Ḥazer eyle ilencini alma

ʿĀşıḳ-ı sādıḳuñ sözi meşelā
Dönmez atılmış oḳ gibi ḳatʿā

Ḳılmaġa bir diyārı zīr ü zeber
ʿĀşıḳuñ āhı ile yaşı yiter

Gelse bir ʿāşıḳ-ı żaʿīfü'l- ḥāl
Bir bahāneyle var duʿāsını al

Ḫor baḳma Gedā-yı şeydāya
Urdı çün puşt-ı pāyı dünyāya

Server-i rāh revānı milk-i fenā
ʿĀşıḳ-ı bī-ḳarār yaʿni Gedā

Gördi çünkim ziyān-ı aġyārı
Ḳıbleye ḳarşu eyledi zārı

Bulmayup vaṣl-ı yārına çare
Çekdi şimşīr-i āhı aġyāre

---

* ḥazer : żarār C

Ḳametin yay idüp nitekim tīr
Urdı aġyāre beddu'ā ile tīr

Ḥaḳdan irişdi cümlesine belā
Ḥācetini ḳabūl itdi Ḫudā

Her birisi cüvāne merk oldı
Yolına geldi itdügin buldı

'Amdur luṭfı Ḥaḳ Te'ālā'nuñ
Müntaḳimdür bir adı Mevlā'nuñ

Kimsenüñ ḥaḳḳı kimsede kalmaz
İtdügün şañma yoluna gelmez

37a Çeşmi bīmārı gibi bir gün Şāh
Ḫasta oldı ḳażā ile nāgāh

Şāh'a itdi Gedā'nuñ āhı eşer
Kimsenüñ āhın alma eyle ḥazer

Şoldı bir pāre ol gül-i aḥmer
Issı yelden niteki gonca-i ter

Geldi bir kişi sür at ile heman
Didi kim iy Geda-yı Şah-ı cihan

Ḫaberüñ yoḳ mı ḫastadur ol Şāh
Sen gidelden yatur ol ẓıll-ı ilāh

987a tīr : bir C

Başınuñ gün gibi ḥarāreti var
Gül yüzinüñ ziyāde ḥumreti var

Seyr iderken sarāyını nagah
Māh-ı rūze gibi ṭutıldı o Şāh

Żaʿfdan bir ḫayāle dönmişdür
Ḳaşı gibi hilāle dönmişdür

Çeker iken o ġamzeler ḫançer
Şimdi eyler mülāyemetle naẓar

Muḍṭaribdür vücūdı āb gibi
Ṣudadur gözleri ḥabāb gibi

Zaḥmet-i tebden oldı ḥāli ḫarāb
Ditrer ol āf-tāb-ı ʿālem- tāb

Her kimün ḫasta olsa cānānı
Dāyimā bı- huzur olur cānı

Anı dinlerken ol Gedā-yı ḥazīn
Sözinüñ arasına girdi hemīn

Cān u dilden yöneldi Allāh'a
Bir duʿā eyledi hemān Şāh'a

Ḫalıḳ'uñ ḥikmetiyle ol sāʿat
irdi Şāh'uñ vücūdına ṣıḥḥat

37b Gün gibi ḥüsni ʿālemе ṭoldı
Bir hilāl idi ṣanki bedr oldı

Girü gün gibi çıḳdı seyrāne
Girü gül gibi oldı mestāne

Ġamzesi girü ḫun- fişān oldı
Gözleri fitne-i cihān oldı

1010 Ṣıḥḥate irdi ber- murād oldı
Ḥüsni evvelkiden ziyād oldı

Şāh-ı vacibü'l- ikrāma Gedā-yı bed- nāmuñ
mektūb-ı muḥabbet üslūbıdur *

ʿĀşıḳuñ nāmesi pür- āteş olur
Deli göñli gibi müşevveş olur

Ḳararur sūz-ı ʿışḳ-ı aʿlādan
Ṭūr ṭaġı gibi tecellādan

Elifi bir zebān-ı ḥāli olur
Rāvi-yi ḳıṣṣa-i melāli olur

1007a Gün gibi ḥüsni : Ḥüsninüñ nūrı B
1008b gül : gün A
1010a Ṣıḥḥate : Ṣoḥbete A,C
* -A
1013b -A

Baları cümle baġrı başı olur
Noḳṭalar anda gözi yaşı olur

Cümle ḥarfi duḫān-ı āh olur
Ḳara baḫtı gibi siyāh olur

Bezm-i ʿışḳuñ o mest-i şeydāsı
Cümle ʿālemün temāşāsı

Dār-ı ġurbetde vālih ü ḥayrān
Milk-i miḥnetde dāsitān-ı cihān

Mübtelā vü esīr-i bend ü belā
Şāh-ı iḳlīm-i ʿışḳ yaʿni Gedā

Nāgehān oldı çün maḥall-i ʿitāb
Yazdı söz ile nāmesine cevāb

Didi şükr ol Kerīm ü Rezzāḳ'a
ʿIşḳı şemʿ itdi bezm-i ʿuşşāḳa

Uġradup ʿışḳ-ı pāk ile rence
Ḳıldı Eyyūb'a derdi eglence

ʿAyn-ı Yāḳub'ı eyleyüp aʿmā
Cān gözin açdı bāṭınından añā

38a Kendünüñ ʿışḳıdur añā maḳṣūd
Yūsuf'ı bir bahāne itdi Vedūd

1014a -A

1023b itdi : ḳıldı B

Ẕikr idüp Ḥaḳḳ'ı vü Resūl'i Gedā
Maḳṣadın nāmesinde ḳıldı edā

Didi iy pādişāh-ı devrānum
Altun üsküflü māh-ı tābānum

Ḳulını ḥasret odına yaḳıcı
ʿĀşıḳına ḳıya ḳıya baḳıcı

iy göñül ḳapucı gözi şehbāz
Ḥüsn ilinde müsellem ü mümtāz

Düşeli senden ayru bī-cānem
Başdan ayaġa derd ü efġānem

Seveli iy dehānı gonca seni
Olmışam ʿālemün gözi dikeni

Sāde-dil ol begüm piyāle gibi
Ḳara göñüllü olma lāle gibi

ʿArż-ı dīdār idüp tecellā ḳıl
Beni ol vech ile tesellā ḳıl

iy perī-peyker ü firişte-ḫıṣāl
ʿAḳlum almakdan ise cānumı al

Ġarażuñ baña luṭf u ḥimmet ise
Beni öldür ne deñlü zaḥmet ise

1024b Maḳṣadın nāmesinde ḳıldı : Ḳıldı maḳsud-ı nāmesinde B,C

1030a Sāde-dil : saf-dil B,C

Oldı ġam sazına yürek raḳḳāṣ
Ḫayra gir bu belādan eyle ḫalāṣ

İñen aġlatma iy kerem kānı
Nevbetine küyücü ḳurbānı

Gözüñ ile görüp bu maḥzūnı
Göñlüñ ile esirge iy ḥūni

Dostı her düşmen ile bir görme
Beni yollarda görmeze urma

38b Bāña dirsen ki ʿışḳı itme ʿayān
Ḳādir isen cemālün eyle nihān

öpmedüm ayaġını ʿizzet ile
ölürin ʿāḳıbet bu ḥasret ile

1040 ölür isem vaṣıyyetüm idesin
Ḳabrümi atun ile çignedesin

Sögesin dostum ṭoyunca bāña
idesin rūḥuma bu resme duʿā

Her yüzi ḳaranuñ sözin ṭutma
Beni unutduġunı unutma

Ben kimem kim viṣāle lāyıḳ olam
Eyleyem kendümi sāña hemdem

1037a her : -A,B

Bu yiter bañа iy meh-i rūşen
Seni seyreyleyem ırаḳlardan

Nāmeyi şem‘-veş bahāne idüp
Sūz-ı derd ile ‘āşıkāne idüp

Yanayın nār-ı iştiyāḳum ile
Aġlayayın ġam-ı firākum ile

Ḥamdülillah cefān ile nāçār
Dil-i dīvānem eglenür her bār

Ḳorḳarın kim rakīb ide iġvā
Ne cefā idesin bañа ne vefā

Pertev-i mihr-i luṭfunı gözedüp
Ḳāmetüm gibi sözüni uzadup

Çoḳ niyāz eyledüm bu söz ḥaḳdur
‘Āşıḳun şayrulıġı yañşaḳdur

Mihrimün ẕerresin idüp ṭakrīr
Yaşumuñ oldı ḳatresi taḥrīr

Nāme bu vech ile olup āḫir
Şāh’a ‘arż itdi ḥālini bir bir

1046b Aġlayayın : Aġlayayım B,C

1047a nāçār : nāgāh B ; 1047b bār : gāh B

1048a Ḳorḳarın : Ḳorḳarum B,C ; ide : idüp C

1052b ‘arż itdi : anlatdı B,C

39a Yazuben dikkat-i ziyāde ile
Şāh'a gönderdi bir piyāde ile

Ḥasb-i ḥāl *

Bu sa'ādet yiter ki ehl-i dile
Sevdügi nāmesini ala ele

1055 Nāmede yana yakıla vāfir
'Arż ide ḥālini bir bir

Bu murāda kaçan vuṣul bulur
'Āşık olan sevindüginden olur

'Āşık-ı rind olan ġurur itmez
Rāy ü tedbīrde ḳuṣur itmez

Yāri nāmeyle imtiḥān eyler
Rāz-ı pinhānını 'ayān eyler

Nāmesini eger oḳursa nigār
Bilür anı ki bir muḥabbeti var

1060 Vay eger vaz'ını idüp taġyīr
iltifāt itmege ḳalīl ü keşīr

---

* -C
1055 -A
1057b Rāy ü : Rāy-i A,B
1059 -B

Şād- mān iken ol gül-i ḥamrā
Şundılar nāme-i Gedāyı añā

Şīve vü nāz ile terāḥḥum ile
Baḳdı ol nāmeye tebessüm ile

Aldı ol nāme-i perīşānı
Oḳudı aḫirine dek anı

Nāz u şīveyle ḳaşların çatdı
Nāmeyi bir sehelce çak itdi

1065 Nāmeyi virene ḫitāb itdi
Ẓāhirā ca'l ile 'itāb itdi

Nice kimse bu ḥāle 'ālim idi
Böyle itmek orada lāzım idi

Nāmeyi virdi añā Şāh-ı kerīm
Didi girü ḳıl ıssına teslīm

39b idesin ol Gedā-yı 'ışḳı melūl
Diyesin nāmeñ olmadı maḳbūl

Bu cefānuñ ziyāde lezzeti var
Ẓāhire baḳma gizlü ḥikmeti var

1062a ile : idüp ; 1062b ile : idüp C

1066 -

1067a virdi : sundı B ; 1067b girü kıl : kıl girü B,C

Niceler iş bu ḳavli red ṣandı
Dilberüñ şīvesine aldandı

Gāh olur nāẕını idüp iẓhār
iltifāt eylemez geçer dilḫdār

Añlar iseñ bu ẕevḳ ü şevḳi eger
Ḥaḳ bilür nice biñ selāma deger

Devlet ol ʿāşıḳa ki maḥbūbı
Arada ḳullana bu üslūbı

Şīve-i yārı ehl-i ẕevḳ añlar
Ḥāl-i ʿuşşāḳı ehl-i şevḳ añlar

Mantıḳu't- ṭayrı bilmege her bār
Ya Süleymān gerek ya ḫod ʿAṭṭār

Şāh-ı ʿālī- cenābdan ictināb itsün diyü Gedā'ya
Şāh'ı ẕemm ile añduklarıdur *

ʿĀlem içinde derd-i bı- dermān
ʿIşḳdur ʿışḳ iy ferīd-i cihān

Kim ki bīmār-ı ʿışḳ-ı dilḫber ola
Ḥaḳ'dan olur olursa añа devā

1070a işbu ḳavli : bu ḳabūli B,C

1071a olur : olup B,C ; nāzını : rāzını C

1072a ẕevḳ ü : ẕevḳ-i C

* -A

ʿilm-i ḥikmetde Ḥażret-i Loḳmān
Yazdı üç vech ile velī dermān

Biri oldur ki ʿāşıḳ-ı yāre
Vuṣlat olur añā hemīn çāre

Biri daḫi yoġ ise ṣabrı eger
Çār u nāçār ide ʿazm-i sefer

Biri daḫi hemīşe yarānı
Żem ide ʿāşıḳına cānānı

Diyeler kim ḥabībüni her bār
Bī-tekellüf öper ḳocar aġyār

Bī-vefādur ḥaḳıḳatı yoḳdur
Sañā hergiz muḥabbeti yoḳdur

Sen çekersin belāsını her dem
İl ṣafāsın sürüp ider ʿālem

Eyleyince bu vech ile iḍlāl
Gelür elbette ʿāşıḳa bir ḥāl

Olmayup sevdüginden ol ḫoşnūd
Ṭurmayup virür iḫtimāle vücūd

1078b velī : didi A
1079 Vuṣlat olur añā hemīn : ʿĀlem-i vuṣlatı olur B,C
1085a Eyleyince : Eyleyicek B ; vech : ḥāl C

Ẓāhirā gerçi kim ʿināḍ eyler
Bu sovuḳ söze iʿtimad eyler

Bu cevāb ile ʿāşıḳ-ı bīmār
Sevdüginden biraz olur bī-zār

ʿĀşıḳuñ derdine iden tedbīr
Sözi bu yüzden eyledi taḳrīr

Çünki mecnūn-ı ʿışḳ oldı Gedā
Niceler derdine arardı devā

Girü yanına cemʿ oldı yārān
Ḳılmaġ içün cünūnuna dermān

Çāresüz ḳaldı gördiler o Gedā
Sefer olmadı añā defʿ-i belā

Anuñ emrinde ḳaldılar ʿāciz
Ṣabra yoġ idi ṭāḳātı hergiz

Raḥm idüp ḥāline anuñ ol an
Sögdiler Şāh'a itdiler bühtān

Şāh'dan çoḳ şikāyet eylediler
Añā vāfir meẕemmet eylediler

Ḳavl-i Loḳmān ile idüp ʿameli
Ḥaylī ẕem eylediler ol güzeli

1089a iden : anı B,C

1094b itdiler : ḳıldılar B

40b Bu maḳūle sözi işitdi Gedā
iʿtimād itmeyüp didi ḥāşā

Şāh ben bildügüm Şeh ise eger
Ġayrılardan irişmez añā żarār

Pākdan pākdur o şems-i cihān
Ḥayfdur añā eylemek bühtān

1100 Dil uzadan lebine lāl olsun
Oñmaduḳ başı pāy-māl olsun

Ol uzun boylu servi ikide bir
Kim ki zem ide ola ʿömri ḳaṣīr

Ādemün ādem oldı āyinesi
Belki sercümle ʿālem āyinesi

Her ne kim itdünüz añā bühtān
ʿAybuñuzdur görinür anda ʿayān

Olur ol göz kişiye ʿayn-ı żarār
Kendü ʿaybına eylemezse naẓar

1105 Baḳsa mirʿata Yūsuf-ı Kenʿān
Girü Yūsuf görinür anda hemān

Baḳsa ayineye eger zengi
Görinür yine kendünüñ rengi

1102b ʿālem : ādem B

1103b ʿayān : hemān B,C

Ne ʿacebdür bu resme ol bī-ʿaḳl
ʿİlm-i ḥikmet sözini eyledi naḳl

Ol ki ʿālemde ehl-i ġayret olur
Her neye baḳsa ana ʿibret olur

Sözlerini işitdiler bir bir
Olmadılar cevābına ḳādir

1110 Acıyup ḳıldılar figān u enīn
Gitdiler her biri melūl u ḥazīn

Gedā-yı üftādenüñ derdi ḥadden ziyāde olup ʿışḳ ile gāh māha ve gāh āf-tāba ḫiṭāb idüp birinden cevāp gelmeyüp āhir-i kār Ḥaḳḳ'a niyāz itdügüdür *

41a Fürḳat aḥvālini bilen üstād
Urdı bu resme ḳıṣṣaya bünyād

Mest ü mecnūn u vālih ü şeydā
ʿĀşıḳ-ı nā-murād yaʿni Gedā

Keşf idüp cān gözini yürür idi
Nereye baḳsa Şāh'ı görür idi

1108a ġayret : ʿibret A ; 1108b ʿibret : ġayret A

* Ḥaḳḳ'a niyāz : Ḳaḍıyü'l- ḥacāta münācāt B ; Ḳadıyü'l- ḥacāta ve Mucībü'd- daʿvāta ʿarż-ı münācāt C

1113a yürür idi : görür itdi A

Varsa bir sohbete eger ki Gedā
Ḥal olurdı hayāl-i yār añа

Anda söylense nice dürlü ḫaber
Ḫaberi olmaz idi żerre ḳadar

Ḳul olup Şāh'a göñli anda idi
Gözi mecnūn gibi yabanda idi

Gāh olurdı görürdi ol māhı
Ya'ni sulṭān-ı ḥüsn olan Şāh'ı

Sürinüp sāye-i siyāh gibi
Ḳarşu varurdı dūd-ı āh gibi

Eyler idi o māha istikbāl
Ḥālini aġlar idi ebr- miṣāl

Aġlayup keşf-i rāza başlar idi
Cān u dilden niyāza başlar idi

Ṣoñra görürdi ol ża'īfü'l- ḥāl
Şāh'ı kılmış taṣavvurında ḫayāl

Gördügi Şāh'ınuñ ḫayāli imiş
Sūret-i fikret-i maḥalli imiş

Söyledügin yabana söyler imiş
Olur olmaz fisāne söyler imiş

1118a siyāh : Şāh C

Utanup ḫalḳdan iderdi ḥicāb
Kendü kendüzine ḳılurdı ʿitāb

41b 1125 Gāh başını ṭaşa urur idi
Gāh alur ṭaşı başa urur idi

Ḫalḳa mestānelikler eyler idi
Şöyle dīvānelikler eyler idi

Māh-ı seriü'l- ḥarekāta kelimāt itdügidür

Bir gice ḥān- gāh-ı ʿuzletde
Yaʿni mātem- sarāy-ı ġurbetde

Ḥasret-i Şāh ile Gedā-yı cihān
Yaşını itmiş idi siyl-i revān

Kimse yanında yoġ idi ki añā
Ḥālin aġlaya göñli rāḥat ola

1130 Iżṭırābından oldı bī-ṭākāṭ
Göñli eglenmez idi bir sāʿat

Aġlar iken o ḳara göñli meger
Eyledi gökyüzinde māha naẓar

1124b kendüzine : kendüsine B,C
1125b olur : olup B,C
1126b Şöyle : Böyle B,C
1127b ġurbetde : devletde B
1128b -B

Şem' gibi Gedā-yı dīvāne
Yandı yaḳıldı māh-ı tābāna

Didi iy āb-ı rūy-ı çerḫ-i berīn
Ḥalḳa-i ṣoḥbet-i sipihre nigīn

Ehl-i sa'dūñ hemīşe yıldızısun
Felegūñ dāyimā görür gözisün

1135 Cānib-i rūza cām-ı revzensin
Kāyināta çerāġ-ı rūşensin

Yücesin gerçi āfitāb gibi
Gönlün alçaḳ durur türāb gibi

Bir seḫā kānı żāta beñzersin
Ekrem-i kāyināta beñzersin

Yürürin ġurbet içre āvāre
Eyle ben bī- sitāreye çare

42a Ẓulmet-i ġamda nā- bedīd oldum
Yārdan hicr ile ba'īd oldum

1140 Beni ḳılmazdı çāk bu deñlü garīb
'Āşıḳuñ ḳadrini bilirdi ḥabīb

Olmışam 'ışḳ ile ża'īfü'l- ḥāl
Ḳalmadı aġlamaġa daḫi mecāl

1133a iy : -A

1138a Yürürin ġurbet : Yürürdi ġayret B

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

ʿIşḳ-ı dil-dāra kim giriftārem
Nice yıllar durur ki bīmārem

Yok mecālüm ki varam ol Şāhʿa
Benüm işüm ḳalupdur Allāhʿa

İy sipihr-i berīne bedr-i tamam
Eyle ol Şāhʿa ḥālümi iʿlām

Diyesin ol garīb-i bī- dermān
Ḳaldı ġurbetde bī- kes ü bī- cān

Sāye- veş pāyüne yüzin süremez
Ayda bir kerre gün yüzün göremez

Ḥālet-i nezʿa irdi ol bīmār
Dil aġız virmeyüp yatur nā- çār

Var añā cān gibi ġarīb ola gör
Eceli irmedin ṭabīb ola gör

ölmedin sañā ʿarż-ı ḥāl itsün
Āḫiret ḥaḳḳını helāl itsün

Gerçi ʿālī- cenābdur dilдār
Gönül alçaḳlıġını itse ne var

Hiç lāyıḳ mıdur ki devletine
Sala ben dermendi furḳatine

Subḥa dek eyledi bu resme ḫitāb
Gelmedi māhdan Gedāʾya cevāb

Ağlayup baḥr-i ḥayrete ṭaldı
Ṭaḳāṭı ṭāḳ oldı ḳat ḳaldı

42b Māhdan gördi olmadı dermān
Muntaẓır oldı āf-tāba hemān

Āf-tāb-ı ʿālem- tāba ḫiṭāb itdügidür *

1155 Ṭoġdı çün şevket ile mihr-i seher
Ẓulmet-i dehri ḳıldı zīr ü zeber

Açdı mānend-i pīr-i nūrānī
Perde-i ʿayn-i ehl-i ʿirfānı

Keşf idüp ʿāleme kerāmetler
Ḫalḳa gösterdi çok vilāyetler

Naẓar idince āf-tāba Gedā
Cān u dilden taẓarruʿ itdi aña

Didi iy nūr-ı ʿayn-ı ʿilliyyīn
Şemse-i çār- ṭāḳ-ı çarḫ-ı berīn

1160 Baḥr ile berre ḥükmüñ oldı revān
Sāña dirsem ʿaceb mi Ḫıẓr-ı cihān

Ḥaḳ bu kim seyyīd-i vilāyetsin
Ḫıẓr- veş maẓhar-ı kerāmetsin

---

* ṭāba : mestāne B

1161b kerametsin : vilayetsin C

Bir senüñ gibi var mı dünyāda
Sala baḥr-ı sipihre seccāde

Evc-i devletde eyleyem me'vā
Żerrece ḥimmetün olursa baña

Nūr-ı şem'-i çerāg-ı ḳudretsin
Ḫüsrev-i encüm- i sa'ādetsin

1165 Bu cihān içre kimsenüñ hergiz
Gözi göñli açılmadı sensiz

Altun üsküflü bir dilāversin
Bir baḳımda o Şāh'a beñzersin

Oldı ol Şāh belki yoldaşun
Āsitān ile ḫoş durur başun

43a Varur isen maḥalle-i Şāh'a
Yüzüni sür o yüce dergāha

Yolun üstidür āsitāne-i Şāh
Buluşursan o Şāh ile nāgāh

1170 Düşesin ayaġına ol ḫanūn
öpesin ḫāk-i pāyini anuñ

1163a eyleyem : eyleyen B

1164a çeşm : şem' A,B

1170a Düşesin : Düşeleyin B ; ḫānuñ : Şāh'uñ B,C

Diyesin iy cefālar eyleyici
ʿĀşıḳına ezālar eyleyici

Uyma düşman sözine hey ẓālim
Birgün ola ki olasın nādim

itmez idin vefāda ihmali
Ger bileydün ḥaḳīḳat-i ḥāli

Başına irdi lale- veş sevdā
Delirüp ṭaġa düşdi ebr- āsā

Veh ki nā- raḥm ü bī- şefāʿatsin
Gerçi bir serv-i ḳad- ḳıyāmetsin

Derd- mende eza içün maḥẓā
idesin anca kez rakībe vefā

Ḳorḳarın kim kemend-i nāle vü āh
Birgün ola ṭuta seni iy māh

Kim ki ʿāşıḳlarınuñ āhın alur
ʿĀkıbet sāye- veş yolına gelür

Merḥāmet eyle iy ḳamer- sīmā.
Ol saʿādetlü başun içün añā

1171a cefālar : şafālar B

1175a nā- raḥm : bī- raḥm B,C

1176b idesin anca : Eyledün nice B,C

Nār-ı ʿışḳını ḳıl biraz teskīn
İtme ʿāşıḳlar içre anı ḥazīn

Aġlamaġ ile iy gül-i raʿnā
Oldı nergis gibi Gedā aʿmā

Derd-i hicrāna itmeyüp dermān
Ḳılma seng-i belāya anı nişān

43b İy güzellikde Yūsuf-ı şānī
Görmeze urma pīr-i Kenʿānı

Nice bir furḳat ü cefā nice bir
Nice bir ḥasret ü belā nice bir

Olmadı dı bu ġuṣṣa pāyānı
Yoḳ mıdur furḳatunuñ uranı

Göñül alçaklıġını eyleyesin
Şāh'a bir bir didiklerüm diyesin

Diyesin çekdügümi dil-dāra
Kār ide şayed ol cefā- kāra

Ola kim sözüm ile kerem idesin
Ḳalb-i polad-ı yārī nerm idesin

1181b Gedā : gözi C

1186' dan 1267' ye kadar olan beyitleri ihtiva eden sayfalar B nüshasında eksiktir.

1187b cefā- kāra : sitem- kāra C

Belki maʿkūle ḳāyil eylesin
Ol sehi- kaddi māyil eylesin

Mihr-i eflāke keşf-i rāz itdi
Nice bunuñ gibi niyāz itdi

Ḳıldı ḫurşīdi ḳıble-i ḥacāt
Ratb-ı yābisden eyledi kelimāt

Gördi kim āf- tāb-ı ʿālem- tāb
Virmedi ẕerrece sözine cevāb

Bezm-i ḥayretde bī- ḥuzūr oldı
Cām- veş yaş ile gözi ṭoldı

Aġlayup ḥasret ile didi Gedā
Sözümi kimse diñlemez ḥayfā

Olmasun kimseler cihānda ġarīb
Olmasun kimseler esīr-i ḥabīb

Nola ʿuşşāḳ olursa sedd-i belā
Evliyāya irer eşedd-i belā

ʿĀşıḳı ġamdan eylemez ḥāli
Böyledür böyle ʿālemün ḥāli

44a Olmadı mihr ü mehden añа devā
ʿĀkıbet ḫoş tedārük itdi Gedā

1196b El- ʿAcluni, Keşfü'l- ḫafā, c.1, s. 130

Gördi kim furḳat oldı ṭūl u dirāz
Ḳıldı ol bı- niyāza ʿarż-ı niyāz

Ḫudā-yı bī- niyāza niyāz itdügidür

Didi iy ḥikmet ışşı Rabb-ı Ḫudā
Senden olur olursa derde devā

İy cihan ḫalḳına olan Maʿbūd
Ekrem ü Erḥam ü Şefīʿ ü Vedūd

İy ḳamuya murādını virici
Ḥasreti ḥasrete ḳoşdurıcı

Kār- sāz-ı ʿumūr-ı ḫasta- dilān
Dil- nuvāz-ı dil-i şikeste dilān

Şāh'ı itdüklerüne nādim ḳıl
Dil-i sengīnini mülāyim ḳıl

Ḳulına ʿayn-ı luṭf ile baḳsun
Şu gibi göñli alçaġa aḳsun

Gerçi Şāh ehl-i ʿışḳa rāġıbdur
Baña rūy-ı celāli ġalibdür

Ġonca gibi geçüb tebessüm ile
Naẓar itsün baña taraḥḥum ile

1199a tūl : derd-i C

Egilüp bād-ı raḥmet ile müdām
Virsün ol serv-ḳad faḳīre selām

ʿĀlem-i kibriyāñ ḥaḳḳı içün
Ehl-i ʿışḳa rıżāñ ḥaḳḳı içün

Dū-cihān içre biñbir aduñ içün
Ḳapuña yüz süren ʿibāduñ içün

Enbiyānuñ niyāzı ḥaḳḳı içün
Evliyānuñ namāzı ḥaḳḳı içün

44b Nūr-ı pāk-i cebīn-i Aḥmed içün
Ḫātemü'l-enbiyā Muḥammed içün

Dil-i Yaʿḳūb'uñ inkisārı içün
Derd-i Eyyūb'uñ iştihārı içün

Ġam-ı yāruñ sürūrı ḥaḳḳı içün
Nūr-ı ʿışḳun ẓuhūru ḥaḳḳı içün

ʿĀşuḳuñ nāle vü fiġānı içün
ʿĀlem-i vuṣlat-ı zamānı içün

Ḳalb-i Ferhādı yaḳan āzar içün
Ṭaġları inleden fiġanlar içün

1209b ʿışḳa : ḥāle C

1210b süren : uran C

Dil-i Mecnūnda ẕevḳ-i ḥālet içün
ʿIşḳ ile fāş olan vilāyet içün

Bülbülüñ āh-ı sūz-nāki içün
Gül gibi sīnesinde çāki içün

Kaʿbenüñ nūr-ı pāki ḥaḳḳı içün
Āsitānında ḫāki ḥaḳḳı içün

1220 Ḳıblenüñ çār ṣuyı ḥaḳḳı içün
Zemzemüñ yüzi ṣuyı ḥaḳḳı içün

Ehl-i derdüñ kemāl-i ṣabrı içün
Nefsine eyledügi cebri içün

Ol Gedā ḥācetin dirāz itdi
Ḥaḳḳa bu vech ile niyāz itdi

Yalvarınca Ḫudā'ya bir maẓlūm
Anı ḥāşā ki eyleye maḥrūm

Nā-murād idüp itmez anı melūl
ʿĀkıbet ḥācetin ider maḳbūl

Bir dellāl-ı kār-dīde Gedā-yı belā-keşīdeyi gulām-ı zer-ḫırīde şekline ḳoyup bāzārda Yūsuf-vār ol nā-murādı mezād itdüginün beyānıdur.

45a 1225 Cān u dilden niyāz idince Gedā
Ḥācetini ḳabūl itdi Ḫudā

1220 -C

Oldı Ḥaḳḳuñ ʿināyeti fi'l-ḥāl
Añа yüz ṭutdı devlet ü ikbāl

Kim ki ẕem eylese Gedā'yı eger
Añа ḫışm ile eylerdi naẓar

Raḥm idüp ol Gedā-yı bī-cāna
Bir bahāne arardı iḥsāna

Gelmelü olsa ādeme devlet
Yedilür bir ḳıl ile bī-zaḥmet

Gitmelü olsa eylemek tedbīr
Ṭutamaz anı nice biñ zencīr

Bir iki yıl Gedā çü eyledi ṣabr
Ṣabr ile eyler idi kendüye cebr

Ol ḥaḳīr ü ḫarīk ü nār-ı firāḳ
Ol faḳīr ü ġarīḳ bahr-ı vifāḳ

Ṣabr işi irdi çünki pāyāna
Geldi nāgāh şehr-i cānāna

Şehr içinde arardı Şāh'ı Gedā
Kār idüp Şāh'uñ iştiyāḳı añа

1231a gün : yıl A

1232 -A

1234b Şāh'uñ : nār-ı C

Dir idi ḫalḳa eyleyüp zārı
Görmedüñüz mi ol cefā- kārı

ʿAcabā ḳanda iki ol hūnī
Leylīye irgürün bu mecnūnı

Yoḳ mıdur şimdi bir faḳīr ü ġanī
Bir bahāneyle Şāh'a ilte beni

ʿIşḳ idüp anı bī- ser ü sāmān
Eyler iken bu resme āh u fiġān

Geldi nāgāh Gedā'ya bir dellāl
Didi iy nā- murād-ı kūy-ı viṣāl

Gösterürdüm cemāl-i Şāh'ı sañā
Eyleyeydün faḳīre ḫayr duʿā

45b Ehl-i ʿışḳuñ duʿāsını her gāh
Müstecāb eylemiş durur Allāh

Çekeyin her ne ise zaḥmetüni
ideyin diḳḳat ile hidmetüni

Böyle dirken o ʿāşıḳ-ı bī- cān
Ḳıldı dellāla ḥimmet ü iḥsān

Ḳaldırup ellerin duʿā itdi
Dest-i luṭf ile merḥabā itdi

1242b diḳḳat ile : her ne ise C

Didi raḥm eyle ben dil- fikāre
Görmege Şāh'ı eyle bir çāre

Şimdi kim ḫāk-i pāy-i ʿuşşāḳam
Görmege Şāh'ı ḫayli müştāḳam

Ecel irişmedin bu bīmāre
Sebeb ol seyr-i rūy-ı dil-dāre

Ḥālini aġlayınca dellāle
Oldı meşgul hīle vü āle

Acıyup derd- mende ol dellāl
Ḳılmadı bu ḫuṣūṣda ihmāl

Ṣatılıḳ ḳula dönderüp ol an
Ṣūrete ḳoydı ol Gedā'yı hemān

Derd-i ʿışḳına eyleyüp çāre
Elini aldı geldi bāzāre

Ḫalḳ içinde biraz ki seyr itdi
Şāh yanına ṭoġrılup gitdi

Vardı Şāh'uñ yanına itdi duʿā
Didi iy pādişāh-ı ḥüsn ü bahā

Ṣatılıkdur bu bende-i miskīn
Nice gündür gezer melūl u ḥazīn

Ḫocalar ḳadrini bunuñ bilemez
Kimse miskini isteyüp dilemez

46a Sen alursan eger melūl olmaz
Şāh'dan ġayrısına ḳul olmaz

Almaz isen de eyle añā naẓar
Ma'rifet ehli kāmile beñzer

Bir günāh eylemiş bu bī- çāre
Girdi Yūsuf miṣāli bāzāre

Ġam degil ḳul günāhsız olmaz
'Āşıḳ-ı sādıḳ āhsuz olmaz

1260 Aġladup derd- mendi itme melūl
Eyle ḳapunda 'aybı ile ḳabūl

Böyle diyüp öninde ol ḫānuñ
Muntaẓır oldı emrine anuñ

Şāh baḳdı Gedā'sını bildi
Gözi ucıyla merḥabā ḳıldı

Arada oldı nice nāz u niyāz
Vaḳıf olmadı düşmen-i gammāz

Döndi dellāla Şāh itdi ḫiṭāb
Virdi biñ nāz u şīve ile cevāb

1265 Bu garībi melūl itme didi
Bize ṭanışmayınca ṣatma didi

1260a derd-i mendi : derd-i mendün C

ʿIşḳ- mecnun ḳaçan ki ġalib olur
Añа Leylī hemışe ṭālib olur

Şāhdan çün Gedā vefā gördi
Ḥaḳḳ'a şükr eyleyüp sefā sürdi

Dil-i bīmārı ḫoş olup ġāyet
Yirine geldi cānı ol sāʿat

Gedā-yı şīrīn- kār terk-i nāmus-ı ʿār idüp bir esb-i lāġara suvār olup ol nigār-ı ġonca- dehān nükte- dānı ḫandān ü pür- ṣafā itmeg içün ḫalḳa temāşā oldıġıdur *

Bir zarīf-i cihān idi ol Şāh
Ḥaẓ iderdi laṭīfeden her gāh

Nükte- dān idi pür- maʿārif idi
Sözleri nükte vü letāyif idi

Bir temāşāya kim ḳıldı naẓar
Şād u ḫandān olırdı ol gül-i ter

Armaġan idi bir laṭīfe añа
ʿAkabince iderdi añа aṭā

Bir seher ol Gedā-yı şīrīn- kār
Bir żaʿīf ata varup oldı süvār

---

* nükte- dānı : -B,C ; pür- ṣafā : -A ; temāşāsıdur : ḫalḳa temāşā oldıġıdur B,C

1274b añа : luṭf C

Ṭonı aġ idi gerçi baḫtı siyāh
Yimemiş şanki ʿömri içre kiyāh

Dir idi yaġırın gören yārān
Ḳızıl aṭadur Aḳdenizde hemān

Güle baḳmaġ içün her ehl-i naẓar
Gül gül itmişdi anı yaġırlar

Ḫūn-ı zaḫmı aḳardı yürise ol
Başduġı yir olurdı sāġar-ımül

1280 Güc ile düşmeyince yatmaz idi
Adımına ḥaram ḳatmaz idi

İnileyüp düşerdi şanmañ ol
Geh rükū geh sücūd iderdi ol

Yaşınuñ yaġmurın idüp seyyāl
Ḳarnı gürülder idi raʿd- miṣāl

Gelür idi hemīşe menzile geç
Nuḥ devrinde taşımışdı kireç

Olmış idi meger anuñ ʿameli
Ḳamçı urmaktan aġırurdı eli

1281a düşerdi şanmañ ol : şanmañuz düşerdi ḫod B,C ;
1281b geh sücūd iderdi ol : eyler idi geh sücūd B,C
1282 -A

47a 1285 Başı meydanda ṭop idi ol an
Dört ayağı idi birer çevgān

Leşine konmag içün anda meger
Ḳarġalar oldılar nice leşker

Felek anı vuḥūşa Şah itdi
Ḳarġalar leşkerin sipāh itdi

Ādemi ʿışḳ gör ne ḥāle ḳoyar
Dāyimā muktezā-yı ʿışḳa uyar

ʿAceb olmaya Şeyḫ Ṣanʿāna
ʿIşḳ ile girse şekl-i ruhbāna

1290 Yar gönline ʿāşıḳ-ı ḥayrān
Her ne ḫoş gelse eyler anı hemān

Kendü bu vech ile olup maḍḥāk
Sürdi atını Şāh işigine dek

Didiler Şāh'a geldi bir atlı
Atlu ammā azīm heybetlü

Hamzā gibi dilāvere benzer
Bindigi at aşkāra benzer

Ditredür yiri eylese ḥarekāt
Kimse görmiş degil bunun gibi at

1286b nice : gökde bir B ; anda bir C

1287a,b itdi : imiş B,C
1290a ḥayrān : şeydāyan C

Şāh çıkdı saraydan ol hīn
Gördi bir esb-i lāġar-ı miskīn

üf dir isen uçar ziyāde żaʿīf
Oldı güyā riyāzet ile naḥīf

Didi üstindeki Gedā ancaḳ
Allāh Allāh o mübtelā ancaḳ

Bu atuñ ḥāline olup ḥayrān
Nāz ile güldi ol gül-i ḫandān

Bu yana ol Gedā-yı şehr-i melāl
Gördi ḫoş geldi Şāh'a bu aḥvāl

Bir iki urdı tāziyane ile
Şāh'ı güldürdi bu bahāne ile

Ḥimmete lāyıḳ eyle kendüni tek
Beglerün luṭfına bahāne gerek

Ṭurur iken Gedā ile ol at
Derd- mend ata irdi vaḳt-i memāt

Bilmezin atına ne oldı hemān
Düşüben atı öldi ḳaldı yayan

Oḳını atdı yayını yaṣdı
Ḳurd boġazına ciger aṣdı

1300b bu : ol B,C

1304a yayını : vü yayın B,C

Hey ne yükrük imiş ol esb-i revān
Bir adım oldı añā iki cihān

Aġlamaġa bahāne buldı Gedā
Didi biñ nāle ile vāveylā

İy cihān içre Düldül-i şānī
Yalıñuz mı ḳodun bu giryānı

Fürḳatunla beni garīb itdün
Ġam-ı hicrān ile ḳodun gitdün

Ḳanı ol dem ki sañā hemdem idüm
Rūz u şeb ḫidmetünde maḥrem idüm

Beni bu derde uġradup derde
Bana ẓulm eyledün bu illerde

Ölümümi umar idüm her dem
Ummaz idüm ki ben ḥāli görem

Nāleler kim iderdi bī- çāre
Ṭoḳınurdı bir ucı dilārе

Ol Gedā Şāh'a bu ẓarāfet ile
ʿArż-ı ḥāl eyledi kināyet ile

1308a düldül : Yūsuf C

1312b ḥāli : derdi C

1314 -C

48a Ṣıfat-ı bahār-ı pür- envārla çemende ezhār gökyüzinde encüm- girdār cenāna ve cāna mūcib-i ferāh vü māniᶜ-tarāh olduġı maḳamıdur ki iᶜlām u işᶜār olınur *

1315 Ṭūṭī-ı sebze- zār u bāġ-ı beyān
Kelimāta bu resme açdı dehān

Bir dem irdi ki güldi rūy-ı cihān
Vaṣl ile ṣanki ᶜāṣıḳ-ı giryān

Gülşene Ḫıżr irüp yitişti bahār
Olmış iken zebūn-ı zaḥmet-i ḫār

Döndi gökyüzine feza-yı çemen
Lāleler oldı encüm-i rūşen

Yüce ṭaġlarda açılursa maḥāl
Oldı her āsumānı lāle Züḥāl

1320 Gül-i ḫūbuñ benefşe çākeridür
Belki ol āf-tāba müşteridür

Mihr ü māhuñ miṣālidür güller
Ṣanki MerīḪ'dür ḳaranfüller

---

* -A ; maniᶜ-i tarāḥ : -C ; maḳāmıdur : maḳām-ı dil-güşādur B ; ki iᶜlām u işᶜār olınur : -B

1317a bahār : nehār A

1318 -B

Eline aldı hāmesin zanbaḳ
Benzemişdür ʿUṭāride el- ḥaḳ

Bezm-i gülşende gösterür dīdār
Zühre gūyā ki oldı zülf-i nigār

Ṭıfl-ı ġonca olup Mesīh- āsā
Māder oldı nücūm Meryem añā

1325 Lāle-i zerd ile gül-i esfer
Gökde ḳuyruklu yılduza beñzer

Ṭūṭī-i sebze- pūşı eyleme şek
Oldı gūyā yeşil ḳanatlu melek

Bir nihāl üzre iki nergīs-i ter
ʿAynı ile terāzūya beñzer

Raʿd- veş bülbül āh u zār idicek
Uyur iken uyandı cümle çiçek

48b Oluben ʿayn-ı ʿandelīb sehāb
Aġlayup gülşene dökerdi gül- āb

1330 Gāh olup yāsemen miṣāli şahāb
Yire eylerdi kendüzin pertāb

1322a zanbaḳ : el- ḥaḳ ; 1322b el- ḥaḳ : zanbaḳ A
1323a dīdār : dinār A
1324 -A,B
1330a yāsemen miṣāli : yāsemen- miṣāl C

Gül budağında ġoncalar güyā
Oldı pervīn-i gülşen-i ḥaḍrā

Āl-i ʿOsmān durur gül-i ḫamrā
Sāyiri hep yeniçeridir aña

Gül ile lāleden meger ol hīn
Dağlar yaḳdı sīnesine zemīn

Bezm-i gülşende şemʿ idi güller
Aña pervāne idi bülbüller

1335 Bir yeşil ḳaşra döndi rūy-ı çemen
Oldı cam-ı zeberced-i sūsen

Her çiçek şanki cām-ı rūşendür
Ġonca ebkārına o revzendür

Çıḳarup başlarını leyl ü nehār
Seyr ider ḫalḳı şāhidān-ı bahār

Oldı şanki Aḥmed-i Muḫtār
Aḳ imāmeyle ümmet-i ezhār

1335b cām- ı : cāme A

1336b o : ya B,C

1337a Çıḳarup başlarını : Çāġırup yaşlarını A

1338 -A,B

Har zaḥmını çekmeden her bār
Gömgök olmış idi çeşm-i bülbül-i zār

Ḳılmaġa zīnet-i cihāna naẓar
Başdan ayaġa dīde oldı şecer

Her dıraḫt oldı Ṭūr-ı Mūsā- vār
Aḳ şukūfeyle ġarḳa-i envār

Çemenüñ baḥrına viren revnāḳ
Ḳıldı bülbül yuvāların zevrāḳ

Oldı eşcārda çiçek peydā
Yilken açdı ḳadırgalar güyā

Geşti-i baḥr-ı sebzevāta meger
Yāsemen oldı bir gümüş lenger

Gülşen içre ricāl-i ġayb- miṣāl
Cevelān eyler idi bād-ı şimāl

Bu maḥālde Gedā-yı kūy-ı nigār
Gördi kim ʿālemüñ güzelligi var

Oldı bir gülşene şu gibi revan
Gitdi bir pāk bād gibi hemān

1339a zaḥmını : darbını C ; 1339b çeşm : cism B,C

1342b yuva : nevā A

1345a Gülşen : Keşti A

1347 BveC'de mısralar yer degiştirmiştir;1347b yana:pāk A

Gördi bir baġbān-ı nādānı
Degşürür ġonca-i gülistānı

İrişüp güllere nite ki ecel
Ḳoparup ʿömrine virürdü ḫalel

Gülleri baġ baġ eyler idi
Vaṭanından ırāġ eyler idi

Baġbānuñ olup işine ḥazīn
Yolunurdı benefşe-i miskīn

Nitekim şāh-ı zālim ü bī- bāk
Nezr içün nergisi iderdi helāk

Lālenüñ ḳanına girüp ol dem
Ḳoparup varlıgın iderdi ʿadem

Ḳafesi bülbüle idüp mesken
Gözine ḳıldı gülşeni külhān

Gördi bu ẓulm ü ḫayfı anda hemān
Baġbāna Gedā-yı Şāh-ı cihān

Didi iy bī- mürüvvet ü ẓālim
Bir iş itme ki olasın nādim

Ḳoparup ḳılma gülleri maġbūn
Gel yiter saña bu dil-i pür- ḫūn

1348a nadan : edna A

1352b Nezr : Zer B,C

ʿIşḳ idüpdür benefşeyi mecnūn
Bāġda eyleme anı maḥzun

Beni ḫışm ile öldür eyle ġadab
Nergisün mevtine gel olma sebeb

49b 1360 Lāle bir bāġrı yufka ʿāşıḳdur
Girme ḳanına añā yazuḳdur

Eyleme ṣayd-ı ʿandelībe heves
Gel beni ḳıl esīr-i bend-i ḳafes

ʿĀlemün sebzevātı cümle ṣaḥīḥ
Ḥaḳ Teʿālā içün ider teşbīḥ

Kim ki teşbīḥ-i Ḥaḳḳ'a māniʿ ola
Añā şeyṭān disen maḥall ü sezā

Bir kiyāhı ḳoparma ʿisyāndur
Maʿnide ḳatl-i nefs-i insāndur

1365 Bu māḳūle idüp nice kelimāt
Pend ile bāġbāna virdi hayāt

Kimde kim ola ʿaḳl u tāb u selīm
Dāyimā ḥaḳ söze ider teslīm

1360b Girme ḳanına : Ḳanına girme B,C; añā : anuñ C

1365b ḥayāt : cevāb A

Nāgehān Şāh-ı güzīn hem-nişīn olan meh- cebīnlerle gülistāna seyrāna gelüp cām-ı sürūr- encām ile ʿişret-i müdām idüp Şāh-ı laṭīf yārān-ı şerīflerine ser- güzeşt-lerinden birer hikāyet teklīf itdügidür *

Söyleşürken Gedā bu ḥayret ile
Şāh geldi o bāġa devlet ile

Sūrete gelmeyüp Gedā-yı cihān
Deheni yār gibi oldı nihān

Bir alay ḫūb- rūlar ile meger
Seyre gelmişdi ol meh-i enver

1370 Ḥüsn ile şems idi o meh- pāre
Sāyiri çevresinde seyyāre

Dil- rubālarla hem- nişīn oldı
Ḥalḳa soḥbete nigīn oldı

Mürġ u māhi o bezme oldı kebāb
Sāġar-ı gülden içdiler mey-i nāb

50a öpüşüp her nigār-ı ġonca- dehen
Gül ḳoparlardı biri birinden

---

* yārān-ı şerīflerine sergüzeştlerinden birer ḥikāyet teklīf itdügidür : - A

1373a öpüşüp her : Oynaşup bir B,C

Naylar nāle vü fiġān itdi
Dil-i maḥzūnı şād- mān itdi

Her ne yirde ki nūş-ı bāde olur
Eksilür ġam şafā ziyāde olur

Ney olur idi her yana nālān
Bir yana ʿandelīb iderdi fiġān

Bülbülün biri ḫayli cūş itdi
Şāh gül gibi anı güş itdi

Didi bu bülbül-i bülend- āvāz
Ġonca nāz itdügince itdi niyāz

Bārekaʾllah bu ʿāşıkāne ṣadā
Cām-ı mey gibi virdi cāna ṣafā

Ser-i eşcārda idüp feryād
Bī- sütūn üzre nitekim Ferhād

Var durur anda bir nişāne-i ʿışḳ
Oldı āvāzı tāziyāne-i ʿışḳ

Bülbüli medḥ idince Şāh-ı kerīm
Cümle yārānı eyledi teslīm

Ṣoḥbet içinde bir perī- sīmā
Dil-i cān ile Şāhʿa itdi duʿā

1376a Ney : Neyler B ; Naylar C ; olur idi : olurdı B,C her : bir B,C

Terbiyet eyleyüp Gedā'yı hemān
Didi iy pādişāh-ı maḥbūbān

Şol Gedā kim ḳapunda bir ḳuldur
Gülsitānunda mest-i bülbüldür

Bülbül oldur ki nāme ile müdam
Gice vü gündüz eylemez aram

Ḫān- gāh-ı cihānda iy meh- rū
Olur imiş çerāg dibi karañu

50b Mekes āvāzı beñzemez ʿuda
Bülbül uymaz şadā-yı Dāvūd'a

Nola ʿışḳunla olsa mecnunuñ
Kıymetin bil o dürr-i meknunuñ

Sūz-ı ʿışḳ ile nāle itse Gedā
öykinemez hezār bülbül añа

Ben anuñ ʿāşıḳı olaydum eger
Ol bañа ʿāşıḳ olsa iy server

Ol Gedā mübtela olaydı bañа
ʿömrüm oldukça ḳul olaydım añа

ʿAḳlına irdi bir cünūn-ı şarīḥ
Oldı zencır-ı ʿışḳ anateşbīḥ

1384b pādişāh : şāh-ı ḫayl-i B,C

1386a nāle : nāme C ; ide : ile C

Raḥmunı kıl cünūnına mānic
Bir kemāl ehli olmasun żāyi

Kim ki bir ehl-i faẓla itse catā
işidenler ducālar eyler añā

Kimden irse bir ehl-i cilme żarār
Ḥaşre dek ḫalḳ añā lānet ider

cĀlimüñ mevtine buyurdı Resūl
cĀlemüñ mevti gibidir didi ol

Ṣıyma şol gevheri cihānda Şehā
Añā dünyā ṭolusı ola bahā

cĀşıḳa mihrüñ olsun iy meh-rū
Teñgrinüñ dostlarına olma cadū

Nice yüzyıl döner sipihr-i cihān
Bir kemāl ehlini ḳılınca cayān

Ḥaline baḳ mürüvvet eyle añā
Keremünden cināyet eyle añā

Āferinler o cāşık-ı zāre
Ḫūblar terbiyet ide yāre

51a Olur iken bu nev ile kelimāt
irdi āvān-ı leyle-i ẓulümāt

1398b ṭolusı : ḫaracı B,C

1399b dostlarına : dostına B,C

* Ṣıfat-ı şeb-i ʿıyş-ı müretteb

Yaḳdı eflāḳde ḳamer bir şemʿ
Oldı pervāne- veş nücūm aña cemʿ

Ḳılmaġa yār ṣoḥbetin tezyīn
Geldi bir deste şemʿ ile pervīn

Oldı gūyā ki gökde bedr-i tamām
Bezm-i cānān içinde bir ṭolu cām

Māh- rūlarla ol şeb-i deycūr
Oldı ṣankim sevād-ı dīde-i ḥūr

Virdiler girü ṣoḥbete zīver
Oldı bezmüñ görür gözi ṣāġar

Ṣımaġa yaʿni ġuṣṣa düşmenini
Geydi anda sürāhi cevşenini

Ḳılmaġa yaʿni cünd-i ġamla savaş
Ḳadeh oldı orada ḥazır baş

Leşker-i ġuṣṣa ile ḳılmaġa cenk
Neyi tir itdi ḳurdı yayını çenk

Çekdi bu rezm içün sürāhi levā
Āl pervāzıdur mey-i ḥamrā

---

* -A

1407b ḥūr : nūr A

1410a yaʿni cünd : ʿasker B,C

Ḳıldılar arada şarāb ile āl
Şıdılar ʿasker-i ġamı fī'l- ḥāl

Bu sürūr ile ol perī- rūlar
Biri birine içdi ṭolular

Gün gibi çıḳdı başa keyfiyyet
Ṣoḥbet ehline virdi germiyyet

Her yaneden niyāza başladılar
Biri birine nāza başladılar

Çāk olup şevḳ ile niḳāb u ḥicāb
Şāh destūrı içdiler mey-i nāb

Yanaġı gül gül oldı herbirinüñ
Dilleri bülbül oldı herbirinüñ

Cānına cān ḳatup o Şāh-ı benām
Rūḥ-ı şanīden içdi bir nice cām

Çünki Şāh'uñ gözine geldi şarāb
Ḳıldı dilberlere o demde ḫiṭāb

Didi iy ḥüsn ile perī- rūlar
Ḳaşları fitne çeşmi cādūlar

Sözleriñüz ġıdā-yı rūḥ ancaḳ
Ṣoḥbetüñüz cilā-yı rūḥ ancaḳ

1414a rūlar : peyker A

1415a çıḳdı başa : başa çıḳdı B,C ; 1415b virdi : geldi C

Her biriñüz birer ḥikayet idün
ʿĀşıḳāne birer rivāyet idün

Ol ḥikāyet şu şarṭ ile ammā
Başuñuzdan geçen ḳażiyye ola

Ḥikāyet

Ḥūblar ḳavl-i Şāh'ı güş itdi
içlerinden birisi cūş itdi

Didi var idi bir ġarīb u faḳīr
Derd-i ʿışḳumla olmış idi esīr

Hergiz ayrılmaz idi ṭapumdan
Rūz u şeb gitmez idi ḳapumdan

Beni gördükçe eyler idi duʿā
Nice yıllar mülāzım oldı bana

Beni ḫalḳ içre eyledi bed- nām
Bana onunla taʿn iderdi ʿavām

İşiğümden kesilmedi hergiz
ʿĀḳıbet eyledi beni ʿāciz

52a Didüm aña kim iy ḥarīf-i cihān
Nice bir idesin ḳapumda fiġān

1424a şarṭ : ḳavl B,C

1430 -C

1431a ḥarīf : ḥarīş B,C

Sañа ʿışḳum cihānda virdi vücūd
Bañа söyle ne ise her maḳṣūd

Ola kim iltimāsuñ olmaya red
Ber- murād eyleyem seni şāyed

Böyle diyince kendüden gitdi
Sevinüp cāni Ḥaḳḳ'a şükr itdi

Ağlayup bañа keşf-i rāz itdi
Beni öldür diyü niyāz itdi

Devlet ol mübtelāya kim bī- bāk
Ola sevdüginüñ öñinde helāk

Ḥāşılı ḳatl-i nefse ḳaṣd itdüm
Anı bir cānıbe alup gitdüm

Çekdüm ol derd- mendi tenhāya
Bile gitdüm anunla ṣaḥrāya

Elini ayaġını bend itdüm
Girü döndüm ben ana pend itdüm

Didüm iy derd-i ʿışḳ ḥayrānı
Ṭatlıdur ādem oġlınuñ cānı

Ger peşīmān isen ḫalāṣ ideyin
Döneyin girü ḫāneme gideyin

Sözümi dinleyince oldı melūl
Görmedi pendümi benüm maʿḳūl

Girü yalvardı ol faḳīr ü ḥaḳīr
Didi ḫayr işi eyleme teʿḫīr

Mānicʿ-i vuṣlat oldı bāña cesed
Bāña ölüm dürür ḥayāt-ı ebed

1445 Gördüm ol sālik-i diyār-ı cadem
Cān virür ölmeğe yolumda o dem

52b Ḫışm idüp yüzini yire sürdüm
Ana vāfir ṭabançalar urdum

Gözinün ḳarşusında ben ol ḥīn
Eyledüm bir bıçağımı keskin

Bin niyāz ile girü didi bāña
Bileme ṣol bıçağuñı ṣanemā

Beni yüz biñ eẕā ile öldür
Nice dürlü cezā ile öldür

1450 Ṭoprağa sür yüzümi ẕillet ile
Cānumı al benüm bu leẕẕet ile

Böyle dirken o mest-i la- yacḳıl
Ġaḍaba geldüm anda veʿl ḥāṣıl

İrişüp sīnesine sanki ecel
Gerdenine anuñ uzatdum el

1447a ḳarşusında : öñinde C

1450b leẕẕet : miḥnet C

Sol elüme anuñ başın aldum
Boynına ol bıçaġ ile çaldum

Bıçaġuñ arḳası idi ammā
Ġaraż̇um imtiḥān idi maḥż̇ā

1455 iḫtirāz itmedi ölümden hīç
Başını zerre deñlü ḳılmadı pīç

Çünki bu ḥālini anuñ gördüm
Aġlayup yüzine yüzüm sürdüm

ʿĀşıḳ-ı ṣādıḳ olduġın bildüm
Ḫayra girdüm añа vefā ḳıldum

Eyledüm cān gibi anı maḳbūl
Şimdi daḫi muṣaḥibümdür ol

iʿtirāż-ı Şāh

Diñledi çün sözini Şāh-ı cihān
Didi ʿışḳında var imiş noḳṣān

53a 1460 ʿIşḳı ʿaşuḳlaruñ bulınca kemāl
Olur ol derd-i ʿışḳ-ı yār ile lāl

Kelimāta anuñ dili varamaz
Dilbere çāk bu denlü yalvaramaz

1454a ammā : maḥż̇ā A ; 1454b maḥż̇ā : ammā A

Gerçi ölmekden iḫtirāz itmez
Yāre öldür diyü niyāz itmez

Ṭutalum öldüre anı dilber
Sevdüğin kişi zaḥmete mi ḳoyar

Ol ki şām u seḥer mülāzım idi
Ġılẓat itmek aña ne lāzım idi

1465 [C]Āşıḳa bu yiter ki haftada bir
Ola kūyında dilberüñ ẓāhir

Sevdüğini görince nite ki māh
Baḳa aña ıraḳdan eyleye āh

İde şavṭ-ı ḥazīn ile zārı
Çeke ḳullāb-ı āh ile yārı

Söyleyince bu resme Şāh-ı cihān
i[C]tirāżına ḳāyil oldı hemān

Ḥikāyet

Biri daḥi o meh- liḳālardan
Eyledi bir ḥikāyet-i rūşen

1470 Didi derd ehli içre bir abdāl
Benüm üftādem idi sāye- miṣāl

1462 -B

1463a anı : seni C

Vaṣlumı eyleyüp ümīd ü recā
Ḫaylīden ᶜāṣıḳ olmış idi bāña

Sehv ile ol żaᶜīf bir gün meger
Eyledi diḳḳat ile bāña naẓar

Ġaḍab ile aña ᶜitāb itdüm
Ne baḳarsın diyü ḫiṭāb itdüm

53b Ḳıldı sırr-ı nihān-ı ᶜışḳı ᶜayān
Urdı bir gözini çıḳardı heman

1475 Vāḥidü'l- ᶜayn olup o ᶜāṣıḳ-ı ḫāṣ
Dīde ḳaydından itdi cānı ḫalāṣ

Didi şevḳ ile eyleyüp zārı
Çıḳsun ol göz ki incide yārı

Mübtelā itdi saña iy meh- veş
Bu göz urmış durur dile āteş

Çünki küstāḫlıġ ile itdi naẓar
Nola başdan çıḳarsa dīde-i ter

Çıḳdı ise gözüm maḥall ü sezā
Bir olur ᶜaynı ᶜāṣıḳuñ zīrā

1480 Çarḫ-ı rifᶜatde yıldızum sensin
ᶜĀlem içre görür gözüm sensin

1472a ol zaᶜīf birgün : birgün ol zaᶜīf B,C

1473b ḫiṭāb : cevāb A

ᶜĀşıḳ-ı yār böyle itse ne var
Göz degil belki baş u cāna ḳıyar

Sanki Yaᶜḳūb-ı dehr olup maḥżā
ᶜIşḳ-ı Yūsuf'la oldı nā- binā

Sözlerin işidüp ṣafā sürdüm
Luṭf u iḥsānuma revā gördüm

Anı cānum gibi ᶜazīz itdüm
Yalvarup ḫāneme alup gitdüm

1485 Şimdi oldur enīs-i yār baña
İderin ta ölince aña vefā

iᶜtirāż-ı Şāh

Diñledi anı çünki Şāh-ı cihān
Didi sehv itmiş ol sefīh-i zamān

Şimdi ᶜayn-ı żarar degülmi saña
Ki senüñ ᶜāşıḳun ola aᶜmā

54a Çıḳarup dīdesini ol ebter
Yanılup ᶜırżuña getürdi żarar

Ḥālet-i ᶜışḳı bilmeyüp nice ḫar
Çıḳarup gözini ḳolını yaḳar

1484 -C

1486a cihān : zamān C; 1486b zamān : cihān B,C

ᶜĀşıḳ olmak fenā-yı muṭlaḳdur
Yanuben āteşe kül olmaḳdur

Ehl-i bāṭın gerek durur ᶜāşıḳ
ᶜilm-i esrāra ta ola lāyıḳ

Göz ile ḳol cenāb-ı ẓāhirdür
Bunlara anca kişi ḳādirdür

ᶜĀşıḳ-ı ṣādıḳ āh iderse eger
Ḳol degül kevn ile mekānı yaḳar

Vech-i maᶜḳūl ile idüp ilzām
Sözini eyledi bu resme tamām

Ḥikāyet

Birisi daḫi itdi feṯḥ-i kelām
Ḳıldı bir ḫōş ḥikāyeti iᶜlām

Didi var idi iki ehl-i fenā
ikisi daḫi ᶜāşıḳ idi baña

Māldār idi biri ġāyet ile
Sevmişdi beni nihāyet ile

Bir ḳażā ile ᶜāşıḳ oldı baña
Eyledi mālını yolumda hebā

1491 -C

Varsa faḳr ile añа bir miskīn
Sevdüği başına vireydi yemīn

Ḥālet-i ᶜışḳ ile olup ᶜüryān
Geydüği cāmesin virürdi hemān

Bir gün anuñla seyre gitmez idüm
Żerrece iltifāt itmez idüm

Fikr iderdüm ki ᶜāḳılāne değil
Māl içün ben olam añа mā'il

Dil- rubālar içinde laᶜnet añа
Māl için bir ḫaruñ zebūnı ola

Biri ġāyet faḳīr idi ammā
ᶜĀşıḳ-ı ṣādıḳ olmış idi bañа

Cisminüñ gülşenine beyne'n- nās
Ḫardan ḥavlı idi köhne palās

Başda destār-ı köhnesi her ān
Bir örümcek yuvası idi hemān

Şükr idüp sanki Aḥmed-i Muḫtār
Faḳr ile faḫr iderdi leyl ü nehār

Bir gün ol derd-mend eyledi āh
Yanuma geldi aġlayup nāgāh

1499b vireydi : virürdi A

1507b El- ᶜAclūni, Keşfü'l- ḫafā, c.2, s. 87

Didi iy serv boylı lāle-ʿiẕār
Saña cüzʾīce armaġānum var

1510 Ayaġun ṭoprağına cān vireyin
Cānumı saña armaġān vireyin

ʿÖmrüm irişdi şimdi ʿāḳıbete
Gider oldum diyār-ı āḫirete

Ḳudretüm yoḳ durur benüm ṣanma
Cāndan ġayrı nesneye ḳaṭʿā

Cümle maʿlūmıdur çü sen melegüñ
Maʿnīsi eş- şaḥiyyü māmeleküñ

Yoġ ise şefḳatüñ bu ḫasta- dile
Bārī şād eyle bir ḫōş- āmed ile

1515 Çün fidā eylerin bu cān u teni
Soñ nefeste melūl itme beni

Cān virürken faḳīri ḳılma ḫacīl
Ber- murād eyleyüp teselllā ḳıl

55a Böyle diyüp o derd- mend ü faḳīr
Ḳatline itdi kendünün tedbīr

Nāgehān ḳıldı ḫançerin ʿüryān
Ḫançere düşüp olmağa ḳurbān

1510a ṭoprağına : ṭoprağında C ; vireyin : vireyim B

Sıçrayup ẖançerin anuñ aldum
Sāye gibi anı yire çaldum

Bir sehel cismi oldı ḥattā çāk
1520 İrmesem aña oldı idi helāk

Böyle idince o faḳīr-i cihān
Sevgisi cānum içre itdi mekān

Şimdi ol yār-i ġam- güsārumdur
Hem ʿazīzüm hem iẖtiyārumdur

Her gice mahv olınca ẓulmet-i şām
Sāde pehlū olur benümle müdām

Ṭoġrulugıyla oldı çün baña yār
ʿĀşıḳumdur öper kucarsa ne var

ʿĀşıḳum yoḳ durur cihānda daẖi
1525 Andan ayrılmayam cinānda daẖi

İʿtirāż-ı Şāh

Şāh bu sözi istimāʿ itdi
Ol cevāb ile çoḳ nizāʿ itdi

Didi ʿāşıḳ değildür ol şeydā
ʿĀşıḳ olanlar olur ehl-i ḥayā

1519a Sıçrayup : tīz irüp C

Gerçi pehlūden alur ol leẕẕet
Beden-i dil-bere virür şiḳlet

Bu mürüvvetmidür idüp ibrām
Żararuñ ṭoḳına nigāra müdām

1530 Ḥaẕ ider gerçi kendüsi cāndan
Yār ḥaẕ eylemez velī andan

55b Ayaġı ucı yiterdi cāy-ı menām
ʿĀşıḳa başdan uyḫu oldı ḥarām

Ḥāl iden sergüẕeşt-i ʿuşşāḳı
Bu naṣīḥat sözi ḳomış bāḳī

ʿAceben lil' muḥibbi keyfe yenām
Küllü nevmin ilel muḥibbi ḥarām

Ne revādur ki bir ṣaḳallu cünüb
Düşe dil-dārı üstine güp güp

1535 Seyr-i dīdār-ı yār yitmez mi
İltifāt-ı nigār yitmez mi

Şol ki iḏlāl-i nefse mānic olur
Yılda bir merḥabāya ḳānic olur

1531a menām : maḳām A

1532 -A,B

1533 -A,B ; Ḥayret ʿāşıḳ naṣıl uyur
Halbuki her türlü uyku aşıka haramdır.

Ḥālet-i ʿışḳdan olup āgāh
Sözini ḫatm itdi bu vech ile Şāh

Ḥikāyet *

Anlarun sözi irdi yabana
Degdi nevbet çü Şāh-ı devrāna

Didi var idi bir zaʿīfü'l-ḥāl
Yoġ idi anda āha daḫi mecāl

Olmış idi maḳām-ı derde muḳīm
Aña Ḥaḳ virmiş idi ʿışḳ-ı ʿaẓīm

Naẓm u neşr ile bulmış idi kemāl
Oldı ʿışḳumla şiʿri gibi ḫayāl

Görse dīdārumı şu gibi revān
Ditreyüp kendüden giderdi hemān

Oldı kūhsār-ı ʿışḳ Ferhād'ı
ʿĀlem içre Gedā idi adı

Ẓāhirā itmez idi nāle vü āh
Diye idi meğer ki yā Allah

1537b Sözini : Sözi B,C; itdi : eyledi B,C
* Hiḳāyet-i Şāh C
1542a revān : ʿayān B, hemān C

Anı öldür disem birine hemān
Vire idi sevindüğinden cān

Bir gün olup firāḳ ile mecnūn
Ṭaş ile döğünürdi ol maḥzūn

Bir kişi añа vardı virdi selām
Ḥāṭırın şordı eyledi ikrām

Gördi mecnūna olmış ayaḳdaş
Çıḳarup şundı añа bir ḳara ṭaş

Didi bu ṭaş aġır bahāda durur
Ḳıymeti laʿlden ziyāde durur

Küy-ı dilberden armaġān durur bu
Yādigār-ı Şeh-i cihān durur bu

Kaʿbe-i küyunuñ bu senin siyāh
Ḥacerü'l- esvedidür eyle nigāh

Bāri bu ṭaş ile döğün her bār
Gele ta sañа bū-yı vuṣlat-ı yār

Ḳoynuna ḳoy ki rāḥat-ı dildür
Sañа bu bir güzel ḥamāyıldur

Aldı ṭaşı Gedā-yı bī- miḳdār
Ḳara bağrına başdı hātem- vār

1545 -C

1546a Bir : Her

1555 Didi bu ṭaş sevād-ı dīdemdür
Sübḥa-i ḳāmet-i ḥamīdemdür

Bir güneşdür bu şanki irdi küsūf
Bir ḳamerdür ki ḳara itdi ḫüsūf

Ḥamdülillāh baña bu seng-i siyāh
Oldı gūyā ki peyk-i vuṣlat-i Şāh

Cān gibi cismine yaḳın itdi
Oñmadık başına berāber idi

1560 Anuñ ile döğünmez idi meğer
Ḳorḳar idi ki ṭaşa ire żarar

Cān gibi aña ᶜizzet eyler idi
Şaḳınurdı riᶜāyet eyler idi

56b Miheke sīm ü zer gibi meşelā
Yüzini gözini sürerdi aña

Ṭaşa bir daḫi baḳdı çün ol ān
Dil-i senginüm andı ḳıldı fiġān

Sīller aḳdı gözi yaşından
Şevḳ ile gitdi ᶜaḳlı başından

1556 -A

1560b ṭaşa : ana B

1561 -B

1563a çün ol ān : çünki hemān C

Bir ṭaşa böyle eyleyen bī- cān
Döyemez tāb-ı vaṣluma bir ān

Adumı añsalar olup bī- hūş
Nice itsün şarāb-ı vaṣlumı nūş

Şu gibi ḫāk-i pāyüme aḳamaz
Yüzümün āf-tābına baḳamaz

Dūd-ı sevdā ile müşevveşdür
Sūz-i ᶜışḳ ile ᶜayn-ı āteşdür

Ṣaġdur şimdi daḫi ᶜāşıḳdur
Bańa maᶜşūḳ olursa lāyıḳdur

Nola andan ırağ isem her bār
Od ile penbenün ne oyunu var

Ẕevḳ-ı ᶜışḳ ile kim ki buldı kemāl
Bir olur ana furḳāt ile viṣāl

Nice irsün viṣāle cān ile cān
Arada perdedür ten-i insān

ᶜĀşıḳa perde- dārdur bu vücūd
Cān gözine ġubārdur bu vücūd

1565b Döyemez : Doyamaz C ; tāb : āb A

1566b vaṣlumı : nāzumı A

1569a şimdi daḫi : daḫi şimdi A

1572a irsün : virsün A

Olmışuz derd-i ʿışḳ ile zinde
Ḳalmışuz bir ḥicābun altında

Severin gerçi iḫtiyārum yoḳ
Görmeğe anı iḳtidārum yoḳ

Kāşki bir bahāne olsa bāña
Günde biñ kez vefālar itsem āña

57a Sözinüñ riştesine dizdi laʿl
Ḳomadı hiç iʿtirāża mecāl

Ṣoḥbet-i Şāh'dan ṭurup bir māh
Didi sensin begüm güzellere Şāh

Sözlerün sözümüzden aʿlādur
Her bir vāridāt-ı Mevlā'dur

ʿĀşıḳun ʿāşıḳı müsellemdür
ʿĀlim u fāżıl u mükerremdür

Nitekim āf-tāb-ı ḥüsn-i cemāl
ide ʿāşıḳları ġam ile hilāl

Ol Ḫüdāvend ü Müsteʿān u Mecīd
ʿÖmrüni devletüni ide mezīd

Ḳıṣṣalardan ṣafā sürüp vāfir
Ṣoḥbet oldı bu vech ile āhir

1577a laʿl : zülāl A

Hūblarla o māh- tāb-ı felek
ᶜIyş u nūş itdi ṣubḥ-ı ṣādıḳa dek

Şāh-ı aᶜlā ᵉazm-ı deryā idüp temāşā iderken ol ān yārān ile ᶜüryān olup āb-ı revāna girüp ᶜarż-ı ḥāl itdüğidür *

Dīdeden ġāyib oldı çün kevkeb
Yandı nār-ı şafaḳla perde-i şeb

Āsumān ẓāhir oldı deryā- veş
Göz gözi gördi geldi ṭoġdı güneş

Keşt̄-i āf- tāb olup peydā
Yeliken açtı şuᵉāᶜdan gūyā

FT̀l-meşel āf- tāb-ı ᶜālem- tāb
Oldı deryā-yı āsumānda ḥabāb

Şāh çün baḳdı bu temāşāya
Şu gibi aḳdı göñli deryāya

Girü yārān-ı dil-rübālar ile
Ol güneş yüzlü meh- liḳālar ile

Devlet ü şevket ile Şāh-ı benām
Geldi deryā kenārın itdi maḳām

---

* ab : baḥr B,C; girüp ᶜarż-ı ḥāl itdüğidür : girdüğü maḥaldür ki iᶜlām olınur B,C

irdi bu seyr ile o māha feraḥ
Ḳuşağın çözdi sanki ḳavs u ḳuzaḥ

Ġonca-i nā- şikeftesin bir bir
Çözüben ḳıldı sīnesin ẓāhir

Nāz u şīvesiyle ol gül-i ḫandān
Çemeni cāmesin çıḳardı hemān

Ḳara futa ḳuşandı ol dil-ber
Buluta girdi şanki nıṣf-ı ḳamer

Pirehenden çün urdı sīnesi berḳ
Sīnesi berḳı itdi ᶜālemi ḥarḳ

Girdi nāz ile baḥr-i ᶜummāna
Benzedi gökde mihr-i raḫşāna

Ol güneş yüzlü nitekim lü'lü
Oldı baḥr ile anda hem pehlū

Āb-ı ṣāfīde cism-i Şāh-ı cihān
Şuya ḳonmış gül idi şanki hemān

Yunuben çıḳdı çün deñizden Şāh
Āsumānda ṭolundı şankim māh

1592a seyr : sır A; māha : māh-ı A

1596a urdı : oldı B,C; berḳ : farḳ B,C

1599 -A

Çünki ayrıldı Şāh'dan ol ān
Acı ḳaldı baḥr-i bī- payān

Ṭas ile ḳoydı mihr ayaġına ṣu
Geydi bir bir libāsın ol meh-rū

Ol güzellerle Şāh-ı ᶜālī- şān
Bindiler bir gemiye anda hemān

Virdiler girü rūy-ı baḥre şeref
Oldı keşti o dürre ṣanki ṣadef

58a 1605 Ol ḳamer çehrelerle keştī- veş
Tābiᶜ oldı hevāsına o güneş

Baḥr içinde o keştī-i ġarrā
Gökyüzinde hilāl idi gūyā

Cism idi zevraḳ aña Şāh idi cān
Cismine cān gelince oldı revān

Keştī ile biraz ki seyr itdi
Girü geldüği cānibe gitdi

Göñli ẕevḳ u ṣafā ile ṭoldı
Baḥr ile berre ṣanki Şāh oldı

Gedā-yı şikestenün küşe-i ġamda ḫasta olduġuna münāsib şıfat-ı ḫazānıdur ve rāh-ı Şāh'a kendüyi getürdüp nāgāh bī- iştibāh şifā-yı vefāya irgürdüġidür ki ẕikr olınur

Geldi bir dem ki ḫasta oldı cihān
Sebze-i bāġa irdi derd-i ḫazān

Başı çeġzinür idi eflākün
Teni ditrerdi cümleden ḫākün

Biri birine söykenüp ol ān
Ṭaġlar inleyüp iderdi fiġān

Çemenün ḥāli ḫōd mükedder idi
Cūylar hep yabane söyler idi

Sebzenün çehresi ṣararmış idi
Lālenün gözleri ḳızarmış idi

Küle dönmiş idi gül-i aḥmer
Beñzinün ḳanı gitmiş idi meğer

Söylese bülbül işidilmez idi
Żaᶜfile gören anı bilmez idi

---

* oldığına münāsib şıfat-ı ḫazānıdur:-A;getürdüp nāgāh:-A irdüğüdür: irgürdüğüdür A;ki ẕikr olınur: -B,C

1610b derd : verd A

1613 -B

1615 -C

1616 -C; 1616b Żaᶜf ile : Żaᶜfdan B

Nergisün gözi nūrı aḳmış idi
Sāye- veş kendüyi bıraḳmış idi

58b Bu maḥalde Gedā-yı bī- dermān
Oldı bīmār-ı furḳat-ı cānān

Mihr-i ᶜışḳ itmiş idi anı hilāl
Yire naḳş olmış idi sāye- miṣāl

1620 Güş uran anuñ āh u zārına
Bu irişmez dir idi yārine

Cemᶜ olup yanına siğar u kibār
Ḫātırın şorar idi leyl ü nehār

Sağlığından kesüp ümidi Gedā
Söze geldi vü ḫalḳa itdi nidā

Didi bir kimse yoḳ mıdur ᶜacaba
Ḥālüme baḳa şefḳat ide bana

İlede reh- güẕār-ı Şāha beni
Ölmedin şād ide bu cān u teni

1625 Göreyin bir dahi o dil-dārı
Andan ölürsem öleyim bārı

Miḥnet ü ḥasret ile ölmeyeyin
Ẕillet ü furḳat ile ölmeyeyin

1618b bīmār : derman A

Bañа vuṣlat o Ṣāh'ı görmekdür
Belki geçdüġi rāhı görmekdür

Ḫastalıḳda o ᶜāṣıḳ-ı mümtāz
Eyler idi bu resme ḫalḳa niyāz

Var idi bir kişi ḥaḳīḳat ile
Sever idi Gedā'yı ġāyet ile

1630 İledüp reh- güẕār-ı Ṣāha hemān
Eyledi derdine anuñ dermān

Geçe diyü o Ṣāh'ı devlet ile
Ṭutdı yolda Gedā'yı miḥnet ile

ᶜĀlem içre öger isen öġ anı
Ki ola buñ deminde dermānı

59a Nāgehān gördi ᶜizz ü ṣevket ile
Ṣāh ırāḳdan gelür saᶜādet ile

Çün yaḳın geldi ḫastaya ol Ṣāh
Didi iy Ṣāh ḥasbeten li'llāh

1635 Bu faḳīr u ġarībe iḥsān it
Bu melūl u ḥazīni ḫandān it

Bu zaᶜīf ü şikeste vü beste
Nice yıllar durur yatur ḫasta

Hemdem ü āşinā vü yārānsız
Ḳaldı ġurbetde şöyle dermānsız

Nice bunun gibi fisāne ile
Şāh'ı ṭurġurdı ol bahāneile

Baḳıcaḳ meyli oldı dil-dāruñ
Ḥāline vāḳıf oldı bīmāruñ

Baḳdı bīmārına idüp diḳḳat
Güç ile bildi ol ḳamer ṭalᶜat

Aña luṭfundan itdi iḥsānı
Çiġnede yazdı atına anı

Nice yüzbiñ vefā deġer bu cefā
Ḳıldı derd-i Gedā'ya anda devā

Mürdeye geldi sanasın ᶜīsā
Anı bir demde eyledi iḥyā

Ḥaẓẓ idüp ol Gedā-yı deryā- dil
Didi kim bu yiter saña bir yıl

Şāhuñ ardınca ol Gedā-yı cihān
Şevḳ ile oḳudı bu şiᶜri hemān

Ġazel

Fāᶜi lā tün Fāᶜi lā tün Fāᶜi lā tün Fāᶜi lün
Ol kemān- ebrū atın depretse cānum deprenür
Yüreġüm oynar gözüm seġrir nişānum deprenür

1642b devā : şifā C

1644b saña : baña B,C

1645 -C

59b Ṭāḳatum yoḳ kim duᶜā-yı devletin işitdürem
Görsem ol Şāh'ı hemān ancaḳ dehānum deprenür

Zindedür şanmañ beni çarḫın kemānından bugün
Tīr-i ġam ṭoḳundıġınca üstüḫānum deprenür

Baḳsa ol Şāh-ı cihān rūy-ı celāl ile baña
Gün gibi ditrer bu cism-i nātüvānum deprenür

1650 Gülşen-i ᶜaşḳ içre Yaḥya bād-ı āhumdan benüm
Bir ḫazān yaprağıdur gūyā zebānum deprenür

Meşnevī

Oḳudı çünki şiᶜri ḥālet ile
Didi keyfiyyet-i muḥabbet ile

Ḳanı gün gibi bir cihān- dīde
Şevḳ-i ᶜışḳ ile ol şūrīde

Ḥal ide dil-berüñ cefālarını
Her ne ise çeke belālarını

Yā ilāhī bi- ḥaḳḳı Faḫr-i cihān
ᶜIşḳsuz eyleme beni bir ān

1648a bugün : baña B,C

1650 -C

1651a çünki şiᶜri : şiᶜri çünki C

1655 Tenümi eyle rūḥ-ı ʿışḳa vaṭan
Nitekim Ḥażret-i üveys-i Ḳaren

Aḥmed'üñ ʿışḳını idüp maḥrem
Beni eglencesiz ḳoma bir dem

Ḥasb-i ḥāl *

Bir gice bir nice raḳīb u zaġal
Biri biriyle itdi baḥş ü cedel

Söze başladı biri eyledi āh
Didi ġāyet sever Gedā'sını Şāh

60a Naẓarı var Gedā'sına Şāh'uñ
Adı gitmez dilinden ol māhuñ

1660 Şoḥbet üstinde ol melek- manẓar
Adını añsa ḥürmet ile eger

Biri didi ki eylemeñ bühtān
Ḳati sevmez Gedā'yı Şāh-ı cihān

Naẓarı var imişse Şāh'uñ aña
Bunca yıldan berü ideydi vefā

1655a rūḥ-ı ʿışḳa : rūh- baḫş A

* Ḥasb-ı ḥāl : Aʿdā-yı gümrāhān Şāh-ı ʿālīşānuñ Gedā- yı bī-dermāna muḥabbeti oldıġını imtiḥān itdikleridür B,C

1658a Söze başladı : Başladı söze B,C

1662 -C

Biri dahi didi eger nāgāh
Añar ise Gedā'yı bir daḫi Şāh

Diyesiz öldi ol faḳīr ü ḥaḳīr
Şardılar meyyitine köhne ḥaşīr

Şāh şaġ olsun ol yire girdi
öldi dünyāsını degişdürdi

Eğer acırsa Şāh-ı lāle- ʿiẕār
Bilesiz kim añā muḥabbeti var

Sevinüp ḫışm ile sögerse aña
Cān u dilden ʿadūsı oldı Gedā

Şāh'ı bu resme imtiḥān idesiz
Ola kim rāzını ʿayān idesiz

Ḳıldılar ḥüsn-i rāy ile tedbīr
itdiler ol Gedā içün tezvīr

Bir gün ol Şāh-ı ʿāḳıl u dānā
Didi niçün görinmez oldı Gedā

Āsitānumda bir ġarībümdür
Gülsitānumda ʿandelībümdür

Ḫasta-i ʿışḳ-ı derd- nākümdür
Bunca yıldan berü helākümdür

1667b ʿadūsı oldı : ʿadūsıdur o B,C

Ḳıldı bu resme çünki istifsār
Muẓṭarib oldı cümleden aġyār

60b Didiler biñ niyāz ile ṣanemā
Ġalebe eyleyüp aña sevdā

1675 Tīġ ile sīnesini çāk itmiş
Kendü kendüzini helāk itmiş

Ḥaşre dek müstedām-ı ᶜömr olasın
Nice anuñ gibi gedā bulasın

Yirde yatduḳça ol ġarīb Gedā
ᶜömrüñi eylesün ziyāde Ḫudā
Şāh işidince bu ḳara ḫaberi
Ṭoldı yaş ile iki dīdeleri

Aġlayup iki çeşm-i cādūsı
Ḳara yāsını ṭutdı ebrūsı

1680 Derd- mendin añup o meh- pāre
Gözlerinden dökerdi seyyāre

Dir idi ḥayflar ki öldi Gedā
itmedüğüm cefā mı ḳaldı aña

1675b kendüzini : kendüsini B

1677 -C; 1677b ᶜömrüñi eylesün ziyāde : Eylesün ziyāde ᶜömrüñi B

1679b Ḳara yāsını ṭutdı ebrūsı : -C

Āsitānumda bir Gedā'muz idi
Toġrılugıyla mübtelāmuz idi

Vāh ki uydum raḳīb-i mübteẕele
Almadum göñl-i şāh- bāzını ele

Ḥālini şormadum anuñ birgün
Mātemi cism ü cāna urdı döğün

Ḳorḳum oldur ki rūz-ı maḥşerde
Ben görem ol Gedā'yı bir yirde

Bī- ḥuẓūr olam ıżṭırābumdan
Baḳamayam aña hicābumdan

Görmeyeydi eger ki bende cemāl
ᶜIşḳ ile olmaz idi böyle hilāl

Anı ben ᶜāşıḳ eyledüm nāgāh
öldi ise benüm durur bu günāh

61a Acıyup ġāyet ile Şāh aña
Rūḥına cān u dilden itdi duᶜā

1682a Āsitānumda bir : Kapumuzda hele B,C
1683b göñli şāh- bāzın : gönül şāh- bāzını
1684b urdı : irdi C
1688b benüm durur : benümdür C; bu : o C

Gördiler çün bu ḥāleti aġyār
Bildilerki aña muḥabbeti var

Her biri āh idüp melūl oldı
Gözleri ḳanlu yaş ile ṭoldı

Bildiler cān bedenden ayrılmaz
Arada fitne fāyide ḳılmaz

Biri aġyāruñ itdi ḳıyām
Didi iy Şāh-ı muḳtedā-yı enām

Zindedür ol Gedā-yı bī- dermān
Ġarażumuz laṭīfe idi hemān

Hīç ola mı ki ġamdan öle Gedā
Dehenün ẕikri çünki cāndur aña

Seni āl ile imtiḥān itdük
Kendü kendümüzi yalan itdük

Ol Gedā'ya muḥabbetün var imiş
Ol dil- fikāre şefḳatüñ var imiş

Başumuza ʿaceb belā geldi
Yüzümüz ḳarası bize ḳaldı

Dinledi çünki sözlerin ol ān
Bu ḫaberden sevindi Şāh-ı cihān

1690a ḥāleti : ḫayreti A

1692a Bildiler : Gördiler B; 1692b ḳılmaz : itmez C

Şād-mān oldı gün gibi meşelā
Anuñ oldı o dem bütün dünyā

Gāh olur kim raḳīb-i dīvāne
Sebeb olur ṿişāl-i cānāne

Zem şanur yaᶜnī şeyṭanet eyler
Yanılur yare terbiyet eyler

Gedā-yı pür- melāmet şeb-i viṣale irüp Şāh'un cemāl u
61b kemāline ʿışḳından baḳamayup seyr-i dīdārdan maḥrūm
oldum diyu muẓṭarib olduġıdur

irdi bir dem meğer günün gicesi
Uġrınun güni ṭoġrınun gicesi

Āf- tābuñ çeraġını devrān
ᶜĀlemüñ ṣoḥbetinden itdi nihān

Almış idi raḳībi ġaflet-i ḫāb
Uyumış ḳalmış idi ḫayli kilāb

Dinle noldı Gedā'nuñ aḥvāli
Gördi aġyārdan cihān ḥālı

Ol gice ġālib oldı anda cünūn
Ḳıldı yār iştiyāḳını efzūn

1700a gün : gül C

* pür- melāmet : dīvāne C; pür- melālet B; cemāl ü kemāline : cemāline kemāl-i B

Varayın didi ḫāne-i Şāh'a
Sürmeğ içün yüzin o dergāha

Yāre her kim ziyāde ᶜāşıḳ olur
işiğin bulıcak tesellī bulur

işiğin görmeği iderdi recā
Ṣūrete girüben gezerdi Gedā

Çıḳar iken geceyle seyrāna
Rāst geldi o māh-ı tābāna

Āsumān üzre gördi ol māhı
Āsitānında yaᶜnī kim Şāh-ı

Ḥażret-i Şāh'a ol Gedā-yı benām
Virdi tebdīl-i ṣūret üzre selām

Yanılup aldı çün selāmını Şāh
Ḳıldı ᶜayn-ı ᶜināyet ile nigāh

Vuṣlata hīle bir vesīle imiş
Erlik ondur ṭoḳuzu hīle imiş

Şāh'a bu şiᶜri ol bahāne ile
Oḳudı şevḳ ile terāne ile

1709 -C; 1709b bulıcak : göricek B

1712 -B; 1712b Āsitānında yaᶜnī kim Şāh'ı: Yaᶜnī sulṭān-ı ḫüsn olan Şāh'ı C

1713b üzre : ile B,C

62a Ġazel

Fā ʿi lā tün Fā ʿi lā tün Fā ʿi lā tün Fā ʿi lün

Gün gibi mihr-i muḥabbet ʿāleme yayılmasa
Sevdüğümi sevdüğümden ġayrı kimse bilmese

Ben Gedā'dan ʿār idermiş çünki ol ʿālī- cenāb
Ṣoḥbetinde kāşki adum daḫi añılmasa

Çoḳdan ol Şāh-ı cihāna ʿarż iderdüm ḥālimi
Baḳıcaḳ ʿaḳlum gibi ṣabrum daḫi ṭaġılmasa

1720 Bu gice tebdīl-i ṣūret eyleyüp virdüm selām
Hergiz almazdı selāmumı eğer yanılmasa

ʿIşḳum iy Yaḥyā benüm olmazdı ḫalḳa dāsitān
Ol ṣāçı leylī beni mecnūn-ı şeydā ḳılmasa

Ḥasb-ı ḥāl

Oḳuyınca bu şiʿr-i pür- sūzı
Ol dem açıldı baḫt-ı fırūzı

Şāh'a itdi bu sūz- nāk ṣadā
Virdi şevḳ ile cāna ḫaylī fenā

1718a çünki ol : ol Şeh-i C; çün ol Şāh B
1719b ʿaḳlum: ṣabrum B,C; ṣabrum: ʿaḳlum B,C; daḫi: eğer B,C
1720a Bu : Bir B,C
* -B,C
1722b fırūzı : bīrūzı C

Bu ġazel cümle ḥasb-ı ḥāl ancaḳ
Pür- maᶜārif ü pür- ḫayāl ancaḳ

Sizerin kim o mübtelādur bu
Baña ᶜāşıḳ olan Gedā'dur bu

Didi kim çaġırun o dervīşi
Ol nemed- püş-ı miḥnet- endīşi

Aña virüñ tevāżuᶜ ile selām
Eyleñüz meskenetle aña kelām

Ayduñ iy nār-ı ᶜışḳa ḫākister
Seni ol Şāh-ı ḳāmurān ister

62b Ne ᶜaceb luṭfı oldı Allah'uñ
Saña iḥsānı var gibi Şāh'uñ

Gel buyur şimdi ḫidmet-i Şāh'a
Yüzüni sür o yüce dergāha

Vardılar didiler bu sözi aña
Cān u dilden ḳabūl itdi Gedā

Ḳurb-ı Şāh'a irince ḥasret ile
Kendüyi yavi kıldı ḥayret ile

Nāle vü zārdan terāne ile
Vardı bir ṭavr-ı ᶜāşıḳāne ile

1724b Pür- maᶜārif : Pür- maᶜānī B,C

1727b ana : feṭḥ-i B,C

Eyledi çün Gedā'ya ᶜarż-ı cemāl
Yaḳdı ol derd-mendi tāb-ı viṣal

Ol Gedā'ya ᶜaceb vefā ḳıldı
Ḫāṭırın sordı merḥabā ḳıldı

Oldı ṭaġ üsti mübtelāsına bāġ
Kelimāta ḳarışdı eyledi lāġ

BĪ- tevaḳḳuf orada kıldı vefā
Şāh ile bī- tekellüf oldı Gedā

Didi iy āşina-yı baḥr-ı belā
iy muḳīm-i maḳām-ı şehr-i fenā

Ḫōş mısın ḥasret-i fırāḳum ile
Nicesin şevḳ-i iştiyāḳum ile

ᶜIşḳ ile sen benüm ġarībümsin
Bāġ-ı ḥüsnümde ᶜandelībümsin

Cānuñı nār-ı ḳahra şalmayasın
Benüm itdüklerime ḳalmayasın

ᶜĀlem içre belāsuz olmaz bāl
Furḳat ile bilindi ẕevḳ-i viṣāl

Manşıba irse kişi zaḥmetsiz
Manṣıb olur yanında ḳıymetsiz

63a Çekmeyen ḫastalıḳda derd ü teᶜab
Sağlığun ḳadrini bilür mi ᶜaceb

Ḥasretine bulınca kişi vuṣūl
Ne duᶜā eylese olur makbūl

Olur iken bu resme nāz u niyāz
Cān u dilden o ᶜāşıḳ-ı mümtāz

Gördi çün Şāh'dan bu denlü vefā
Yönelüp Ḥaḳḳ'a itdi Şāh'a duᶜā

Didi iy Ḥayy u Ḳādıyü'l- ḥācāt
ᶜömrümi ᶜömr-i Şāh-ı ᶜāleme ḳat

ᶜömri ṭūl u dirāz ola Şāh'uñ
Güni günden yeg olsun ol māhuñ

ᶜömri vü devleti ziyād olsun
iki ᶜālemde ber- murād olsun

Gül gibi añа ġuṣṣa irgürme
Üzerinden yavız yil esdürme

Eyleyince Gedā duᶜāyı tamām
Döndi ol Şāh'a itdi feṭḥ-i kelām

Didi düşmān sözine itme ᶜamel
Beni cevr ü ᶜitāba görme maḥal

Ben ḳulundan begüm yalan gelmez
ᶜĀşıḳundan sana ziyān gelmez

1749a ola : olup B,C; 1749b güni : gün B
1753a sözine : söziyle C

1755 Beni cevrüñle imtiḥān itdüñ
Hemdemüm nāle vü fiġān itdüñ

Gerçi kim nār-ı fürḳat oldı yerüm
Ne belā ise cevrüñi çekerüm

Ḫāḳ-i pāyüñe her ne şañursam
Yoluma gelsün ol benüm her dem

Beni luṭfundan eyleme maḥrūm
Ne diyem sāña olmaya maʿlūm

63b Söyleşürken Gedā ile o ḥabīb
Geldi aḥvāle mānic oldı raḳīb

1760 Bu maḥallerde kim gele engel
öldürür ʿāşıḳı nite ki ecel

Āh idüp ol Gedā-yı bī- dermān
Girü geldüği yola gitdi hemān

Çünki ayrıldı Şāh'dan o Gedā
Didi āh u fiġān ile ḥayfā

Āf-tāb-ı cemāl-i dil-dāre
Girü baḳmaġa bulmadum çāre

Eyledi bāña gerçi ʿarż-ı cemāl
ʿAḳlı başumdan aldı nūr-ı celāl

1760a Bu maḥallerde kim gele : Gelse bu maḥallerde bir B

Yandı nār-ı firāḳa cān ile ten
Baḳmadum aña furṣat elde iken

Fevt olınca bu furṣat u imkān
Kāşki fevt olaydım anda hemān

Görmedüm anı nā- murād oldum
Derd ile ezᶜafu'l- ᶜibād oldum

Ḳaldı ḥasret ḳıyāmete nideyin
Bir yire başumı alup gideyin

Kendüzine idüp bu resme ᶜitāb
Der u dīvāre eyler idi ḫitāb

Yedi yıl ᶜāşıḳ oldı eyledi āh
Şāh'a bir kerre itmemişdi nigāh

Rast gelse o māh-ı tābāna
Baḳamazdı Gedā-yı dīvāne

Gözleri yaş ile ṭolardı meğer
Ḳaldurup başın idemezdi naẓar

Bu ᶜacebdür ki Şāh'ı gördüği ḥīn
Görmedüm diyü eyler idi yemīn

Kim ki bu sırdan eyleyeydi su'āl
Oḳur idi bu ḳıṭᶜayı fī'l- ḥāl

1769a Kendüzine : Kendüsine B,C; 1769b ḫiṭāb : cevāb B,C
1771a māh : şems B,C

Ḳıṭ'a

Bu ne ḥüsn ü cemāl olur yā Rab
Baḳıcaḳ 'aḳl u fikr olur ma'dūm

Bu ne ḥikmet durur ki gören anı
Ola seyr-i cemālden maḥrūm

Ḫāne-i vīrānuñda bir gice mihmān olurın diyü Şāh-ı müstmend Gedā-yı derd- mendi āvāre itdügüdür *

Devlet ol 'āşıḳ-ı dil- fikāre
Müsteḥaḳ ola raḥm-ı dil-dāre

Gelmege ḫānesine cānānı
ide anuñla 'ahd ü peymānı

Ne sa'ādet durur bu kim nāgāh
Gele bir ḳulınun ayaġına Şāh

Bu vefā her 'inayetüñ yegidür
'Ālem içre vefālarun begidür

Derd-i 'ışḳ ile sende var ise ḥāl
Ne dimekdür bu ẕevḳi ile ḫayāl

Saña maṭlūb vara ṭālib ola
Çoḳ 'ināyetler ide rāġib ola

---

* vīrānuñda : vīrānuña A,C; gice : gün varup A,C

Nāgehān devlet ayaġına gele
Raḥm idüp ḫāṭıruñı ala ele

ʿĀşıḳ u bī- ḳarar u bī- ṭāḳat
Derd- mend ü ḥaḳīr ü pür- miḥnet

1785 Yaʿnī dīvāne-i cemāl-ı ḥabīb
Maẓhar-ı ʿışḳ olan Gedā-yı ġarīb

Şevḳi günden güne ziyāde olup
Mihr ile sāye- veş fütāde olup

64b Gitdügince ḳarārı gitdi anuñ
Ṣabr ile iḫtiyārı gitdi anuñ

Varsa bir menzile buçuḳ saʿāt
Yoġ idi anda ṭurmaġa ṭāḳat

Maşrıḳ idindi kūy-ı cānānı
Maġrib idindi beyt-i aḥzānı

1790 Gün gibi ṭurmayup Gedā-yı benām
Ara yirde varup gelürdi müdām

Ṭolanup reh- güẕār-ı dil-dārı
Eyler idi fiġān ile zārī

Ṭañ mı küstāḫlıḳ iderse Gedā
Böyledür ḥāl-i ʿāşıḳ-ı şeydā

1784 B nüshasında mısralar yer değiştirmiştir.

1784b ḥaḳīr : faḳīr B,C

Günde bin kerre görse cānānı
Bir dahi görmege iver cānı

Gerçi raḥm eyler idi ḥāline Şāh
İncinürdi bu fiʿline her gāh

Bir gün ol Şāh-ı muḳtedā-yı enām
Rāst geldi Gedā'ya virdi selām

Aldayup şīve-i nezāket ile
Pāreye atdı bir ẓarāfet ile

Didi iy ʿandelīb-i bāġ-ı niyāz
Eşref-i ḫalḳ u ʿāşıḳ-ı mümtāz

Miḥnet ü cevr ise uran oldı
Sañā raḥm idecek zamān oldı

Bir gün iy derd- mend-i bī- dermān
Ḫānene varup olayın mihmān

Senüñ ile muṣāḥabet ideyin
Sañā vāfir mülāyemet ideyin

Çekdügün zaḥmeti unutdurayın
Seni iḥsānum ile ḫōş göreyin

1794 -B; 1794b fiʿline : vaẓʿına C

1799a iy : ol A

1800b vāfir : varup A; ideyin : ideyim B

65a Delirüp bir bahāne itmeyesin
Ṣaḳın evden yabana gitmeyesin

Ṭurasın intiẓārum ile müdām
idesin seyri kendüzüne ḥarām

Seni ḫānende bulmaz isem eger
Bir daḫi ḳılmayam yüzüne naẓar

1805 Ḳıldı çünkim Gedā'ya böyle yasaḳ
Rāżı oldı o server-i ʿuşşāḳ

Aldanup sözine o dīvāne
Muntaẓır oldı Şāh-ı devrāne

Anı bilmezdi kim bu pāre idi
Kendünüñ şıḳletine çāre idi

Āferīnler ola bu tedbīre
Çekdi bir söz ile anı zencīre

ʿAhdine ṭuruben gele ṣandı
Oldı anuñ bu ʿahdi pā- bendi

1810 Nice ay ol Gedā-yı dīvāne
Çıḳmadı kūy-ı yāre seyrāne

Varuben Şāh'a itmez oldı fiġān
Kulaġı dinc oldı nice zamān

1810b Nice : Ḫaylī B,C

Ḥasb-i ḥāl-i Gedā *

Beyt-i aḥzānınuñ öñinde Gedā
Ṭurup eylerdi gelmesini recā

Yaḳasın çāk idüp kitāb gibi
Gözi yoldaydı resm-i bāb gibi

Gele diyü o serv-i laᶜl-i ḳabā
Muntaẓır ṭurur idi yolda aña

1815 Gāh olurdı ki dürdan ol ān
Bir ḳızıl cāmelü olurdı ᶜayān

Geliyor diyü ol Şeh-i ᶜālem
Aġlar idi sevindüginden o dem

65b Başına idemezdi ᶜaḳlını pīç
Döyemezdi o yana baḳmaġa hīç

Soñra görürdi anı Şah değil
Ġuṣṣadan olur idi lā- yaᶜḳıl

Saḫt olup eyler idi ol şeydā
Ol ḳızıl cāmelüyi istihzā

---

* -A,C

1812b Ṭurup: Ṭuruben C;eylerdi: gelmesin C; gelmesin: iderdi C

1814b aña : Geda B

1815a dürdan : ṭurarak A

Didi iy ḳadd ü ḳāmeti mevzūn
Sañа düşer mi cāme-i gül- gūn

Güle beñzer mi lāle-i nuᶜmān
Tengrisi birdür anuñ ile hemān

Buradan bir daḫi gelüp gitme
Yüregüm oynadup melūl itme

Gülşen-i dehrde ġurāb- ṣıfat
Cāmeni var hemān siyāha boyat

Cām-ı ᶜışḳ idüp anı mest-i ḫarāb
Ḥalḳa bu resme eyler idi ᶜitāb

Gāh ḳapuyı eyleyüp dīvār
Ḳapu ardında eyler idi ḳarār

İnanup ḳavl u ᶜahd-i Şāh'a Gedā
Ḳulaġ ururdı rāh-ı Şāh'a Gedā

Oturup urur idi ol bīhūş
Cümle āyende vü revendeye gūş

1820a Didi : Dir idi B,C; ḳadd ü ḳāmet : sefīh B,C; mevzūn : nā- mevzūn B,C; 1820b düşer mi : düşmezdi B; düşmez bu C
1822a bir daḫi gelüp : gelüp bir daḫi B
1826 -C
1827a Oturup : Gāh oturup C; urur idi : ururdı C;

İşidüp bir ayaḳ ṣadāsı o dem
Geldi diyü olurdı ol ḫurrem

Ḳāmetini kemān eyler idi
Ol ṣadāya terāne eyler idi

Ne ᶜaceb ḫōş ṣadā durur bu ṣadā
Ḳademiyārdan ola peydā

Soñradan görür idi ol bī- dil
Ḳadem-i dilberüñ ṣadāsı değil

Ṭāḳatı ṭaḳ olup düşerdi hemān
Ġam-ı hicrān ile iderdi fiġān

Yire sürüp yüzini yaşı gibi
Ḳanlar aġlardı baġrı başı gibi

Küsünüp ṭāliᶜine ḥasret ile
Geçinürdi bu derd ü miḥnet ile

Ne ṣafādur ki dilber-i mümtāz
ᶜĀşıḳına bu vech ile ide nāz

Gelmemek ṣanma anı gelmekdür
Bu yalan ehl-i ḥāle girçekdür

Bir cefādur ki ᶜayn-ı iḥsāndur
Bir belādur ki derde dermāndur

1830a ṣadā durur : ṣadā idi B; bu : o B,C
1833 -C; 1833b Ḳanlar : Ḳanlu B; aġlardı : idi B

Ḳanı bir ehl-i ẕevḳ ᶜāşıḳ-ı ḫāṣ
Ola bezm-i muḥabbete raḳḳāṣ

Yārdan nīk ü bed ki ṣādır ola
Çeke ṭaġlarca derdi ṣābir ola

Faḫr idine cefā-yı yār ile
Sevine ġuṣṣa-i nigār ile

Añlamaz bu rumūzu her cāhil
Söz ḫavāṣṣa durur ᶜavāma degil

Gedā-yı bed- nāma Şāh-ı be-nām nihānı itdügi vefālardan baᶜżı ᶜavām bize iᶜlām eyle diyü iḳdām ve ibrām itdüklerinün ẕikri ve beyānıdur *

Rāvī- ı ᶜışḳ u nāḳil-i aḫbār
Ḥalḳa bu yüzden oldı ḳıṣṣa- güẕār

Ḳıldılar ol Gedā'ya yine su`āl
Didiler iy sipihr-i ᶜışḳ-ı melāl

Bunca yıldan berü o şems-i ḍuḥā
Sañа hiç itmedi mi mihr ü vefā

1839b derdi : derdini A; ṣābir : yir A
* ẕikri ve beyānıdur : -B,C
1843b sipihr : Gedā B; ᶜışḳ-ı : ᶜışḳa B,C
1844a ḍuḥā : cihān B

1845 Nice nevrūz u nice ᶜīd oldı
Güller açıldı ġoncalar güldi

66b Bir bahāneyle iy Gedā-yı ġarīb
Elini öpmek olmadı mı naṣīb

Geçdi ᶜömrüñ belā-yı furḳat ile
Behre- mend olmaduñ mı vuṣlat ile

Āhir olmadı mı firāḳ elemi
Pehlūya çekmedün mi ol ṣanemi

Ṣoḥbetine irüp nitekim ṣemᶜ
Olmadun mı o māh-rū ile cemᶜ

1850 Sevdügün başı içün itme nihān
Bize eyle bī- Rabb-ı Ḳaᶜbe ᶜayān

Çāresüz ḳaldı ol Gedā-yı ḥazīn
Virdiler aña dürlü dürlü yemīn

Göñlinüñ ḫānesin idüp ābād
Söze bu resme urdılar bünyād

1845 -A

1847 -C

1850b ᶜayān : beyān C

1851 -C

1852 -C

ᶜĀḳıbet sözlerine virdi cevāb
Sa ile ḳıldı meskenetle ḫiṭāb

Didi bir gice raḥm idüp nāgāh
Geldi bu bende ḫānesine o Şāh

Ṭoġrılup geldi çün o serv-i revān
Ḳarşu çıkdı niyāz ile aña cān

Döndüm ol sālike ki ḳadre ire
Küşe-i ḫalvetinde nūr göre

Müşterī yıldızıyla şems-i cihān
Ḳıldı burc-ı şerefde şanki ḳırān

Devlet ile o şems-i zühre-cebīn
Eyledi baḫt-ı tīre mi aydın

Oldı anuñla meskenüm rūşen
Ṭūr gibi tecellī nūrından

Müstedām olsun ol leb-i ᶜIsā
Beni ol gice eyledi iḥyā

Ḳıldı ᶜarż-ı cemāl o şems-i cihān
Baḳamadum yüzine nice zamān

Gördügüm gibi anı ve'l- ḥāṣil
Ol perī itdi ᶜaḳlumı zā'il

Ḳarşusında yaḳamı çāk itdüm
Ṣu gibi kendü kendüden gitdüm

Nūr-ı dīdār itdi çünki ẓuhūr
Yüregüm pārelendi nite ki Ṭūr

Ḳanlu yaşuma garḳ idi bedenüm
Çünki ʿaḳlum başuma geldi benüm

Didüm iy serv-i bāġ u şīve vü nāz
Ḳāmetüñ gibi ʿömrüñ ola dīrāz

Luṭf idüp yüzümüz başa geldün
Devlet ile begüm şafā geldün

Bāña raḥm itmegi revā gördün
Beni Şāh'um murāda irgürdün

Kime kim luṭfı ola Mevlā'nuñ
Devlet ayaġına gelür anuñ

Ḥastaya kim ʿināyet ide Ḫudā
Varur ana çaġırmadın hükemā

Ḥāşılı ta olınca nıṣfü'l- leyl
Bāña iḥsānlar idüp eyledi meyl

Ben niyāz eyledükçe eyledi nāz
Şāh-ı ʿāşıḳ- perest ü bende- nüvāz

1863 -C

1870a ʿināyet ide : ola ʿināyet-i B

Ġonca- veş giymiş idi ol ḫūnī
Ṭaşına sebz içinde gülgūnı

Hemdem oldı o mübtelāsıyla
ᶜIyş u nūş eyledi Gedā'sıyla

1875 Deheninden o dil-ber-i fāyıḳ
Būseler virdi cānuña lāyıḳ

67b Ben Gedā'sına oldı çok raḥmı
Oldı ol gice laḥmun laḥmı

Şubḥa dek şemᶜ gibi uyumadum
Şevḳ ile öpmedük yirin ḳomadum

Çünki uyandum irdi cāna melāl
Düşüm imiş meger ki bu aḥvāl

Hīç ola mı ki dil-ber-i raᶜnā
Āşıḳa eyleye bu denlü vefā

1880 Furḳati dil-berün ᶜaẕāb ancaḳ
Vuṣlatı bir ḫayāl-ı ḫāb ancaḳ

Düşde ᶜāşıḳ viṣāle bulsa vuṣūl
Uyanup degmez ıżṭırābına ol

1874b eyledi : itdi B,C

1878 -C

1881 -C; 1881a viṣāle : nigāre B

Var nice bin belāsı başında
Nesne yoḳtur zamāne ḥālinde

Kime kim şundı sāġar-ı gülgūn
Eyledi son nefeste bağrına ḫūn

Her kimüñ kıldı yüzine ḫande
Aġladup itdi āḫir efgende

Kimi kim ẕevḳ-i vuṣlata iledür
Anuñ ardınca furḳati biledür

Felegün işi ber- ḳarār olmaz
Kimse devrinde şād olup gülmez

Eyle bu pendümi benüm maᶜlūm
Eyleme kendü kendüni meẕmūm

Sözi bu resme ḫatm idince Gedā
Hātif-i ġayb orada kıldı nidā

Didi iy pīşvā-yı rāḥ-ı ḍalāl
İller içre mükedderü'l- aḥvāl

Ġāfil olma bir ince yoldur ᶜışḳ
Oğlan oyuncaġı degildür ᶜışḳ

1882a başında : bālında B,C

1885 -C

68a Seyr-i dil-ber virür egerçi sürür
Cānib-i Ḥaḳ'dan oyalar alıkor

Bilmiş ol her meh-i seri ü's- seyr
Āşıḳuñ başına getürmez ḫayr

Bir gün olur irişür ana zevāl
Ṭolunur çehresinde mihr-i cemāl

Aña meyl itme kim zevāli ola
Aña şād olma kim melāli ola

1895 Dime yar ile eylerin ᶜālem
Vardur ol ᶜālemüñ şoñında elem

Lezzet-i vaṣlı ᶜayn-ı ẕilletdür
ᶜĀḳıbet mūcib-i nedāmetdür

Saña lāyıḳ mıdur bu kim ola dost
Ḳan ile üstüḫān ile bir post

Cānuñı derde hemdem itmişdür
Seni ehli cehennem itmişdür

Göremez kimse nūr-ı Raḥmān'ı
Çıḳmayınca bu ᶜayn-ı nefsāni

1900 Görme dil-ber cemālini ḥaẕer it
Ṣūrete baḳma sīrete naẕar it

1891a virür : durur A

1892 -A

Çehre-i dil- rübāya şeydāsın
Belki ṣūret- perest-i dünyāsın

Dāyimā mübtelā-yı dil-bersin
Vāh ki aġyāra yārdur dirsin

Yār olan saña ol Ḫüdā'dur pes
Cānib-i ḫalḳdan muḥabbeti kes

Bu ᶜayāndur ki rāżī olmaz yār
Olsa sende muḥabbet-i aġyār

1905 ᶜĀşıḳa iki ḳıble- gāh olmaz
Bir vilāyette iki şāh olmaz

Yā Ḥaḳḳ'ı sev ya yārı iy ġāfil
Döymez iki muḥabbete bir dil

68b Ḥażret-i Ḥaḳḳ'a ol ki oldı ḫalīl
Gördi dil Kaᶜbe'sinde nūr-ı Celīl

Ṣıdḳ ile her kim olsa ᶜāşıḳ-ı Ḥaḳ
ᶜIşḳını ġayrıdan keser muṭlaḳ

Āh kim mihr-i ᶜārıż-ı dil-ber
Seni bir müşrik-i muḥabbet ider

1901 -C

1902 -C

1906a yārı : ḫalḳı B,C

1907 -C

Ḳāmet-i kim nihāl-i cennetdür
Bir baḳımda kemāl-i ᶜibretdür

Kelimāt-ı nigārı itme ḳabūl
Gel Kelām-ı Ḳadīm'e ol meşġūl

Kākülidür ḥicāb-ı ẓılālī
Ḳoma ẓulmetde şāhid-i cānı

Göñlüne gelse zülf-i ᶜanber-i bū
Ḫāne-i ḳalbüni ider ḳarañu

Sözini dinleme ki ol efsūn
Nice Ferhād'ı eyledi mecnūn

Şaçları cümle dām-ı miḥnetdür
Ḳaşları mevc-i baḥri ẓulmetdür

Ṭutalum kim ola perī vü melek
Gözüne dīv olur ṣaḳal gelicek

Saña iblīs ider hezārān rīv
Cān gibi sevdügün olur bir dīv

Şāh dirken güzellere nāgāh
Bir gün ola ecel diye saña Şāh

1910b Bir baḳımda kemāl-i ᶜibretdür: Ādeme bir ᶜaṣā-yı ᶜibretdür B,C

1912 -A,C

1913a Göñlüne: Kākülüne A; Gönlüme B; gelse: gelirse A;zülf:-A

Bu naṣīḥatları idüp iᶜlām
Sözi ḥātif bu resme ḳıldı tamām

Eyleme kendüni ᶜitāba maḥal
Hātifüñ ḳavli ile eyle ᶜamel

Bu günāha gel eyle istiġfār
Ki soñında nice belāları var

Kendüni eyle baḥr-i vaḥdete ġarḳ
Ḥaḳḳı bāṭıldan eyle ṣıdḳ ile farḳ

69a Bu kelām-ı cemīl ü pend-i cemīl
Ẓulmet-i ġafletüne oldı delīl

Hüner oldur ki bu yola giresin
Nefs-i emmāreyi zebūn idesin

Bu ḥikāyetden alasın ᶜibret
Rāh-ı dīn içre idesin ġayret

Ḫātimetü'l- Kitāb

Minnet ol Müsteᶜāna kim bu kitāb
Oldı genc-i muḥabbete bir bāb

Fī'l- meṣel bāb-ı ᶜışḳa hādīdür
iki ṣafḥa iki ḳanadıdur

1923 -C; 1923a pend-i cemīl : pend-i celīl B

1927a ᶜışḳa : ᶜışḳ-ı A,B

Şevket ile bu söz-i şehr-i niẓām
Oldı bir haftanun içinde tamām

Uydurup baḥr-ı naẓmuma yazdum
Āb-ı ṣāf ile misk-i ter ezdüm

1930 Nāme bir būsitān-ı toḫm-ı perverd
Hāme bir tercümān-ı ḳıṣṣa-i derd

Ṭūr-ı Mūsā sevād-ı lafẓu maḳāl
Sırr-ı maᶜnī ricāl-i ġayb miṣāl

Oldı dürr-i ḫayāl-i ḫaşıla pür
Ṣanki bir şīve- kār dil-berdür

Ṭoġdı çünkim bu şāhid-i maᶜnā
Oldı nām-ı şerīfi Şāh-ı Gedā

Sözi el- ḳıṣṣa iḫtiṣār itdüm
Lāzım olanı iḫtiyār itdüm

1935 Ehl-i dillerde bu meṣel añılur
Kim ki çoḳ söyler ise çoḳ yañılur

69b Her kimün kim sözinde keşreti var
Anda dīvānelik ᶜālameti var

1930a toḫm : ġam B,C

1932 -C

Getürür uyḫu ehl-i ᶜirfāna
Ḥīn-i ṣoḥbetde uzun efsāne

Nāfenüñ bu kitāb ᶜaynı durur
Ḳıymeti aġır elde yeyni durur

Kime kim ᶜavni ola Mevlā'nuñ
Her sözi bir kitāb olur anuñ

1940 Mey-i surḫ ile sāġar-ı rūşen
Yeğ durur nice baḥr-ı aḫżardan

Ne revādur idüp kitābı büyük
Her zamān illere ola bir yük

Kāşki bu sevād-ı luṭfı kelām
Bir iki beyt ile olaydı tamām

ᶜĀrīdür ᶜāriyet libāsından
Pāk durur tercüme belāsından

Kimseden nesne almadum kaṭᶜa
Yaᶜlemu'llāh meğer tevārüd ola

1937 -B

1938a Nāfenün : Getürür B; Nāmenün C

1940 -C; 1940b Yeğ durur : hoş durur B

1943b belāsından : palāsından A

1945 itmesünler kitābuma taᶜnı
Ṣanmasunlar dürūġ-ı bī- maᶜnī

Her ne ise eger ḫatā vü ṣavāb
Ḥasb-i ḥālüm durur benüm bu kitāb

Raḥmet ol kātibe cihānda müdām
ide anı muḳābeleyle tamām

Mümkin olduḳça ide saᶜy-ı cemīl
Ḳıla bir bir ḫatāsını tebdīl

Oñmasun ᶜālem içre ol nādān
Boza bu gülṣeni nite ki ḫazān

1950 Elifi oldı ṣanki ḳāmet-i yār
Egri yazup uzada nite ki mār

70a Cehl ile ide fiᶜl-i nā-maᶜḳūl
Seng-i noḳṭayla raḥmı zaḫm ide ol

Sehv ile ide ġayreti ᶜibret
Yaza lafẓ-ı muḥabbeti miḥnet

Ḳalemin mīl- veş çeküp meṣelā
Eyleye ᶜayn-ı şiᶜri nā- bīnā

Ol ki luṭf u mürüvvet ıssı ola
Ḳıla Yaḥyā żaᶜīfe ḫayr duᶜā

1945a itmesünler : Eyleyüp bu B

Baḥr u ber şāhı oldı ol güyā
Şiᶜri anuñ yeniçeridür añа

Ol durur şarḳ u ġarb sulṭānı
Ki ṭurur ḥaşr olınca eyvānı

Kimde kim ola nūr-ı mihr-i cemīl
Olmaz ol ẕerrece duᶜāda baḫīl

Naẓar-ı pāk ile ider naẓarı
Göricek müfīd ü muḫtaşarı

Yā ilahī bi- ḥaḳḳı nūr-ı Resūl
ᶜĀlem içre duᶜāmı eyle ḳabūl

Hāmemi bāb-ı ᶜışḳa ḳıl miftāḥ
Nāmemi eyle rāḥatü l- ervāḥ

Bu kitābum olınca rūz-ı ḳıyām
Ola eglence ehl-i ᶜışḳa müdām

Bu ᶜayāndır ki göz göre nice ḫar
Añа ᶜayn-ı taᶜaşşub ile baḳar

Kör idüp anı ḳıl baḳar gibi lāl
Ḳoma söz söylemege anda mecāl

1955a şāhı oldı : ḥākimidür B; 1955b Şiᶜri anuñ:
Naẓm u neşri B
1956a şarḳ u ġarb: meslek-i naẓm B; 1956b eyvānı: dīvānı B,C
1962 -A

Şuᶜāradan eger ki bir ednā
Andan olursa sārıḳ-ı maᶜnā

1965 ᶜömrünüñ gülleri ḳamu ṣolsun
ᶜĀlem içre cüvāna merg olsun

Uzadırsa gül maᶜānïye dest
Desti olsun çınar gibi şikest

Noḳṭa gibi olup vücūdı ᶜadem
Ḳurusın barmağı miṣāl-i ḳalem

Her elif ḳatline ola bir tīr
Çeke her mıṣrāᶜ aña bir şimşīr

Ekremü`l- ekremīnsin yā Rab
Erḥamü`r-raḥīmīnsin yā Rab

70b 1970 Bizi ġark eyle baḥr-i raḥmetüñe
Lāyıḳ olan budur çü Ḥażret'üñe

Fikrüni maḥrem eyle ᶜālemde
Żikrüñi hemdem eyle ṣoñ demde

ᶜAyn-ı ᶜafvuñla ol bize nāẓır
Sözümüz budur evvel ü āḫir

1965 -A; 1965b ᶜĀlem : iller B

1966 -A

Temmetü'l- kitāb bi-ᶜavni'llāhi'l- Meliki'l- Vehhāb ketebehu faḳīru ᶜafvi'llahi ve rāci luṭfihi'l- ḫāfī kātib Muḥammed bin el- merḥūm Ḥanīfī ᶜamelehu'llāhu bi- ᶜafvi'l- vāfī min evlādi merḥūm ve maġfūrun leh evliyāi'l- ᶜizām ve meşāyiḫi'l- kirām Ḥażret-i İlyās Beg (K.S) fī Gegbüze taḥrīren fi evāsıṭi Şevvāli'l- mükerrem li-sene tisᶜa ve sebᶜīn ve tisᶜa mîe *

---

* A Nüshasının sonu

SONUÇ

XVI. yüzyıl şairlerinden Taşlıcalı Yahya Bey'in Şāh u Gedā isimli mesnevisinin karşılaştırmalı metnini hazırlamış bulunuyoruz. Şāirin ve eserinin, bulunduğu dönem içerisindeki yerini tesbit etmek amacıyla, çalışmamızın başında XVI. yüzyıl Türkiye'sinin siyasi durumunu ve bu dönem Türk edebiyātının umumī teşekkülünü gösteren dar bir çerçeve çizdik. Çalışmamızın muhtevası gereği, mesnevi nazım şeklinin Türk edebiyatındaki tarihi gelişimini ve özellikle XVI. yüzyıl mesnevī edebiyātını kısaca tanıttık.

Çizdiğimiz çerçeve elbette ki XVI. yüzyıl gibi Türk milletinin her yönden şahlanıp yüksek seciyelerinin siyaset, kültür, sanat ve edebiyāt olarak kemaliyle tezahür ettiği muhteşem bir manzarayı göstermekten acizdir. Fakat küçük bir kesit halinde sunduğumuz bu çalışma, Türk edebiyatının özellikle mesnevi sahasında taklit çağını tamamlayarak rüştünü ispatlaması açısından önemlidir. Çünkü Şāh u Gedā Yahya Bey'in kendi fikrinin mahsūlü ve zekāsının eseridir. Hiçbir eserden alınmamış, hiçbir şairden çalınmamıştır. Şair de bunu eserinin sonunda özellikle :

ᶜĀrīdür ᶜāriyet libāsından
Pāk durur terceme belāsından

Kimseden nsne almadum ḳatᶜa
Yaᶜlemu'llāh meger tevārūd ola

diyerek belirtir.

Bilindiği gibi mesnevî nazım şekli İran edebiyātında doğmuş ve Türk edebiyātına da oradan geçmiştir. Yüzyıllar boyu Türk şāir ve sanatçıları; Firdevsî, Genceli Nizamî, Sa dî- i Şîrāzî, Mollā Cāmî gibi İrānlı şāir ve ediplerin dev eserlerinden feyiz ve ilham almış; fikirde derinleşerek, mānada enginleşerek, sanatta incelerek yetişmişlerdir. Leylā vü Mecnūn, Ferhād u Şîrîn, Yūsuf u Züleyhā gibi aşk hikayelerini ya olduğu gibi Türkçe'ye çevirmişler veya kendi mizaçlarında yoğurarak onlara Türkî bir libas giydirmişlerdir. Hatta Taşlıcalı Yahyā Bey'in Hamse' sinde yer alan Şāh u Gedā dışındaki diğer mesnevîleri de bu vadidedir. Şāirin Gencine-i rāz, Gülşen-i envār ve Kitāb-ı usūl adlı eserleri; Nizamî'nin Mahzenü'l- esrār, Cāmi'nin Sübhatü'l-envār , Sa ᶜ dî'nin Gülistan ve Bustan adlı eserlerine nazîredir. Yūsuf u Züleyhā ise İrān ve Türk edebiyātlarında defalarca işlenen bir aşk hikāyesidir.

Şāh u Gedā şekil ve sanat yönünden fevkalāde mükemmel bir eser değildir. Ehemmiyeti yukarıda arz ettiğimiz gibi konusunun mahalli ve orjinal oluşundan, dil ve üslubunun sāde ve samimiliğinden ileri gelmektedir. Mesnevînin en çok dikkat çeken yeri İstanbul şehrengizidir. Zaten esere mahalli bir görünüm kazandıran da bu bölümdür. özellikle Ayasofya'nın tasviri daha ayrıntılıdır. Şairin Ayasofya ile Mescid-i Aksa'yı ikiz kardeş ilan etmesi manidardır. Ayasofya o zamanlar ibadetin tarlası, duanın da harmanıdır. Kubbesiyle, sütunlarıyla, kemerleriyle içindeki mü'minlerle beraber Hakk'a ibadet etmektedir. İçi dışı bir mü'minin kalbi kadar

saf ve berraktır.

Ve İstanbul'a asıl canlılık veren At meydanı'dır. Burası " güzellerin menba'ı, aşıkların mecma'ıdır". Şāir burada içlerinde hikayenin kahramanı Şāh'ın da bulunduğu dört güzelden bahseder. Bunlar erkek güzelleridir. Eser bir aşk hikayesi olduğu halde hiçbir kadın kahramanı yoktur. Yahya Bey eserin sebeb-i te'lif bölümünde bunu özellikle belirtir. Hem de Leylā vü Mecnūn, Hüsrev ü Şīrīn, Vāmık u Azrā gibi klasik hikayelere konu olan aşkı temiz bir aşk olmamakla itham eder:

Bir alay bī-meğāḳ u zen-pāre
Bir alay derd-mend ü bī-çāre

Ne bilür sırr-ı ʿışḳ-ı pinhānı
Ne bilür vecd ü hāl-i cānānı

Lāyıḳ oldur ki hīç olmaya nāḳıl
Ḳıṣṣa-i ʿışḳ-ı nāḳıṣātü'l- ʿaḳl

Şāire göre civan-merd bir delikanlıyı sevmek temiz bir duygudur. Bu görüşünde asker- şāir olan Yahyā Bey'in mesleğinin de tesiri olabilir. Şāirin bu tenkidine rağmen hikāyeye konu olan Gedā ile Şāh arasındaki aşk da bir kadına duyulan aşkdan farksız şekilde tasvir edilmiştir.

Şāir olayların akışı içerisinde yer yer kendi hayat tecrübelerini de verir. Konuyla ilgili olarak aşk hakkında çeşitli kurallar söyler. Meselā, āşık sevdiğine aşkını asla söylemeyecektir. " severim kal'asını yıkacak, hisār-ı inkāra

sığınacaktır." Aşk mektubu da sevginin göstergesidir. Eğer sevgili mektubu okursa sevgisi var demektir. Şāirin aşk derdinden kurtuluş için Lokman Hekim'den sunduğu reçete de ilginçtir: Vuslat, sefer veya sevgiliyi kötülemek. Fakat Gedā'ya bunların üçü de tesir etmez.

Hikāyede olaylar arasında bütünlük yoktur. Ayrı ayrı maceralar halindedir. Olaylar belirli bir sonuca doğru gelişme göstermez. Şahıslar, zamān ve mekān da tamamen hayālidir. Her ne kadar şāir hikāyenin başında mekān olarak İstanbul'u, At Meydanı'nı, Rumeli'yi zikrediyorsa da olayların akışı içerisinde bu mekan kaybolur ve hayālī bir ortama dönüşür.

Eserde bol bol halk deyimleri ve atasözlerine yer verilmiştir. Az sayıdaki Arapça beyitler, ayet ve hadisler ise giriş bölümündeki tevhid, münacaāt,na't,mi'raciye ve medhiye manzumelerinde yer alır. Üslubu monotonluktan kurtarmak için araya gazeller serpiştirilmiştir. Mesnevideki sadelik ve samimilik bu gazellerde de göze çarpar. Mahalli renkleri, dilinin sadeliği ve üslubunun samimiliği ile Şāh u Gedā edebiyatımızda çok okunan bir eser olmuştur.

BİBLİYOGRAFYA

KAYNAKLAR

A- KATALOGLAR

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu, İst., 1961

B- TEZKİRELER

ʿAhdī, Gülşen-i şuʿarā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 9598

ʿĀlī, Künhü'l- aḫbār, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 5959

ʿĀşıḳ Çelebi, Meşāʿirü'ş- şuʿarā, tıpkı-basım, Meredht-Owens, London, 1971

Beyani, Teẕkiretü'ş-şuʿarā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 2568

Ḥasan Çelebi, Teẕkiretü'ş-şuʿarā, Üniv. Kütüp. nr. T.Y. 1737

Ḳaf-zāde Fāizī, Zübdetü'ş-şuʿarā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 1646

Latīfī, Teẕkire, İstanbul, 1314

Nev'i-zāde ʿAtaʿi, Şakāyık Zeyli, İstanbul, 1268

Riyāżī, Riyāżü'ş-şuʿarā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 6169

Sehi, Heşt Behişt, yay. Mustafa İsen, İstanbul, 1980

C- LUGATLER

Develioğlu, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat, Ankara, 1970

Etik, Arif, Farsça-Türkçe Lugat, İst. 1968

Redhouse, James W., Turkish and English Lexıon, İst. 1978

Yeni Tarama Sözlüğü, T.D.K., Ankara, 1983

D- DİĞER ESERLER

Banarlı, Nihad Sami, R.T.E.T., M.E.B. yay., ist. 1971

Bursa'lı Mehmed Tahir Ef., Osmanlı Müellifleri, Meral yay. ist. 1972

Bursa'lı Rahmi, Şah u Derviş, Manisa Muradiye Kütüp., nr. 2711

Candaş, Subhiye, Şah u Geda, Türkiyat Ens. travay nr. 59

Çavuşoğlu, Mehmet, i.A. Yahya Bey maddesi

Çavuşoğlu, Mehmet, Taşlıcalı Dukakin-zade Yahya Bey'in istanbul Şehr-engizi, T.D.E.D., ist.,1969

Çavuşoğlu, Mehmet, Dukakin-zade Taşlıcalı Yahya Bey, Diriliş, ist., Eylül, 1975

ipekten, Haluk, Edebi Bilgiler, A.Ü.E.F. Ders Notları, Erzurum 1982

Kocatürk, Vasfi Mahir, T.E.T. Ankara, 1970

Levend, Agah Sırrı, T.E.T., Ankara, 1973

Sinoplu Beyani, Şah u Derviş, A.S. Levend, D.E.H., T.E.T. Ankara 1973

Ünver, Doç. Dr. ismail, Mesnevi, T.D., Türk Şiiri özel Sayısı II., T.D.K., Ankara, 1986

Yahya Bey, Divan, nşr. Mehmet çavuşoğlu, ist., 1977

Yahya Bey, Hamse, Millet Kütüp., Ali Emiri Ef. Manzum, nr. 986

Yahya Bey, Gencine-i raz, Ramazan Sarıçiçek, inönü üniv., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

Yahya Bey, Gülşen-i envar, Bekir Kayabaşı, inönü üniv., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

Yahya Bey, Şah u Geda, ist., 1284

Yahya Bey, Yusuf u Züleyha, Mehmet Çavuşoğlu, ist.1979

Mikrofilm Arşivi Nu. H-131

MÜELLİF ADI : Taşlıcalı Yahya

MÜTERCİM ADI :

ESER ADI : Şâh ve Geda

BOY : 203X125 mm.

KÜTÜPHANE : Âşir ef. Kütüb.

KAYIT Nu. : 2139

Bu Mikrofilm Ankara'da Millî Kütüphane Mikrofilm Servisinde hazırlanmıştır. Ekim - 1956

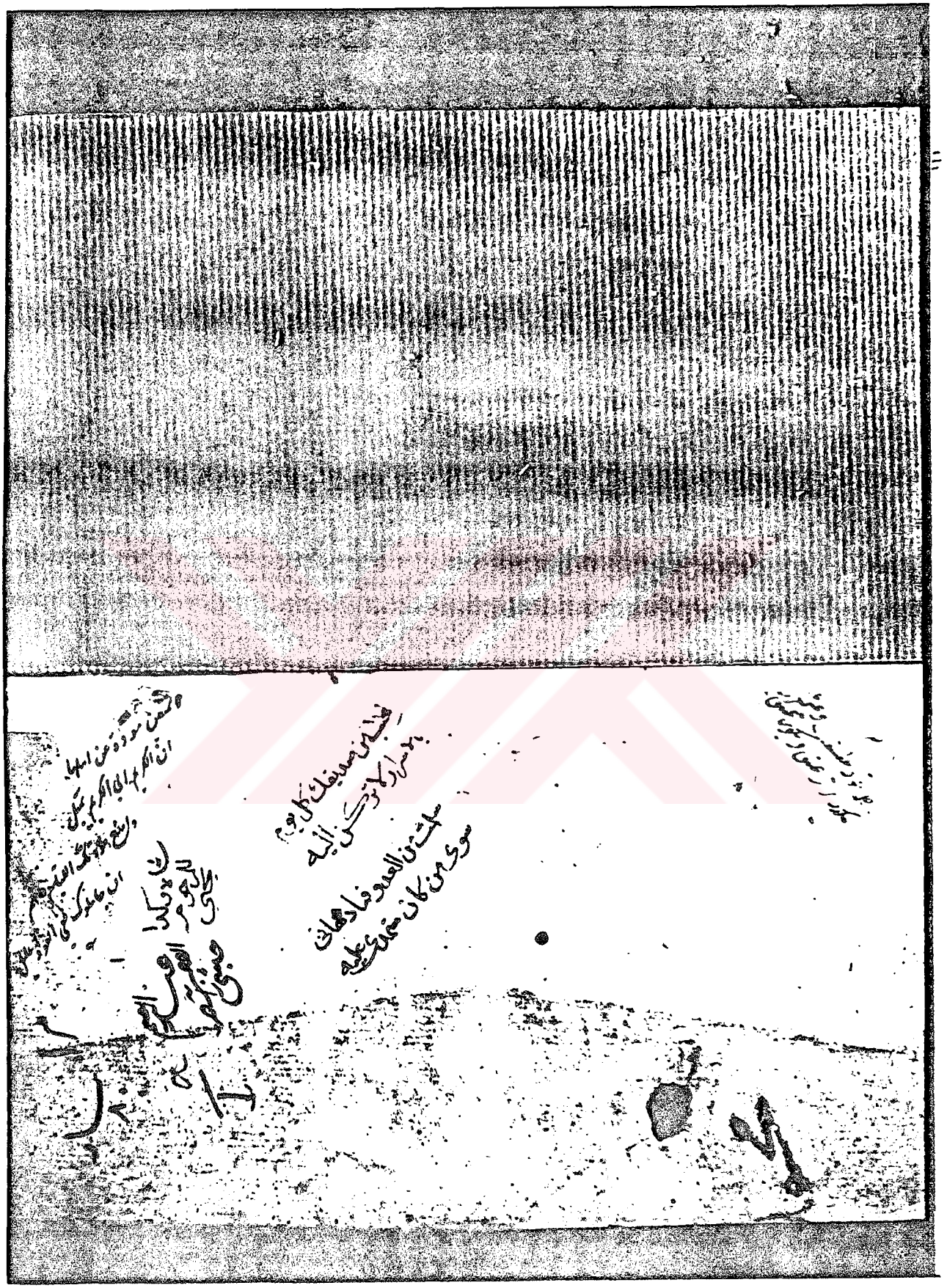

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

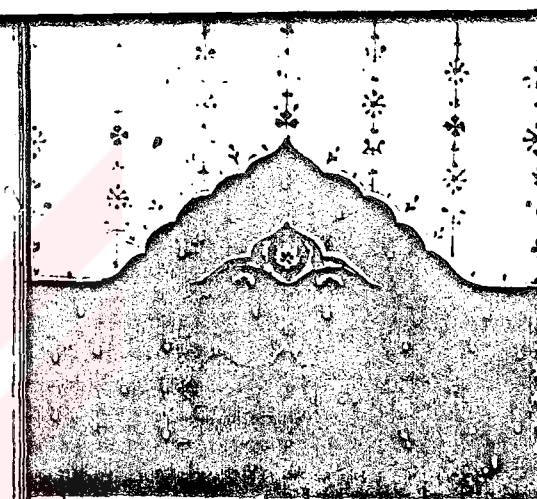

1	سطری بسم الله ای اولی الالباب	اولدی مفتاح فضل باب کتاب
2	دللدن یازلسه کر اونقش رقوم	کشف اولمه عینی ایله شمس علوم
3	کوستره ترتیغ وش اوحسن مقال	منکر مصطفی یه روی جلال
4	اولمك اولسه حمد ایدن لم	راه نظمه او سیف ایله کیم
5	بولدی اولمیغ اینه آسا	نور ذکر جلاله ایله جلا
6	کشف ایدن کیشی دین جانی	کوردی اندن جمال رحمانی
7	ذوالجلال اولسه ملکی اولمیات	نور روشن عیان ایدر ظلمات
8	زین ایدر هر مقامی سرومثال	جان ودل باغنی اجر اوهال
9	نظر ایله او سطر دلجویه	سوره باشندن بکر زابرویه
10	اولدر اول وکلام قدیم	آخرندن کلید باب نعیم
11	عالم اچره پناهیدر ناسك	علی اولدی صانکه عباسك

اولدی

کتابن اولن هر کم قرار
بلطایله اوروب باشینی قرار

12	اولدی هر سطری ای خجسته مثال	پرده شاهدان شهر جمال
13	بسمله اولدن نقطه با	عین علمك سوادیدر محنا
14	حرف بادر سر بدیع وبیان	بلیتور اوکیله علم نهان
15	سالکه سیمنده جناح عجاج	معنی میم اربعین صباح
16	اینجه یولدر جومده بسم الله	عین اعما ایدر می اکه نگاه
17	دیه جانی آچ علی التحقیق	وار رالله اول طریق دقیق
18	اولمزا اول اشرف کلامه شبیه	مدمحمد ویدن سکا تنبیه
19	یورومه غفلتیله صبح ومسا	اینجه دن اینجه در طریق خدا
20	لفظة الله اسم اعظمدر	جمله اسمادن اول مکرمدر
21	عین عشقیله اکه بو با الذات	اولدی مستجمع جمیع صفات
22	اهل اسلامه کان رحمتدر	سایه پنجه هدایتدر
23	الفی بر کیسنه شاهد در	احد وهم وحید وواحددر
24	الفی پیشوادن ایمانه	طوغری یولدر جناب رحمانه
25	الفك معنسی ورسمی عیان	بیك بر آدینه حقك اولدی نشان
26	اولدی لام لطیفی الله نگاه	افسر لا الله الا الله

27 مدحتنده لسانیمز ناطقه لال — لامکان اولدی بای عقل عقال

28 لفظة الله ده ها یه ایله نظر — خاتم دستِ قدرته بکزر

29 صدقله ذکر ایدنلر اولی الله — عالم باطنلر اولور شاهی

30 کیمکه تشدیدی کبی حقی بولور — عالمی کرپکینه آصمز اولور

31 ایله تشدیدکبی قرینه یولن — ماسوای قیوری حقله اول

32 اوچه مرآتین طایر اوکسن — رالریدر نهایات اسرار

33 والدر اسمی اسم رحمانه — حاسی حنانه میمی منانه

34 غرق اولور بحر فکره عقل کزین — که انک نوندر اساس متین

35 یاسیدر معرفتا وقینه کمان — چکیلور هر قرن اوقینه روان

36 جمله حرفینه انک ایله نظر — خالقه هر بری عبادت ایدر

37 کیمی کلدی قیامله وجده — کیمی قلدی نیازله سجده

38 نه معمادر ربوبکم دایم — الف اولله قیامدن قایم

39 سجدیه واره سین بسم الله — رای رحمان رکوعی ایدنه پناه

40 سوزی واصل اهل حال اولن — بو رموزی کیرو رجال اکلر

41 ویرمزدرس علم سر علیم — خلقه حرف وصد ایله تعلیم

42 این لم میم ایله کلامی تمام — ظاهر امیمدر بو ختم کلام

توحید ذوالجلال والجمال وصفنده لسانا طاقه لال
وهیئت شهود وتکمال قدرتنده دل رجال جلاله وعمر نواله

43 منت الله کم اولدر سوز لا — بر دلرانک یانندن شاه وکدا

44 بیچه درویشی شاه اعظم ایدر — بیچه شاهی کدای عالم ایدر

45 پادشاهلیغه اولدرارزانی — یوقدرانک زوال ونقصانی

46 حمد وشکری اوواهب النعمک — زیوریدر زبان محترمک

47 ذکر وحمدیدر آخر هرکاه — اهل توحیدن سر وحامده یاه

48 حی وقیوم وعالم وعلام — حاکم ودود ذوالجلال والاکرام

49 قادر وبرکمال ورب ومعین — ناصر وبی زوال وحی ومبین

50 قدرتینک نمونه سی عالم — حکمتینک مثال لوح وقلم

51 تولج اللیل فی النهار سکا — یترا ظهار قدرت مولی

52 قطره بحر لطف کون ومکان — ذره نور پاک شمس جهان

53 اول یرتدی جهانده هرنکه وار — اولدی هرشی فاعل ومختار

54 کیرلیدر جمله شیئ اسراری — ماسوادر نقاب دیداری

55 ذاتنه نسبت آدمی یا اهل — غیریندن علمی علمنه کوزه جهل
56 نوردانندن ایردی مهر کمال — اولدی ذرات اکا شهود الحال
57 عاجز اولور عقول نکته شناس — ایدن مزذات ذوالجلال قیاس
58 واره مرکنه ذات پاکنه راه — عقل حس اندن اولیمز اکاه
59 ذاتینی کورمک استدی موسی — لن ترانی دیو ایرشدی ندا
60 فهم طبع سلیم مرغ خیال — اچه مز اوج ذاتدن پر و بال
61 ما هو الحق کما لله مطلق — ذاتیدر ذاتنی بیلن الحق
62 ذات حقی نجه بیلور انسان — کندوزین بلمدن قالور حیران
63 حادث اولن قدیمی فهم ایدن — یتیک عقل اول ولایته کیدن
65 لفظ کندن اوعالم الاسن — یوغیکن کاینات ایلدی وار
66 امر ایله ظهوره کلدی جهان — ایکی حرف ایله جمله ایکی جهان
68 یونه قدرتدر رتقا الی الله — یوغیکن وار اوله یوخ دوتاه
68 نظر ایله بودور افلاکه — دایر اولدی نقطه خاکه
69 دایره ایچره عالم امکان — عالم ایچره بها یر و انسان
70 ولدی انسان ایچنده عرش عظیم — کعبة الله یعنی قلب سلیم

قلب

71 قلب ایچنده محبت سبحان — احسن الخالقین عالی شان
72 اولدی مخلوقه دایره مسکن — چقه مز کمسه دوردایره دن
73 ماورا سی ندر بودایره نک — ماعدا سی ندر بودایره نک
74 بیله مز کمسه حال بیرونی — اکلمز کمسه ذات بیچونی
75 ذاته شول دکلو عقل اولور — بیلورانی که یوقدر اکه شریک
76 ایلیین عین عبرتیله نظر — حکمتین قدرته حواله ایدر
77 انک ایله وجوده کلدی جهان — بحر ایله صانکه موج بی پایان
78 چونکه جمع ایتدی چار ضدی — جسم انسانه اوردی بنیادی
79 بویله انمک دلیل حکمتی در — حکمتی مقتضای قدرتیدر
80 قطره در آدمی قیلور پیدا — آنی بحر علوم ایدر محضا
81 اولدی نقشندن عقل حیرانی — صویه نقش ایتدی شکل انسانی
82 آدمک کنج روحنه مشتاق — نفس امان اولدی ازدرها
83 کیمکه قلدی بو ازدری مقتول — بولدی کنج نهان روحه وصول
84 کیمسه حکمتینه یول بولمز — قطره دریالری محیط اولمز
85 قلمی ید جبینی مقصود — یوق دلمزدی جمله موجود

86 فخر کونین آکه بر قولدی عقل کل کلشنینه بر کلدی

87 قدر تی شمس ایله قلدی عطا خاره دن لعل و خاردن خرما

88 یقه مزمری اولمسه لحق پنبه روزی کوکدن نار شفق

89 نلفنی روی یار قلدی حجاب کیجه یی لیتدی کون یوزینه نقاب

90 الله الله ندر بو جود و سخا بحر لطفیندن اولدی جرح دونا

91 پیر و کوک آنی ایلیوب معبود بری ایلر رکوع بیری سجود

92 قوللفن ایلیوب اومولانك کون در لر رضا سنی انك

93 بو یتر بر لکینه استدلال بو لیمز اکه کیمسه هیچ متال

94 شاهد وحدتی بوکون و مکان ذکر ایدر بر لکینی ایکی جهان

95 بر دراول یوقدر اکه هیچ متا دالدر وحدتینه چرخ دوتا

96 دعوی دینی بینه وحدت ذات شهدا لله ایله اولور اثبات

97 عون لطفی کیمکه مرشد اولور ایریشور وحدتینه آنی بولور

98 اولك اولیدر آخری یوق مصطفی ستینه رحمتی چوق

99 کیمکه اکسکلکینی بلدی تمام عاقبت ایلر اکه لطف تمام

100 ایریشوب قوللرینه لطف آله پاك اولور توبه ایله جمله کناه

101 خاك درکاهی انك آدمدر جمله دن انو کچون اکرمدر

102 فضللله آدمی ایدوب اکرم جلوه کاه اولدی آکه بالغ ادم

103 رحمتی جانبینه یوقدسته ایشکینه ورانی ازمز رد

104 مومنك متزلینی جنت ایدر مشرکك یرینی نار سقر

105 وار اولب همه کیوب یوغ اولش جهان وحدتینده اولور هان یکپارچه

106 ناکهان صور حق اورلسه کر قلمکك دفتری دورلسه کر

107 چون قیامت یریشه حقه عیان یر ملامشه دونه یوزیان

108 کیم عین جماله منظر اولور کیم روی جلاله مظهر اولور

109 اولیسر تیغ قهری عالمه قاطع ایدیسر خاکی نقطه یی تاطع

110 هب هبا ایده جمله فانی ذات پاکی قاله همان باقی

111 حضرت حقدر ربقا لفنا ماسوا قابل فنا ابقی

112 آچ کوزك ایله عالمی ادراك یوقدر حسابینده دربو نقطه

113 اولدین فانی بر مراد اولیمز اولدین اولین بقا بولیمز

114 اعتدین جانه نفس شوم علو دیمه لا الاله الا هو

115 حقه اولمزیوغ اولین واصل هویه لادن وار یلوای عاقل

خال

5a

غالك

116	عاصیایکن قومخزن ومأوا	قولری حاجتن ایدن مقبول
	اول مجیب الدعوات وقاضی الحاجات یعنی مناجات لطیفیه	
117	یا الهی زبون عشق اولدم	مبتلای جنون عشق اولدم
118	پریشان عقلومی آلوب کیدی	جمله خلقه بنی کولنج ایتدی
119	کوکلم الدی اوسر وآزاد	سایه سی کبی قلدی افتاده
120	آه کم بو حجاب ظلمانی	قودی ظلمتده شاهد جانی
121	واعظه وارمغه حجابدین	میفروشه چاغرمدین کیدرین
122	وارمدین مسجد ایدوب اعجله	هرقنی اول صنم نمان کله
123	باطل ایلر نمازی هربار	ماللولیای محنت اغیار
124	کلسه مسجده کوکلومه انلر	کیروراول دم اچره شیطانلر
125	یاردن کاهی عار ونتک ایدرین	کاه اغیاری ایله جنک ایدرین
126	اویله وقتینه قلسار قامت	ایلرین بل کندویه نیت
127	کوشوردخلق اویله قلدیغمه	بیلدکوم دکمدی یاکلدغمه
128	اول قم چهره ایتدی عقلومی	هب یاندی درزکوزم کوکلم
129	دیمزم شویله خورومبتدل	بوجمازی حقیقتنه بدل ایت

130	ای سمیع وبصیر اولن مولی	ای دعالرقبول ایدیجی خدا
131	آز غم اچن چوق کناهه وار	قاله کسکلکومه ای ستار
132	قیله عصیان اچون عذاب کثیر	بنی احسانوکیله قیل تعذیر
133	نقل ایدوب بوکلامی دیدی نبی	سبقت رحمتی علی غضبی
134	جانی جلنا ودینه یندمه	بنی محشر کونی اوقاندرمه
135	کیم کاهمدن اتمه باکه غضب	سندن اوتنه وغیرینه یار
136	بن کنهکاری اهل حال ایله	لایوهمت رجال ایله
137	کرمکدن غریب سنه بنی	آخرتده معذبانمه بنی
138	شول زمانکم اجل طوته دلومی	یویم آب حیاتدن اولمی
139	نور ایمانی جانی یولداشیت	مهروکی آخرت قوندا شیت
140	بو غبار محبت دنیا	دیده جانی قلدی نابینا
141	جان کورندن غبار محبت سیل	کوکل آیینه سن جلا قیل
142	نوره یمان لایوایله بنی	ارم یردن کتور حجابتنی
143	قورقم اولدروا ربنجه بن کناه	ایدن بندن جهنم استکراه
144	سیاتم اودمکم اولمه حسنات	لطف ایدوب ایله محل عتاب

145 بیلور مرا بن ضعیف و عاصی و عاق — رحمته بندن یوقدر استحقاق
146 او مرم اولیجی سؤال دمی — ایدن سزایدن کلدکده کری
147 اولمه تا بولمق دمنده باکه پنام — علم لا اله الا الله
148 ایلدم هرنه لایتوایسه بکا — سن سکا لایقینی ایله شها
149 رحمتک بحری بی نهایه ندر — سکا لایق اولن عنایه ندر
150 بنی یولدن چقردی نفس دنی — قولکم نیلرایسک ایله بنی
151 بیک برادلک حقی ایچون یارب — رحمت ایت امت محمده هب
152 عاصی ایکن عبادت ایلرلر — ممکن اولمقه طاعت ایلرلر
153 بر بولمق دردمندلک ای مولی — امکی هیچ اولایی ضایع اولا
154 رحمته لایق ایله یحیایی — کا ائمه عذاب عقبایی
155 قلبنی ایله کعبهٔ انوار — کوکلنی قیل مدینهٔ اسرار
156 صوچلرینک نهایتی یوقدر — سکا لایق عبادتی یوقدر
157 وای اگر عذری اولمزسه قبول — وای اگر شفقت ایتمزسه رسول
158 عین عفلتی دوزتین ایله — لطف و احسانوکه قرین ایله
159 دلبنی عندلیب شیدا قیل — مصطفی نعتی ایله گویا قیل

160 واقف راز علم عالم غیب — کاشف سر مصحف لاریب
161 نکته دان رموز ما اوحی — شاه عالی مقام اوادنی
اول فصیح المقال و ملیح الجمال — کریم الخصال و عدیم المثال
شاه رسالت پناه اولن حبیب — الله نعت خیر و مدحت
بی ضرر لرید رکه تحریر و تقریر — اولنور صلوات الله علیه و سلامه
162 قانع کنت کنز لایفنی — پادشاه سریر فقر و فنا
163 یعنی سلطان انبیا و امم — سبب رحمت بنی آدم
164 مصطفی و محمد و محمود — احمد و مرسل و حبیب و ودود
165 چار اسمنده میم تمت وار — قلدی ختم نبوتین اظهار
166 آنی خلق ایتدی ابتداده خدا — انبیا هب طفیل اولدی کا
167 ظاهر آخاتمه او سرور اولور — مبتدا گاه اولور موخر اولور
168 آدمی آنی و عالم ودانا — معجزات اولدی تملکی کا
169 انکی شوایتدی کوکده کی آنی — انکی شاهد له ایتدی دعوایی
170 قرص مهدن بنان شق جهان — الفه دوندی نان ایچندن همان
171 شول یده ب ماهی اولدی بنا تا سقف — حسنی ایلدی انک تضعیف

172 دوزبان اولدوغی پرزن خامه — اله الهادی یزمدی نامه
173 بحث دینی ایچره اولدی خسته خصال — خامه وش اهل کفری ایلدی لال
174 سایه سی یوله بولمز ایسه ظهور — ظلمت دهر مانع ایدی اولور
175 سایه صالمز ایدی اوظل الاله — خوش کچر سایه سنده بنده وشاه
176 چونکه بی سایه در اونور خدا — سایه خط دکلدر اکه سزا
177 آفتابا وزن مدکبی هرکاه — سایبان اولدی اکه ابر سیاه
178 حضرت حقه اول شفاعتی — هم حبیب ایدی هم دخی محبوب
179 اولدی یتیم اوخیر خلف — غالبا آدم ایدی اکه صدف
180 کوردی احمده بر ید بیضا — قودی ال ارقه سن بن موسی
181 دلی موسیدن اولدی چوق صبح — حسن یوسفدن اولسه طلعتی ملیح
182 کلمدن عالمه اوشاه جمیل — قولی قربانی ایدی اسمعیل
183 رفعتن کوردی حضرت عیسی — امتی اولمیون ایتدی دعا
184 غرقه بحر جود کون ومکان — تشنه آب لطف خضر جهان
185 شمع خلوت سرایدی مه بدر — حبشی بر قولیدر رشب قدر
186 طوغدی چون عالمه اومهر کمال — سجده کاه ایتدی قدینی دال

187 نور پاک محمد عربی — قوم کول ایدی نار بولهبی
188 اولمش ایدی حدیث وحی خدا — وارید هر سوزنده بیک معنی
189 دولت انک کم اوله اکه مطیع — بر انک کیبی شاهی ایدر شفیع
190 بنجه مدح ایلسون آنی یحیا — چونکه مدّاحیدر انک مولی
191 شمع حسنی سبیل حقه دلیل — اولدی پروانه اکه جبرئیل
192 غالب در کاهی تاج چرخ لطیف — شب معراجی روز عید شریف

سراج دین وسیر اولان رسول — اسپند معراج بر یوق همکاری
وصواتی دم علیه السلام — واکرام الی یوم القیام

193 کیمدن کم اوله نور وفضل وکمال — ایریشور منزلینه مهر مثال
194 کیمکه صدقیله راه عشقه کیدر — کندوبی وصل یاره لایق ایدر
195 کیمدن کم اوله عشق ربانی — عاقبت جزبه سی چکر آنی
196 بزکیمه همچو طرّه جانان — قوم لرکیدی کعبه کیبی جهان
197 اهل عشقه ویردی خلقه حال — خوبلوچهره سنده خال مثال
198 اول شب قدر واول زمان کزین — اولمش ایدی سواد دیده دین
199 پرتو ماه اولدی آب حیات — اکا نار یک لیل ایدی ظلمات

200 شوقله جمله ثابت ستاره — خواب غفلتدن اولدیار میسن

201 کچه تاریک تازه سنبل ایدی — کوکدن هر بیری انجمک کل ایدی

202 مکر اولمشدی اول ابوالاحسان — خانهٔ امنهانیسه مهمان

203 برق هاتف کبی علی التعجیل — بر براق ایله کلدی جبرائیل

204 قلدی یوزبیک تواضعیله سجود — دیدی لطفیله یا نبی الله ایدی

205 حق تعالی سکا سلام ایدی — دعوت وخاص ولطف وعام ایدی

206 کل سوار اول براقه دولتیله — وار لمحقه امر حضرتیله

207 کل یور ساکه این بن خدمت — خدمتک اولدی جانمه منت

208 بارک الله زهی حبیب جمیل — نحو ایدر خدمتیله جبرائیل

209 سوزنی ایلیجه اندن تمام — حقه شکر ایلدی وفی الانام

210 شوقیله براقه اولدی سوار — قلدی شوقیله عزم جانب یار

211 طایرسدن یعنی جبرائیل — اولدی اول شمع بزم دینه دلیل

212 قلدی طی مکان انکله براق — نیه کم عشقله دل عشاق

213 یلبوب مقصد اقصی — منزلی اولدی مسجد اقصی

214 عزتیله ومقتدای انام — اولدی ارواح انبیا یه امام

215 طوردی ارواح یولدرن قمو — جنت اچلدی ویپلدی طمو

216 اول مه بدر لیله الاسری — ویردی آینهٔ سیمین ضیا

217 کوکب اول شمس قدرت ایلدی — طولدی انوار یله اوصرچه سرای

218 فلکی آنی یری ایلدی زین — ماهله اولدی طابق النعلین

219 قدر اعلا یله اوذات کریم — اولدی تاج سیمین درتیم

220 انجم اولوب جمالنه مشتاق — طوتدیلر هر بیری یولنده جراغ

221 عزتایدوبا کاسپهر برین — اکیلوب قوشوسندن اوپدی زمین

222 وارتجی اول رسول ملک ملک — بری بیرینه کیردی چرخ فلک

223 حرمتایتدی آنی کوریجه سما — طوری کلدی پریدنایتدی دعا

224 واردی اولکی کوکه ویردی سلام — قمر کسکلکین دیله دی نام

225 کاتب حرخه ایردی چون اول نور — یزدی کوکلینی ایلدی مسرور

226 کوردی اول شمس دینی چونکه عیان — برچلدی دفینی زهره همان

227 اوتنوب آفتاب عالمتاب — یوزینه بوح حاکی قلدی نقاب

228 کوکدن مرغ حیرته بتدی — قلیجن شب بیامنه قاتدی

229 کچدی اول نوریا که چونکه کورن — مشتری ایغنه سوردی یوزین

230 نور کسب ایتدی اولدیشکل
231 قرس اعلا کلدن نجوب اولان
232 عرش اعلایه بقدی سوردی
233 سدره یه ایردی اول کرمکانی
234 کوردیکم قرب حضرته ایردی
235 قودی جبریلی سدره ده اولان
236 یوزنی فرش ایدوب کا رفرق
237 ذکری یولارده اسم اعظم ایدی
238 کندی مولایه عرش اعلادن
239 قاندی جمله مقام علیین
240 قاب قوسین عالمینه رسول
241 نته کم ذکر ذاکران جهان
242 یوجه در غابتیله برج وصال
243 اول مقامه واروب حبیب الله
244 کندی ولیغی اولدی انده عدم

245 اولدی نور تجلی یه لایق
246 کاه عرض ایلدی جمالنی حق
247 کوردی بو لطفی حق تعالدن
248 واردی حقه دعاکی اول ان
249 بو نجه یللق یوله اوتمش جهان
250 حین وصل محب و مشتاقلر
251 دیدی بو ماجرای اصحابه
252 بو بشارت خبر لیله اودم
253 شاه کونینه ایتدی چونکه نظر
254 کشف راز ایلینجه فخر جهان
255 واقفا اولدی بو کرلوران علی
256 آچدیلر خدی ذوالجلاله دن
257 اظهر الدین بنبتوه لنا
258 روز محشرده یا رسول الله
259 اول ضعیفی یوکدن ایله دور

کوردی معشوقی عاشق صادق
نوردیدار اولدی مستغرق
دیلدی امتنی اومولی دن
کلدی مانند رحمت رحمان
وارد وعی کلدوکی برا اولدی
آزاولور صبری کیبی عشاقلر
آچدی رحمت قپوسن احبابه
قلدی صدیقی کل کبی خرم
نور حقیله طولدی عین عمر
شاه مان اولدی حضرت عثمان
تن اوکرندی علم لم یزلی
عایشه فاطمه حسین وحسن
ضاعفا الله اجرهم حسنا
ایله یحیایه عفوکی همره
ایمن التدن قومه بینه که مور

260 اَلنبی آل خدایه اِصمر له — اول او لو کبر نایه اِصمر له

علی التحقیق امام عتیق خلد
فضیلتلرینک علی الاجمال — اولن ابو بکر صدیقدر ذکر یدر رضی الله عنه

261 دار دنیای صائمه جای سرور — اولاسن تا مظفر و منصور

262 قدر ایر صوکبی کوروب دیدار — یوری طوری نیازده طوری

263 طولدی جرمیله نامه اعمال — نوله حالک اولیجه وقف نشور

264 طوقنورنا اولد اجل برکون — سکا اولدی نشانه اهل قبور

265 صدقله امت محمد ایسک — صلواتی دیو کدنایلمه دور

266 چاریار محبتاینلی کور — تاکه ساکه محبتاین غفور

267 اولدی بوبکر افضل امت — وعلیه ولایت الجمهور

268 کان بعد النبی بالتحقیق — افضل الخلق عندنا صدیق

269 ول خدای مهیمن و متعال — ذات پاکینه ویردی فضل و کمال

270 کاوج یار اولدی جمله مطیع — بارک الله زهی نخسته خصال

271 احمان یار اوی اولمشدر — اول الف قامت و مبارک فال

272 اونکه بالاشین امتدر — اولدی آدمدن کی الف اکه دال

273 لفظه نای اوجدنا قرونده — فضلنه نوله اولسه استدلال

274 سکا افرونده یدوکسه زنهار — یاکلوب صانمه اولله اهل ضلال

275 هر بری رکن کعبه دیمدر — غیری کسکلیکله قله خیال

276 اولدی صدقیله افضل اولی
رضی الله قدرن ابدا

277 بدر ایدی آلنی یاکمی خورشید — شعشعه اولدی اکه خط سفید

278 چهره سن قلمشیدی نورانی — پرتو نور وحدت توحید

279 نقل ایدر بوحدیثی راویلر — بیورمدر رسول رب مجید

280 کلسه میزانه خلقک ایمانی — انک اعمالی اولله ایدی مزید

281 غار اچنده ایصیردی یانمشا — جانله ایردی بر جفای جدید

282 واقف اولدی بوحاله شاهق — دیدی آخر سنی بوایله شهید

283 الله الله ندر بوفضل و کمال — اولدی خلق جهانا پچمدن فرید

284 یار غار محمد مختار
ثانی اثنین اذ هما فی الغار

285 غار ثن اولدی صانکه آندن جان — اولدیلر انده جانکبی نهان

286 غار ایچنده رسول الله صدیق — برلکه بنده ایدی ولدی کیچ نهان

287 ایچه یوسفی قویوب چاهه — ایرکوندر عزو جاهه دور زمان

288 اولدی غار ایچره صانه سس ائلدن — ظلمت ایچنده چشمه حیوان

289 بو ایکی عندلیب باغ احد — قلدیلر بر قفس ایچنده مکان

290 بکر ایدی اول مؤمن و موحد غار — اوله قلبنده صدقله ایمان

291 دشمنی دیخایه صدری حجاب — پرده دار اولدی عنکبوت اول

292 دین ایچون چکدیلر بو دکلو بلا — این رحمتلرین زیاده خدا

293 قلدی حکم حکومتی بچه یل
اولدی عمر عزیزی مستعجل

294 ایلیوب آرزوی عید وصال — قلدی جانانه جانینی واصل

295 کوکلی مانند جنت المأوی — دارد نیایه اولدی مائل

296 اولیا یله انبیایه داخی — قلمز ایش زمانه ای غافل

297 معصیت جامی شمدی یحیایی — ایتدی حیران و مست و لایعقل

298 دولت انک که اوله اول شاهک — آستانیندن بنده مقبل

299 کلشنی دینی قلدی قبله زین — رضی الله عنه فی الدارین

300 عمر فاروق حضرتلرینک صادر اولان کرامتلرینک
ذکریدر رضی الله تعالی عنه

300 ای کوکل بو قباب چرخ عقاب — اولدی سیل فنا ده پی خراب

301 برق هاتف وش ایلیوب خندان — اغله عصیانوکی مثالینجه

302 حالک ایر قسی اولور ای غافل — جرموکه کون اولور یسه عذاب

303 یوری ایله کاهه استیفدار — عار فیسک بود رجنابه صواب

304 رحمته لایق ایله کندوزکی — غفلتی قلمه جاذ کوزینه حجاب

305 اوقی مدح و ثنای جسملکی هم — جاریا ایتکدن ایله تراب

306 قیل دعا روح حضرت عمره — اولدی چون اول خلیفه اصحاب

307 اکمل الخلق حاکم و عادل
افضل الخلق عالم و عامل

308 دیدی شاه رسل اولیدی عمر — کلسه بر داخی خلقه پیغمبر

309 دیر لریدی علیک عون الله — روز رزمی اچره قلسه جولان

310 کلدی شهر مدینه ده برکون — رومدن اکه قاصد قیصر

311 دیدی کلسون اوکافر ایمانه — قاصد قیمیت ایله قلدی نظر

312 اِیچنه قورقودوشدی کفاکه هر بری کفری اوقدی آزبر

313 کوزینوب کوزلرینه قوش و قضا جانلرینه ایرشدی تیر قدر

314 چقدی دیوارذن برآل ناکاه قیصر دومی قلدی زیروزبر

315 بنجه کونلك یوله ایدوب تاثیر
ظاهر اشدی ولایتینی امیر

316 یاقدی خورشید برکون آسمان عاشقی صانکه مهر مهرویدن

317 چشمی ایله چودوبدی چونکه نظر قب قم اولدی مهر نورافشان

318 کوزکون کولك یوزینه اولدی فی المثل حال عارض جانان

319 سندرذن یمن اول نفس خوبرك ایندی مانند رحمت رحمان

320 دیدی لطفیله یارسول الله چوق سلام ایلدی سکا سبحان

321 کوکل چقلغین ایدوب فاروق اوخشاسون شمسی یلسون اخیار

322 یوخسه بویله قالور قیامته نیه کم روی حاجیان جهان

323 کوردی عالم ولایتینی تمام
آیغی طوبرغینه اولدی غلام

324 عدل ودادیله اول امیر جهان راه دین ایچره قلدی اهمال

325 اربعین اولدی امت نوکله اولدی میمن مبارکی کادال

326 منظر عین عدله داد اولدی کهسیه ایلدی ظلم وضلال

327 کوندکی اجدی تیغله دهری اولدی عدا مکدن الاهوال

328 سنت احمدی ایدوب اجری خیر ایشه ایلر ایدی استعجال

329 طاقی قالیوب قدری همان کورسه ابلیس کولکه سن فی الحال

330 قیلوبن بیکدن بیرینی تفصیل ایلدم وصفنی علی الاجمال

331 که اودر زبدهٔ اولوالالباب
یارثانی کزیده اصحاب

332 خوابه وارمشدی بر کجه همان کیردی رویاسنه رسول انام

333 دعوت ایدوب کا خطاب ایندی یا عمر دیدی عمرك اولدی تمام

334 عالم علوی یه عروج ایله جای سفلیدن بیتر ایله مقام

335 وقتیدر کل بن ملاقات اول ویردی عدلك جهانه درد نظام

336 چون اویندی اونوردین دین قلدی اصحابه حالینی اعلام

337 امر حقیله آخر اولدی شهید روح پاکینه حق ذن اوله سلام

338 چونکه آخر اولدرای یحیا اعتماد ایتمه دهر دونه مدام

339 ویردی اسلامه عدل الله رونق — ارتون رحمتینی حضرت حق
340 عثمان زکی حضرتلرینك — سرکشت وشهادتلرینك
341 فانیدرلی کوکل جهان فانی — بکلمه بومروش بوویرانی
342 خلقه تقدیرنی حق اله ایدن — کلمز کیسه سر سبحانی
343 کرم وسردارده بهانه اولور — مدت عمرك ایرسه پایانی
344 بنجه نقل ایتدی دکله عالمدن — چاریار رسول یزدانی
345 اولدی ناگه شهید ذی النورین — خاکه دوشدی اویر نورانی
346 کورونن صنمك ابریسارندن — ایلیس کولدی اوزینی ظلمانی
347 دستمالن طوتوب یوزینه فلك — اغلر اکوب اوورد خندانی
وی که مانند لاله نعمان •
قانه غرق اولدی حضرت عثمان •
348 قان دکلدر اقیوردمدن روان — طقدی بوینینه سبحه مرجان
349 قرمزی کللر ایله طولدردی — قوینوی صانکه اول امین جهان
350 دوشدی شهر وجودینه آتش — کردنندن علولر اولدی عیان
351 اکا قتح اولغه طلسم بقا — ویردی بوخانقاهده قربان

352 مطلع مهر ینه ایرشدی هلال — شفقی طاهر ایلدی اول آن
353 دست قدرت جمالی مصحفنه — یزدی سرخیله آیت قرآن
354 صوبریکن اکا شراب طهور — بیرن زیرن وکدی اوستنه رضوان
355 ایودی اولمیدن اکه کیفیت •
قاتی مستایتدی ساقی وحدت •
356 جانینه کچدی ناوك افکار — بنجه قیدی عجب اکا اغیار
357 اولدی چونکیم اوکنج پنهانی — خانه سن دلدی بر بنجه غدار
358 ایلکوز کوردیلر اولدلاری — لیس فی الدار غیرهم دیار
359 حق رضاسینی بوینینه آلدی — خوف ایدوب قلدی اودمده فرار
360 سر ویرب سری ویرمدی آخر — دهنی اولدی مخزن الاسرار
361 اولسون اکه قصد ایدن یاران — باغ فردوس ایچنده برخوردار
362 قان لرکیدی بوغمیله لیلان — یقه لرچاك ایلدی اسمار
363 کوردی چونکیم بوحالنی اصحاب •
دیدی طوبی لهم وحسن مآب •
364 ایلدی آنا اولکریو رحیم — احسن خلقله حلیم وسلیم

365 وتنوردی نلت جنیاسندن — جمله کروبیان عرش عظیم

366 اولدی آیینهٔ وجودی انلک — مظهر نور احسن تقویم

367 آندن ختم اولدی قرات قرآن — خلقه قوانی یلدی تعلیم

368 مرشدی نار حسرته اصحاب — ناکهان اولدی جوذبوا مر اعظم

369 ترک ایدوب بو مقام دنیایی — اولدی دار القرار ایچنده مقیم

370 حق یولینه اولوب اودم قربان — قلدی جانانه جانینی تسلیم

371 بود رای خبیر وفکر صحیح
اولدی اول پادشاهه ظل صریح

372 یتدوغی پیری حق جهان اسون — روضهٔ عرشیان اسون

373 ایرمجک تختگاهه فردوسه — شهدا عسکرینه جان اسون

374 سوق فاتحه ثوابن انلک — روح پاکینه ارمغان اسون

375 اهل اسلامه چون خلیفه ایدی — آندن ده شاه کامران اسون

376 فی کم سوء مزیسه قهرایدون — کی عالمده ناتوان اسون

377 بو دعانامه سینی یخیانلک — جمله دللرده داستان اسون

378 ایشدن سوزنلک سوزلرینی — ایقه رجاک ایدوب همال اسون

379 نه فغان کند وزین هلاک اسون
آستانندن جسمی چاک اسون

علی ولی الله حضرتلرینک — ولایت سعادتنک ذکرینه عنیه

380 اولمه مجنون کبی کل ای غافل — نقشینه دیر عالمک مایل

381 محنتا اولدی محبت دنیا — لذتینی همیشه ذلت بیل

382 یوری کسب عبادت ایلیون — امر معروف نهی منکر قیل

383 روحینه چار یارک ایله دعا — سنن احمد ایله اول عامل

384 تا کده مقبول اولن دعا کبی سن — اولمه سن قرب حضرته واصل

385 اسد الله دور بری انلک — اولدی حقدن هل اتی نازل

386 یعنی سردار زمن اصحاب — قطب اقطاب ومرشد کامل

387 ماه دوران امیر عزت وجاه — شاه مردان علی ولی الله

388 خاتم انبیا کبی مشلا — اولدی فضیلیله خاتم خلفا

389 ذاتی خورشید چرخ چارمدن — که اسد برجینی ایلدی ماوی

390 آدی کبی اولوب مبارک فال — عادت ایدی کا عطا وثنا

391 اولدی اوستنده حاضر وناظر — عین وعلم وعنایت مولی

392 دوری عالمدک چاریارکزیب — انجی اونوزیل اولدیلر خلفاه

393 کوزکون حضرت علی ده کی — عینی ایله اشارتایتدی کا

394 هرولایتدن یوغیدی مثلی — علمله اولدی کنز لایفنی

395 یعنی کنز معارف عزت •
باب علم مدینه حکمت •

396 ای قمر طلعت واسد کوکب — شاه اعجام ومقتدای عرب

397 اولدی اچی کوکلو خاکی کبی — بوتراب اولسه اکه طکی لقب

398 ذات پاکلک درر حسب ونسب — بارک الله زهی عنایت رب

399 نوله آردنجه یوریسه قنبر — روز نوروزله نیه کم شب

400 عالمک یوزی صولی سنسن — ساقی کوثر اولدک امته هب

401 برپروکدن یوغیدی نقصانک — ادب اوکرندی سندن اهل ادب

402 ابن عم رسول فخر جهان — نیدیلر سنسز ای امیر عرب

403 نایب احمد وامام هدی •
عالم عالم وسر فضلک •

404 ذوالفقارک الوکن ای کل — باغ جنتده سوسنه بکزر

405 حامل وحیه بکزه دکسه نولا — ذوالفقار اولدی ساکه چون شهپر

406 کفو که دیندی مجمع البحرین — کوریجک ذوالفقارک اهل نظر

407 ذات پاکلک درر سفینه علم — بحر کفکده اولدی اول لنکر

408 کیمدر انکار ایدن ولایتوکه — نص قاطع پتر اوتیغ هنر

409 عنتری ایکی بچدوکیسه تولا — اولدر اعدایه آردهای دوسر

410 دوستنه دشمنه یرر اولتیغ — ویردی اسلکنه نفع وکفره ضرر

411 اولکل کلستان وفضل وکمال •
اولشیدی رسوله خیر آل •

412 بویله نقل ایتدی راویلر کل — اکا دشنام ایدردی بربدنام

413 استماع ایتدی بیری اصحابدن — دیدی ای حی وعالم وعلام

414 برنشان ویربونک کناهندن — بیله عاصیلغینی جمله آنام

415 یوزینه اورکاهنی انلر — کوریجک عبرت لمحاصله عام

416 بودعاسینی ایلیوب مقبول — ایلدی اولغزن حق انعام

417 اکا دشنام ایدن پلیدلکدن — قبقر اولدی یوزی نیته که مشام

418 کیمکه سومزسه آنی ای یحیا — اولمه جنت سرایی اکه حرام

قدس الله سره الاعلى

كرم الله وجهه ابدا

كزيده آل عثمان ولن صاحب قران سليمان خانك على دولته

الاجمال وصف جميلي ومدح جليلي دركله الله سلطنته وبدولته

419 اهل ايمان اولدره قرآن — فرض اولدر دعاى شاه جهان

420 يعنى سلطان عدل وشاه كريم — ظل حق پادشاه هفت اقليم

421 تاج وتخت عدالتك شاهى — برج اوج سعادتك ماهى

422 وارث صدر جاى يادگرين — سرور انت رسول امين

423 حافظ حاى بلاد الله — ناصر ناظر عباد الله

424 آل عثمان غازى دوران — پادشاه زمان سليمان خان

425 سينى مرغ سعادت شهپر — لامى لطف وعدالتك مظهر

426 يادگار اولدى كه نشأتك — كه اونجى خليفه دراول خان

427 چوق كراماتى وارد راولخانك — سيمى كوزيدر اسلامك

428 انوى تيردست دولتدر — نونى كويا كمان نصرتدر

429 مهر رخشانى انجم شرفك — دريكدانه سى طغوز صدفك

430 عالى عدل ودادى قلدى تصحيح — كورمدى برقرنجه ظالم صريح

431 ابدا الله شمس نصرته — خلد الله ظل عزته

432 اهل اسلامه ذاتيدر رسند — شاه بن شاه دراباعن جد

433 اولكه صاحب قران عالمدر — هر كرامات له مكرمدر

434 والى خلق سايه حقدر — فى الحقيقه ولى مطلقدر

435 عدل ودادى له اولخليل صفت — اولدى هر ملته ولى نعمت

436 بن احسانى ولدى مولينك — كه زمانندن يوزاو سلطانك

437 چاكرى قهرمان وبنده سى جم — قولينك قولى خسرو رستم

438 كوندكجه كاه اولور چكر لشكر — فتح ايدر غربى صانكه اسكندر

439 كاه اولور شرق اوينه صورتدن — رأيله نيچه شاهى ايلر مات

440 جام عالم نما كبى اولخان — ايتدر خلقه عالمى سيران

441 سرخ سر اولدى كه اوقلى سكا — قورقودن طور ميوب قره بردا

442 صندى شاه روافض ومهمل — بيغين بالته كسمز ابدى ازل

443 قلجيله مثال شمس جهان — ماه اجدى دنيايى اولشه مردان

444 يوقدر رشيدى كوكن نيته كه — يريوزنده انك كبى برشاه

446 کند و شاهین اوج دولتدن — بندوکی آنی باد رحمتدن

447 حق بوکرا اول علی صفتلو امیر — اولدی خورشید کبی عالمگیر

448 قلیچی آفتاب چرخ برین — آگه لیل سوادیدر رقم قین

449 یا لری اولدی ازدهای دوسر — اوقلری شاهباز اوج ظفر

450 اختصار ایله سوزی ای بیجا — دل و جانیله قیل اوشاهه دعا

451 یا الهی سخا ایله اول شاه — اولدی عالمده چونکه ظل الله

452 قوللوغیدن بزی ایرمه مدام — کولکه سن اوستمدن ایرمه دوام

453 قلیچن اوستنه ایت انده هر باد — بالنبی و آله الاخیار

صفت خزان بوستان که سنبل و رعنا و سبب تالیف کتاب شده

454 بردم ایرشدی بلبله فصل خزان — عاشقه فی المثل دم هجران

455 بکزی زرد اولدی سنبل نک کویا — عشقله روی عاشق شیدا

456 قالدی اشجار جمله عریان — صنکه دیوانه غم جانان

457 حیرتا یرمشدی سرو آزاده — یا سمین اولمشیدی افتاده

458 لاله نک تاجی قالدی بادفنا — قالدی مجنون مثالا شی قبا

459 گل جمالینه چکمشید نقاب — بلبلک اولمشیدی حالی خراب

460 سنبل نک قدی کام اولمشیدی — صرو رب عشقله بوکلمشیدی

461 حاصلی جمله سنبل دنیا — عشق حقیقله بولمشیدی فنا

462 بیله اکلردی اکلسک کهسار — بیله اغلردی اغلسک انهار

463 جمع اولب برین پنجه یاران — ایدیریکن بو عالمی سیران

464 عشقه مخصوص ایدی اوکن کلیات — مرده دل اولنه ویرردی حیات

465 بری تعریف ایدوب دیدی وفا — قودی صوکندن عشقله ایلاد

466 بری مجنون دردی اولدم — تکیه عشقه پیریش قدم

467 بری ایدردی عشقله وامق — اولدی عالمده عاشق صادق

468 ایشدوب سوزلرین دیدم عجب — بکا خوش کلدی بو سوز لر هب

469 بر الای بی مراق و زنباره — بر الای درد مند و بی چاره

470 نه بیلور سر عشق پنهانی — نه بیلور وجد و حال جانانی

471 لایقی اولدرکه هیچ اولیه نقل — قصه عشق ناقصان العقل

472 عاشق اولدرکه عشقی ایله مدام — ایلیوب ایچوبی کوزینه حرام

473 سوه بر سر و بوتلی محبوبی — درد عشقینک اوله ایوبی

474 وین مزاجات جسم و جانه جلا — بر جلاسن جوانه بدن اوله

475	عشق محبوبله کم اولله حزین	اکلمز مانی خسرو شیرین
476	غمزه خوبه کم اولله مفتون	اولدی منفوری لیلی و مجنون
477	عاشق اولمدن صبر اولور پیشه	اولمك وقوچمق اولمز اندیشه
478	عاشق وصادق اولمنه مطلق	مرحبا دردوصالیار اینجق
479	اندن ارتوغه یوقدر دستور	غلطتا اولمز بویله معذور
480	بوسوزی سویلیمیجه اندن همان	سوزمه قایل اولدی هب یاران
481	ایجلرندن بریسی قلدی نیدا	دیدای معرفتله بی همتا
482	یوری بحر نظمه اول غواص	کتورا اورتایه بیجه کوهر خاص
483	بر کتاب ایله عشقله پیدا	آنی آل اوزن طوته لطرفا
484	دیلوکه اله زن حکایتی	سویله بر نوجوان روایتی
485	کل کبی سویله تا نه بردیوان	اغلیه اوقدیجه بلبل جان
486	اوله جمله حرفی پر سودا	کندوزین ایدن عشقله پیدا
487	الفی بیجه لکن اوله خیال	قامت عاشق ضعیف مثال
488	شکل میم اول کتاب غمناده	بکزیه تیشه ایله فرهاده
489	دال اوله دردعشقه هر دالی	دردی لبردن اولمیه خالی

490	رالری بکزیه هلاکله تمام	آرتور بوجنونه عشق مدام
491	اغلمقدن عمیله نیته که عاد	آغر صانکه دیدی فرهاد
492	عینی مجنونه بکزیه کویا	باشی بلبللر آشیانی اولا
493	کوه درد اوله اندن هر یرقاف	کاف عشق آن سنن اوله سکاف
494	لامی قلاب عشقدر لبلرا اولا	میمی بر کاکل معنبر اولا
495	وادی غمدن نیته که مجنون	دامن حزنی قومیه هرکون
496	بحر نظمك که اولدی بردیا	کشتی حیرت اوله یاکراکا
497	بکه بورسمه پندایدیجه همان	جوشه کلدمنته که بحر روان
498	بسمليله آلوب الومه قلم	ابتدا ایلدم کتابه اودم
~~499~~	عشق ذلت آمیز دوقانکین	اولب عاشق صادق وحزین
~~500~~	حالت وکشف کرامت بزنه	عین جانز کشاده
	وجولر طبعمی زیاده	ایتدوکمك ذکر یدر
499	سویله ای طوطی کشاده مقال	ایله عشق آتشندن سوزکی قال
500	نقطه سی بر کتابدر عشقك	زن سی آفتابدر عشقك
501	غرقاولور قطره سندن کون و مکان	کر لنور زن سندن ایکی جهان

502 عشق پاکیله آدم آدم اولور — مرشد کامل مکرم اولور
503 آدمی مهر ایدر آدملره باش — آفتابیله لعل اولور قاش
504 عشق قدر چون وسیله معبوده — صانمه سن عشق پاکی بیهوده
505 عشق در نور دین عشاق — عشق در سالکه همیشه براق
506 دلدن عشقك ضمیری مضمر در — ذات انسان عشقه مظهر در
507 هر کیم اولورسه عشق آلنده اسیر — عینه راجع کرکمز انده ضمیر
508 عشق دیوانه ایلر انسانی — کسمك ایچون علاقه دن آنی
509 اولدی زیرا تعلق دنیا — مانع نور طاعت مولا
510 عقل نفسانی اولیجی موجود — دائما ویرر احتمالله وجود
511 بویله شبهه سی اولز کیمسه — خوف ایدن خواجه فاید اتمز
512 قول اولز عشقه شاه عالم اولور — غم عشقیله شاد و خرم اولور
513 عاشق اولز توکل اهلی اولور — ورمز مراتبینی بولور
514 بر کون اولورکه کشف اولور اسرار — عشق ایله جان کوزن اینه زیدار
515 فتح اولورا که جمله اشیا — آچیلور پرده جناب خدا
516 قلسه بر نقطیه اکر که نظر — اندن جمله جهانی سیر ایلر

517 نقطه جان جهان نماسی اولور — ذرن خورشید دلکشاسی اولور
518 اولدی بو سرده عقل و دل حیران — درج اولور نقطه ده علوم جهان
519 عالم اچره بحق نور رسول — عین عاشقدر مرد مکمل اول
520 نقطه سر زندنا ولینجه خبیر — سکه معلوم اولامی سر ضمیر
521 ای بصیرت کوزن کشاده ایدن — ای جهان اچره راه عشقه کیدن
522 مرشدی عشق اولنجه انسان اولز — آچیلور عین عبرتی انلر
523 ذرن نور یسیطه روزنا اولور — قطن بحر محیطه روزنا اولور
524 عالمی روحی سیر ایدر تندن — نور حقی کورر بورو زندن
525 عشقدن بهره مند اولمدیسه — جانب حقه یول بولمدی یسه
526 دکله عاشقلرك روایتنی — اوتی شاهکداحکایتنی

سواد قلعه قسطنطنیه — حماها الله عن کل البلیه

شهر مغمور جهان سروری — اولدوغنك بیانیدر

526 سابقا برمهندس دانا — اوردی سور قصرینه بورسمه بنا
528 که بو فانی جهاندن وارر شهر — قدر عنوانله وید الدهر
529 آدی قسطنطنیه دورانك — تختی در شاه آل عثمانك

530 شونکیله سواد اعظم دن مردم عین روی عالمدن

531 کیردی بحر اینجه اوشهر اما دیرینه حقدی انک دریا

532 اکی بحر ایلمش اوشهری پناه پرسیدر سفید و پیری سیاه

533 یازکیبی اوشهر مه پیکر قوشنور سوردن کوشکر

534 بوعجب درکه آسمان کردار برکارندن یدی قله سی وار

535 اولسه دزدار اکا کش یدر انجم اول قلعه حصار ایدر

536 چکلوب آسماندن ینه که یوجلوبدر بروجی فوقالحد

537 ایلمش بحری ینجه بابی کنار صوده درچشمی ینه کبیمار

538 ایچی ابیاتله مزینلدر صانکه دیوان نظم در و شندر

539 جمله بیتی ملمع و مضمون بولیمز کسنه بریزدن قصور

540 قورشون اورتولی قبه کریزیر یلکن آچیش کمیلن بکزر

541 شفق فلاکی کیبی دنیانک ایچی قت قت بنا در انک

— نانوانانه مسجد اقصی اولان مشهور بنا ایا صوفیه نک

542 شهر ایچندن سپهر کیبی بلند وارد رزیر مقابلی مانند

543 ایا صوفیه اکا نام شریف اولزانک کی مقام لطیف

نوت

[illegible]

544 نیته کم شیخ پاک قطب زمان ایفینه آق صوکیبی جهان

545 خلق عالم دعاسنه محتاج قبه دن وارباشدن براولوب

546 کنور اهل حالتی وجد طاق ایوانی ایلمش سجده

547 بکزر اول مرشد عباپوشه آق مرمرلر ایله هر کوشه

548 اولدی یکی مناره سی مثلا حمد ذاننده ایکی دست دعا

549 خاصلی خرمن دعادر اول مزرع طاعت خدادر اولمق

550 سالک حقه مسجد اقصی فقری اولانه کعبه در کویا فرضا

551 نه عجب درکه باغ جنت وار اولمقامنک سکزقپوسی وار

552 کلشن جنت اولدی اولکویا سروله در ریشیل درکلرا کا

553 اندن قندیللر ینا رپا رپا در دستار صروله لیله ترکسه بکزر

554 مومنک باشی اوزره دستار آق کلدرکه آچیلور هر بار

555 قبه اعظم مدور در صدف عالم ایچره کوهر در

556 حالتی زهد ایله کلوب وجده حقه اغلش کهر کری سجده

557 انک ایچندن صانکه انس و ملک طوردی صف صف غازیلر حمله

558 وار ایچنده بحه سماقی صوت قیمتی اولدی اغیرلغ التون

559 قبه چرخ اخضر بحر مثال — آق مرغ له ایچی ماکا مالا

560 مرغری موجه بقیچه همان — غرقا اولور بحر حیرته انسان

561 قلب مؤمن کبی ایچی طشی پاک — خلقه بابی بحر بر افلاک

562 کورسیلر اندن عرش مولادر — منبری سدره معلادر

563 جمعه کونی چیقر خطیب صبیح — عزم ایدر آسمانه صنکه مسیح

564 محفلی ویردی اول مقامه شرف — بچه دریتیمه اولدی صدف

565 محفل اوستنده خوبجا فظلر — آشیانندن بلبله بکزر

566 اولور کعبه وش عبادتکاه — اوقور آیات کلام الله

567 کورسیلر اول یکا دونیه یوردن — صدقله دکلراندن حق سوزلی

568 دخی بوشهرك ایی اولوالابصار — بوکا بکزر هرار جامعی وار

569 قصه امدم دراز وطویل — بیکدن بیریني ایلدم تفصیل

مجمع خوبان ومنبع عاشقان اولمزات میدانلرنك بیانیدر

570 اولدی شهرایچره آت میدانی — خوبلر مجمعی صفاکانی

571 جمع اولورلر اورایه خاصلی عامی — صانکه آدم دکیریدر اوی مقامی

572 هرصوقتدن کلور صغار وکبار — آق اولنجه صانه سن انار

573 اول یوحه یردن ایلسك بطرفی — کورینور آق دکز جزیره کبی

574 ویرمش اول روی بحره زینتی — فی المثل حال عارض لب بر

575 داخی وارانده نیته کرطوبی — بچه عالی درخت بی همتا

576 مرغ پرانه اوستی جای مقر — آلتی بچه مسافر چادر

577 بر طلسمیله صحرمشوب مثلا — طورورانده ایکی اوج اژدها

578 خوبدر چشمه لره ما بینی — چشمه لر اولدی کوثر عینی

579 طاشدن وارددرانده ستون — طورورلر اوستنده قبه کردون

580 اشبو شهر معظمه الحق — آب میدانیدر ویرن رونق

581 اولدی بوشهر صنکه باغ جنان — واردرانده بچه بیك غلمان

582 دردی اما زیاده افتدر — لاله رخسار سرو قامتدر

583 هر بری بکزدی پری زاده — یره دلمادی مثلی دنیاده

584 کورمدی عمری ایچره بای وفقیر — یدی اقلیمده بولدرده نظیر

— بری سیمین بدن کوزللرباش — علم اولشدرا که الوان باش

اجمالا ذکر اولنان محبوب مرغوبلرك وصف جمیلی بیانیدر

585 بری سیمین بدن کوزللرباش — علم اولشدرا که الوان باش

586 اولمه مشدرار اذله همراه — التون آدینی یاقوتمز اومه

587 اگادیر لرسه اولدی ارزانی — مصر حسن ایچره یوسف ثانی

588 قول اولایز اوقدموزونه •
که دکر آغزینجه التونه •

589 بیرینك آدی جعفر طیار — ایدر مزکسه اولهای شکار

590 کونکی عالم ایچره روشندر — اول بویی سروپاك دامندر

591 قامتی کبی ایکی ابروسی — اولدی صنایکی بدن طاووسی

592 وصف اولکمز اوماه شهر جمال — دور ایچنده بولنمز اکه مثال

593 بیریدلبرك مرکمیدر •
سوزی طتلو آدی شکر میدر •

594 بوسوزانك حقندر کچدی — قندکبی آغزلغی بکندی

595 جامهٔ سبزیله اوسروان — طوطی باغ جنت اولدی همان

596 یارنازکدر دردهانی کبی •
اینجه دلی اینجه درمیانی کبی •

597 بری قاشی کبی سرآمددر — لقمی شاه وادی احمددر

598 یرمشور التونا وسکف اکه — سرسروا وزن صنکه تمام

599 مرغ جانی شکار ایدرکا — بکزر اوسکفلو شاهنه اول

600 عاشقی درکوزللر اولخانك — پادشه کرقولی درزانك

601 نوله آخرده اکسم اولکوزلی •
خاتمه چاریار اولدی علی •

602 شش جهات ایچره دایما اول — بزلکه بندیلر عاصیوار

603 بری بیرینه چونکه عاشقدر — چاریار اولدیلر سه لایقدر

604 بری بیرینه آشنا لردر — بری بیرینه مبتلا لردر

بلای عشقله انکشت نما اولان کدانك مطلع داستانیدر

605 ای دیار بلاغتك کافی — قصه افلیمنك سخندانی •

606 کلماتك مثال آب حیات — حق بوکر حضرجانه ویردی نجات •

607 چونکه شمنا زدن توانیدك — صحبتاهلینی پرصفا ایدك

609 زلف کبی الوبا له برچنك — ایله عشاقدن برآهنك

609 شمعی اکدك اکرچه یارانه — قانی اول شمع جمعه پروانه

610 بزم ایچنن کلسه برنجه کل — لایقا ولدرکه اکله بلبل

مل شود

611 نام شیرینی چو نکهایتدك یاد — لابقا ولدرکه اکله فرهاد

612 لیلینك سرکذشتینه مطلق — عشق مجنونوندرو یرن رونق

613 شاهی اکدك کدای ذکر ایله — اول اسیر بلای ذکر ایله

614 راوی سرکذشت شاه وکدا — سوزمه بویوزدن ایلدی انشا

615 وار ایدی روم ایلنده بر عالم — کوندزین صایو کیجه قایم

616 بحث علم ایله کرکی الحاد — حکمت اهلی ایدردی نطقی لال

617 صدف بحر علم ایدی دهنی — فی المثل کوهر ایدی هر سخنی

618 کوکل اکلنجه سی وهمدم ایدی — نکته دان وظریف عالم ایدی

619 معرفت اهلی ایدی شاعر ایدی — حاصلی هر هنرده ماهر ایدی

620 نظم ونثرك فرید عصری ایدی — بر وبحرك وحید دهری ایدی

621 فضلا سندنایدی دورنك — آدی امما کدا ایدی انك

622 نه کدا بلکه شاه عالم ایدی — شرف علمله مکرم ایدی

623 خوابه وارمشدی بر کیجه او کدا — کوردی سیرنده برمه غرا

624 دوشده کوردی اوماه تابانی — اولدی آنك جمال حیرانی

625 دیرایدی قاشنه کوز ایسه نکاه — سوزمه نور اوزن بسم الله

626 آنی کویا که نور قدرت ایدی — یوزی آیینه هدایت ایدی

627 قدی برسرو جنت الماوی — هب یرنده تناسب اعضا

628 قامتی سدرة منه ایدی اوچین — کوزلری شاهباز سدرة نشین

629 اولدی راء مکرر ابروسی — کاکلی لام رسم کیسوسی

630 آنی سرنامه سخا وعطا — چین ابروسی موج بحر صفا

631 جامع حسن روی مه تابی — قاشی اهلی نیاز محرابی

632 چشمی کویا امام امت ایدی — اکی صفه کرکی جمله ایدی

633 شب قدرك یکا غی مصباحی — دل لطفك قیوسی مفتاحی

634 اکی چشمی بعینه مثلا — اکی عین عزا ردی کویا

635 سوزمه کلسه بحق اوعجمه دکن — در کوهر یکردی لعل لدن

636 اولدی دندانی صنکه سین سرور — کوزیوزیله وزن خالی نقطه نور

637 سلکدی نور محض ایدی انك — ید بیضاسی کیبی موسی نك

638 بقدوغی کیبی اول یوزی قمره — کلشن الرقه سینی قودی یره

639 اول سهی قده اینجه ایدی میان — صانکه راه سلوك درویشان

640 آدم اولدور ایدی رفتاری — مرده احیا ایدردی کفتاری

641 بو جمالی کدا چو ایلر سیر — کندی اندن محبت قو عیر

642 او یخو سندن اویندی آه اندی — شوق یاریله کنده ودن کچدی

643 صنه سن بای ایکن فقیر اولمه — عمدن آزاد ایکن اسیر اولمه

644 کورمدی دوشن کوردکینی عیال — دنیه جه مالی صن وارید ی اورمان

645 دوندی بقدی سپهره اندی ندا — دیدی ای مهری یوق سپهر بلا

646 سنکه کردون دون پرورسن — دارد نیاده بربدا ختر سن

647 بنی نار فراقه یندردک — اویو ریکن نه تیز اویاندردک

648 سیر دیدان محرم اولمشدم — دوشن سلطان عالم اولمشدم

649 بکا ظلم ایتمکی روا کوردک — مرغ جانک حضوریا چوردک

650 مانع سیر روی یار اولدک — سبب کار آه وزار اولدک

651 ایر شیدی نولیدی خواب اجل — بنی بودرده کوریسیدی محل

652 بویله دییوب اوسمت بزم الست — جام ناموس عاری قلدی شکست

653 جرس راه عشق کیبی همان — خلقه کندین بلوردیا یتدی فغان

654 ایشی ذکر حبیب ایدی اجق — برطرف اولدی اوقو یرقوت

655 ناکهان اول کدای بی بهره — یولی اوغرادی فکر اولدی شهره

656 یقه سی چاک خاطری غمناک — کوکلی محزون وکوکلی غمناک

657 شهری بشدن بشه کزردی تمام — دوشن کوردوکینی آزردی مدام

658 شهر لیخندن کدا یه باک نظر — آت میدانینه ایرشدی مکر

659 سیر ایدرکن اوجای مرغوب — کوردی ناکه اوچار محبوب

660 برینک روی آفتاب جهان — برینک بویی سرو باغ جنان

661 بری جان گلشنین غنچه ناز — بری کون کیبی حسنله ممتاز

662 ایکیسندن بری قیامت ایدی — خوبلقده زیاده آفت ایدی

663 سایرندن اه ماه اکرم ایدی — شیوه وناز ده مسلم ایدی

664 اول کنش یوزلی میر مجلس ایدی — غیریلر آکه جمله مونس ایدی

665 نظر پاکله باقمیه آکا — اول پری چهره یه اندی کدا

666 دیدی آه ایلیوب اویی طاقت — بودر اول دوشن کوردکم آفت

667 کوردکم اولدر اول مه غرا — نیه اوغرادم غینی یلدی کدا

668 صورتی خلقک برینه اندی همان — دیدی کیملر نسیدر بو جوان

669 ایتدی ای کدای کوی بلا — شاه دیرلر بو شهر ایچنده کا

670 قولی اولمغه کیمکه طالب اولور — اکا روی جلالی غالب اولور

671 شمس تابانید رُبود و رانك — شیوه بابند مثلی یوقدانك

672 حسن محبوبلردن افزوندر — گرچه دیرلر الدن اوسانوندر

673 ظاهرا گرچکم مسلا یمدر — سن بگا صورانی نه ظاهردر

674 هجرینك یوقدر رهی اورانی — دشمنم داخی سومسون آنی

675 وصفنی جمله اشتدی گدا — بلدیکم شاه دیرلرمش آگا

676 سیر ایدرکن اوشاه بی بدل — اوقودی نا له ایله بو غزلی

غزل

677 مست لایعقل ایدر آدمی جام حرم عشق
کچورر دایکی جهاندن کشی عالم عشق

678 ایمدی جور و جفا ایله بزی قورقتمه
کوکل اکلنجه سیدر آدمی اولانه غم عشق

679 هر قرنجه دمی اولور بوندن سلیمانلغ ایدر
حلقه صحبتمز اولدی دلاخانم عشق

680 ماسوادن کچه لم جام محبت ایچه لم
وان لم منزل مقصوده اولیه همدم عشق

681 مرشد کامل ارر سلسبر و گل ای یحیا
اولکم راه محبتده بوکون محرم عشق

مثنوی

682 چون تمام ایلدی گدا غزلی — ظاهرا اولدی محبت ازلی

683 کون کبی آنی اول غریب جهان — کوکدن استردی یردن بولدی گان

684 پای مال اولدی درده دال کبی — عمدن یکلدی هلال کبی

685 اوکدقا اولدی یغری باشی کبی — دوشدی یوزاوزن قتلو یاشی

686 درد له اغلیوب گدای جهان — شاه دیرشاه ایشیدیردی همان

687 ترك ایدوب جمله احتباسن — قلدی کلنجه عشقی سوداسن

688 کیملکه دیدار یاری کورسه مدام — اولور آقوصوکیبی آرام

689 ذکر یاردی یاکه ورد لسان — فکر شاه ایدی یار غاری همان

690 اولدی دیوانه کیردی میدانه — آلوداع ایتدی جمله یارانه

691 خلق ارا سندن کفت و کو اولدی — دیدیلر بوگدا دلو اولدی

692 مهر له مه قتندن دن دکل — خلق یانندن برك ترن دکل

693 بوگدا خود زیاده عاقل ایدی — عالم و فاضل ایدی کامل ایدی

694 پری ایدردکه بو مردمی هذیان — شمدی بجذوب سالک ایدر

695 پری ایدردی بو وجود لطیف — عاشق اولماسه اولمزدی ضعیف

696 حق اکا ویرمشیدی بر حکمت — آنی کورن اولوردی پر حالت

697 سوزلرین جان کبی ایدوب مقبول — بیله اغلر لریدی اغلسه ول

698 عشق ایدوب آنی واله و حیران — کچدی بوحالتیله نیچه زمان

کدای محزون مجنون اولدوغنک صفت شی دکل اصحاب

و آیاب و قانک شفقت ایدوب و نصیحت ایسته کلریدی

699 بر سحر دست شوقله افلاک — کیجه نک قاری شالی ایلدی چاک

700 لیلی نک عشقی ایله مجنون وش — کوکدن زنجیر نی سورردی کنش

701 آتش عشقله طوتشمش ایدی — جسمنه اضطراب دشمش ایدی

702 عشقله اولمش ایدی دیوانه — صو ینوب کیرمش ایدی میدانه

703 کوریجک مهردن بو احوالی — تخدی بر بر بجومک اطفالی

704 آشنا لردن آکه بر نیچه مرد — دیدیلر ای سیر محنت و درد

705 بر سنک کبی یوق امیر کلام — علم و فضیلله واجب الاکرام

706 همدم ایدینه عشق پیشه سی — صیقه عرض و وقار شیشه سی

707 خوبلر شیمدی بی حقیقت در — آنلرک عشقی عین زلت در

708 کندوکی خورو مبتذل ایتمه — عقلوکی عشقو کلمه طاعتمه

709 سنکه علمیله ذوفنون اولکه سن — نه روا عشقله زبون اولسن

710 باشوکه محنت محبتا و شوب — سکه دشمز که آل دلینه خوش

711 بر صچی لیلی سورردیسه کر — سنی مجنون بر ینه بغلیه کر

712 بیلورآنی جهاندن حال اهلی — دله ارتوق و شرکمال اهلی

713 دکلیدوست سوزینی ولکن — قالمز آیقدمی کبی کاسل

714 سکا اولان عزت ایلیه کر — لایق صدر دولت ایلیه کر

715 یحتمل رکه پادشاه جهان — سنی ایدر کزیده ارکان

716 بر وقار اهلی کامران اولسن — آدله سندن بر فلان اولسن

717 اکا ایدوب نصیحتی وافر — سوزی بورسمه قلدیلر آخر

نصیحت ایدنلر کدای محزونک طریق صواب و رزم جو ایدی

718 بو نصیحتلری اشتدی کدا — ایلدی جمله سینی استهزا

719 دیدی ای قوم واله و حیران — می غفلتله مست و سرکردان

720 خلقک ازاده سی اسیر درد — سن غنی صاندیغک فقیر دلدر

721 اوصلی اولدرکه اوله دیوانه — عاقل اولدرکه اوله مستانه

722 شاد اولن عاقبت ملول اولمه‌ی — کولن اغلادی اغلین کولدی

723 یوقدر درد دهرده قهرك — صدری صف نعالله ردهمك

724 زهری تریاقدر بودنیانك — جمله تریاقی زهردر انك

725 جمله دن اچمی اولن اغلادیرر — سنك اغلادیلدوکك اولدنیدر

726 حرمتا یوب سکا کیمسه خلق — خبرك یوقسنی کاهه قویمز

727 کاشکی حرمتا تیوبی قطعا — کوندن یوزیلکشی سوکیدی بکا

728 یا پیلوب قصر قدری اوکمز اشی — خانهٔ عرضی یقمیجه کشی

729 کیمکه نوش ایتدی عشق سرینی — برطرفا یتدی خلق حرمتنی

730 دمدن ایچمه کی دوا کورمز — آنی مدح ایتسه لر صفا سورمز

731 ویردی یارانیه اوذات شریف •
بوکا بکرزیجه جواب لطیف •

برا هل تمیز عزیزه کدای بیچاره یارانی دیمان ایچون ایلتدکلریدر

732 وادی حسن ایچره اواره — عشق سیری کدای بیچاره

733 ایلیوب عشقه کندوزین معتاد — کندوکنجه جنونی اولدی زیاد

734 جان و دلدن اسیر کبی انی — آکه درمان اردی یارانی

735 وارید برکرامتاسی ولی — اصلی آل رسول نسلی علی

736 سبز پوش ایدی هم اوخیر الاری — برك سبز یله شاخ غنچه سنی

737 ذاتی سن وقوفه وارمش ایدی — صبح صادق کبی عرش ایدی

738 شمس ایدی صنکه روی زیبه — شعشعه اولمشیدی آق صقلی

739 نور محض ایدی اولی سروایدی — شکلی قندیل عرشه بکزر ایدی

740 یوزی مرآت نور یزدانی — هر سوزی واردات ربانی

741 دال ایدی قامتی عبادتده — یوغیدی مثلی هرولایتده

742 یا پشوب ساعدینه یارانی — اول عزیز ایلتدیلر آپنی

743 دیدیلر اکه ای ولی الله — ایله بوعاشق ضعیفه نکاه

744 دکلمزیزی سوزمز طوتمز — ناله وزاری خلقی اویتمز

745 برعجب درده مبتلا اولدی — خلقه وکندویه بلا اولدی

746 مست ومجنون عشق وشیدادر — ایللر ایچره بویله شادادر

747 لطف ایدوب درد مندی ایله دعا — ضایع اولمایه اوصلته بوکدا

748 اولکه کم ایریله محبت دن — قورتیله بویله بلا و محنت دن

٧٤٩ چونکه بوسوزلری اشتدی گدا — اولعزیز تضرع ایتدی کدا

٧٥٠ دیدی ای پیر خانقاه مراد — بردعا ایتکه عشقم اولله زیاد

٧٥١ قاف عشق انجم اولدن عنقا — اولایین عین عشقله بینا

٧٥٢ بکا اولمکدر وصال لبق — عمری عمر یاره قلسون حق

٧٥٣ ایدن جسمی بولسه فدا — جان ویرب خالقه واره اولکن آکا

عربی

٧٥٤ حاله رحم ایلین درد ومه درمان قلسون

یاردن غیری کورم یاشینی کمسه سلمسون

٧٥٥ عاید ربن مبتلا سندن پتشای درد وغم

شویله بیمار ایتبنی کورمدی جانان یلمسون

٧٥٦ جانکر واریسه ای افاده لر یاشم کبی

اول پری سیمایه قوشوعقلوکر طاغلسون

٧٥٧ یا کر سیر ایلسون کوندکبی اولماه منیر

سایه وش پانجه یوزی قاره لر صالنمسون

٧٥٨ اولدوکیدن صکره نجایه قوسوکسون اولکا

بخشش ایمان اهلنه نیچوندعا لر قلسون

مثنوی

٧٥٩ اوقدی حالتیله حالتیله ای — ویردی قلبه ضیا وجانه صفا

٧٦٠ کلمانینه ایتدیلر چونظر — دیدیلر کردلودنا وصلوخبر

٧٦١ بومثل طوغری سوزدن ایله شک — سوزی ویرندن آلن وصلوکدر

٧٦٢ حکمت آمیز ایدی کلام کدا — هر سوزی بر کتاب ایدی کویا

٧٦٣ آیوب درد مند یارانی — قودیلر کندوحالنه آنی

کدای مبتلا اولاشاه عالیشانه مستانه افشای محبت واظهار مودت ایدیب اسرار کشالغی بالحث ملامت اولندوعندی

٧٦٤ قصه بزمندمست اولدی — رازپنهانی بویله ایلدی فاش

٧٦٥ حالیا اول کدای دیوانه — عشقله اولشیدی افسانه

٧٦٦ آنی بلشدی جمله طاغلمش — اولدی فرهاده بوکدا اولدی

٧٦٧ عشقله بولدی شهرتا آتا — بیلدیلر کیمی سوربوکدا

٧٦٨ بیلمیورلردی هیچ اومحزونی — قیفی لیلانک اولدی مجنونی

٧٦٩ اولدی بر شعله کرچه پروانه — آخرایدی بورازی یارانه

٧٧٠ بیلور انی جهاندن پیر و جوان — بولیمز بوی عشق و مشک ختا

٧٧١ یولدن برکون گدای افتاده — راست گلدی او سرو آزاده

٧٧٢ انجمشل دیدی بیرزگ وزندن ایدی — عقلی اما که کند وزندن ایدی

٧٧٣ برین گلدی چونکه اول اکی — قلدیلر شیشه جانی شکست

٧٧٤ بری مست شراب شیوه ویاران — بری مست محبت و مستان

٧٧٥ سایه کیبی گدای بیچاره — طاینوب قالمشیدی دیواره

٧٧٦ درد منده بنی کوردی چونکه زار — اولدی فی الجمله حالدن کاکام

٧٧٧ یا فتحی آکه حکمت الله — دیر دی جسمی جمله شاهک

٧٧٨ شاهه نار محبت ایتدی اثر — قلدی عین عنایتیله نظر

٧٧٩ دیدیکم عاشقم کیبی بو گدا — مبتلا ایتمش آنی درد و بلا

٧٨٠ اولمسه بنده عشقمیله اسیر — عشقی اتمزدی کوکلومه تاثیر

٧٨١ شاه چونکیم گدایه اولدی قرین — دیدی عشق اولسونای گدای غمین

٧٨٢ غم جانا نیله بلاده مسن — نیجه سن خوشمسن صفاده مسن

٧٨٣ خاطرین صوردی ایلدی میلی — گلدی مجنونه صانیسن لیلی

٧٨٤ آکا لطفندن اولدی خسته خصال — حالنی ایلمک ایچون ایتدی سوال

٧٨٥ دیدی نازیله اول وجودی نحیف — سنی عشق ایلمش ضعیف و نحیف

٧٨٦ عالمی نکته دانه بکوزمسن — بو ظریف جهانه بکرزمسن

٧٨٧ سویسک خدای اتمه خذر — سودکاک یکمدر ربکا کوستر

٧٨٨ سکا احسان ایدوب عطا ایدر — اولکه کیردرد و کیه دوا ایدر

٧٨٩ صحبت خاصنه کیروب وبن — دوشه بن آیینه یلوان بن

٧٩٠ دیه بن کا کای کل خندان — قلمه اول عندلیبو کی گریان

٧٩١ سنی ای سرو باغ خلد برین — طوغرو اولمیله سودی اول مسکین

٧٩٢ نوله اولدیسه عشقو یکله کیا — قاتنه کیرمه تیر کیبی شها

٧٩٣ کوزیکك قلمه اول گدای حزین — قسلرك ایلمه سر کبی چین

٧٩٤ سودکو کی سکا حقیقتله — اولکه کیرام ایدم نصیحتله

دلبر شاه عالیشانه گدانك جوابیدر

٧٩٥ چونکه شاهك سوزی استدی کیا — آل آچوب جان و دلدن ایتدی دعا

٧٩٦ دیدی صوت حزینله ای شاه — وین کوکلك مرادینی الله

٧٩٧ اغلما غیله کورمز اولدی کور — ضعفدن ایشیتمز اولدی صور

٧٩٨ سویله باکه ساکه رحمت اولور — بو محبتکی یه محنت اولور

799	ای اولکن حسن و خلقله تمام	مشفق عالم غریب نواز
800	سوزکم ظریف عالم در	شیوه و نازده مسلم در
801	هرنه کم دیرسم اندن اول بکلدی	ملک حسن اچره برکول
802	قشلری مدایت قرآن	قدری سرو روان یلخ جنان
803	اگه شمس جهان دیسم حقدر	قدری عالی و کوکلی اچقدر
804	مثلی یوقدر انک کوزللرده	آیلور حسنی ایله هریرده
805	کوستردم سکا اوسلطانی	صقلیدک بوراز پنهانی
806	قورقرین سرمی عیان ایدرسن	عشقمی خلقه داستان ایدرسن
807	سوزکومک یانسن ای یوزی ام	بلکه سومک سولمک اولمه
808	سوزنی اول کدا ایدلجه عام	دکلدی آنی شاه ذوالاکرام
809	بوندن اول اوشاه بی همتا	آنی یشمش ایدی اجمالا
810	که اوبخنون والله وشیدا	درد عشقک اسیری یوقیدی
811	شاه ایدی غیری کمز ایدی	کوردوکی خوبی خوب ضم ایدی
812	کرچه واریدی چوق پری پیکر	کون کوستر میدی ذره قدر
813	دخل ایدوب محبی دهانکر	طولا شوب موی و ش سیانکر

814	کیمنک ذم ایدردی کفتارین	کیمنک مدح ایدردی قیتارین
815	هر برینه بهانه بولورایدی	شاه مدحینه مایل اولورایدی
816	سوزلرندن آلندی شاه جهان	طمنیوب فکر واردی پچه زمان
817	آخر ایتدی کدایه کیرو خطاکه	دیدیکم باکه کوستر ایمه حجاب
818	بوخصوصه سنی ایدم سرزش	تنکری حقچون ایمه آنی فاش
819	سویلینجه بورسمه اول آفت	دکلدی هب کدایه طاقت
820	کورکدانک نظر افتینی هان	شاه عشقی نهانی ایتدی عیان
821	قلدی اولنه توکل الله	صوندی برآینه همان شاهه
822	آینه ایچره کوردی کندوی شاه	اول تعجبله دیدیکم الله
823	بونه نازک وجود اولور یارب	جمله رندانه دورلونلر اشی
824	بیلدی چون مبتلا سید بو	شاه ایتدی کدایه استیفا
825	ظاهرا فتنه لرینی ایلدی چین	یعنی قیلدی کدایه خشمکین
826	قودی بولدن کدای اولدی	شیوه و نازایدی مرادی عیان

الموعظه

827	رفدایسک عالم ایچره سن زنهار	حالوکه واقف اولسون اغیار

828 سورین قلعه سینی ویران ایتمه — جان کبی دلده عشقی پنهان ایتمه

829 وار پناه ایتمه صبار انکاری — کورمه هرگز زبان اغیاری

830 صورتا انمه عشقکی اظهار — عاشقک بر بلمدک نسی وار

831 قادیا اولمدقجه عشقی انمه عیان — بر بقمز سنی بیلور جانان

832 طیور رسک سکا جفا ایدر — یوزوکه بقمیوب ارا کیدر

833 دردمند وضعیف وبیچاره — عاشق نامراد وآواره

834 محرم درد ومبتلای بلا — همدم آه ونالهٔ یغمی کدا

835 صقلیمادی راز پنهانی — خلقه فاش ایلدی اوجانانی

836 صوك پشیمانلغ اصلی عمرلیش — غصه سی تا اولنجه کمر لیش

کدای دیمانه یا رانه اسرار عشقی افشا ایدن مشهور لافاولد

837 بر کون اولمبتلای محنت ورنج — کوردی بر پرده اونده بوردی سطر

838 دیدی نه خوش مقام اولور بو مقام — آیتلور بونده نام شاه جهان

839 بو بهانیله باری بن هر آن — این بن نام شاهی ورد زبان

840 اول کدای زمانه حسرتله — اکلنور کن بوسیر لعبتله

841 خانهٔ فرزی کوردی جون فی الحال — برینه قلدی مسئله سوال

842 دیدی هی هی بو زاغ کج رفتار — شاه یاشنده نیجه ایدر قرار

843 ایکی رخ یوزی صویدی داو بونك — قویکوز رخطری بریکه بونك

844 نه رواد رکه فرزبی اندام — اولله همسایه شاه اولینه مدام

845 بر بهانیله شاهی ایتمکه ذکر — ایلریدی بونك کبی بنجه فکر

846 شاهی برخ گزاکدی چونکه کذر — حالنه واقف اولدیلر فرفا

847 بیلدیلر کم هلاکیدر شاهك — عاشق سینه چاکیدر شاهك

848 دیدیلر ای غریب وآواره — کوشهٔ محنت ایچره بیچاره

849 شاه عالیجناب سن ادنی — همدم اولورمی پادشاهه کدا

850 کلبر وواز کل بو سوداد بن — سکانه فایدن بو غوغادن

851 شاه سندن ایراغ وس محزون — کرچه اولدك اولیلیه مجنون

852 دکلدی سوزلرینی چونکه کدا — یوغیش عقلکز دیدی حیفا

853 ایریشوریان عاشق مشتاق — قطب اقطابه کهبه اولمز ایراق

854 اعتماد ایلیه بو سوزه حقدر — عاشق اولن ولی مطلق در

855 کامل اولانی ذوالکمال اکمل — عاشقی کیر واهل حال اکمل

856 کندوکی ایله رحمته لایق — عشقنا کیله عاشق اولن عاشق

857 فتنه کم اولمه بر پری پیکر — براکی اوکمه وغی همدم ایدر

858 کون کبی اولسه بر قمر پیدا — طاقیلور سایه وش اکا اعدا

859 بقرا غزینه برخرک هربار — چقمز انک سوزندن آخر کار

860 نه روادر که هر لبی عیسا — ایده هر برخرد و پایه وفا

861 کاملک غصه سی زیاده اولور — جاهلک طالعی کشاده اولور

862 عاشقک کونی مختیله کچر — یمشک ایوسینی طوکریر

863 بویله دربویله حالی دنیانک — رغبتی اولمز اهل عرفانک

864 مانع وصلتا اولمز اهل فساد — درد عشقی بیوزدنا یتدی زیاد

865 برسیه رو یزید ابن یزید — سایه وش شاهدنا اولمز بعید

866 اولمشیدی غراب وش غماز — فتنه وحیله ساز و شعبده باز

867 واجب القتل جلف باطل ایدی — شارب الخمر قمار جاهل ایدی

868 آنه دن یوزی قان طوغمشیدی — معصیت بحری آنی بوغمشیدی

869 وارید صورتنده قاره نشان — صنکه سو نیمش اکسی ایدی همان

870 فانی دنیا کبی یلانجی ایدی — خسته عشقه قاره صنجی ایدی

871 هب نفاق ایدی ایشی انسانا — صورتا بکزر ایدی شیطانه

872 اولیوزی قان مهمل و بی عار — آشنا یدی شاهه برمقدار

873 فتنه نک باشی شر ایشک یکی — کوم نجدک اوقاره جه کیکی

874 واردی مسکین کدایه ویردی سلام — ایلدی مسئله فتح کلام

875 دردی ای درد مند بی طاقت — یوره کم آجیدی سکا غایت

876 اول الف قامتا یتدی قدکی لا — جوز ایدوب سکا ویرمز اولدی سلام

877 صار دب برک کاهه دوشمز سن — اینجه لب ترکیا هه دوشمز سن

878 هرنکم دیرسم آنی ایله قبول — سن بکا آخرت قوندا شی اول

879 زار کی صقله چشم روشندن — صقلمه زار کی صقز بندن

880 واره ین شاهه مسکنا یدین — سنلی ول یار تربیت ایدن

881 یارا بله عالمه ایلیمز اولمز — عالمه اچمدن بمزایش اولمز

882 سوزمز اول شاه کامرانه کچر — ایدن شاید که سز کیه نظر

883 وصلت دلبر بولسا امکان — اوله کم درد وکه اولم درمان

884 پنجه بونک کبی خوش آمد ایله — حیله ایتدی کدای خسته دله

885	اول ضعیف و نحیف و بی‌نوا پیر	اولدی انک خوش آمدینه اسیر
886	الدانب اول گدای بیقرار	گل کبی آچلدی دشمنه اسرار
887	هرنگه اولدی آره ده واقع	قلدی اول قاره یوزلویه شاهد
888	شفقتا یدوب گدا سنه گه	اله آلوردی کوکلنی اول شاه
889	آشنا ایدی شاه دورانه	خلوتا نوردی آنی بیگانه
890	ایلیوب اول گدایه شاه اکرام	ویروب ایدی اوغرلیجه سلام
891	هرنه کم اولدی ایسه نازونیاز	واقعا اولدی سر اسرار اولغاز
892	حسد ندن همانده اول بدخال	وارون شاهی ایلدی اضلال

حسب حاله

893	دیدی ای شاه ملک و حسن و	نیچه بیلک جان و تن یولوکدن
894	طوردی غنجه زمانه وار اولاسن	تخت دولتده برقرار اولسن
895	سنلک اردنجه کور نلر دیرلر	شاهی شیمدی گدا سوزدیرلر
896	اگه اتسک اوغرلیجه وفا	برینه بیلک قتو بایدی افشا
897	شیمدی سنسن همانک اعزه	بقله اصلنمز انک اعزه
898	سوزی اولورسه داخی اب حیات	صاقن انکله ایلمه کلمات

899	شاهه بر بردی بولدخالی	واقع اولدوغی کرو اولوالی
900	کلدی شاهه گدای اول ابتر	آچیلن خرمثلدر آتی کچر
901	دیدوکی سوزی اولدیلر شاهد	صیکری بر پچه خر مفسد
902	دیکینجه سوزنی اوروبیهانه	غالب اولدی جاکلی اوزی شیطان
903	غضب و حیله شاه جهان	یردی بر نامه اول گدایه همان

904	اولا نامن اوشاه بنام	حقه حمد ایدی و رسوله سلام
905	دیدی ای آشنای عالم عشق	مبتلای بلا و همدم عشق
906	ستم هجر ایله فریدجهان	آه دهر ایله وحید زمان
907	بونه کستاخلقدر رکه گدا	هرسوی شاهی همراه افشا
908	عشقله بولدی اشتهار تمام	بنی خلق ایچره ایلدی بدنام
909	قلمدی آشوب دل نهان	دود آهمدن اولدی خلقه عیان
910	بکا کرچک ایکله عاشق	صبح وش مهر میله صادق

911 نامه‌ی اوقیوب عمل ایدن سن — کون کبی باشوکی آلوب کیدن سن

912 بندن نک حاکمی چو مولادر — دد وکی یرده اولمق اولادر

913 کیمکه کرچکلیکله عاشق اولا — صیمز امرینی یارینک قطعا

914 سود کیمنوک رضاسی اوزره اولور — دایما مقتضاسی اوزره اولور

915 دیلوکه شاه آدینی آکمیه سن — براکیبل بوشهره کلمیه سن

916 نار فرقتده قلبی قال ایدن سن — کندوکندوکی اهل حال ایدن

917 آتش وقتا ولبا وغنجه تر — پنجه سوزلردیدی بوکه بکزر

918 عرض ایدوب اول کدایه روی جلال — شاه دوردی یوزینی نامه مثال

919 طغرا وقینه کدای قلدی نشان — چکدی اول دردمند تیغ زبان

920 بکزدی سطر نامه شمشیره — الف ونون کمانله تیره

921 اکی سطرینک آن سی مثالا — اولدی دربندکوه درد وبلا

922 خشم ایدوب عاشقینه دلدار — چکدی سطرندن آن یه دیوار

923 آخر اولدی بوجهله نامه — ویردیلر اول کدای بدنامه

924 چون کدا الدی نامه یاری — اغلیوب قلدی ناله وزاری

925 دردی بوشمع بزمه جانمدر — غنچه کلشن جنانمدر

926 طاشی کاوراچی غبردر — شب قدیله روز انوردر

927 اولمیه حسنله بونک بدلی — چین محبوبی وخطا کورکی

928 نامه شاهی اوقیجه همان — چاک ایدوب سینه سینی فلتان

929 دیدی بن کندوکندومه ایدم — راضی اولمادوغی یوله کندم

930 بوجنونیله ایلدم نقصان — رازینها نه اولدی خلقه عیان

931 فاش ایدوب عشق رازنی هرگاه — یاری رنجیده خاطر ایتدم آه

932 وهکه رنجیده ایتمه اولیای — کلمیدم بوعالمه باری

933 اوچمغه ایلسم عجبمی هوس — بلبل جانه جسمم اولدی قفس

934 عاشقه برقضا یمش هجران — یا لضروری بلا یمش هجران

935 سوم اول شاه کندوبی سوه — نوله مردود عالم اتسه بکی

936 متحیر اولوب بوا حواله — ایلریدی بوو جهله ناله

937 کاه اولور نامه پیک وصلت اولور — کاه تیر کمان فرقت اولور

حسب حال ه

938 امر شاهی طوتوب کدا فی الحال — غایب اولدی رجال غیب مثال

939 شاپ بر قولدن ولسه خشنود — بر بها نیله ایلسه مردود

940 لب دلبر کبی کورنمز اولور — یولنه سایه وش سورنمز اولور

941 چرخ کبی اولور غمیله دوتا — یلدیزی دوشکون اولب یلرآه

942 ایلیوایلیو فغان وانین — شهردن کیدی اول کدامسکین

943 ناید لدن چقن دخانلر یله — کیریه وناله وفغانلر یله

944 رقص اورن اوره یوله کیردی — کرد باد یله صن غبار فنا

945 هرکبی کوردی یسه اغلتدی — یول کبی اونیني یوربکیدی

946 بر یوجه یین چقدی دیدی — الوداع ای محلهٔ جانان

947 الوداع ای مقام کعبهٔ جود — الوداع ای مدینهٔ مقصود

948 الوداع ای جفاسی چوق جانان — ایل سوزینه اویوجی شاه جهان

949 قالدی حسرتله تیامتنه یاقی — یلدك ده که قدر عشاقی

950 یشکودن غیر یوکی سوردك — بکا دشمار وی کولدردك

951 وطمدن بنی ایراغ ایتدك — هجرله داغم اوزن داغ ایتدك

952 اسکی دردوی تازه لندردك — بنی حسرتا ودیعه یاندردك

953 آه کم کمدك کنا همدن — بویله اومولمز ایدی شاهدن

954 ایلرایکن یورسمه آه وفغان — درد له اوقدی بوشوی همان

غزل

955 بوکون اومردم عالی نظردن ایرلدم — کوزم تشی کبی نوربصردن ایرلدم

956 دیار غربته آهم کبی حیقوب کیتدم — فغانلر یله اوجان وجگردن ایرلدم

957 بوکیجه شمعنه جمع اولشیدم اول ماهك — نه قان کونلره قالدم سحردن ایرلدم

958 فراق یارمیله کیدی عقل وصبرو قرار — یرق دکلی بکا کم نلردن ایرلدم

959 صدف کبی نوله چاك اولسه سینهٔ یخیم
اکی جهانه دکر بر کهردن ایرلدم

مثنوی

960 اولوبن راضی رضای خدا — اوقدی شوقله چوشوی کدا

961 یاشن ایرماق ایدوب سحاب کبی — طشلریله دوکدی آب کبی

962 یوزینی یین سوردی یاشی کبی — اوکمدی قالدی یغمور یاشی کبی

963 دردمندك ستان سی یوغیدی — قرن باشینه جان سی یوغیدی

964 خلق عالمدن ایلیوب عزلت — ایلرایدی وحوشله الفت

965 عشقله اولدی مست ولایعقل — کچدی عمری بوحالله بیچاره

966 عاشقک قامتی اولنجه کمان — خصمنی ایلر آه او قینه نشان

967 عاشقک سن جنونینه قالمه — حذر ایله ایلنجنی آلمه

968 عاشق صادقک سوزی مثلا — دوکمز آتلمش اوق کبی قطعا

969 قلمغه بر دیاری زیر و زبر — عاشقک آهی ایله یاشی بتر

970 گلسه بر عاشق ضعیف الحال — بربها ایله وارد عاسنی آل

971 خوربقه گدای شیدایه — اوردی چون پشت و پای دنیایه

972 سرورن روان ملک فنا — عاشق بیقراینی گدا

973 کوردی چونکم زیان اغیاری — قیلیه قرشو ایلدی زاری

974 بولیوب وصل یارینه چاره — چکدی شمشیر آهی اغیاره

975 قامتک یای ایدوب نیه کوتیر — اوردی اغیان بندک دعا ایله تیر

976 حقدن ایرشدی مجلسینه بلا — حاجتینی قبول ایتدی خدا

977 هر پریشی جوانه مرک اولدی — یولنه گلدی یتدی و کین بولدی

978 عامدر لطفی حق تعالی یک — منتقم در یزادی مولی یک

979 کمسنک حقی کمسه قالمز — ایتدکک صانمه یولوکه گلمز

980 چشم یماری کیمی بر کون شاه — خسته اولدی قضایله ناگاه

981 شاهه ایتدی گدانک آهی اثر — کمسنک آهن آله ایله حذر

982 صولدی بیر آن اول گل احمر — اشی بلدن بناگه غنچه تر

983 گلدی بر کیشی سرعتیله همان — دیدیکم ای گدای شاه جهان

984 خبرک یوقمی خسته در اول شاه — سن کیدلدن یتور اوطلل آله

985 باشنک کون کبی حرارتی وار — گل یوزینک زیاده خمرتی وار

986 سیر ایدرکن سرایینی ناگاه — ماه رون کبی طوتلدی اوشاه

987 ضعفدن بر خیاله دوشدی — قشی کبی هلاله دونشدی

988 چکرکن اوغمن ارخنجر — شمدی ایلر مسلا ایتله نظر

989 مضطر بدر وجودی آب کبی — صوده در کوزلری حباب کبی

990 زحمت بدنا ولدی حالی خراب — دیدی اول آفتاب عالمتاب

991 هر کیمک خسته اولسه جانانی — دایما یحضور اولور جانی

992 آنی دکمکرکن اول گدای حزین — سوزینک آن سینه کیردی همین

993 جان ودلدن یولدی آنلهه — بر دعا ایلدی همان شاهه

994 خالقک حکمیله اول ساعت — ایردی شاهک وجودینه صحت

٩٩٥	كون كبي حسني عالمه طولدي	بر هلال ايدي صنكه بدر اولدي
٩٩٦	كيرو كون كيبي چقدي سير انه	كيرو كون كبي اولدي مستانه
٩٩٧	غمزه سي كيرو خون فشان اولدي	كوز لري فتنهٔ جهان اولدي
٩٩٨	صحبته ايردي بر مراد اولدي	حسني اول كيدن زياد اولدي
٩٩٩	عاشقك نامه سي پر آتش اولور	دلي كوكلي كبي مشوش اولور
١٠٠٠	قم رز سوز عشقي اعلادن	طور طاغي كبي تجلادن
١٠٠١	الفي بر زبان حالي اولور	نقطه لر اندن كوزي ياشي اولور
١٠٠٢	جمله حرفي دخان آه اولور	قم بختي كبي سياه اولور
١٠٠٣	بزم عشقك اومست شهيدي سي	جمله عالمك تماشاسي
١٠٠٤	دار غربتده واله وحيران	ملك محنتده داستان جهان
١٠٠٥	مبتلا واسير بند وبلا	شاه اقليم عشق يعني كدا
١٠٠٦	ناكهان اولدي چون محاب عتاب	يردي سوزيله نامسينه جواب
١٠٠٧	ودي شكر اول كريم رزاقه	عشقي شمع ايتدي بزم عشاقه
١٠٠٨	اوغرذب عشق باكله رنجه	قلدي ايوبه دردي اكلنجه
١٠٠٩	عين يعقوبي ايليوب اعمى	جان كوزن اجدي باطنندن اكا

١٠١٠	كنعانك عشقيدر اكا مقصود	يوسفي بر بهانه ايتدي ودود
١٠١١	ذكر ايدب حق ورسولي كدا	مقصدين تا مسندن قلدي ادا
١٠١٢	ودي اي پادشاه دورانم	الطون اسكفلو ماه تابانم
١٠١٣	قولني حسرتا ودينه يا قچي	عاشقينه قيا قيا باقچي
١٠١٤	اي كوكل قابوجي كوزي شهباز	حسن ايلندن مسلم ومتاز
١٠١٥	دوشلي سندن ايرو بي جانم	باشدن ايا غه درد وافغانم
١٠١٦	سوبلي اي هاني غنچه تنى	اولمشم عالمك كوزي دكني
١٠١٧	ساده دل اولكم پياله كبي	قم كوكللو اولمه لاله كبي
١٠١٨	عرض ميدار ايدب تجلا قيلم	بني اول وجهله تسلا قيلم
١٠١٩	اي پري پيكر وفرشته خصال	عقلم القدن ايسه جانوملي
١٠٢٠	عرضك باكه لطف وهمت ايسه	بني اولدرندكلو رحمت ايسه
١٠٢١	اولدي غم سازنه يورك رقاص	خين كيرو بلادن ايله خلاص
١٠٢٢	ايكن اغلمه اي كرم كاني	توبتسنه كويوجي قربانى
١٠٢٣	كوزوكله كوزب بو محزوني	كوكلك ايله اسركه اي خوني
١٠٢٤	دوستي دشمنيله بركورمه	بني يوللرده كورمه اورمه

1025 بکا دیرسک که عشقی ایله عیان — قادر ایسک جمالک ایله نهان

1026 اوپمدم آیغوکی عزتیله — اولورین عاقبت بوحسرتیله

1027 اولورسم وصیتم ایدرسن — قبر اوی آتوکیله چکدرسن

1028 سوکه سن دوستم طوتیجه بکا — این سن روحمه بورسمه دعا

1029 هر یوزی قان تک سوزن طوتمه — بنی اوندغوکی اونتمه

1030 بن کیمم کم وصاله لایق اولم — ایلیم کندوی سکا هم دم

1031 بویتربا که ای مه روشن — سنی سیر ایلیم ایرقلردن

1032 نامه یی شمع وش نهانه ایدن — سوزدردیله عاشقانه ایدن

1033 یانه ین نار اشتیاقمله — اعلیا ین غم فراقمله

1034 حمدلله جفاکله ناجار — دل دیوانم اکلنور هر بار

1035 هر قرین کم رقیبا یدن اغوا — نه جفا این سن نکانه وفا

1036 پرتو مهر لطفوکی کوندب — قامتک کبی سوزنی اوزاندب

1037 چوق نیازایلدم بوسوزحقدر — عاشقک صبر ولیغی یکشقدر

1038 مهرمك دن سن ایدوب تقریر — یاشمك اولدی قطن بی تحریر

1039 نامه بوجهله اولوب آخر — شاهه عرض ایدی حالنی پیر

1040 یاروبرقتی زیاده ایله — شاهه کوندردی بر بهانه ایله

حسب حال

1041 بوسعادت یترکه اهل دله — سودوکی نامه سینی آله اله

1042 بومراده بقن وصول بولور — عاشقاولن سوندوکندن اولور

1043 عاشق رندا ولن غروراییتمز — رای تدبیرده قصوراتمز

1044 یاری نامیله امتحان ایلر — کزینها نبی عیان ایلر

1045 نامه سینی اگر اوقورسه نگار — بیلورآنی که بر محبتی وار

1046 وای اگر وصفنی ایدوب تغییر — التفات ایمه قلیل وکثیر

1047 شاد مانیکن اول کل حمرا — صوندیلر نامه کدای اگا

1048 شیوه وناز ایله ترحم ایله — بقدی اول نامه تبسم ایله

1049 آلدی اول نامه پریشانی — اوقودی آخرینه دک آنی

1050 نازوشیوه یله قشلرین چاتدی — نامه پرسهلجه چاك ایتدی

1051 نامه وین نه خطاب ایتدی — ظاهرا جهلله عتاب ایتدی

1052 بنجه کسنه بوحاله عالم ایدی — بویله اتمك اوراده لازم ایدی

1053 نامه ویردی اکه شاه کریم — دیدی کیرو قبل اسنه تسلیم

1054 ایده سن اول گدای عشق مولی — دیه سن نامك اولدی مقبول
1055 بو جفانك زیاده لذتی وار — ظاهر باقمه کیز لو حکمتی وار
1056 بنجه کل اشبو قولی ردصانده — دلبرك شیوه سینه آلدانده
1057 گاه اولور ناز ایله یوز طوتار — التفات ایلمز کچر دلدار
1058 اگر یسك بو ذوق وشوقی اگر — حق بیلور بنجه بیك سلامه دگر
1059 دولك اول عاشقه که محبوبی — ارده قوللنه بو اسلوبی
1060 شیوه یاری اهل ذوق اگلر — حال عشاقی اهل شوق اگلر
1061 منطق الطیری بلکه هر بار — یا سلیمان گرك یه خوی عطار

1062 عالم ایچنده درد بی درمان — عشقده عشق ایله جهان دولار
1063 کیمکه بیمار عشق دلبر اولا — حقدن اولور اولور سه اکه
1064 علم حکمتده حضرت لقمان — یازدی اوج وجهله دردی درمان
1065 بری اولدرکه عاشق یاره — وصلت اولور اگاهمین چاره
1066 بری دائمی یوغیسه صبری اگر — چاره نه چاره ایدن غم سفر
1067 بری دائمی همیشه یارانی — دمادم عاشقینه جانانی

1068 دیه لر کر حبیبوکی هر بار — بی تکلف اوپر قوجه اغیار
1069 بیوفادر حقیقتی یوقدر — سنکاهر کز محبتی یوقدر
1070 سن چکرسن بلا سنی هر دم — ایل صفا سن سورر بایدر عالم
1071 ایلیمجه بو وجهله اضلال — گلور البته عاشقه برحال
1072 اولیوب سودکندن اول خشنود — طور میوب ویرر احتمالی وجود
1073 ظاهر اگر چکرم عناد ایلر — بو صوق سوزی اعتماد ایلر
1074 بو جوابیله عاشق بیمار — سودکندن بیرز اولور یار
1075 عاشقك درد ینه آنی تدبیر — سوزی بو یوزدن ایلدی تقریر
1076 چونکه مجنون عشق اولدی کدای — بنجه لر درد ینه آرزدی دوا
1077 کیرو جمع اولدی یانه یاران — قلمیجون جنونه درمان
1078 چاره سز قالدی کوردیلر اولکی — سفر اولمادی اکه دفع بلا
1079 انك امرینه قالدیلر عاجز — صبر یوغیدی طاقتی هرکز
1080 رحم ایدب حالنه انك اولان — سوکدیلر شاهه ایتدیلر فرمان
1081 شاهدن چوق شکایت ایلدیلر — اکه وافر مذمت ایلدیلر
1082 قول لقمانیله ایدوب عملی — خیلی فرمایلدیلر اول کونلی

1083 بو مقوله سوزی اشتدی کد اعتماد اتمز یوب دیدی حاشا
1084 شاه بن بلد کوم شهیسه اگر غیر یلردن بر شمز اکه ضرر
1085 پاکدن پاکدر او شمس جهان حیفدر اکه ایلمک بهتان
1086 دل اوزادن لبینه لال اولسون اوکمدن باشی پایمال اولسون
1087 اول اوزون بویلو سروی ایکیدن کیمکه دم ایدن اوله عمری قصیر
1088 آدمک آدم اولدی آینه سی بلکه سر جمله عالم آینه سی
1089 هر نکم ایتدکوز اکا بهتان غیبکردر کوریندوقدن عیان
1090 اولور اول کوزکشی یه عین ضرر کندو عیبینه ایلمز سه نظر
1091 بقسه مرآته یوسف کنعان کیر و یوسف کورینور اندن همان
1092 بقسه آیینیه اگر زنکی کورینور یینه کندوندکی
1093 نه عجب در بو رسمه اولمکی علم حکمت سوزینی ایتدی نقل
1094 اولکه عالمدن اهل عبرت اولور هر نیه بقسه اکه غیرت اولور
1095 سوزلرینی اشتدیلر بر بر اولدیلر جوابنه قادر
1096 آخیوب قلدیلر فغان و انین کیتدیلر هر بری ملول حزین

کدای افتاده نک دردی حدندن زیاده اولب عشقله کامم

وکا آقایه خطاب ایدوب بر ندن جواب کلیوب اخر کار حقه نیاز ایتدکدن

1097 قوق اخوانی یلزن استاد اوردی بو رسمه قصیه بنیاد
1098 مست و مجنون و والله و شیدا عاشق نامراد یعنی کدا
1099 کشف ایدوب جان کوزینی کوردی تره یه بقسه شاهی کوردی
1100 وارسه بر صحبته اگر که کدا حال اولوردی خیال یارا کا
1101 اندن سویلنسه یکه در اوخبر خبری اولمزایدی دن قدر
1102 قول اولب شاهه کوکلی اندن کوزی مجنون کبی یاندن ایدی
1103 کاه اولوردی کوزردی اول دمی یعنی سلطان حسن اول شاهی
1104 سوریوب سایه سیاه کبی قرشوارردی دوداه کبی
1105 ایلرایدی اوماهه استقبال حالینی اغلرایدی برمثال
1106 اغلیوب کشف رازه کشلرایدی جان و دلدن نیازه کشلرایدی
1107 صکن کوردی اول ضعیف الحال شاهی قلبش تصورندن خیال
1108 کوردوکی شاهنک خیالی ایمش صورت فکرت محالی ایمش
1109 سویله کن بانه سویلز ایمش اولور اولمز فسانه سویلر ایمش
1110 اوتنوب خلقدن ایدردی حجاب کندو کندوزنه قیلوردی عتاب

١١١١ گاه باشینی طاشه اورر ایدی — گاه اولور طاشی باشه اورر ایدی

١١١٢ خلقه مستانه لکلر ایلر ایدی — شوله دیوانه لکلر ایلر ایدی

١١١٣ ماه سریع الحرکاته — کلمات یتدوکیدر

١١١٤ بر کیجه خانقاه عزلته — یعنی ماتم سرای غربته

١١١٥ حسرت شاهله گدای جهان — یاشینی اغلش ایدی سیل روان

١١١٦ کیمسه یانمز یوغیدی که آگاه — حال اعلایه کوکلی راحت اولا

١١١٧ اضطرابندن اولدی بیطاقت — کوکلی اکلمز ایدی بر ساعت

١١١٨ اغلر ایکن او وقاره کولوکر — ایلدی کوک یوزنده ماهه نظر

١١١٩ شمع کبی گدای دیوانه — یاندی یا قلدی ماه تابانه

١١٢٠ دیدی آب روی چرخ برین — خلقه صحبت سپهره نکین

١١٢١ اهل سعدک همیشه یلدزی — فلکک دائما کوزر کوزیسن

١١٢٢ جانب روزنه جام روزنسن — گاینانه چراغ روشنسن

١١٢٣ یوزه سن کزنجه آفتاب کبی — کوکلک لحظه زر تراب کبی

١١٢٤ برسخاکانی ذاته بکزرسن — اکرم کاینانه بکزرسن

١١٢٥ یوروین عزتله ایچره اواره — ایله بن بی ستاریه چاره

١١٢٥ ظلمت غمدن نابدید اولدم — یاردن هجرله بعید اولدم

١١٢٦ بنی قلمدی چاق بودکاوغرب — عاشقک قدر بیلنیدی حیف

١١٢٧ اولشم عشقله ضعیف الحال — قالمادی اغلمغه دماغ مجال

١١٢٨ عشق دلدار کوکر فاره — یوزه یللر دوزر که بیماره

١١٢٩ یوق مجالم که وارم اول شاهه — بنم ایشم قالیور الله به

١١٣٠ ای سپهر برینه بدر غمام — ایله اول شاهه صالمیکز اعلام

١١٣١ دیه سن اول غریب وبی درمان — قالدی غربتده بی کس وبی جان

١١٣٢ سایه وش یانوکه یوزین سوره من — آیدن برکن کون یوزک کوره من

١١٣٣ حالت نزعه ایردی اول بیماد — دل آغر ویرمیوب یتوردی جان

١١٣٤ وار اکا جان کبی قریب اولکور — اجلی ایرمدن طبیب اولکور

١١٣٥ اولدین ساکه عرض حال اتسون — آخرت حقنی حلال اتسون

١١٣٦ کرچه عالی جنابدر دلدار — کوکل الحق لیاقتی یوقدر

١١٣٧ هیچ لایقمیدر که دولتنه — صله ویرمندی وقتنه

١١٣٨ صبحه دک ایلدی بو رسمه خطاب — کلمدی ماهدن کنایه جواب

١١٣٩ اغلیوب نحو حیرته طالدی — طاقتی طاقا اولدی قالدی

۱۱۴۰ ماهدن کوردی اولدی دردمند — منتظر اولدی آفتابه همچنان

۱۱۴۱ طوغدی چون شوکتیله مهر منیر — ظلمت دهری قلدی زیر و زبر

۱۱۴۲ آچدی مانند پیر نور افزا — پرده عین اهل عرفانی

۱۱۴۳ کشف ایدوب عالمه کرامتلر — خلقه کوسترمدی چو قدرتلر

۱۱۴۴ نظر ایدنجه آفتابه کدا — جان ودلدن تضرع ایتدی آکا

۱۱۴۵ دیدی ای نور عین علیین — شمسه چارطاق خرخ برین

۱۱۴۶ بحر له برسن حکمک اولدی روان — سکا دیرسه عجبی حضرچمان

۱۱۴۷ حق بوکیم سیدولایتسین — حضروش مظهر کرامتسین

۱۱۴۸ برسنک کبی واردی نیاده — صله بحر سپهر سخاده

۱۱۴۹ اوج دولتدن ایلیم مأوی — دن مجه همتک اولورسه بکا

۱۱۵۰ نور شمع چراغ قدرتسین — خسرو انجم سعادتسین

۱۱۵۱ بوجهانی بحره کمسنک هرگز — کوزی کوکلی چلدی حنصذ

۱۱۵۲ آلتون اسکاولیردی لاکن سن — بر بقدک اوشاهه بکزرسن

۱۱۵۳ اولدی اول شاه بلکه یولنه شاک — آستانیله خوشدر باشک

۱۱۵۴ وار ریسک محله شاهه — یوزوکی سورا اویوجه درکاهه

۱۱۵۵ بولک اوستید آستانه شاهه — بولشورسک اوشاهله ناکاه

۱۱۵۶ دوشه سن آیغیه اول خانک — اوپسن خاکپای آنولک

۱۱۵۷ دیمه سن ای جفاکار ایلچی — عاشقینه آزار ایلچی

۱۱۵۸ اویمه دشمن سوزینه هیچ طاقم — برکون اولکه اولسه سن نادم

۱۱۵۹ ایتمزایدک وفاده اهمالی — گربلیدک حقیقت حالی

۱۱۶۰ باشنه ایردی لاله وسنبل سودا — دلیرب طلعته دوشدی آیا سا

۱۱۶۱ وقکه نار حرمی شفاعتسین — گرچه برسر وقد قیامتسین

۱۱۶۲ دردمندم آزا ایچون لحنا — ایدن سن آنجه گرفیه وفا

۱۱۶۳ قورقرین کرکمدنا له واه — برکون اولکه طوته سنی ایماه

۱۱۶۴ کیمکه عاشقلرینک آهن آلور — عاقبت سایه وشن بولنه کلور

۱۱۶۵ مرحمت ایله ای قمر سیما — اول سعادتلو یاشوکیمدن کا

۱۱۶۶ نار عشقیمی قل بیرز تسکین — ایتمه عاشقلر ایچره آنی حزین

۱۱۶۷ آغلمغیله ای کل رعنا — اولدیغه کس کبی کما اعمی

۱۱۶۸ دردهجرانه اتمیوب درمان — قلمه سنک بلکه آنی شاد

1169	ای کوزللکدن یوسف ثانی	کور مزه اورمه پیرکنعانی
1170	بچه برشت وجفا بچه پسر	بچه برحسرت وبلا بچه بر
1171	اولدی بوغصه پایانی	بوقصیدرفرقتوکل اورانی
1172	کوکل الچقلغینی ایلیه سن	شاهه بربرید کارمدیه سن
1173	دیه سن چلدکومی دلدان	کارایدن شاید اولجفاکار
1174	اوله کم سوزیمله کرم ایدن سن	قلب پولادیاری نرم ایدن سن
1175	بلکه معقوله قابل ایلیه سن	اول سهی قدی مایل ایلیه سن
1176	مهر آکلاکه کشف رازایتدی	بچه بونک کبی نیازایتدی
1177	قلدی خورشید قبله حاجات	رطب یابس دن ایلدی کلمات
1178	کوردی کم آفتاب عالمتاب	ویرمدی درنجه سوره جواب
1179	بزم خیرتن بحضور اولدی	جام وش یاشله کوزی طولدی
1180	آغلیوب حسرتیله دیدی	سوزی کمسه دکلمز حیفا
1181	اولسون کمسه لرجهاندن غیب	اولمسون کمسه لراسیر حبیب
1182	نوله عشاق اولورسه سنده بلا	اولیایه ایرر اشد بلا
1183	عاشقی بندنایلمز حالی	بونلدر بونله عالمک حالی

1184	اولدی بی هرومهدن اکه دوا	عاقبت خوش تدارک ایتدی
1185	کوتی کم فوت اولدی طولدی	قلدی اولدیانیان عرض بیان

خدای بی نیازه نیاز ایتدوکیدن

1186	دیدی ای حکمتی رتخدا	سندنا ولور اولورسه دده
1187	ای جهان خلقنه اولن معبود	اکرم وارحم وشفیع ودود
1188	ای قمویه مرادنی ویرمجی	حسرتی حسرته قوشدرمجی
1189	کارساز امور خسته دلان	دل نوازدل شکسته دلان
1190	شاهی ایتدکاریمه نادیم قیل	دل سنکینمی ملایم قیل
1191	قولنه عین لطفله باقسون	صوکبی کوکلی اچمه آقسون
1192	کرچه شاه اهل عشقه رام	بکا روی جلالی غالب در
1193	غنچه کبی چوب بتسلیمله	نظر التفات بکا ترحمله
1194	آکیلوب بادحسیله مدام	ویرسون اول سرو قد فقیره سلام
1195	عالم کبریای حقی ایچون	عمل عشقه رضای حقی ایچون
1196	دوجهانی بچره بیلک برابر	قیمتی یوزسورن عباد ایچون
1197	انبیانک نیازی حقی ایچون	اولیانک نمازی حقی ایچون

1198 نور پاك جبين احمد ايجون — خاتم الانبيا محمد ايجون

1199 دل يعقوبك انكساري ايجون — درد ايوبك اشتهاري ايجون

1200 غم يارك سروري حقجون — نور عشقك ظهوري حقجون

1201 عاشقك ناله و فغاني ايجون — عالم وصلت زماني ايجون

1202 قلب فرهادي يا فرازيجون — طاقوي كلدن فغانلر ايجون

1203 دل مجنون مذوق حالتلر ايجون — عشقله فاش اولن ولايتلر ايجون

1204 بلبلك آه شورناكي ايجون — كل كبي سينه سندهاكي ايجون

1205 كعبه نك نور پاكي حقي ايجون — آستانندهاكي حقي ايجون

1206 قبله نك سجده لري حقي ايجون — زمزمك يوري صوبي حقي ايجون

1207 اهل درد لك كمال صبري ايجون — نفسنه ايلدوكي جبري ايجون

1208 اول كدا حاجتين روا ايتدي — حقه بو وجهله نيا ايتدي

1209 يلوار نجه خلقه بر مظلوم — آني حاشاكه ايليه محروم

1210 نام مراد ايدوب انمز آغزندن عاقبت حاجتين ايده مقبول

برد لال كاردين كداي بلا كشيم علامه رد چرده شكلنه

باراده يوسف وار اول نام مرادي مراد ايدوكنك بيانيدر

1211 جان ودلدن نيا زايدنكله — حاجتيني قبول ايتدي خدا

1212 اولدي حقك عنايتي فالحال — اكا يوز طوتدي دولت و اقبال

1213 كيمكه ذم ايلسه كداي اكر — اكا خشميله ايلريدي نظر

1214 رحم ايدوب اول كداي بي خانه — بر بها نه آر ردي احسانه

1215 كلمه اولسه آدمه دولت — يديلور بر قليله بي زحمت

1216 كيملر اولسه ايلمك تدبير — طونه مز آني نجه بيك بخير

1217 بر ايكي يل كما چو ايلدي صبر — صبر له ايلريدي كندويه خير

1218 صبر اشي ايردي چونكه پايانه — كلدي ناكاه شهر جانانه

1219 شهر ايچنده آر ردي شاهي كدا — كاز ايدوب شاهلر اشيا اكا

1220 ديرايدي خلقه ايليوب زاري — كورمه دكرمي اول جفاكاري

1221 عجبا فتنه ايكي اول خوني — ليليه ايركورك بو مجنوني

1222 يوقميه رشيدي بر فقيرو غف — بر بها نيله شاهه ايلته نبي

1223 عشق ايدوب آني بي سروسامان — ايلريكن بو رسمه آه و فغان

1224 كلدي ناكه كدايه بر دلال — دديايي نام مراد كوي وصال

1225 كوسترردم جمال شاهي كما — ايليه يد لك فقير خير دعا

١٢٢٦ اَهلِ عشقك دعاسنی هرگاه مستجاب ایلمشدر آللهه

١٢٢٧ چکین هرنه ایسه رحمتوکی این بر دقیقه خدمتوکی

١٢٢٨ بونیله دیرکن اوعاشق بیجان قلدی دلاله همت ولحان

١٢٢٩ قالدوربالرین دعا ایندی دست لطفیله مرحبا ایندی

١٢٣٠ ددی رحم ایله بن دلفگاره کورمکه شاهی ایله برچاره

١٢٣١ شمدی کم خاکپای عشاقم کورمکه شاهی خیلی مشتاقم

١٢٣٢ اجل ایرشمدن بویماره سبب اول سیر روی دلداره

١٢٣٣ حالنی اغلینجه دلاله اولدی مشغول حیله واله

١٢٣٤ آجیوب درد مندی اولدلالان قلدی بوخصوصدن اهمال

١٢٣٥ صاتیلق قوله دوندرب اولان صورته قویدی اول گدای گمان

١٢٣٦ دردعشقینه ایلیوب چاره آلنی آلدی گلدی بانماره

١٢٣٧ خلق اچندن برر گه سیر ایندی شاه یانینه طوغرلب گلدی

١٢٣٨ واردی شاهك یانینه ایندی دددای پادشاه حسن ویها

١٢٣٩ صاتیلقدر بوبندهٔ مسکین بچه کوندرگزر ملول وحزین

١٢٤٠ خواجه لرقدرنی بوبك بیله کیمسه مسکینی ایستیوب بیله

١٢٤١ سن اولورسك اگر ملول اولمز شاهدن غیر سینه قول اولمز

١٢٤٢ آلمریسکدن ایله آکه نظر معرفت اهلکامله بکزر

١٢٤٣ برگناه ایلیش بوبی چاره کیردی یوسف مثالی بازاره

١٢٤٤ غم دگل قول گناه سزاولمز عاشق صادقه سزاولمز

١٢٤٥ آغلدب دردمندی آیته ملول ایله قبول قیلدی فاپوکدن عیبی ایله

١٢٤٦ بونیله دیبوب اوکندن اول آنك منتظراولدی امرینه آنك

١٢٤٧ شاه بقدی گداسنی بلدی کوزی اوجیله مرحبا قلدی

١٢٤٨ آن ده اولدی نیچه ناز ونیاز واقفاولمادی شرغمدن

١٢٤٩ دوندی دلاله شاه ایتدی خطاب ویردی بیك ناز وشیوه جواب

١٢٥٠ بوغریبی ملول ایتمه دیدی بن طاشمیجه صاتمه دیدی

١٢٥١ مهر ایله برهلال ایکن اوگدا مشتری اولدی اکه شمس ضحا

١٢٥٢ عاشق اولنجه دردله ایوب عاشقك عاشقی اولور محبوب

١٢٥٣ عشق مجنون چنکه غالب اولور اکه لیلی همیشه طالب اولور

١٢٥٤ شاهدن چون گدا وفا کوردی حقه شکر ایلیوب صفا سوردی

١٢٥٥ دل بیماری خوش اولنجه غات پرینه گلدی جانی اول ساعت

گدای شیرین کار ترک ناموس عار ایدب بر اسب لاغر سوار

اول اول نگار غنچه دهان نکته دانی خندان ایتکچون تماشا

1256 بر ظریف جهان ایدی اول شاه — حظ ایدردی لطیفه دن هر گاه

1257 نکته دان ایدی پر معارف ایدی — سوزلری نکته و لطایف ایدی

1258 بر تماشایه کم قلیدی نظر — شاد و خندان اولوردی اول کل بر

1259 از معانیدی بر لطیفه اکا — عقیقنجه ایدردی که عطا سوار

1260 بر سحر اول گدای شیرین کار — بر ضعیف انه وار وبا اولد

1261 طونی آغیدی گرچه بختی سیاه — یمه مش صانکه عمری ایچره کاه

1262 دیر ایدی یا غیرین کورن یارن — قیرل آطادر آفدکیزده هان

1263 گله بقالیجون هر اهل نظر — گل گل ایمشدی آنی یاغیرلر

1264 خون خمی آقردی یوریسه اول — بصدوغی براولوردی سلمان

1265 گوجله دوشمیجه یا تمز ایدی — آدمینه حرام قاتمز ایدی

1266 ایکیله یوب دوشردی صمان اولن — که رکوع که سجود ایدردی قول

1267 گاوریدی همیشه مترله کج — نوح دورندن طاشمشدی کوچ

1268 اولمشیدی مگر انك عملی — قنجی اورمقدن آغیردی الی

1269 باشی میدانده طوب ایدی اوله — دورت آیاغی ایدی بر بچوکان

1270 لشنه قونمیجون اندن مکرر — قوغه لر اولدیلر نجه لشکر

1271 قلك آنی وحوشه شاه ایتدی — قوغه لر لشکر ینه شاه ایتدی

1272 آدمی عشق کورنه حاله قویر — دایما مقتضای عشقه اویر

1273 عجب اولمایه شیخ صنعانه — عشقله کیرسه شکل رهبانه

1274 یازکوکلینه عاشق حیران — هر نه خوش کلسه ایلر آنی هان

1275 کندو بوی وجهله اولب مضحك — سوردی آنینی شاه ایشکینه دك

1276 دیدیلر شاهه گلدی بر آنلو — آنلو اما عظیم هیبتلو

1277 حمزه کیبی دلاور بکزر — بیندیکی آت عشقره بکزر

1278 دیدیلر بیری ایلسه حرکات — کیمسه کورمش دکل بونلرکی

1279 شاه چقدی سرایدن اول حین — کوردی بر اسب لاغر مسکین

1280 اوف دریسك اوجز زیاده ضعیف — اولدی کویا ریاضتیله نحیف

1281 دیدی اوستندن کی گدا انجق — الله الله اومبتلا انجق

1282 بو آنك حالنه اولب حیران — نازله گلدی اول کل خندان

1283 بو یگا اول گدای شهر ملال — کوردی خوش گلدی شاهه بو احوال

1284 برلکی اوردی تازیانه ایله — شاهی کلدردی بوبهانه ایله
1285 همته لایق ایله گندوکی تک — بگلرك لطفنه بهانه کرك
1286 طور ریگن گدایله اولات — دردمندانه ایردی وقت مناجات
1287 بلمزین آتینه نه اولدی همان — دوشوبن آتی اولدی قالدی بیان
1288 اوقوی آتدی یاپنی یاصدی — قوردبو غارینه جگر آصدی
1289 همنه یوکرك ایمش اولاسبان — برآدم اولدی آکه ایکی جهان
1290 یقه سن چاك ایدوب فغان ایتدی — یشی ازماغنی روان ایتدی
1291 آغلمانه بهانه بولدی گدا — دردی بیك ناله ایله واویلا
1292 ای جهان انجمن دلدل ثانی — یلوکرنی قودك بوکریانی
1293 قوقوکله بنی غریب ایتدك — غم هجرانله قودك کیتدك
1294 قانی اولدمکه ساکه همدم اولم — روز شب خدمتوکن محرم اولم
1295 بنی بودرده اوغراد وب ردد — بکه ظلمانلك بوایللرده
1296 اولوموجی اوماریدم همدم — اوتمزیدم که بن بوحالی کورم
1297 ناله لرکم ایدردی بیچاره — طوقنوردی براوجی دلداره
1298 اول گدا شاهه بوظرافتله — عرض ایلدی کنایتله

1299 طوطی سبز زار وبلبل بیان — کلمانه بورسمه آچدی دهان
1300 بزدمارایدی که کلدی روی جهان — وصلله صانکه عاشق کریان
1301 گلشنه حضر ایرب پنشدی نهار — اولمشیکن زبون رخت خار
1302 دوندی کوك یوزینه ضیای جهان — لاله لر اولدی انجم روشن
1303 یوجه طغلرده آچیلور سنه محل — اولدی هر آسمانی لاله زحل
1304 کل خوبك بنفشه چاکریدر — بلکه اول آفتابه مشتریدر
1305 مهر وماهك مثالی ذرکلر — صانکه میرخذر قرنفل سر
1306 النه آلدی خامه سن لکی — بکزه مشك عطارده زنبق
1307 بزم گلشنده کوستردی سنار — زهر کویاکه اولدی زلف نگار
1308 لاله زرد ایله کل اصفر — کوکن قویرقلو یلدن بکزر
1309 طوطی سبز پوشی ایله شك — اولدی کویا یشیل قفتانلك
1310 بزنهال اوزره ایکی نرکس تر — عینی ایله ترازویه بکزر
1311 بعد وشن بلبل آه وزار ایدیجك — اویو یکن اویاندی جمله جهان

1312 اولوبن عنبر عنبر لیبه سحاب — اغلیوب کلشنه دوکردی کلاب
1313 گاه اولوب یاسمن مثالی شهاب — بن ایلردی کنده وزین پرتاب
1314 کل بداغندن غنچه لر کویا — اولدی پروین کلشن خضرا
1315 آل عثمان در کل حمرا — سایری هب یکیچون بدر آگا
1316 کلله لاله دن مکر اولجین — داغلر یقدی سینه سینه زمین
1317 برم کلشنده شمع ایدی کلار — آگا پروانه ایدی بلبللر
1318 پریشیل صحن دوندی رویی گلرن — اولدی جامه زبرجدی سوسن
1319 هرچمن صانکه جام روشندر — غنچه آبکارینه اورونمدر
1320 چاغ غروب یشار یلیل و نهار — سیر ایدر خلقی شاهدان بهار
1321 خار زخمینی چکمدن هرزه یار — کوم کوك اولمشدی چشم بلبل
1322 قلعه زینت جهانه نظر — باشدن آیاغه دین اولدی شجر
1323 هر درخت اولدی طور موسی وار — آق شکوفیله غرقه انوار
1324 چمنك بحرینه ویرن رونق — قلدی بلبل نوا لرن زورق
1325 اولدی اشجار ده چمن پیدا — بلکن اجدی قادرغه لر کویا
1326 کشتی بحر سبز وانه مکر — یاسمن اولدی بر کوشن لنگر

کشتی

1327 کشتی بحر ده رجال غیب مثال — جولان ایلردی باد شمال
1328 بو محلده گدای کوی نگار — کوردیکم عالمك کوزل لکی وار
1329 اولدی بر کلشنه صوکیبی روان — کندی بر پاك باد کبی همان
1330 کوردی باغبان ادنایی — دکشور غنچه کلستانی
1331 ایریشوب کلدم نته که اجل — قوپرب عمریمه ویردی خلل
1332 کلدی بلغ بلغ ایلر ایدی — وطنندن ایراغ ایلر ایدی
1333 بلغبانك اولبا شینه حزین — یولنوردی بنفشه مسکین
1334 نته کم شاطر لرو بی باك — نذر ایچون نرکسی ایدردی هلاك
1335 لاله نك قانینه کیرب اولمك — قوپارب وار یغرایدردی عدم
1336 نفسی بلبله ایدوب مسکن — کوزینه قلدی کلشنی کلخن
1337 کوردی بوظلم وحیفی آن همان — باغبانه کدای شاه جهان
1338 دده ای بی مروت وظالم — برایشر ایسه کم اوله سن نادم
1339 قوپرب قلمه کلدی مغبون — کل بیتر ساکه بودلی پرخون
1340 عشق ایدر پدر بنفشه مجنون — باغدن ایله آنی محزون
1341 بنی خشیله اولدرانله غضب — نرکسك موتیه کل اوله سبب

1342 لاله بر بغری یفقه عاشقه | کینمه قانینه اکه یاره ده

1343 ایله صید عندلیبه هوس | گل بنی قیل اسیر بند قفس

1344 عالمک سبزه و اتی جمله صحیح | حق تعالی یا چون ایدر تسبیح

1345 کیمکه تسبیح حقه مانع اولا | اگا شیطان دیسک محل ورا

1346 بزیکا هی قوپرمه عصیاندر | معنی قتل نفس انساندر

1347 بو مقوله ایدوب بچه کلمات | پند ایله بلخبانه ویردی جواب

1348 کیمنه کم اوله عقل و طبع و سلیم | دایما حق سوزه ایدر تسلیم

ناکهان شاکرینه همنشین اولان مه جبین لاله جام سرو انجام
عشرت مدام ایتمکجون شاه لطیف کلستانه سیرانه کلدیکلرنده

1349 سویلشورکن گدا بو حیرتله | شاه گلدی اوبلغه دولتله

1350 صورته کلیوب گدای جهان | دهنی بازیکی اولدی نهان

1351 بر الای خوب رو لیله مکر | سین کلشدی اولمه انور

1352 حسنله شمس ایدی اومه پاره | سایری چون سنین ستاره

1353 دلربا لاله همنشین اولدی | حلقه صحبته نگین اولدی

1354 مرغ و ماهی اوبزمه اولدی کاب | سلغر کلدی ایدیلر می ناب

1355 اوینه شوب برنگار غنچه دهن | گل قوپارلردی بیری بیرندن

1356 نای رنا له و فغان ایتدی | دل گروفی شادمان ایتدی

1357 هر نه پرده که نوش باده اولور | اگسیلور غم صفا زیاده اولور

1358 نی اولوریدی هر یکا نالان | بر یکا عندلیب ایدر فغان

1359 بلبلک بیری خیلی جوش ایتدی | شاه گل کیبی آنی کوش ایتدی

1360 دیدی بو بلبل بلند آواز | غنچه ناز ایتدکچه ایتدی نیاز

1361 بارکالله بو عاشقانه صدا | جام مکیبی ویردی جانانه صفا

1362 سر اشجارده ایدوب فریاد | بی ستون اوزره نیته کوه قباد

1363 وارد اولدی آوازی نازیانه عشق | اولدی آوازی نازیانه عشق

1364 بلبلی مدح ایدنجه شاکر | جمله یارانی ایلدی تسلیم

1365 صحبت ایچنده بیر بری سیما | دل و جانیله شاهه ایتدی دعا

1366 تربیت ایلیوب گدای همان | دیدی ای پادشاه محبوبان

1367 شول گدا کم قبوکدن برقولله | کلستانوکدن مست بلبلدر

1368 بلبل اولدرکه نامه ایلله | لچه وکوندنا یلرآرام

1369 خانقاه جهاندن ای مهرو | اولوریمش چراغ دینی وکو

1370	مکس آوازی بکن مرغوده	بلبل اویمز صدای دلوده
1371	نوله عشقکله اولسه خونک	قیمتی بیل اودر مکنونک
1372	سوزی عشقیله ناله ایتسه کدا	اونکیمز هزار بلبل آکا
1373	بن انک عاشقی اولیدم اکر	اول بکا عاشق اولسه ای سرور
1374	اول کدا مبتلا اولیدی بکا	عمر اولدقجه قول اولیدم آکا
1375	عقلینه ایردی بر جنون صحیح	اولدی بر خیر عشق کا تسبیح
1376	رحمو کی قیل جنونیه مانع	بزکا اهلی اولمسون ضایع
1377	کیمکه بر اهل فضله اتسه عطا	ایشیدیلر دعا رایلر آکا
1378	کیمدن ایرسه بر غله ضرر	حشره دک خلق اکه لعنت ایدر
1379	عالمک موتنه بیوردی رسول	عالمک موتی کبی در دیدی اول
1380	صیمه شول کوهری جهاندن	آکا دنیا طلوسی اوله بها
1381	عاشقه مهرک اولسون ای مهرو	تنکریدن دوستلرینه و اهله
1382	بچه یوز بیل دوتسه بر جهان	بزکا اهلی قلنجه عیان
1383	حالینه باق مروتی ایله	کرمکدن عنایتی ایله آکا
1384	آفرینلر اوعاشقنازه	خوبلر تربیتایدن یازه

1385	اولور یکرمی یونوعله کلمات	ایردی اوان لیله ظلمات
1386	یا قدی فلاکن قمر بر شمع	اولدی پروانه وش نجوم اکه جمع
1387	قلعه یا رصحبتن تزیین	کلدی بر دسته شمعله پروین
1388	اولدی کویاکه کوکن بدر تمام	بزم جانان ایچنده بر طولو جام
1389	ماه رو لرله اول شب دنجور	اولدی صانکی سواد دیدن نور
1390	ویردیلر کیر و صحبته زیور	اولدی بزمک کورر کوزی ساغ
1391	صیمغه یعنی غصه دشمنی	کیدی اندن صراحی جوشنی
1392	قلعه یعنی جند عمله صواش	قدح اولدی اوراده حاضرباش
1393	لشکر غصه یله قلعه جنک	فی تیر اتدی قودی یا پنجنک
1394	چکدی بوزرم ایچون صراحی لوا	آلدی روایله رحی حمرا
1395	قلدیلر آن ده شرابله آل	صیدیلر عسکر غمی فی الحال
1396	بوسروریله اولدی پری پیکر	پری پیرینه ایچدی طولو کر
1397	کون کبی جفدی باشه کیفیت	صحبت اهلینه ویردی کرمت
1398	هرکادن نیان بشلدیلر	پری پیرینه نان بشلدیلر

١٣٩٩ چاك اولب شوقيله نقاب غمدن — شاد سنوري ايچديلر فنادن

١٤٠٠ يكني كل كل اولدي هر برينك — دللري بلبل اولدي هر برينك

١٤٠١ جانه جان قاتوب شاه شهان نام — روح ثانيدن ايچدي بنجه جام

١٤٠٢ چونكه شاهك كوزينه كلدي شوان — قلدي دلبرلره اودمن خطاب

١٤٠٣ دودي حسنيله پري رولر — قشاري فتنه چشمي جادولر

١٤٠٤ سوزلرو كزغداي روح لبخش — صحبتو كز جلاي روح ايچش

١٤٠٥ هر بريكوز پر حكايت ايدك — عاشقانه برر روايت ايدك

١٤٠٦ اول حكايت شوشرطيله اما — باشكوزدن بكن قضيه اولا

حكايت

١٤٠٧ خوبلر ولي شاهي كوشايدي — ايچلر ندن پريشي حوش ايدي

١٤٠٨ دودي وارايدي بر غريب و فقير — دردعشقيله اولشيدي اسير

١٤٠٩ هركيجه ايرلر يدي طاپمدن — روز و شب كمزيدي قاپمدن

١٤١٠ بني كوردكجه ايلريدي دعا — بنجه يالرملادم اولدي بكا

١٤١١ بني خلق ايچره ايلدي بدنام — بكا انوكله طعن ايدردي عوام

١٤١٢ ايشكمدن كسلمدي هركز — عاقبت ايلدي بني عاجز

١٤١٣ دده اكه كه اي حريف جهان — بنجه برايدن سن قوم من فنا

١٤١٤ سكا عشقيله جهاندن ويردي وجود — بكا سويله نه ايسه هر مقصود

١٤١٥ اوله كم التماسك اوليه رد — بو مرادي ايليه سني شايد

١٤١٦ بويله ديمجه كندو دن كندي — سويتوب جاني حقه شكر ايتدي

١٤١٧ اغليوب باكه كشف راز ايتدي — بني اولدردي يا نيازايتدي

١٤١٨ دولت اول مبتلايه كم ويرسه — اوله سودوكنك اوكنن هلاك

١٤١٩ حاصلي قتل نفسه همت ايتدم — آني بر جانيه آلوب كتدم

١٤٢٠ چكدم اول دردمندي نهايه — بيله كتدم انوكله صحبتايه

١٤٢١ آلني ايغني بنه ايتدم — كيروديندم بن آكه بنه ايتدم

١٤٢٢ بنه مراي ده دعشق حيراني — طتلو دراديم اوغلنك جاني

١٤٢٣ كرچه جان ايسك خلاصن ويه — دونه بن كيروخامه كيدين

١٤٢٤ سوزمي حكايتمه اول ديمهلول — كورمدي پند ومي بنم معقول

١٤٢٥ كيروپلوارمي اول فقير حقير — ددي خير ايشي ايليه تاخير

١٤٢٦ مارنم وصلت اولدي ياكه عذم — بكا اولمكدر حيات ايله

١٤٢٧ كورنمم اول سالك ديار — جان ويرراولمكه يولدم اوده

١٤٢٨ خشم ايدوب يوزنى ير سوندى — آكا وافر طنجه كراوردم
١٤٢٩ كوزينك قوشوسندن بر اوقيون — آيلدم بر بچاغومى كسكين
١٤٣٠ بيك نيازيله كيروديدى نگا — بيله مه شول بچاغوكى صنما
١٤٣١ بنى يوزيبك آزيله اولدز — بچه در لوجزايله اولدز
١٤٣٢ طوتوب غه سوز يوزوبى دلبرله — جانوبى آلبنم بولدتسله
١٤٣٣ بويله ديركن اومست ولاحاصل — غضبه گلدم آندن ولاحاصل
١٤٣٤ ايريشوب سينه سينه صنكله — كردينه انك اوزاندم آل
١٤٣٥ صول الومه انك بشن آلدم — بوينينه اول بچاغله چالدم
١٤٣٦ بچه غك ارقه سى ايدى محضا — عرضم امتحان ايدى امّا
١٤٣٧ اختراز ايمدى اولومدن هيچ — باشنى ذبح دكلو قلمدى نسخ
١٤٣٨ چونكه بوحالنى آنك كوردم — غليوب يوزينه يوزم سوردم
١٤٣٩ عاشق صادق اولله غريبلدم — خير م كيردم آكا وفا قلدم
١٤٤٠ آيلدم جان كبى آنى مقبول — شمدى داخى مصاحبم اولدى

اعتراض شاه

١٤٤١ دكلدى چون سوزينى شاه جهان — ددى عشقدن وارمس انفصال

١٤٤٢ عشقى عاشقلرك بولنجه كمال — اولور اولدر درد عشق يارله لال
١٤٤٣ كلمانه انك دلى وار مز — دلبرم چاقيودكلو يلون مز
١٤٤٤ كرچه اولكدن اختراز ايتمز — يار اولدردى بنى يازايتمز
١٤٤٥ طوتمه لم اولدن آنى دلبر — سوديكن يكشى زحمته مى قير
١٤٤٦ اولكه شام و سحر ملازم ايدى — غلطت ايتمك آكا نه لازم ايدى
١٤٤٧ عاشقه بويله كه هفتدن بر — اوله كوينده دلبرك ظاهر
١٤٤٨ سوديكينى كورنجه نيته كه تام — بقه آكا ايرقدن آليه آه
١٤٤٩ ايمدى صوت حزينله زارى — چكه قلاب آهله يارى
١٤٥٠ سويليه نجه بورسمه شاه جهان — اعتراضينه قايل اولدى همان

حكايت

١٤٥١ برى دانى اومه لقا كردن — آيلدى بر حكايت روشن
١٤٥٢ ددى در داهل ايجره پرايه — بنم افتاده ايدى سايه شاه
١٤٥٣ وصلوبى ايليوب اميد وجا — خيليدن عاشق المشيدى تكا
١٤٥٤ سهو ايله اول ضعيفه بركون مكر — آيلدى دقتيله باكه نظر
١٤٥٥ غضبيله آكا عتاب ايتدم — نه بقرسن ديو جواب ايتدم

1456 قیلدی ستر نهان عشقی عیان — اوردی بزکوزینی چیقردی همان

1457 واحد العینا ولب اوعاشق خاص — دین قیدندا یندی جانی خلاص

1458 ددی شوقیله ایلیوب زاری — چقسون اول کوزکه اینجه یاری

1459 مبتلا ایندی ساکه ای همدم — بوکوزاوزمشدر دله آتش

1460 چونکه کشتا طغیله ایتدی نظر — نوله باشدن چقرسه دین تیز

1461 چقدی ایسه کوزدن محال اوسزا — بزاولوزعین عاشقلق زیرا

1462 چرخ رضقدن یلدزم سنسن — عالمی بحره کورر کورم سنسن

1463 عاشق یار بویله اتسه نه واز — کوزدکل بلکه باش وجانه قیاز

1464 صانکه یعقوب دهر اولب محضا — عشق یوسفله اولدی نابینا

1465 سوزلرین ایشیدوب صفا سوزدم — لطف واحسانه رواکوردم

1466 آنی جانزکبی عزیز ایتدم — یلوارب حاجه آلوب کندم

1467 شیمدی اولدرانیسن یازیکا — این رینی نا اولنجه اکه وفا

اعتراض شاه

1468 دکلدی آنی چونکه شاه جهان — ددی سهو ایتمش اول سفیه زمان

1469 شیمدی عین ضرر دکلی سکا — که سنك عاشقلغك اولا اعمی

1470 چیقروب دین سینی اول بتر — یاکیلوب عرضوکه کتوردی بی

1471 حالت عشقی یلیوب بنجه خر — چیقروب کوزینی قویمی بقر

1472 عاشق اولن وفای مطلقدر — یتوبن آتشه کل اولمقدر

1473 اهل باطن کورکدر زعاشق — علم اسرار تا اولله لایق

1474 کوزایله قول جنابه ظاهردر — بونلرن آنجه کیشی قادردر

1475 عاشق صادق آه ایدرسه اکر — قول دکل کون ایله مکانی یقر

1476 وجه معقول ایله ایدوب الزام — سوزینی ایلدی بورسمه تمام

حکایت

1477 برسی داخی ایتدی فتح کلام — قلدی بر خوش حکایتی اعلام

1478 ددی وار بیدی ایکی اهل فنا — ایکیسی داخی عاشقی دی بکا

1479 مالدارا بیدی بیری غایتله — سومشیدی بنی نهایتله

1480 برقضایله عاشق اولدی بکا — ایلدی مالنی یولنده هبا

1481 وارسه فقریله اکه برسکین — سود وکی باشنه ویرزدی یمین

1482 حالت عشقله اولنجه عریان — کیدوکی جامه سن ویرزدی همان

1483 برکون اتوکله سین کتمزایدی — ذره جه التفات ایتمزایدی

1484 فکر ایدردم که عاقل دکل مال ایچون بن اولرا که تایل
1485 دلربالر ایچنده لعنت اکا مال ایچون برخوک زبونی اولا
1486 بری عایت فقیر ایدی لیما عاشق صادق ولیشیدی یکا
1487 جسمنک کلشینه بن فدا ایدی خار دن خوبلر ایدی کهنه پلاس
1488 بشدن دستار کهنه سی یوز آن براور بحک یواسی ایدی همان
1489 شکر ایدوب صنکه احمد مختار فقر له فخر ایدردی لیل و نهار
1490 برکون اول دردمند ایلدی آه یا نومه کلدی غلیوب کاه
1491 بدی ای سرو بویلی لاله عذار سکا جزو بچه ارمغان وار
1492 ایکی طوپراغینه جاز ویره جانوی ساکه ارمغان ویرسن
1493 عمرم ایرشدی شیمدی عاقبه کیدرا ولدم دیار آخرته
1494 قدر قریو قدر ربنر صنما جاندن غیری نسنه یوقدر قطعا
1495 جمله معلومیدر چوسن ملکا معنیسی اکسکی مالمکدر مالک
1496 یوغیسه شفقتک بوخسته دله باری شاید ایله برخوش آمدله
1497 چون فدا ایلرین بوجانوی بنی صوك نفسدن مملوك اولمه غنی
1498 جان ویرورکن فقیری قیلمه بومدارایله تسلا قیلمه

1499 بویله دیوب اودردمند و فقیر قبله نما یتدی کمدونك تدبیر
1500 ناکهان قیلدی خنجری عریان خنجره دوشب اولغه قربان
1501 چون یوب خنجری انك آلدم سایه کبی آنی برم چالدم
1502 برسهل حسی اولدی حتی حال ایرمسم اکه اولدی ایدی هلاك
1503 بویله ایدیجه اوا صغیر همان سوکوسی جالم ایچره آیتدی
1504 شیمدی اول یار عکسا مد هم عزیزم هم اختیارمدر
1505 هر کیجه محراولنجه ظلمت شام ساده یهلوا اولور بیلمه مکام
1506 طوغرو اولغیله اولدی چون یار کاکا عاشقدر اولور بروجه نه وار
1507 عاشقه قدر جاندن آنی اندنا یرلیسم جنانده دا حی

الجزء العاشر شاه

1508 شاه بوسوزی استماع ایتدی اول جوابیله چوق فراغ ایتدی
1509 دیدی عاشق دکلسن اول شاد عاشق اولنلر اولور افلاطون
1510 کرچه یهلودن اولور اول لذت بندن دلبر ویرور ثقلت
1511 بو مروت میدر ایدوب ابرام ضرر ك طوقنه نکار تمام
1512 حظ ایدر کرچه کندوسی یار حظ ایلم ولی اندن

١٥١٣ آیغی اوجی بتردی جای مقام — عاشقه باشدن اوبخواه الله

١٥١٤ نه روا در که برصفتلو جنت — دوشه دلدارای اوسینه

١٥١٥ سیر دیداری یار تمرنی — النفات نکاریتمزنی

١٥١٦ شولکه اضلال نفسه تابع اولوز — یلک برمرحبایه قانع اولوز

١٥١٧ حالت عشقدن اولباکاه — سوزنی خشم ایتدی بوهله شاه

حکایت

١٥١٨ انلرك سوزنی یردی پایه — دکدی نوبته چوشاد دیانه

١٥١٩ دیدی وارایدی برضعیف الحال — یوغیدی انن آهه دلخی محال

١٥٢٠ اولمشیدی مقام دردمند — اکا حق ویرمشید عظمتمقسم

١٥٢١ نظم ونثریله بوشیدکال — اولدی عشقله شوقی خیال

١٥٢٢ کورسه دیداری صوبکی روان — درتر یوب کندوذکیدی

١٥٢٣ اولدی کهسار عشق فرهادی — عالم انجن کدایدی

١٥٢٤ ظاهرا یتمزیدی ناله وآه — دیه ایدی مکرکه یا الله

١٥٢٥ آنی اولدردیسم برینه همان — ویرنه ایدی سوندرکندوجان

١٥٢٦ هرکون اولب فرافله محزون — طاشله دوکنوردی اولدن

١٥٢٧ برکشی اگه وادی ویردی سلام — خاطرن صوردی ایلدی اکرام

١٥٢٨ کوردی مجنونه اولمش آیقیا — چقروب صوندی اکه برون طاشه

١٥٢٩ دیدی بوطاش آغیر بهاده در — قیمتی لعلدن زیاده در

١٥٣٠ کوی دلبردن ارمغاندر بو — یادکاری شه جهاندر بو

١٥٣١ کعبه کوینك بوسنك سیاه — حجی الاسود یدرایله مکا

١٥٣٢ باری بوطاشله دوکون هرکون — کله تاساکه بویی وصلتدن

١٥٣٣ قوینوکه قوی که راحت دلده — سکا بویرکوزل حمایلده

١٥٣٤ آلدی طاشی کدای بی مقدار — قوم بقرینه بصدی خاطر وار

١٥٣٥ دیدی بوطاش آغیر بهاده در — قیمتی لعلدن زیاده در

١٥٣٦ دیدی بوطاش سوادیدیدر — سبحه قامت حمیده مدر

١٥٣٧ حمد لله بکا بوسنك سیاه — اولدی کویاکه پنك اوصلت شاه

١٥٣٨ جان کبی جسمنه یقین ایتدی — خلقه قدنه نکین ایتدی

١٥٣٩ اول قواطاشی انن کوهن ایدی — اوکمدن باشنه برابر ایدی

١٥٤٠ انوکله دوکمزایدی مکر — قورقوایدی که طاشه ایره ضرر

١٥٤١ جان کبی اکه عزت ایلرایدی — صقینوردی رعایت ایلرایدی

1542 محکم وسیم وزر کبی مثلا یونلی کوزلی سوردوی کاکا

1543 طاشه بردا خی بقدی جون اولان دل سنکیم اکدی قیلدی فغان

1544 سیللر آقدی کوزی یاشندن شوقله کیدی عقلی باشندن

1545 برطشه نویله ایلین بی جان دوبه مزاب وصلومه یران

1546 آدمی کسه کراولب بیهوش بحه اتسون شراب نابوی نوش

1547 صوکبی حاک پایمه اقه من یوزمك آفتابنه بقه من

1548 دود سودایله مشوش در سوز عشقیله عین آتش در

1549 صاغدر دا خی شمدی عاشقدر بکه معشوق اولورسه لاابقدر

1550 نوله اندن ایراغیسم هر بار اودایله یتنه نك نه اولورسن وار

1551 ذوق عشقیله کیمله بولدی کاکلی برا ولوراکه فرقنیله وصال

1552 بحه ویرسون وصالله جانله آره ده پرده در ترانسان

1553 عاشقه پرده دار در بوجود جان کوزنه غبار در بوجود

1554 اولمشوزدر دعشقله زنده قالمشوز برجابلا تشنه

1555 سوریرین کرچه اختیارم یوق کدمکه آنی فتدارم یوق

1560 کاشکی بربهانه اولسه کا کوندن بیك کزوفا کرا اسم

1561 سوزینك رشته سینه دیکن قومدی هیچ اعتراضه مجال

1562 صحبت شاهدن طوزی رعاه بدی سنسن نکوزللره شاه

1563 سوزلرك سوزمزدن اعلا هر بیری وارداتی مولادر

1564 عاشقك عاشق مسلمدر عالم وفاضل ومکرمندر

1565 نه کرآفتاب حسن جمال ایدن عاشقلری عمیله هلاك

1566 اول خداوند ومستعان مجید عمروکی دولکوکی ایدن مزید

1567 قصه لردن صفا سورب وافر صحبت اولدی بوجهله آخر

1568 خوب کرله اومه تاب فلك عیش ونوش ایتدی صبح صادقدك

شاه اعلی عزمدر یا ایدوب تماشا ایدرکن اول یارایله عریان
اولب آب دوانلو کیروب عرض حال ایتدوکیدر

1569 دیدی دن غایب اولدی جونکوك یاندی نار شقله پرده پرده

1570 آسمان ظاهر اولدی ریاوش کوزکوزی کوردی کلدی طوعدی کنش

1571 کشتی آفتاب اولب پیدا یکلکن اجدی شعاعدن کویا

1572 فی المثل آفتاب عالمتاب اولدی دریای آسمانده حباب

1573 شاه چون بقدی بوتماشایه صوکبی آقدی کوکلی دریایه

1574 کیرو یاران دلربا کولیله اول کنش یوزلو مهلقا کولیله

1575 دولت و شوکت ایله شاه مناف کلدی دریا کنارنده ندیمقام

1576 ایردی یوسریله او ماه فرخ قوشغی چوزدی صنکه قوش فرخ

1577 غنچهٔ ناشکفته سن بزبز چوزبن قیلدی سینه سن طاهر

1578 نازو شیویله اول کل خندان چمنی جامه سن چیقردی هر آن

1579 قرفوطه قوشندی اول دلبر بولوته کیردی صنکه نصف قمر

1580 پین هندن چونا وردی سینه سی سینه سی برقی ایتدی عالمی حرق

1581 کیردی نازیله بحر عمانه بکزردی کوکن مهر رخشانه

1582 اول کنش یوزلو نیته کم لولو اولدی بحریله اندن هم بها لولو

1583 آب صافین جسم شاه جهان صویه قومش کلیدی صانکه کان

1584 یونوبن چقدی چون دکردن شام آسمانن طولوندی صنکم ماه

1585 چونکه آیر لدی شاهدن اول آجی قالدی بحرنی پایان

1586 طاسله قویدی مهر ایاغینه کیدی بر بر لباس اول ماهرو

1587 اول کوزللره شاه عالی شان بندیلر بزکی یه اندن همان

1588 ویردیلر کیرو روی بحره شرف اولدی کشتی اودره صنکه صدف

1589 اولقمز جهن کرله کشتی وس تابع اولدی هواسنه اوکش

1590 بحر ایچنن اوکشتی غرا کولیوزنن هلالی ایدی کویا

1591 جسم ایدی زورق اکه شاهی جسمینه جان کلنجه اولدی روان

1592 کشتی ایله برزکه سیر ایتدی کیرو کلدوکی جانبه کیتدی

1593 کوکلدوق وصفایله طولدی بحر له بن صنکه شاه اولدی

کدای شکسته نك کوشهٔ عدن خسته اولب وراه شاهه

کندوی بی اشتباه شفای وفایه ایرکورد وکیدرکه دکر اولنور

1594 کلدی بردمکه خسته اولدی جهادی سبن بلحه ایردی ورجرجان

1595 باشی چکرینوریدی افلاکلر تنی ترردی جمله خاکلر

1596 یری یرینه سویکنوبا اولدی طاغلر اکلیوبا یدردی فغان

1597 چمنك حالی خود مکدر ایله جویلر هب یمانه سویلر ایدی

1598 سبن نك چهن سی صرر مشیدی لاله نك کوزلری قرمشیدی

1599 کله دونمشیدی کل احمر بکزینك قانی کمشیدی مکر

1600 سویله بلبل ایشدیلر ایدی ضعفله کورزانی یلمز ایدی

1601 نرکسك کوزی نوری آقشیدی سایه وش کندوی برافشایدی

1602 بو محلدن کدای بی درمان — اولدی درمان فرقتجانان
1603 مهر عشقنک شیدی آنی هلاک — یر نقش اولمشیدی سایه مثال
1604 کوشاور آنک آه وزارینه — بو یر شمز دیر یدی یارینه
1605 جمع اولب یانینه صغار و کبار — خاطرین صور رایدی لیل و نهار
1606 صاغلغندن کسوب امیدی کلدی — سون کلدی وخلقه اتدی ندا
1607 دیدی بر کسه یوقیدر عجبا — حالومه باقه شفقت این یکا
1608 ایله ده ن کذار شاهه بنی — اولمدین شاد ایدم بوجان و تنی
1609 کون ین بر داخی ودلدارمی — اندن اولورسم اولین یارمی
1610 محنت وحسرتیله اولیه — ذلت وفرقتیله اولیه ین
1611 بکا وصلت اوشاهی کورمکدر — بلکه کچدوکی راهی کورمکدر
1612 خسته لقدن اوعاشق تمثار — ایلریدی بورسمه خلقه نیار
1613 وار یدی بر کشی حقیقت ایله — سوریدی کدای غایت ایله
1614 ایلدوب ن کذار شاهه کلن — ایلدی دردنه آنک درمان
1615 کچه دیبو اوشاه دولتله — طوتدی یولدن کدای نعت ایله
1616 عالم اچره اوکرسک اولنی — که اولله بوک دمنده درمانی

1617 ناکهان کوردی عز و شوکله — شاه ایر قدل کاور سعادتله
1618 چون یقین کلدی خسته یه اول شاه — دیدی ای شاه حسبة لله
1619 بو فقیر و غریبه احسانیت — بو ملول و حزینه خندانیت
1620 بو ضعیف و شکسته و بسته — یخه یللر در یتور خسته
1621 همدم و آشنا و یاران سز — قالدی غربتده شویله درمانسز
1622 یخه بونک کبی فسانه ایله — شاهی طور غوردی اولیمانه ایله
1623 باقیجی سیلی اولدی دلدارک — حالنه واقف اولدی بیمارک
1624 بقدی بیمارینه ایدوب دقت — کوجله بیلدی اولقمر طلعت
1625 آکا لطفندن ایتدی احسانی — چکنه یازدی آتنه آنی
1626 یخه یوزیاک وفادکر بوجفا — قیلدی ردی کدایه اندوا
1627 مرون یه کلدی صانه عیسی نفس — آنی بر دمده ایلدی احیا
1628 حظ ایدوب اول کدای دیدار — دیدیکم بویه ترسکا بر یبل
1629 شاهلر دن جه اول کدای کهان — شوقله اوقدی بوشری همان

غزل

1630 اول کمان بر وآتن دیر سنه کافر — یوزکه اوینر کوزده سکر دیشافر

1631 طاقتم یوق کم دعای ایشیدم — کورسم اول شاهی همان بنی کها

1632 زندن دوصمك بنی چرخ کابنه — بیرغم طوقه نجمه آستخوانم دین نور

1633 بقسه اول شاهجهان روی جمله — کونکی تر بوجسیم یانوا دین نور

1634 کلشن عشق انجه یحیا باد اهدن بسم
برخزان بیراغیدر کویا زباغم دین نور

مثنوی

1635 اوقدی چونکه شعری حالنه — دیدی کیفیت محبت ایله

1636 فانی کونکبی جهان دین — شوق عشقیله اوله شورین

1637 حال این دلبرك جفا آیینی — هر نه ایسه چکه بلا آیینی

1638 یا الهی بحق خیر جهان — عشقسز ایله بنی برآن

1639 نتوبی ایله روح بخش وطن — نه کم حضرتا ویس قرن

1640 احمدك عشقنی ایله محرم — بنی آکلیجه سز قومه برده

حسن حال ه

1641 برکچه برنجه رقیب اوزغله — بری بیریله ایتدی بحث وجدله

1642 سونن بشلادی بیری یلدی آه — دیدی غایت سوزکدر سنی شاه

1643 نظری وارکداسنه شاهك — آدی کیمزه لیدن اول ماهك

1644 صحبتا وستیدن اول ملك منظر — آدنی کسه حرسیله اکر

1645 بری دیدی که ایلمك بهتان — قتی سوزکدای شاهجهان

1646 نظری واریش سه شاهك آکا — بونجه یلدن بر وایدی وفا

1647 بری داخی دیدی آکر ناکاه — آکاریسه کدای پرداخی شاه

1648 دیه سز اولدی اول فقیر حقیر — صاردیلر میتینه کهنه حصیر

1649 شاه صاغ اولسون اولیره کیدی — اولدی نیاسنی دکشدرکی

1650 اکر آجرسه شاه لاله عذار — بیله سزکم اکا محبتی وار

1651 سویونوب خشمله سوکرسه آکا — جانوه لدن عدوسی اولدی کا

1652 شاهی بورسه امتحانی این سز — اوله کم رازنی عیان این سز

1653 قلدیلر حسن رایله تدبیر — ایتدیلر اول کا یچون تدبیر

1654 برکون اول شاه عاقل ودانا — دیدی بنجون کورنمز اولدی کدا

1655 آستانن برعزیمه در — کلستانن عندلیسه در

1656 خسته عشق رد ناکه در — بونجه یلدن بروهاکه کمه در

1657 قلدی بورسه چونکه استفسار — مضطرب اولدی جمله اغیار

نظری

1658 دیدیلر بیك نیاز ایله صنما — غلبه ایلیوب اکا سودا

1659 تیغله سینه سینی چاك اتمش — کندوکندو زنی هلاك ایتمش

1660 حشره دك مسند عیش ایراولمه — بنجه اتك کبی کدا بولمه سن

1661 پرده یندوقجه اولن غریب کدا — عمرو کی ایلسون زیاده خدا

1662 شاه اشیه بنجه بوقراخیری — طولدی یاشیله ایکی دیدلری

1663 اغلیوب ایکی چشم جادوسی — قرمه یاسینی طوندی ابروسی

1664 دردمندن کوبا ومه یاره — کوزلرندن دوکردی سیاره

1665 دیرایدی حیفلرکه اولدی کدا — ایتمدوکم جفالری قالدی کا

1666 آسمانمدن برکدا فرایدی — طوغمرلو غیله مبتلا ایدی

1667 من که اویدم رقیب منزله — آلمادم کوکلمی هبازینه

1668 حالنی صورمدم انك بیرکون — مانعی جسم وجانه اوردی هوکون

1669 قوزقم اولدزکه روز محشرده — برکورمز اول کدای بیدرده

1670 بیحضور اولم اضطرابمدن — بقه مایرا کا نجا بمدك

1671 کوزمیدی اکرکه بندن جان — عشقله اولمزیدی بو ناله هاکدل

1672 آنی بن عاشق ایلدم ناکاه — اولدی ایسه بغمدن رنکی کاه

1673 آی یوب غایتیله شاه اکا — روحنه جان ودلدن ایتدی غا

1674 کوردیلر جون بو حیرتی اعیار — بیلدیلر کم اکا محبتی وار

1675 هر بری آه ایدوب ملول اولدی — کوزلری قانلو یاشیله طولدی

1676 بلدیلر جان بدندن ایرلمز — آردمه فتنه قایمن قالمز

1677 بری اغیارك اندن ایدی قیام — دیدی ای شاه مفندای انام

1678 زندن دولی کدای بی درمان — عرضوم لطیفه ایدی همان

1679 هیچ اولمی که عمدن اولمه کدا — دهنك ذکری چونکه جاندر کا

1680 سنی ایتمه امتحان ایتدك — کندوکندو مزی یاکن ایتدك

1681 اولدی کدایه محبتك وارشی — اولدی لفکان شفقتك وارثی

1682 باشمون عجب بلا کلدی — یوزومزدن سنی بیزه قالدی

1683 دکلدی چونکه سوزلرن اولان — بوخبردن سوندی شاهجهان

1684 شاهمان اولدی کونکی مثلا — انك اولدی اودم لتوند دنیا

1685 کاه اولور کم رقیب دیوانه — سبب اولور وصال جانانه

1686 ذمصور یعنی شیطنت ایلر — یاکیلوزیان تربیت ایلر

کدای بیملانت شب وخیاله ایروب شاهك جمال وکمالنه

عشقندن بقه میوب سیر دیکاردن محروم اولدم دیو مضطرب اولدم

1687 ایردی بر دم مکر کونلک کیچه سی — اوغرینلک کونی طوغرینلک کیچه سی
1688 آفتابلک چراغنی دوران — عالملک صحبتندن ایتدی پشیمان
1689 ایشیدی رقیبی غفلت خواب — اویوشمش ایشیدی خیلی کلاب
1690 دکله نولدی کدانلک حوالی — کوردی اغیار دن جهان خالی
1691 اول کیجه غالبا اولدی ایدن جنون — قلدی یارا شتیاقنی اوزون
1692 وان بزدیکی خانه شاهه — سوز کچمز یوزین اودر کاهه
1693 یار هر کسه زیاده عاشق اولور — اشکین بولنجه تسلی بولور
1694 اشکین کورمکی ایدردی جا — صورته کیروبن کزردی کدا
1695 چقریکن کجیله سیرانه — راست کلدی اوماه تابانه
1696 آسمانلرن کوردی اول ماهی — آستانندن یعنی کم شاهی
1697 حضرت شاهه اول کدای کنام — ویردی تبدیل صورت اوزره سلام
1698 یا کبلوب آلدی چون سلامنی شاه — قیلدی عین عنایتیله نکاه
1699 وصلنه حیله بر وسیله آرش — ارلیک اوندر طقوز حیله ایش
1700 شاهه بوشعری اول کهانه ایله — اوقدی شوقیله ترانه ایله

عرك

1701 کونکی مهر محبت عالمه تابسه — سود کوی سود کومدن غیری کمسه بلمسه
1702 بن کدادن عار ایدرمش چونکه اول عالیجناب — صحبتندن کاشکی آدم داخی کلسه
1703 چوقدن اول شاهه عرض ایدم حالمی — بافیمی عقلم کبی صبر مدن غلسه
1704 بوکیجه تبدیل صورت ایلیوب کردم سلام — هرکرا کردی سلامون اکریا کلسه

1705 عشقمدن یحیا بنم اولدی خلقه داستان
اول صحی لیلی بنی مجنون شیدا قلسه

حسب حال

1706 اوقدیجه بوشعری پر سوزی — اولدم آیلدی بخت فیروزی
1707 شاهه ایتدی بوسوزنا الصدا — ویردی شوقیله جانه خیلی فیما
1708 بوعرك جمله حسب حالی لبقی — پر معارف دیر خیالی لبقی
1709 سن زین کبی اومبتلا کوردی بو — بکا عاشق اولن کدا دیر بو
1710 دیدی کم چاغرك اوده زوشی — اول نمد پوش محنتاندیشی
1711 آکا ویرك تواضعیله سلام — ایله کوز مسئله اکه کلام
1712 آیدك ای یار عشقه خاکستر — سنی اول شاه کامران ایلر

1713 نه عجب لطفی اولدی الکهك — سکا احسانی وار کبی شاهك

1714 گل یورشیمدی خدمت شاهه — یوزوکی سورا اویوجه درگاهه

1715 وارد یلردیدیلر بوسوزی اگا — جانودلدن قبول ایتدی گدا

1716 قرب شاهه ایرنجه حسرتله — کندوبی یاوی قیلدی خیرتله

1717 ناله وزاردن ترانه ایله — واردی بر طورغا شفانه ایله

1718 ایلدی چون گدایه عرض جمال — یاقدی اول دردمندی تاب وصال

1719 اول گدایه عجب وفا قیلدی — خاطرن صوردی مرحبا قیلدی

1720 اولدی طاغ اوستی مبتلاسنه یلغی — گلمانه قارشدی لاغ ایلدی

1721 بی توقف اوراده قیلدی وفا — شاهله بی تکلف اولدی گدا

1722 دردی ای آشنای بحر بلا — ای مقیم مقام شهر فنا

1723 خوشمسن حسرت فراقمله — بنجه سن شوق اشتیاقمله

1724 عشقله سن بنوعریب سن — یلغ حسنمن عندلیب سن

1725 جانوکی نار فهرن صالیه سن — بنم ایتدکلرومه قالیه سن

1726 عالمی اجره بلا سزاولمزبالی — فرقتایله بیلندی ذوق وصالی

1727 منصبه ایرسه کیشی زحمت سز — منصبا اولوریانلر قیمت سز

1728 بکمیش خسته لقدن درد وتعب — صاغلغك قدرینی بیلور عجب

1729 حسترتمینه بولنجه کیشی وصلی — نه دعا ایلسه اولور مقبول

1730 اولوریکن بورسمه نازونیاز — جان ودلدن وعاشقانه

1731 کوردی چون شاهدن بودکلو وفا — یوناوب حقه ایتدی شاهه دعا

1732 دردی ای بخت قاضی الحاجات — عمروی عمر شاه عالمه قات

1733 عمری طول ودراز اولاشاهك — کونی کوندن یك اولسون اول ماهك

1734 عمری ودولتی زیاد اولسون — لیکی عالمدن برمراد اولسون

1735 کل کبی اگه غصه ایرکورمه — اوزرندن یوزیل اسدیرمه

1736 ایلینجه گدا دعای تمام — دوندی اول شاهه ایتدی فتح کلام

1737 دردی شمس سوزینه اتمه عمل — بنی جور وعتابه کورمه محل

1738 بن قولوکدن بکم یلان کلمز — عاشقولکدن سکا زیان کلمز

1739 بنی جورکله امتحان ایتدك — همدم ناله وفغان ایتدك

1740 گرچه کم نار فرقتن اولدی یم — نه بلا یسه جوروکی چکدم

1741 خاك پایوکه هرنه صانورسه — یولومه کلسون اول بنوم هردم

1742 بنی لطفوکدن ایلمه محروم — نه دیوساکه اولیه معلوم

1743 سویلشوب کن گدایله او حبیب — گلدی احوالگه مانع اولدی رقیب

1744 بو محللرده کم کله انکل — اولدر رعاشقی بیله که اجل

1745 آه ایدوب اول گدای بی دیمان — کیر و گلدوکی یوله کندی همان

1746 چونکه ایرلدی شاهدن اوگدا — دردی آه و فغانله حیفا

1747 آفتاب جمال دلداره — کیر و بقالغه بولمدم چاره

1748 ایلدی باکه گرچه عرض حال — عقلی باشمدن الدی نور جلال

1749 یاندی نار فراقه جانله تن — بقدم اگه فرصت الدن ایکن

1750 فوت اولنجه بو فرصت و امکان — کاشکی فوت اولیدم اندن همان

1751 کورمدم آنی نامراد اولدم — دردله اضعف العباد اولدم

1752 قالدی حسرت قیامته نیدن — یرین باشومی الوب کیدن

1753 کندوزینه ایدوب بورسمه عتاب — درودیوار ایلریدی خطاب

1754 یدی یبل عاشق اولدی ایلدی آه — شاهه بزکن اتمشدی نکاه

1755 راست گلسه او ماه تابانه — بقه مزدی گدای دیوانه

1756 کوزلری یاشله طولردی مگر — قالدی رب باشینه مردی نظر

1757 بو عجب نرکه شاهی کوردیکن — کورمدم دیو ایلریدی یمین

1758 کیمکه بو سردنا یلیدی سؤال — او قوریدی بو قطعه فی الحال

قطعه

1759 بو نه حسن و جمال او لور یارب — باقیمی عقل و فکر او لور معدوم

1760 بو نه حکمتدر رکه کورن آنی — اوله سیر جمالدن محروم

خانه ویرانوکه برکون وارب مهمان اولورین دیو گدای شاه الدن دوغمه

1761 دولت اول عاشق دلفکاره — مستحق اوله رحم دلداره

1762 گلمگه خانه سینه جانانی — ایمن اولکله عهد و پیمانی

1763 نه سعادتدر رب بو کیم ناگاه — گله برقولنک ایاغنه شاه

1764 بو وفاهر عنایتک یکی در — عالمی ایچره وفالرک بکی در

1765 دردعشقیله سندن وارسه حال — نه دیمکدر بو دنیوی ایله خیال

1766 سکا مطلوب وان طالب اولا — چوق عنایتلی ایمن راغب اولا

1767 ناگهان دولتا یقوگه گله — رحم ایدوب خاطروکی آله

1768 عاشق بی قرار و بی طاقت — دردمند و حقیر و پر محنت

1769 یعنی دیوانه جمال حبیب — مظهر عشق اولن گدای غریب

1770 شوق کوندن کونه زیاده اولنه — مهر له سایه وش فتاده اولنه

1771 کیندوکیمه قراری کیدی انک صبر ایله اختیاری کیدی انک

1772 وارسه برمنزله بوچوق ساعت یوغیدی اندن طور مفه طاقت

1773 مشرق یدندی کوی جانانی مغرب ایدندی بیت احزانی

1774 کون کبی طوز میوب گدای بنام آن یرده واروب کلوردی مدام

1775 طولانب ن کذار دلداری ایکریدی فغان ایله زاری

1776 طکی کسنسا خلق ایدرسه کد بویله دوحال عاشق شیدا

1777 کوندن بیلک کن کورسه جانانی یردخی کورمکه ایور جانی

1778 کرچه رحم ایلریدی حالنه شاه ایبخنوردی بوفعلنه هرکاه

1779 برکون اول شاه مقتدای انام راست کلدی کدایه ویردی سلام

1780 آلدی یوب شیوه نزاکیله یاره یه آتدی برطرافیله

1781 ددی ای عندلیب باغ نیاز آشرف خلق وعاشق ممتاز

1782 محنت وجور یسه اورانلره سکا رحم این حلت زمانلری

1783 برکون اول دردمند وبی درمان خانکه واروب اولین مهمان

1784 سنوکیله مصاحبت ایدن بن سکا واروب ملایمت ایدن بن

1785 چکدکت زحمتی اوندوردن سنی احسان ایله خوش کوردن

1786 دلیر وب بر بهانه ایمه سن صقر اودن یبانه کیمه سن

1787 طورن سن انتظار میله مدام ایدن سن سیری کندزوکه حرام

1788 سنی خانکده بولمزیسم اکر یردا خی قلمیم یوزه کله نظر

1789 قلدی چونکم کدایه بویله یاق راضی اولدی اوسر و عشاق

1790 آلدن نوب سوزنه اودیوانه منتظر اولدی شاه دورانه

1791 آنی بلمزدیکم بویان ایدی کندونک ثقلینه چان ایدی

1792 آفرینلر اوله بوتدبیره چکدی برسوزله آنی خیره

1793 عهدینه طورن کله صانه ی اولدی انک بوعهدیا بنده ی

1794 بچه آی اول کدای دیوانه چقدی کوی یار سیرانه

1795 وار وب شاهه ایتمز اولدی فغان قولاغی دیمج اولدی بچه زمان

1796 بیت احزانک اوکنده کدا طورب ایلردی کلمسینی رجا

1797 یقه سن چاک ایدوب کمان کبی کوزی یولدیدی رسم یان کبی

1798 کله دیبو اوسر و لعل قیا منتظر طورر ایدی یولن کا

1799 کاه اولوردی که طورن اولدن برقزل جامه لو اولوردی عیان

1800 کلی یوردیبو اول شه عالم آغلریدی سوندوکندن اودم

1801 باشنه این مزدی عقلی بیچ — دویزدی اویاکه بقمغه هیچ

1802 صکن کوزردی آنی شاه دکل — غصه دن اولوریدی لاکن عقل

1803 سخت اولب ایلریدی اول شیدا — اول قول جامه لوبی استهزا

1804 ددی ای قدوقامتی موزون — سکا دوشمی جامه کاکون

1805 کله بکزمی لاله نعمان — تنکرسی بزدرانو کیله همان

1806 یون دن بزدانی کلوب کیمه — یون کرا ویندب ملول اتمه

1807 کلشن دهرده غراب صفت — جامه کی وار همان سیاهه یوبت

1808 جام عشق ایدب آنی مست و خراب — خلقه بورسمه ایلریدی عتاب

1809 کاه قاپویی ایلیوب دیوار — قهوا ردن ایلریدی قرار

1810 اینانوب قول وعهد شاهه کدا — قولاغ اوزردی راه شاهه کدا

1811 اوتوروب اوزرایدی اول بیهوش — جمله آیندن ورودن یه کوش

1812 اشیدوب بزآیو صداسن اودم — کلدی دیو اولوردی اول دم

1813 قامتینی کمان ایلریدی — اول صدایه ترانه ایلرایدی

1814 نه عجب خوش صدادر بو صدا — قدم یار دن اوله پیدا

1815 صکن دن کوزرایدی اولدن — قدم دلبر لصداسی دکل

1816 طاقتی طاق اولب دوشردی همان — غم هجرانله ایدردی فغان

1817 یرسوزوب یوزینی باشی کبی — قنلر اغلردی بغری باشی کبی

1818 کوسنوب طالعینه حسرتله — کچنوردی بو درد و محنتایله

1819 نه صفادرکه دلبر ممتاز — عاشقینه بوقدرمی ایله ناز

1820 کلمك صانمه آنی کلمك در — بویلان اهل حاله کرچکدر

1821 برجفاندکه غیر احسانندر — بربلادرکه درده درمانندر

1822 قانی بزاهل ذوق عاشق خاص — اوله بزم محبته رقاص

1823 یاردن نیك وبدکه صادر اوله — چکه طغلرایچه درینی اوله

1824 نخر ایدینه جفای یاریله — سوینه غصه نکاریله

1825 اکلمز نوروزی هرجاهل — سوزخواصه درز عوامه دکل

کدای بدنامه شاباش نهانی ایتدوکی وفا کردن بعضی عوام من اعلام
ایله دیوانه قدامو ابرام ایتدوکلرینك ذکری ویانیدر

1826 راوی عشق وناقل اخبار — خلقه بویوردی اولدی قصه کذار

1827 قلدیلر اول کدایه بینه سوال — ددیلر ای سپهر عشق مآل

1828 بونجه بیلدیکبر واوشمس ضحا — سکه هیچ ایتمدیمی مهر ووفا

1829 بربهانیله ای گدای غریب — الیی اوینمك اولدیمی نصیب

1830 کچدی عمرك بلای فرقتله — بهره مند اولمادکمی وصلتله

1831 آخر اولمادیمی فراقی کی — بهلویه چکمدکمی اولصنمی

1832 صحبتینه ایرب نه کم شمع — اولمادکمی اوماه رویله جمع

1833 سودکك باشی اچون نه همان — بن ایله بربکعبه عیان

1834 چاك سرفالدی اول کدای حزین — ویردیلر اکه درلو درلو یمین

1835 کوکلنك خانه سن ایدوب آباد — سوزن بورسمه اوردیلر بنیاد

1836 عاقبت سوزلرینه ویردی جواب — سائله قلدی مسئله خطاب

1837 دیدی بر کیمسه رحم ایدب ناکام — کلدی بوسندن خانه سنه اوشام

1838 طوغرلنب کلدی چون اوسرو روان — قرشوسنده یازله اکا جان

1839 دوندم اول سائله که قدیمه — کوشه خلوتینه نور کوره

1840 مشتری یلدزیله شمس جهان — قلدی برج شرفده صنکه قران

1841 دولتیله اوشمس زهره جبین — ایلدی بختیمی آیدین

1842 اولدی انوکله مسکنم روشن — طور کیبی تجلی نور ندن

1843 مستدام اولسون اول لب عیسی — بنی اول کیمسه ایلدی احیا

1844 قیلدی عرض جمال اوشمس حسن — بقه مادم یوزینه یمسه زمان

1845 کوزدکم کبی آنی والحاصل — اول پری یتدی عقلومی زائل

1846 قرشوسنده یقای چاك اینه م — صوکبی کندوکندوذکینم

1847 نور دیدار یتدی چونکه ظهور — یوزکم پان لندی نیته که طور

1848 قلوبا شومه غرق ایدی بدتر — چونکه عقلم کیدوشومه کلدی پنجه

1849 دیدم ای سرو باغ وشیوه ناز — قامتك کیبی غمزك اوله دراز

1850 لطف ایدوب یوزمه صاکلدك — دولتیله بکم صفا کلدك

1851 بکا رحم ایتمکی روا کوردك — بنی شاهم مراده ایرکوردك

1852 کیمه کم لطفی اوله مولانك — دولت آیلغینه کلورانك

1853 خسته یه کم عنایت ایدن خدا — وارزاکه چاغرمدن حکما

1854 حاصلی تا اولیجه نصف اللیل — بکه احسانلر ایدوب ایلدی میل

1855 بن نیاز ایلدکجه ایلدی ناز — شاه عاشق پرست وبنده نواز

1856 غنچه وش کیمش ایدی اول لعلی — طشنه سبز اچینه کلکونی

1857 همدم اولدی او مبتلا سیله — عیش نوش ایلدی کدسیله

1858 دهنندن اودلیر فایق — بوسه لر ویردی جانوکه لك

1859 بن کدا سینه اولدی حق قدر حبی — اولدی اول کیجه لمک الحبی
1860 صبحه دک شمع کبی اویمدم — شوقله او یمدک یرین قومدم
1861 چونکه اویاندم ایردی جانه — دوشم ایمش مگر که بو احوال
1862 هیچ اولامیه دلبر عنا — عاشقه ایلیه بو دکلووفا
1863 فوقتی دلبرک عذاب الیم — وصلیچی رخیال خواب الیم
1864 دوشدن عاشق وصاله بو — اویقوب دکمز اضطرابنه اول
1865 وارنچه بیک بلا سی باشنده — نشئه یوقدر زمانه حالنده
1866 کیمه کم صوندی ساغر کلکون — ایلدی صوک نفسده بغی خون
1867 هر کیمک قلدی یوزینه خندق — اغلاب اندی آخر افکنده
1868 کیمی کم ذوق وصلته ایله در — انک آرزیله فرقتی یله در
1869 فلکک ایشی برقرار اولمز — کیمسه دورنده شاد اولوب کولمز
1870 ایله بوندوی بنم معاملم — ایله کندوکی مذمومم
1871 سوزی بورسمه ختم ایدیجه کدر — هاتف غیبدن اورادی قلدی ندا
1872 ددی ای پیشوای راه ضلالت — ایللر اینجه مکدر الاحوال
1873 غافل اولمه برایجه یولدن عشق — اوغلان اویونجی دکلدر عشق

1874 سیر دلبر دن اگرچه سرور — جانب حقدن اویه لر اکی خور
1875 بر کون اولور ایریشور اکه زوال — طولنور چهره سندن مهر جمال
1876 اگا میل ایتمه کم زوالی اولا — اگا شاد اولمه کم ملالی اولا
1877 دیمه یارب له ایلرین عالم — وارد اول عالمک صوکنده الم
1878 لذت وصل عین ذلتدر — عاقبت موجب ندامتدر
1879 سکا لایقمیدر بو کم اولمه دوست — قائله اوستمه انله برپوست
1880 جانوکی دردمه همدم اتشدر — سنی اهل جهنم اتشدر
1881 کون مرکبسه نور رحمانی — چقمیه بو عین نفسانی
1882 کوزمه دلبر جمالنی حضرتله — صورتله بقمه سیرتله نظرایت
1883 چهره دلربایه شیدا سن — بلکه صورت پرست دنیاسن
1884 دایما مبتلای دلبر سن — وکه اغیار یار دیرسن
1885 یارا اولمز سا که اول خدادن — جانب حقدن محبتی کسن
1886 بو عیاندر که راضی اولمز یار — اولسه سندن محبت اغیار
1887 عاشقه ایکی قبله کاه اولمز — بر ولایتده ایکی شاه اولمز
1888 یا حقی سویه یاری غافل — دونمرا یکی محبته بردل

1884 حضرت حقه اولکه اولدی خلیل — کوردی دل کعبه سنده جبریل نور

1890 صد قله هر کیم اولسه عاشق — عشقنی غیریدن کسر مطلق

1891 آه کیم مهر عارض دلبر — سنی بر مشرک محبت ایدر

1892 قامتی کم نهال جنتدر — بر بقمدن کمال عبرتدر

1893 کلمات نکاری ایتمه قبول — کل کلام قدیمه اول مشغول

1894 کاکولکه کلرسه عنبر بو — خانهٔ قلبوکی ایدر قره کو

1895 سوزدی دکلمه که اول افسون — پنجه فرهادی ایلدی مجنون

1896 صحلری جمله دام محنتدر — قشلری موج بحر ظلمتدر

1897 طوتیه لرکم اولا پری و ملک — کوزوکه دیو اولو صقل کلمک

1898 سکا ابلیس ایدر هزاران دیو — جان کبی سودکک اولور دیو شاه

1899 شاه دیرکن کوزللر ناکام — برکون اولیه اجل دیه سکا تمام

1900 بو نصیحتاری ایدب اعلام — سوزی هاتف بو رسمه قیلدی ختام

1901 ایله کندوکی عتابه محل — هاتفدن قولی ایله عمل

1902 بوکاهه کل ایله استغفار — که صوکندن پنجه بلا لری وار

1903 کندوکی ایله بحر وحدته غرق — حقی باطلدن ایله صدقله فوق

1904 بو کلام جمیل و پند جمیل — ظلمت غفلتوکه اولدی کل

1905 هنر اولدرکه بویوله کیرسن — نفس امّاره زبون ایدرسن

1906 بو حکایتدن آله سن عبرت — تا ه دین ایچره این سن غیرت

1907 مثنوی مستعانه کم بو کتاب — اولدی کنج محبته بر باب

خاتمة الكتاب

1908 مثنوی مستعانه کم بو کتاب — اولدی کنج محبته بر باب

1909 فی المثل باب عشقه هادیدر — ایکی صفحه اکی قنادیدر

1910 شوکیله بو سوز شهر نظام — اولدی بر هفته ده تمام

1911 اویدرب بحر نظمه یاردم — آب صافیله مسلسل ازدم

1912 نامه بر بوستان نخم سرور — خامه بر ترجمان قصه در

1913 طور موسی سواد لفظ و مقال — سر معنی رجال غیب مثال

1914 اولدی درجیا الخاصله پر — صنکه بر شیوه کار دلبردر

1915 طوغدی چونکیم بو شاهد معنا — اولدی نام شریفی شاه کدا

1916 سوزی القصه اختصاریله — لازم اولانی اختیار ایتدم

1917 اهل دلرده بو مثل ایکلور — کیمکه چوق سویلریه چوق یاکلور

1918 هر کیمکه سوزندن کثرتی وار — اندن دیوانه لق علامتی وار

1919 کوزنا ویخو اهل عرفانه — حین صحبتدن اوزون فسانه

1920 نافه نك بوکتاب عینی درر — قیمتی آغزالدن بینی درر

1921 کیمه کم عونی اوله مولانك — هر سوزی بر کتابا اولورنك

1922 ای سر خیله ساغر روشن — یکدر زنجه بحر اخضر دن

1923 نه رواد ر ایدوب کتابی بویله — هر زمان ایللرم اولا بزیله

1924 کاشکی بو سواد لطف کلام — برایکی بیتله اولیدی تمام

1925 عاریدر عاریت لباسندن — پاکدر ترجمه پلاسندن

1926 کسدن نسنه المدم قطعا — یعلم الله مکر توارد اولا

1927 امسونلر کتابه طعنی — صانمه سونکر دروغ بی معنی

1928 هر نه ایسه اگر خطا وصواب — حسب حالمدر بنم بو کتاب

1929 رحمت اول کاتبه جهاندهدر — این آنی مقابلیله تمام

1930 ممکن اولدقجه این سنی جمل — قیله بر بر خطاسنی تبدیل

1931 اوکسون عالم ایچره اولنادان — بوندن بو کلشنی نیه کیم خزان

1932 الفی اولدی صانکه قامتیار — اگری یازوب اوزاده نیته کیم

1933 جهللهه این فعل نامعقول — سنك نقطیله نحی خرم این اول

1934 سهو ایله این غیر تی عبرت — ین لفظ محبتی بخت

1935 قلمین میل وش چکوب مسلا — ایلیه عین شعری نابینا

1936 اولکیه لطف و مروت اسی اولا — قله یحیا ضعیفه خیر دعا

1937 بحر و برشاهی اولدی اولکویا — شعری انك یکیر یدراکا

1938 اولدر شرق و غرب سلطانی — که طور رحشر اولنجه ایوانی

1939 کیمدن کم اوله نور مهر جمیل — اولمز اول دن جه دعاده بخیل

1940 نظر پاکله ایدن نظری — کور بچك بو مفید مختصری

1941 یا الهی بحق نور رسول — عالم ایچره دعامی ایله قبول

1942 حامه می باب عشقه قیل مفتاح — نامه می ایله راحه الارواح

1943 بو کتابم اولنجه روز قیام — اوله اکلنجه اهل عشقه مدام

1944 شعارمدن مگر که بیرادنا — المتدن اولورسه سار معنی

1945 نقطه کیبی اولب وجود عدم — قورقوسن بر مفی مثال قلم

1946 هر الف قتلنه اوله بر تیر — چکه هر مصرع اکه بر شمشیر

1947 اکرم الاکرمین سن یارب — ارحم الراحمین سن یارب

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ